LIVRARIA
DE
J. G. MAZZIOTTI
SALEMA GARÇÃO

Inc.
~~441~~
550

Tetraſtichon H.bebel
Ad lectores

Noſcere ſi lector funeſta ſimonis iniqui
Crimina delectat ſacrilegumqꝫ nephas
I cito.nec tardes noſtrũ voluiſſe libellum
Qui tibi doctrinas vbere fonte dabit
Telos

LIVRARIA
DO
J. C. [illegible]
SALEMA GARÇÃO

Elegia heinrici Bebel iuſtingenſis. Ad omniū laudatarū artiū cōſultiſſimum virum ac patronū ſingularem Joannē nauclerū Thubingēſis eccleſie prepoſitum. gymnaſiiqꝫ Cancellarium

In ſimoniacos

Eximios inter cunctis memorande diebus
O nauclere viros. et probitatis honos
Qꝫ modo ſuſcepta eſt per te prouincia. rerum
Scribere ſacrarum de ambitione librum
Et ſolet a noſtris nunc illa ſimonia dici
Nanqꝫ ſimon ſceleris hic magus auctor erat
Rem facis imprimis dignam nec laude carētem
Atqꝫ ſacerdoti iure cauenda mones
Nam cum dira lues vitiorum regnet in orbe
Infandumqꝫ ſcelus agmine cuncta trahat
Nulla tamen maior peſtis. Ueſania nulla
Illius exuperat impietatis iter
Qꝫ ſi non fallar ſi ſim non ſordidus auctor
Diuicie pingues hoc pepere malum
Omne malum nobis funeſta pecunia primū
Intulit. et ſortis luxuriantis opes
Preſtabat quondam caſtos eccleſia mores
Cum petrus in ſumma ſede regebat inops
Cum nō dum marmor cruſtataqꝫ tecta ferebat
Ipſe locus templi. gēmiferaſqꝫ trabes
Cana fides mundo viguit. cum paupe cultu
Stabat in exigua ferrens ede calix
Tunc viguit virtus. tunc nos aſtrea colebat
Inqꝫ ſuo precio docta minerua fuit
Pontificum at poſtq̄ꝫ pauptas ſobria ceſſit
Et capiat luxus quos ſacer ornat honos
Nullum crimen abeſt. facinuſqꝫ cupidinis. atqꝫ
Aurum omnes pulſa iam pietate colunt
Victa fugit bonitas. aurū veneramur in orbe
Auro lex ceſſit. mox ſine lege pudor
Auro pulſa fides. auro celeſtia dona

Mercamur. tanta eſt ambitioſa fames
At ſunt iam pl'es qui iuſta vocabula turpi
Pretendunt ſceleri. et talia verba vomunt
Emptor ego non ſum. ſed munus munere penſo
Sic homines luſos credit et ipſe deos
At vos preſbyteri (res non eſt parua) videte
Ne late pateat. hoc anime exitium
Nec bene concordi ſcriptores mente ferūtur
Senſaqꝫ multorum congerit iſte liber
Poſt ea quid teneas ſolitus narrare diſerte
Diria pre duris ſed ratione legit
At tu cui rigor eſt cordi. ſequere ipſe catōnes
Et quorum grauitas ſcripta ſeuera probat
Hic conſolatur miſeros dulciſſimus auctor
Ne ſpes deſtituat. in ſcelera atqꝫ trahat
Hoc eſt in dubijs procedit calle benigno
Auctore eximio vel ratione fouens
Ergo frequens verſes(moneo)ſtudioſe ſacerdos
Hec monumenta bonis ſemꝑ amanda viris
Ut poſſis animo ſapiens vitare fideli
Hoc anime exitium. ſacrilegumqꝫ nephas

Telos Ex Thubingē. 1500.

Registrum

☞ Totus tractatus di uiditur in tres ptes. ſcđa ibi pro euidētia. tercia ibi Seqt̄ur nunc ps tercia
In ꝑncipio ꝑme partis deſcri bitur ſymonia.
Primū capitulū de ſymonia oc culta et manifeſta.
Scđm capitulū quomō accipia tur ſpūale in hac materia.
Capitulū terciū. quid veniat ap pellatōne venditiōꝫ et emp.
Capitulū quartū. de grauitate peccati ſymonie
Capitulū quintum. de munere a manu. ꝯcluſiones tres.
Capitulū ſextum. d̄ munerre ab obſequio.
Capitulū ſeptimum. qn̄ circa in greſſum religionis ꝯmittatur ſymonia
Capitulū octauū. de munere lin gue et habet plures. §.
Prim⁹. §. de p̄cibus ꝑ ſpūalib⁹ qn̄ nō inducāt ſymoniam
Scđs. § . de p̄cibus ꝑ ordinib⁹ factis quid iuris
Tercius. §. incidēter ponit quis dicatur dignus vel indignus quo ad ordines ⁊ beneficia
Quartus. §. qn̄ preces nō indu cant ſymoniā circa ordines
Quintus. §. An liceat alicui pe tere ordines ad hoc vt poſſit beneficium conſequi.
Sext⁹. §. incidenter ponit du os fines petentium.
Septim⁹. §. qn̄ preces inducāt ſymoniam.
Octauus. §. qn̄ pactio interue nit cum precib⁹. quid iuris
Nonus. §. incidenter querit de Notario.
Decimus. §. de mentali ſymoīa ex precibus
Undecim⁹. §. de p̄cibus ad ordi nes ꝑ aliȷ̈s non pro ſe
Duodecim⁹. §. de p̄cibus ad be neficia ꝑ ſe porrectis ponunt quattuor op. reſoluuntur tan dem in tres ꝑncipales
Tredecimus. §. de p̄cibus pro ſe ad beneficia. ponūtur due cō cluſiones.
Quartodecim⁹. §. de p̄cibus ꝑ alio ⁊ beneficio porrectis
Decim⁹ quint⁹. §. ꝯcluſio d̄ hȷ̈s qui ad p̄ces ꝯferunt bn̄ficia.
Decim⁹ ſextus. §. de interceſſio ne ex pacto ꝑ beneficio.
Decim⁹ ſeptim⁹. §. de nō indigē tibus. qui p̄ces porrigunt
Decim⁹ octauus. §. qn̄ mentalis ſymonia ꝯmittitur ex p̄cibus

Scđa pars ꝑncipalis de ſy monia ſubdiuitur in tres partes ſcđa ibi et qm̄. tercia ibi Nunc venio ad limitatōes
In ꝑncipio ſcđe ptis ponuntur quattuor doctrine in materia ſymonie
Scđa ps ſcđe ꝑncipalis remo uet dubiū An ſcꝫ. ſpūalia ad inuicē ꝯmutari poſſint, abſqꝫ labe ſymoniaca.
Tercia ps ſcđe ꝑncipalis ponit. xv. limitatiōes Et in ꝑncipio

eſt p̄ma limitatio ratõne fun-
dationis.
Secunda limitatio ratione ſub
ſtitutionis.
Tercia limitatio rõne adiutorij
Quarta limitatõ rõne obſequij
indebiti. In qua ponit̃ de p̄-
poſitõne pro. et vtrū liceat pa
ciſci pro ſpūalibus
In eadem limitatione ponūtur
octo.§.
Primus.§. ↄcludit ꝙ obligat⁹
ratione officij non poteſt ali-
quid erigere.
Scđs.§. incidenter ponit de
hijs qui ex officio tenētur
Tercius.§. qn̄ quis ex officō nō
tenetur. quid iuris ⁊ quando
poſſit recipere tempale ꝓ ſpū-
alibus et quando non
Quartus.§. de modo ꝓcuran-
di votiuas miſſas.
Quintus.§. modificat et decla
rat p̄cedentem.§
Sext⁹.§. ſm cui⁹ intentõꝫ ṽba
in talibus ſint intelligenda
Septim⁹§. An beneficiat⁹ ope
ras ſuas poſſit locare
Octauus.§. de beneficiatꝫ qui
in reſidentia manētes aliqua
recipiunt. quid iuris

Quinta limitatio ratõne oneris
adiecti poteſt tempale cū ſpūa
li ↄcurrere Et habet.v.§
Primus.§. de anniuerſarijs cō-
ſtituendis. quattuor modi
Secundus§. obijcit incidēter
et ſoluit.

Tercius.§. An prius obligatus
poſſit ſe de nouo obligare ad
ſpūalia miniſtrandā
Quartus.§. de adijciētibus et
recipientibus noua onera
Quint⁹.§. An eccleſie abundan
tes licite poſſint ad noua one-
ra ſe obligare

Sexta limitatio rõne ↄſuetudi
nis qn̄ ſpūale cum tempali p̄t
ↄcurrere. Et habet.v.§. qn̄
excuſet ↄſuetudo et qn̄ non
Primus.§. ponit tres ↄcluſiões
ratione ↄſuetudinis.
Scđs.§. obijcit ad ſecundam
ↄcluſionem
Tercius§. ↄcluſiõnem ponit ad
p̄cedentem obiectionem
Quartus.§. An ſymoniacū ſit
de ſigillo aliquid recipe
Quintus.§. obijcit ↄtra p̄miſſa
⁊ ad obiecta reſpondet

Septima limitatio rõne libera
litatis poſſunt tempalia cum
ſpūalibus ↄcurrere
In eadem limitatiõe ponitur§.
mouens queſtionē. An oīs ſpes
in talibus debeat ceſſare

Octaua limitatio. ꝙ rõne pacti
liciti aut ↄdcõis excuſatur ſy
monia ibi pro baptiſta ponat̃
angelus in ſumma
Nona limitatio. ꝙ rõne ſtatuti
poteſt tpale cū ſpūali ↄcurrere
In hac limitatõne ponunt̃.xiiij.
exempla

Primū exemplū de ſtatuto diſtribuēdi redditus Et incidēter an ⁊ qñ ſymoniacū ſit viſitare horas canōicas ꝓ pecūia.

Scđm exemplum de manſionarijs ſtatutum.

Terciū exemplum de ſtatuto. ꝙ dans certum redditum recipiatur in canonicum

Quartū exemplū de ſtatuto vt detur aliquid ad opꝰ fabrice

Quintū exemplū de ſtatuto ꝙ receptus in canonicū dare debeat prandium

Sextum exemplū. ꝙ nouiter receptus careat fructibus

Septimū exemplū. ꝙ nouiter receptus careat pñſencijs ad tēpꝰ

Octauū exemplū de ſtatuto. ſuper iuramento recipiendoꝝ

Nonū exemplū de ſtatutis fraternitatum

Decimum exemplum de ſtatuto ſuper ꝓceſſione

Undecimū exemplū de ſtatutis ꝙ dāti aliqđ. āniuerſariū fiat

Duodecimū. ſtatutum ſuꝑ adqrēdo ſtantiam in eccleſia

Tredecimū exemplum. ſtatutum de ſepultura querendum.

Decimūquartū exemplū. Statutum đ excōmunicatōe

Limitatio decima ratōne vexationis habet. §.

Primus. §. de redemptōe decimarum. Et pmo a militibus ſecundo ab agricolis

Scđs. §. de redemptione abſolutiōis ab excōicatione

Tercius. §. An vexātio pōſſit redimi. in collatōne ſacramētoꝝ

Quartꝰ. incidenter de notario

Quintꝰ. ꝙ iniuſta vexatio in ſacramentis redimi poſſit

Sextus. An iniuſta vexatio iudicis redimi poſſit

Septimus. An pecunia poſſit dari vt nō ꝯmittatur ſymoīa

Limitatio. xj. ratōne acceſſionis tpale cū ſpūali poteſt ꝯcurrere

Limitatio. xij. ratōne indēnitatis ꝯſeruande poteſt tempale cum ſpirituali ꝯcurrere.

Limitatio. xiij. rōne pietatis poteſt tempale cū ſpūali ꝯcurrere

Limitatio. xiiij. iuris ꝑmiſſione pt tempale cū ſpūali ꝯcurrere.

Limitatio. xv. An et qñ curia romana. excuſet a ſymonia

Tercia ps diuiditur in duas In pma ponitur de pena ſymoniacoꝝ In ſcđa de penitentia ſymoniacoꝝ ibi Seqtur de

In pncipio pme partis habetꝰ generaliter de pena ſymoniacoꝝ habet. §.

Primus. §. de penis per extrauagantes

Scđus. ꝙ extrauagañ. Mar. ⁊ alioꝝ pon. nō extendant ſe ad omnes ſymoniacos

Tercius. ꝙ extrauagantes ſe ad ſymoniā mentalē nō extendāt.

Quartus. ponit tres ꝯcluſiones in mentali ſymonia. ſcđa ibi đ munere ab obſequio. tercia ibi de munere lingue.

Secundũ membꝛũ. de pena ſy-
moniacoꝝ in religione.
Terciũ membꝛũ. de pena ſymo-
niacoꝝ in alijs ſacramentis
Primus. §. jrregularitas ꝓueni
ens a pctõ eſt de iure poſitiuo.
Secundus. que ſint crimina q̄
impediunt oꝛdinis executio-
nem poſt penitentiam

Sequũtur. v. ꝯcluſiões
De pena ſymoniacoꝝ circa alia
ſpiritualia.
De penitentia ſymoniacoꝝ Et ꝑ
mo de ſymoniac; in oꝛdine vł
beneficio. ibi ſequitur.
De penitẽtia in moꝛtis articulo.
De penitentia ſymoniacoꝝ in a-
lijs ſacramẽtis ꝛ ꝑmo ſi ſit oc-
cultum
De manifeſta ſymonia ĩ alijs ſa-
cramentis
De penitentia in alijs ſpeciebus
ſymonie.

Coꝛrectura

Quanq̄m exemplar ꝑmeuum coꝛrectũ fuerit erꝛauerunt tñ in locãdo ꝯpoſitoꝛes quos erꝛoꝛes coꝛrectoꝛ inconſiderate admiſit eoſq; hic in fine impꝛmẽdo emendauit.

Item in q̄terno A. 2. colũba. 3. caplo. 2. q̄ſi in fine habes eccleſiarum ꝑſonaꝝ. lege eccleſiaſticarum ꝑſonarum

In eodem q̄terno A. 4. colũba. 2. c. 7. circa mediũ habes Memoꝛia. lege monaſteria in earundem ꝑſonarum receptõne

In eadem columba circa finem habes dure. lege dare vel ꝯferꝛe eccleſijs

In. 3. columba eiuſdem. ca. circa medium habes ad ꝓfectõem. lege ad ꝓfeſſionẽ alias non recepturus

In eodem ca. 8. §. j. columba. 2. vltra medium habes Symoniaci. lege Symoniacꝰ q̄z eſſet laicꝰ

In. §. 2. columba. j. in fine habes deſunt. lege. ſi ſunt p̄ces ſpirituales

Titulum. §. 4. habes. qñ p̄ces inducant. lege qñ p̄ces non inducant ſimoniam

In q̄terno ſignato lr̄a B. §. 9 in medio colũbe habes laicoꝝ. lege quoꝛdam locoꝝ.

In titulo. quindecimi. §. deficit in fine. exaudiris. lege ſic titulum Concluſio de p̄cibꝰ ꝑncipaliter ꝓ bñficio exauditis.

In ſecunda parte

In limitatõne. j. poſt medium habes reſtituere. lege ſoluẽdum ↄſtituere.

In limi. 2. colũba. 2. circa mediũ habes vt multe. lege vt vult ibi glo.

In colũba. 4. eiuſdem limi. circa finẽ habes. j. q. j. lege. j. q. iij. ſi quis obiecerit.

In. 3. limi. poſt ꝑncipiũ habes vel forte nõ ſufficit. lege vel forte ſi non ſufficit.

In. 4. limi. §. 3. colũba. 3. pꝰ mediũ habes victione per v lege fictione p f.

In eodem. §. colũba. 6. circa finẽ habes docuerũt. lege in vnã ſniam deuenerunt.

In q̃terno. D. limi. 5. §. j. co. 5. in fine habes. de quo Am. d ro. lege ludo. de ro.

In q̃terno. E. colũba. 3. añ mediũ habes ꝑ ↄuento. lege ꝑ quãto ipſi ſufficiunt

In q̃terno. E. 2. colũba. 3. pꝰ mediũ. lege decẽ fratꝝ ſic recipiũt nouos redditꝰ vt ꝑuiciũ hinc non augeatur vbi obmiſſum eſt. redditus.

In limi. 6. §. 3. in ꝑncipio habes volentibꝰ. lege nolentibus ꝛ valentibus

In q̃terno. F. limi. 9. exemplo. 3. habes vt daret. lege vt duret ad tempus.

Item poſt mediũ eiuſdem habes vnum. lege nam verum eſt ꝙ nec.

In. 4. exemplo poſt medium habes. ↄſcientiã. lege inter ↄſuetudinem ꝛ ↄſtitutionem.

In quaterno G. limita. 10. colũba. 5. poſt ꝑncipiũ habes ꝑ cõceſſione. lege ꝑ ceſſatione.

In. j. §. de redemptõe decimarũ colũ. 3. in medio habes duplicit lege. an aũt hoc caſu fructus faciat ſuos dubitatur.

In quaterno H. 3. limi. xiiij. circa mediũ. lege de reli. do. c. j. ſiue ꝑ quocunqꝫ

In limi. xv. colũ. 4. ante mediũ lege. ꝙ tam papa eo caſu q̃m dantes et participes

In tercia parte

In quaterno. J. vltimo folio §. j. poſt ꝑncipiũ habes ſimulatã pecuniã. lege penitentiã. Et poſt pauca habes impetit. lege impedit poſt pniam

In quaterno K. 4. colum. 4. ante finem. Qualis aũt penitentia ſeu emenda iniungenda ſit ꝑ tali ſymonia ↄmiſſa. omiſſum eſt tali.

Finis

Prologus

LEgamus et relegamus ſcriptu-
ras omnes. facile vt ar
bitroꝛ inuenire nō poſſumus vi-
ciū aliq̄d (peccato ſymonie ꝑicu-
loſiſſimo) diffuſiꝰ et quod magis
late pateat Non em̄ ſatis eſt ab-
ſtinere in hoc a ꝓhibitis iure di-
uino niſi etiā ꝑſerues te a ꝓhibi
tis iure hūano. Cū iuxta cōe di-
ctum Aliq̄ ꝓhibita ſunt qꝛ ſymo
niaca. aliq̄ ſymoniaca ſūt qꝛ pro
hibita. Taceo varias atq̄ȝ hoꝛri
biles in ꝑuaricatoꝛes latas cen
ſuras. Et ꝙ nihilominꝰ ſymoniā
ampliare ita nitunť aliq̄ ui ꝙ pe-
ne nihil apud eccleſiaſticos inue
niať hac peſte nō infectum. recte
q̄ȝ veniat illud Iſaie. ꝙ a planta
pedis vſq̄ȝ ad verticem non eſt in
eccleſia ſanitas. Quotus enim
quiſq̄ȝ culpa vacat (et vt Senece
verbis vtar) neſcio an nemo ad
dandū veniam difficilioꝛ ſit. q̄m
qui illā petere ſepiꝰ meruit. adde
ꝙ pleriq̄ȝ innōcētes et boni dum
tempalia ꝓ ſalute aīaꝝ ſuaꝝ im-
pendunt. credentes ſe deo ꝑſtare
obſequiū. ſm doctrinas aliquo
rum impingūt. quibꝰ multo ſaci
us eſſet ſua retinere. q̄ȝ in dubiū
ſe ponere. Ex hac turbatiōe. nō
reſtat aliđ bonis qui hec ponde-
rant. niſi doloꝛ et gemitus vt per
illud ſignum qđ ſancto ezechieli
mōſtratur illeſi euadere ab eius
vicij vaſtatōne mereanť Hijs tñ
et alijs ꝑmoti quidā doctiſſimi
viri. multas limitatōnes ꝓ leua-
tione ꝑiarū mentiū inuenerunt.
Quoꝝ de nūero p. Car. Cama-
racen̄. in materia ſymonie auſus
fuit dicere. homīes ſi dirigerent
intentōem ſuā in ſpūalium dati
one vel receptōe multi ſunt ſymo
niaci qui nō eſſent. Quē ſecutus
Joh. de gerſona vir fidelis ⁊ do
ctiſſimus. in tract. de directōne
coꝛdis ꝯſideratōne. xxxj. dixit ꝙ
in admiſtratiōe ſpūalium quoꝝ-
cunq̄ȝ directio coꝛdis vtilis eſt et
valde neceſſaria ꝓpter duo ꝑnci
paliter. Primū eſt deteſtatio et
ampliatio ſymonie facta ꝑ aliq̄s
doctores iuris canonici. Alterū
eſt vſus cōiſſimꝰ q̄ ad oppoſitū
eſſe videť iuriū canonicoꝝ de ſy
monia loquentiū ita vt niſi repi
atur exitus aliquis ꝑ directōem
coꝛdis vix inueniť inter diſpen-
ſantes vel ſuſcipientes ſpūalia q̄
tutus et purus eſſe videať Sub
iūgit quadruplicē de intuitu di
ſtinctōem pōt inq̄t intuitus ferꝛi
ad tpale cōmodū ꝑmū tanq̄ȝ ad
ꝑcium rei ſpūalis quaſi ſit equa-
tio valoꝛis vnius rei ad alteram
ſicut eſt in emptōne ⁊ venditione
poteſt ſcđo fieri intuitꝰ ad cōmo
dū tpale tanq̄ȝ ad motiuū ꝑnci-
pale dandi ſpūalia vel ad finem
vltimū in q̄ ſiſtit intuitꝰ ſpūalia
ꝯferentꝫ. pōt tercio ferꝛi intuitꝰ
cōmodi tpalis tanq̄ȝ ad motiuū
minus ꝑncipale vel ad finē ſuboꝛ
dinatū ſub vltīo fine. pt quarto
ferꝛi intuitꝰ cōmodi tpalis tanq̄ȝ
ad rem debitā iure diuino ꝓ ſu-
ſtentatōe illiꝰ qui ſpūalia ſubmi

niſtrat iuxta doctrinã xpi. Qm̃
dignus eſt oparius mercede ſua.
Subintulit q̄ pmus intuit⁹ et
ſcd̃s ſunt veri ſymoniaci de iure
diuio et hũano et ſi ɔcurrat error
intellect⁹ q̄ ſcʒ talia poſſint fieri
ſicut in pmo dr vel q̄ licite fiant.
ſic ponit in vtroqʒ mõ tunc incur
ritur heresis Si ṽo feratur intu
itus 3° et q̃rto modis Jlle pt eſſe
licitus imo etiã laudabilis meri-
torius ac debitus. hoc tñ attēto
q̄ obſuetur illud apl'i. Ab omni
ſpē mala abſtinete vos. hoc ē Ad
miniſtratio ſpũaliũ facta ſub al-
tero tali intuitu nõ appareat fie-
ri ex modo ſuo. intuitu pmo vel
ſcd̃o vt ſi non pus exerceãtur ſpi
ritualia niſi pus dentur tpalia.
Aut ſi turpiter illa vel iſta exigã-
tur cum ſcandalo et auaricie no
ta in quibus vtiqʒ caſib⁹ poſſent
hri ſuſpecti de ſymoniaca praui-
tate ſic agentes ⁊ hoc pſumptõne
iuris vel facti, ⁊ poſſent ipſi in h
caſu tanqʒ tales iudicialiter euo-
cari. Multũ ḡ in talib⁹ facit in-
tentio cordis recta ⁊ bona. Hec
ille. Hijs mature penſatis. zelo
caritatis fraterne vtinã ſm ſcie-
entiã ſtatui h⁹ vicij vires. quãto
breui⁹ poſſum introducere Et eſt
intentio doctores in hac materia
famoſiores q̃s videre merui. eoꝝ
qʒ ſcripta. p virili fideliter ɔpila
re Et vbi diſcordãt. opiõʒ benig
niorē dũ tñ mihi rõnabilis videt
eligere. Cõſilio humberti duct⁹
q̄ inquit. qꝛ fruct⁹ aiaꝝ impediri
ſolet p nimiã auſteritatē in ɔſilijs
et opiõib⁹. terrent em̃ ex h hoies
intm̃ vt ſalutē negligãt. Jdcirco
laxãda eſt. q̃ntum fieri pt auſteri
tas. ⁊ agendũ benigne cũ hoibus
⁊ ſic meli⁹ trahunt ad ſalutē cum
ſnie mitiores tenet. Hec ille. ɔcor
dat cõe dictũ hoſt. q̄ vbi ſunt di
uerſe opiões ⁊ diuerſa iura ſemp
hũanior via eſt pferenda. de q̃ re
gula iuris. hñs q̄ in re dubia be-
nigniorē interptatõʒ ſequi nõ mi
nus iuſti⁹ eſt qʒ tutius. Inſuper
nihil vel paꝝ de meo adijciã. eſſet
em̃ faucib⁹ velle ſolem adiuuare.
vbi ṽo exciderit aliqd. in eo me
ſubijcio cuiuſlibet melius ſentiē
tis iudicio.

Et quo clarior fiat pceſſus di
uidã hoc opuſculũ in tres ptes.
In pma pte dicam. Quid ſit ſy-
monia. Et p intellectu termioꝝ
materie. ſubiungã. viij. capitula.

Scd̃a ps ſubdiuidit in tres.
In pma ſcd̃e ãnotabo q̃ttuor do
ctrinas. In ſcd̃a que incipit ibi.
Et qm̃. Expediã dubiũ An ſpũa
lia adinuicē ɔmutari poſſint abſ
qʒ ſymoniaca prauitate In tercia
ſubiungã. xv. limitatões in mate
ria ſymonie

In pte tercia que incipit. Se
q̃tur nunc pars tercia. que ſubdi
uiditur in duas ptes In pma di
cetur de pena ſymoniacoꝝ. In ſe
cunda que incipit Sequitur. de
penitētia ſymoniacoꝝ.

Nota primo. Quid ſit ſymonia ⁊ de triplici eius acceptione

Symonia deſcribit̃ cõiter a doctorib⁹ Que ē ſtudioſa volũtas vendēdi vel emēdi ſpũalia aut ſpũalib⁹ annexa. ꝑ clariori āt intellectu dicē dorꝝ. Sciendũ ꝙ ſymoĩa ꝑt accipi large. ſtricti⁹ ⁊ ſtrictiſſiē. ex mēte guil. ſup ray. quē ſeq̄t arch. in c. q̄cũqꝫ. j. q. j. large accipit̃ vt ꝯphendat volũtatē deliberatā emēdi vl' vendēdi aliq̄d ſpũale lꝫ nõ ꝓgrediat̃ ad actũ exteriorē Et h̄ eſt ſymonia pure mētalis. nec formata ꝑ pctm̄ ſaltē. vtꝫ ĩ c. ꝯſulerei glo. de ſymo. ⁊ ibi hoſt. Sic etiā mechia appellat̃ ꝯcupia mulierꝫ. iuxta illd̾ Mat. qui viderit mulierē ad ꝯcupiſcēdā eā iam mechat⁹ eſt Quñqꝫ ſymoĩa ſtricti⁹ accipit̃. puta qñ volũtas ꝓgredit̃ in actũ exteriorē Et eſt ſpũaliũ acceptio vel collatõ nõ g̃tuita in q̄ ſi non accedat pactio. etiā mētalis d̾r quam hoſt. ita deſcribit ſymoĩa mētal'. Eſt ſtudioſa volũtas emēdi vl' vēdēdi ſpũalia oꝑe ſubſecuto. addē nõ intueniēte pactõe. de q̄ exēpla ponũt̃ infra ĩ q̄nto notabili. ⁊ d̾t guil. ⁊ arch. vbi ſ̄ ꝙ in his q̄ ſũt ꝓhibitā qꝛ ſymoĩaca volũtas q̄ ꝓgredit̃ ad actũ exteriorē ſufficit ad pctm̄ ꝯmittendũ Sꝫ nõ ſufficit ad introducēdā irreglaritatē ſi nõ ꝓgrediat̃ ad actũ paciſcēdi. In illis āt q̄ ſunt ſymoĩaca qꝛ ꝓhibita nõ ſufficit voluntas ad introducendũ pctm̄ ſymoĩe niſi interueniat etiā pactũ Volũtas em̄ renũciādi bñficiũ ad cõmodũ alteri⁹ nõ facit quē ſymoniacũ etſi ꝓgrediat̃ ad actũ renũciādi. niſi ꝓgrediat̃ ad actũ paciſcendi. dũ tñ ille de q̄ cogitat dign⁹ ſit. Et ſm archi. flor. renunciare bñficio vt det̃ alteri ē ꝓhibitũ d̾ iure poſitiuo ſꝫ nõ ſimpl'r. ſꝫ ſm iſtũ modũ ſcꝫ cũ deducit̃ in pactũ. j. q. ij. q̄m pio. ꝯcor. ſatꝫ. glo. in c. ordiatões. j. q. j. Si q̄s tñ h̄ret volũtatē d̾liberatā renunciādi bñficio cũ intentiõe paciſcēdi vt alteri det̃ eēt ſymoĩa mētalis ſm archi. flor. de hũs glo. ⁊ doc. in c. ex pte de off. d̾ le. etiā tractāt. vi. ibi. Strictiſſime ꝟo ſymoĩa. eſt pactio tpaliũ ꝓpt̃ ſpũalia. ⁊ diffinit hoſt. Eſt ſpũaliũ vl' ſpũalib⁹ ānexorꝫ datio vel ꝓmiſſio p̄cedente pacto ꝓmiſſiõis ꝯditiõis modi huiuſ vel alicuius tpalis receptio

Primũ capitulũ. quēadmodũ ſymonia dicatur occulta vel manifeſta

Uia i ſequētib⁹ multꝫ i locis mentõ fit Nũc d̾ ſymoĩa occulta. nũc de maifeſta Sciēdũ. Que occulta ſymoĩa in hac mā d̾r. de q̄ nõ ꝯſtat ꝑ ſniaꝫ vel ꝯfeſſiõꝫ in iure factā. aut per rei euidentiam que nulla poſſit tergiuerſatione celari. ſm rodoñ. et cõmuniter ſummiſtas. de q̄ in ſũma piſana in ꝟbo ſymonia. 7. §. In multꝫ caſibꝫ. ꝑ ꝯtrũ

ſymoia maifeſta vel notoria dr. de q̄ cſtat l' p ſnia3 vel p cfeſſiō3 in iure facta vel p rei euidentiā

Quid ſit in hac materia ſpirituale

Capitulum ſcdm

Secūdo nota. q ſpūale tripl'r capit ſm rich. in. 4. Eſſential'r vt ſūt grā 7 ꝟtutes. fides. ſpes. caritas Cauſalit vt ſacra q̄ cauſāt grām Actual'r ſiue effectie. ſunt act9 p cedētes ab aliq̄ dono ſpūſſcti vel ab officio aut ptāte ſpūali vt pphetare p̄dicare orare 7c. q̄ ſt act9 ſpūales. Annexum autem ſpūali dr dupl'r ſm ſ. tho. in. 4. Uno° ſic ex ſpūali dependēs vt hr̄e bn̄ficia eccleſiaſtica. qd dr ſpūali annexū q2 nō cpetit niſi hn̄ti officium clericale. Alio° dr ſpūali annexū q2 ad ſpūalia ordiat ſic ius patronat9 ad p̄ntandū clericos ad bn̄ficia 7 ſic ſunt vaſa ſacra 7 ornamēta eccleſiaſtica Ex ſpūali etiā depēdet ius pcipiēdi fruct9 cueniētes ex bn̄ficijs vl' eccleſijs ius pcipiēdi decimas p̄micias ob latōnes. Hec oia ordini clericali ānexa ſunt 7 eccliaſticis pſonis. qd dico ppt monachos 7 moniales veniūt. n. appellatōe eccl'iar pſonar In ſpē ꝟo. ſpūale dr baptiſmus. chriſma. cfirmatio. eucariſtia. pnia. extrēa vnctio. bn̄dictō nuptiar ordo. dedicatō eccl'iar. cimiterior. cſecratio altariū ꝟginū et aliar rer ad cultū diuinū ptinētiū Bn̄dictō abbatū abſol'o ab excōicatōe l' alijs cēſuris eccliaſticis diſpēſatio. electio clericor cfirmatio eor. iueſtitura. miſſio in poſſeſſiō3 bn̄ficior. renūciatio ſpūaliū. viſitatō. correctio. p̄dicatio. orō. officiatio bn̄ficior. cura aiar. ingreſſus mōaſterij. officiū ſepulture aut loc9 capelle. ius patronat9 ius pcipiēdi decimas oblatōes 7 obuētōes eccliaſticas iuridicio. ſpūal' pmutatō bn̄ficior Et cetera hmōi ānumerat arch. flor. in ſcda pte ſumme

Capitulū terciū. Quid veniat appellatōe vēditōis 7 emp.

Tercio ſciendū q appellatōe venditōis 7 emptiōis in hac mā veit oīs ctract9 nō gtuit9. vn̄ i. c. tolletano dr Quidq̄d iuiſibilis grē cſolatōe tribuit nūq3 venūdari vll' q̄ſtib9 vel p̄mijs d3 dicēte dn̄o Gratis accepiſtis gtis date. j. q. j. q̄dq̄d. et vrban9 pap. Quicūq3 inq̄t. res eccleſiaſticas. i. ſpūalia q̄ dona dei ſt nō ad h ad qd inſtitute ſunt ſ3 ad ppa lucra mūere lingue vel indebiti obſequij l' pecunie largit l' adipiſcit ſymoiac9 c. j. q. iij. c. ſaluator Ex qb9 p3 q in ſymoia p̄ciū ē ome illō qd pecunia eſtiari pt ſiue ſit grā fauor laus obſeqū pecunia c9 noie totū q̄dq̄d hn̄t hoies venit. ſuus ager pec9 aur argētū 7 cetera tpalia. ſm Aug. j. q. iij. Totū. hinc etiā b. Greg. ait ſup ꝟbis Iſa. xxxiij. c. Btūs q̄ excutit man9 ſuas ab oi munere q2 aliud eſt mun9 a manu. aliud ab obſeq̄o aliud a lingua. de q̄. j. q. j. Sunt nōnulli. Et p quodlibet horum

munerꝫ cū interueniēt in ſpūalib⁹ ſymonia ↄmittit̄ vt ibidē. et ad hec omnia alia reducunt̄.

Capitulū quartū de grauitate peccati illius.

Quarto ſciendū ꝙ ſymonia eſt grauiſſimū pctm̄ Nā aliqñ hereſis dr. j.q.j.quiſq̄s.et c.p̄ſbiter et.c.fertur.c.dictū cum multꝫ ſimilibus. dicunt tñ doctores ꝙ ſymoniaci non ſunt ꝑprie heretici et ꝑ ſe loquēdo qñ non habēt aliquā falſam opinionem. Sed dicunt̄ heretici ꝑpter ſimilitudinem actus qui ita oꝑantur ac ſi extimarent donū ſpūſſancti pecunia poſſideri poſſe. vnde. j.q.j.c.cum omis.dicit̄ Or impia hereſis macedonij tolerabilior eſt q̄m ſymonia et cetera crimina in ↄpatōe ſymoniace hereſis quaſi pro nihilo reputantur. j.q. vlti.c.fi. Eſt tamen verū ꝙ ſymoniacus cenſeretur hereticus ille qui crederet ꝙ ſpūſſanctus et gratia eius venalis ſit. id eſt ꝙ p̄cio emi poſſit. vt Symon magus de q̄ Actuū.8.c. poſſet etiā dici hereticus qui aſſereret ſymoniā non eſſe peccatū. j.q.j. benedictio et no.arch.in c.fertur alle. Alij āt ſymoniaci non ſunt heretici licet grauiſſime peccent. Cauſam aūt imanitatꝫ tanti vicij ꝓbat ſanct⁹ Thomas triplici ratiōe.2.2.q.c. Prima eſt ex ꝑte ementis. Secunda ex parte vendentis. Tercia ex ꝑte venditōis. Ex ꝑte ementis. Nā qui emit rem multo minori p̄cio q̄m valeat iniuſte facit ſed ſpūalia ſunt tante nobilitatꝫ ⁊ ꝑfectōis ꝙ nullo precio extimari poſſunt. Nec excuſat ꝙ vendens eſt ↄtentus oblato precio. qꝛ ille nō eſt dñs illius rei. Et illa eſt ſcd̄a ratio. Nā qui vendit rem cui⁹ domin⁹ non eſt furtum ↄmittit. ↄtrāctat eñ rem inuito dño. Sed vēditor ſpūalium nō eſt dñs earū ſed diſpēſator ſolū cui⁹ dñs talia ꝓhibet vendi ſed iubet gratis dari. Tercia rō qui vtitur aliqua re ad aliō ſeu alio modo q̄m ordinauerat deus iniquus eſt Ordinauit aūt de⁹ ſpūalia gratis debere hoībus ↄferri ꝑ miniſtros eius Math.x. di. gratis accepiſtis ḡtis date. hinc dicit Grego. nanzazen us Spiritusſancti donum precio comparari quid aliud eſt q̄m capitale crimen et hereſis ſymoniaca. j.q j.qui ſtudet.

Quintū capitulū de munere a manu ponunt̄ tres ↄcluſiones.

Quinto videndū qñ mun⁹ a manu cāuſet ſymoniā de hoc Antho. d̄ but. ꝑ regula ponit ꝙ dare pecuniā vel aliud tp̄ale correlatiue ad recōpenſatōem vel inductōez dationis iuris ſpūalis ſiue cū pacto ſiue ſine pacto ſiue ante ſiue poſt inducit ſymoniā. j.q.j. emendari. Pro clariori tñ intellectu inuenio archi. flor. in ſcd̄a parte

Prima ſūme ti.j.c.x.§.i. tradidiſſe tres
ɔcluſio ɔcl'oes. Prima ɔcl'o. Exigere vl'
exact⁹ ſoluere aut ꝑmittere aut
paciſci aut remittere pecuniā vel
rem q̄ ꝑcio extimari pt ꝑ aliq̄ ſpi
rituali ɔſeq̄ndo. puta ꝑ baptiſ-
mate. ꝑ criſmate. ꝑ eucariſtia. ꝑ
ɔfirmatōe. ꝑ ordie. ꝑ bn̄dictiōe
nuptiaꝝ ꝛ ſic de aliȷs ꝰ in. 2. nota
bili ſpecificatꝫ. expſſa ſymonia ē
ꝛ ꝑ eccleſiā puniēda. vn̄ dr̄. j.q.ij.
c. q̄m pio ꝙ ceſſare debet in hȷs
Scd̄a ois pactio ꝛ oīs ɔuentio. Con
ɔcluſio cluſio ſcd̄a Si ſine pactōe expſſa
vel exactōe q̄s ɔferat aliqd̄ ſpūa
le ꝑncipal'r hac intentōe vt ꝑpter
id recipiat tꝑale puta audit ɔfeſ
ſiōem vel dt miſſā aut ɔfert ordi
nē vel bn̄ficiū ꝑncipl'r qꝛ ſperat
ꝑpter h ſe habituꝝ. pecuniā vel
aliō ꝑciabile. Et ſil'r q̄ dat aliqd̄
tꝑale ſine pacto ꝛ ɔuentōne ꝑnci
paliter tn̄ vt recipiat ſpūale vt or
dinē bn̄ficium eucariſtiā ꝛ hmōi
vterqꝫ ɔmittit ſymoniā. mentalē
tn̄ q̄ ḡue mortale pctm̄ eſt Sꝫ ta
lis ſymonia ſola pnia tollit̄. quia
nullā cenſurā eccleſiaſticā īducit
alle. tex. in c. mandat. de ſymo.

Tercia Tercia ɔcl'o. vbi in ꝑdictis et
ɔcluſio ſil'ibus nō fit pactio vel exactio.
nec ꝑncipalis intētio ad tꝑalia ī
collatōe ſpūaliū vel receptōe hēt
ſꝫ ḡtis datur mun⁹ aliqd̄ ꝛ gratꝫ
accipit̄. vl' elemoſinaliter ad ſuſtē
tatiōem miſtri vel ad reuerentiā
ſacri vel ad ɔſuandā laudabilē
ɔſuetudinē locoꝝ h licite dari et
accipi ſine ſymoniaca prauitate.
poterit. Hec ille.

Sextū capitulū. qn̄ ſy-
monia ɔmittitur ob obſe
quium

SExto no-
tandū ꝙ aliqn̄ ɔmitti
tur ſymonia ꝑpter ob
ſequiū indebite pſtitū. j.q. j. ſūt
q̄dam ꝛ c. ordinatōes iūcto c. cū
cēnt de ſymo. In h tn̄ diſtiguūt
doc. Aut em̄ obſequiū ē corꝑale
ꝛ illicitū aut corꝑale ꝛ de ſelicitū
aut ſpūale. Si obſeq̄ū eſt inho-
neſtū. vt qꝛ fuit q̄s ꝑlato in vſurꝫ
mercācȷs vel lenocinȷs ꝑ eo aut
etiā ad carnalia deputatū. vt qꝛ
fuit ad vtilitatē ɔſanguieoꝝ ſuo
rū vel p̄rimonȷ ſui tunc fuiēs in
hmōi ꝑ hn̄do ordine vel bn̄ficio
vel alio ſpūali ſymoniā ɔmittit ꝛ
ɔferens ꝑpter h obſeq̄um ſpūale
j.q.iij.c. Saluator. ſ. tho. rich.
ꝛ Durād⁹ Si āt obſeq̄um de ſe
ſit honeſtū vel ad ſpūalia ordina
tū puta laborat ꝑ eccleſie vtilita
te eundo romā vel alias laborat
fuiēdo ꝑlato ī officio aduocādi
vel alias dt Rich. in. 4. ꝙ ſi ſine
pacto aliq̄ fuit ille q̄ fuitium reci
pit ſi eū remūerat aliqd̄ bn̄ficiū
eccleſiaſticū ɔferendo ſi tn̄ alias
dign⁹ ſit. nō peccat niſi ꝑncipalit̄
hēat reſpectū ad fuitiū receptū ꝑ
q̄ ei illud ɔferat qꝛ tūc eſſet ſymo
nia ſm ipm ſan. Tho. ꝛ Dur. Et
ſubdit rich. Cleric⁹ fuiens epo
in ſpe future retributōꝫ ſymoniā
nō ɔmittit ſi ſine pactōe ꝛ ɔdicti
one fuiat ꝛ ꝑncipal'r hac intētōe
nō fuiat nec eps ꝑ hoc directe ꝑ

bendã ei aſſignat de ſymo. cũ eẽt
in glo. Si aũt ſeruiat pncipalit
cauſa obtinendi beneficiũ eccleſi
aſticũ ſeu intẽtiõe nullo tñ pacto
interueniẽte q̃uis grauiter pec-
cet. et ſymoniam ↄmittat menta
lem nõ tamẽ incurrit illam ſymo
niam que obligat ad reſignandũ
beneficiũ ſymoniace adeptũ qđ
pt pbari a ſimili ei⁹ qđ habet in
c. mãdato de ſymo. Hec ille Si
autem obſequiũ eſt pure ſpũale
quod eſt impoſitũ canonice bene
ficio. ſm guilhelmũ ⁊ ſummiſtas
tũc indubitanter ex pacto poteſt
ↄferri beneficiũ ita ꝙ ille promit
tat tale obſequium puta celebra
re talem vel talem miſſam c. ſigni
ficatum de pben. Similiter ſm
Hoſti. ſi alicui pbende vel bene-
ficio eẽt impoſitũ onus qđ q ha
bet teneret docere ſcolares. poteſt
fieri pactio vel exactio promiſſio
nis cum ei cõfertur de tali obſe-
quio exhibẽdo. Sed alicui etiã
pbende cui nõ eſt annexũ h onus
cum vacat poſſet imponi ſupio-
ris auctoritate fa. c. pe. de ma. et
no. in c. ſignificatũ alle. Recipe
aũt aliquẽ in canonicũ eo pacto
vt doceat ſymonia eſt ſm Hoſti.
niſi ſeruẽtur no. in dict. c. pe. de
ma. Mouet in pdictis. q. Hoſ.
in c. cum eſſent Epiſcop⁹ recepit
quendã clericum ad ſeruitiũ ſpi
rituale et tempale pſtandum pro
mittens ſibi certũ ſalarium ãnu-
atim donec ſibi prouiderit de be
neficio ↄpetenti Nunqd h ſit ſy
moniacũ Et ↄcludit ꝙ ſit licitũ
dũmõ ſpẽaliter ex pacto clericus
ſe nõ obligauerit ad ſuitiũ tpa-
le pſtandũ. Nec ↄmittit ſymoia
ſi remittat poſtea ſalarium cũ cõ
fertur beneficiũ qꝛ ſalarium erat
ſub ↄdictõne et facta collatione
expirat obligatio Inſti. de ver.
ob. §. omis ſecus ſi promiſſio fu
iſſet pura ⁊ ppetua. qꝛ tunc bene
ↄmittitur ſymonia ſi remitteret
tempale pro ſpũali ↄſeqndo ar. c.
veniẽs de teſti. panor. putat pri-
mũ dictũ hoſt. procedere qñ pla
tus non inducitur ad ↄferendũ
beneficiũ pncipaliter propter ſer
uitiũ tempale vel ſpũale recipien
dum. ſed qꝛ ille mereret ⁊ cauſa
impulſiua ſit et nõ finalis preſta
tio ſuitij ar. in c. graue de pben.
Nam etiã non eſt licitum recipe
promiſſionẽ beneficij conferendi
pro voce pſtanda in electione vt
vt in c. de hoc de ſymo. modo nõ
videt licitũ etiã pro ſpũalib⁹ ſer-
uicijs recipe promiſſiões bñficij
ↄferendi. ſecus vt dictũ eſt ſi iſta
eſſet cauſa impulſiua Hec ille.

Capitulũ ſeptimum. qñ circa ingreſſum religionis ↄmittatur ſymonia

Eptimo
Nota ꝙ p ingreſſu
religiõis nihil deb3
exigi vel dari. dan-
tes eñ ⁊ recipientes. pacto inter
ueniẽte. tpale pro ingreſſu religi-
onis ſymoniã ↄmittũt ſm omẽs
et ſic recepti debẽt de ſuo mona-
ſterio expelli. ad agendã ppetuã

pniaz ⁊ ad locū artioris regule recludi c. qm̄ ꝺ ſymo. ſi tn̄ cōmode nō poſſet fieri fiat ad tps. vt ibi ꝺꝛ Et h̔ intelligas de ſcientibus. Nā ſi ignorātib⁹ ipſis fuiſſet cōmiſſa ſymoīa ſufficit ꝙ renūciēt loco et poſtea de nouo recipi poterūt c. ti. ex inſinuatōe ⁊ putant ray. ⁊ guil. ꝙ p̄dict⁹ rigor ſeruādus ſit. licet nō ꝯſtet de crīmie p inq̇ſitōz vel in forma iudicij ſed ſolū in foro pnīali. Tales āt q̇ ſic ꝯmiſerūt ſymoniā ⁊ pticipes ei⁹ ⁊ ꝯſanguinei q̇ dant dotes incurrunt hodie excōicatōz. ſm extrauagan̄ vrbani nec abſolui pn̄t niſi a papa. Statuit em̄ vrban⁹. v. dicēs. Ne ī vinea ⁊c. Et inhibēs vt a pſonis tā marib⁹ q̄ȝ mulieribus religiōem ingredi volentib⁹ Meōria in earundē pſonaꝝ receptiōe an̄ vel poſt nulla q̇cunqȝ prādia ſiue cenas pecunias iocalia aut res alias etiā ad piū vſum deputanda decetero directe vel indirecte petere vel exigere quiſ mō p̄ſumāt ſȝ eas poti⁹ cū oīmoda caritate recipiāt et in victu et veſtitu ſic alias pſonas monaſterioꝝ ſuoꝝ ſincera caritate ptractent. Illa dūtaxat q̇ ipſe pſone ingrediētes pure ac ſponte ac plena liberalitate oīqȝ pactōe ceſſāte dare vel conferre eccleſijs aut mōaſterijs hmōi voluerit cū grārūactōe licita. reputari Nos em̄ q̇ ſecus inq̇t egerint ſingulares pſonas. dantes ⁊ recipiētes hmōi excōicatōis vinculo innodāmus Capitula aut ꝯuētus ſuſpenſiōi ſentētijs decernim⁹ ſubiacere a q̄b⁹ pter ī mortꝭ articl'o abſolui neq̄ant abſqȝ ſe. ap. licētia ſpeāli. h̔ ille. ꝺt tn̄ Archi. flor. ſe audiuiſſe ꝙ Mar. v. habuit dicere ꝙ n̄ volebat has pſonas icurrere has cēſuras ꝑpt dotes q̇ dant mlierib⁹ p ingreſſu mōaſterioꝝ. Et vt refert baptiſta notandū eſt ꝙ ꝑ ingreſſu religionis monachoꝝ ſiue monialiū nō licet aliq̇d exigere. Spōte tn̄ oblata q̄ntacūqȝ ſint nō interueniēte aliq̄ corrupta intentōe. licet accipe. Si ꝓe aliq̇s offerret pecuniā. ſine pacto gereret tn̄ in anio ꝙ ꝑpterea deberet recipi. alias n̄ datur⁹. aut ecōtra ſi oblata recipet abbas vel abbatiſſa ⁊ recipet ad ꝑfectōez alias nō receptur⁹. ⁊ ſic p̄ncipalr ꝑpter dona. dū tn̄ nō interueiat pactio vel ꝯuētio ſymonia ē. ſȝ ſolū mentalis q̄ p ꝯdignā pniaz expiatur. abſqȝ reſignatōe aut alia cēſura eccleſiaſtica c. mādato de ſymo. Licitū eſt etiā ſm ſan. tho. ꝑpter deuotōz quā q̇s oñdit ad monaſteriū largas elemoſinas facere vt facili⁹ in monaſteriū recipiat ſic licitū eſt ecōtrario aliquē ꝓuocare ad deuotiōem monaſterij p tpalia bn̄ficia. vt ex h̔ inclinetur ad monaſteriū ingreſſū. Hec ille. qꝺ intellige tn̄ ꝙ illud tpale qꝺ dat nō ſit p̄ncipale motiuū ꝑpt qꝺ ꝯcedat vel q̄rat religiōis ingreſſus ſm baptiſtā de p̄ncipali ꝓo motiuo aut fine dicā in ſcda pte in p̄n. Et ꝺ religioſis ꝺt Jo. gerſon. in trac. de ꝯtͣ. theo. li. iij.

Si pfiteř aliqs vitã clauſtralẽ rõnabilit̃ intẽdẽs illic ſufficiẽter ſuſtẽtari alioq̃n nõ itratur⁹. nõ eſt ſymonia c⁹ dũmõ intẽtio pnci cipalis eſt ſuire deo ꝛ ſuſtentatõ vite eſt ad illũ finẽ ꝛ ſub illo vbi aũt vnũ ꝓpter aliud iã non duo

Queſtio ſ; vnũ ſunt. Hec ille. Sed q̃d ſi monaſteriũ eſt tenue ita ꝙ nõ ſufficit ſuis Quid fiet. ſũmiſte mul

Cõcluſio prima ta deſuꝑ ſcribũt. placet tñ ↄclõ ꝓ ma ꝙ nulla pactio ꝓ tpalib; debet interuenire etiã ſi mõaſteriũ ſit tenue ħ etiã voluit panoꝛ. in c. Nõ ſatis de ſymo. vbi dat theo ricã ↄficiẽdi inſtrumẽtũ vt nõ de tur aliq̃d ex pacto ſ; poſtea ex de uotõe ipa puella vl̃ pentes aliq̃d

Secũda ↄcluſio offerãt monaſterio. Scđa cõ cluſio. Si monaſteriũ abundat null⁹ eſſe debet tractat⁹ de tpalibus i receptõe. ſponte tñ oblata pñt recipe. Si etiã nullũ fiat pa ctũ ſi tñ taxatũ eſt q̃ntũ ingrediens debeat dare ꝓ ingreſſu ꝛ ſm ħ datur ſymoniacũ ẽ ſm hos idẽ ſi pceſſit pactũ de ſuãda ↄſuetudine c. dilect⁹ ꝛ c. veniẽs e. ti. Jdẽ ſi gratis recipiat̃ et poſtea ↄpellatur ad ſuãdã ↄſuetudinẽ c. iacobus e. ti. ħ tñ intelligit̃ ſm q̃ſdã ſi ↄpellat̃ a recipientib; q̃bus nil dandũ eſt qñ req̃rũt vt debitũ ꝑ ſupioꝛẽ tñ bñ q̃s poſſet ↄpelli ad obſuãdã laudabilẽ ↄſuetudinẽ ſatis ↄcoꝛ. ſan. tho. pe. ꝛ hoſ. Et videt̃ ꝙ et ſi nõ poſſit exigi aliq̃d nec peti. ꝙ nihilomi⁹ poſſint monere illũ vt laudabilẽ ↄſuetudinẽ ſuet Et dĩt angelus. aduertendũ qñ dat̃ aliq̃d ſine pacto nõ vt debitũ ſ; vt ↄſuetũ nõ ẽ ſymoĩa ſm rodoñ.

Queſtio Q; ſi ſuit aliqs religioſis ex ꝓmiſſione ꝙ poſt certũ temp⁹ recipiat̃ ad religionẽ ſymonia ẽ. ſi tñ abbas ꝓmittat alicui ꝙ p⁹ bieñiũ recipiat eũ. ſi tñ iterim didicerit talẽ artẽ vel ſtet in ſcolis. ꝛ ſic recipiat̃ ſm wil. nõ eſt ſymonia pinde eſt. ac ſi diceret. indue m⁹ te ſi interim reddider; te idoneũ nõ eſt ſymonia. vt dixi niſi itentiõ; hr̃et ad lucꝛ tpale artis. de q̃ pactũ ſuit. q2 eſſet mun⁹ ab obſeq̃o ſm bap.

Queſtio Jtẽ q̃ timet nõ recipi ſi dĩt abbati. ſi velletis me recipe darẽ vobis oĩa bona mea abbas cũ ↄuẽtu recipit eum hito ſuꝑ ħ ↄſilio ſymoĩa ẽ ſaltẽ ex pte offerẽtis etiã ſi nõ intuitu ꝓmiſſionis ſit recept⁹ Can. hoſ. ꝛ berñ. S; ſi talis ħ ſimpl'r diceret nõ intendẽs ꝑ tpale accipe ingreſſũ religiõis ſ; declarare intentõem ſuã ſc; ꝙ intẽdit trãſire cũ bonis ſuis et recipiẽtes etiam ad bona tpalia ñ reſpiciũt pncipal'r In foro pñie. nõ video inquit bap. q̃re ſit ſymoniac⁹. hec arch. floꝛ.

Queſtio Jtẽ ſi ꝓ receptõe alic⁹ apponit̃ ↄdictõ ſeu pactio ex vtraq; pte de aliq̃ dando ſ; anteq̃ʒ recipiat̃ vtraq; ps reuocat pactũ ꝛ ſic gt; recipit̃. nõ ẽ ſimonia dũ tñ nõ eſt coꝛrupta intẽtio ꝙ nõ obſtãte reuocatione pncipal'r det̃ ingreſſus intuitu tpaliũ q2 tũc eſſet ſymoĩa ſed mẽtalis

Queſtio Jtẽ ſi q̃s ꝓcurat ꝙ aliqs recipiat̃ in monaſterio non facta aliq̃ ↄuẽtõe et poſt receptõ; ꝓcu

rans ſolicitat ꝑrē3 illi⁹ vt ↄferat aliqd' ē ſymoīa. ſm Wil. ſi ille nō ꝓcuraſſet aliter illū recipi niſi q2 ſꝑabat illū aliq̄d daturū mōaſterio ꝓ receptōe ipi⁹. ſ3 ſi nō ex h̄ ſ3 alias ſolicitat eū q̄ ſit deuot⁹ monaſterio ſic debet eſſe ex dilectōe orta ex receptōe filij ↄferat mōaſterio nō eſt ſymoīa. Pl'a de hijs inuenies infra in ꝑte. 3. de penis Hodie etiā p⁹ ↄſtitutō3 vrbani. v. q̄ incipit Ne in vinea Mar. v et eugeni⁹ pi⁹ ꝛ alij pōtifices pl'es ↄſtitutōes ꝓmulgauerūt ↄ̄ ſymoniacos in ordie ꝛ bn̄ficijs. in q̄b3 etiā ↄ̄ religioſis cauet. q̄ ordiati ſymoīace ſūt ipſo iure ſuſpēſi. dātes ꝛ accipiētes excōicati. ānullāturq3 electōes. ↄfirmatōes. ꝓuiſioneſq3 ſymoīace. eccleſiaꝝ mōaſterioꝝ dignitatū officioꝝ aut beneficioꝝ facte dātes ꝛ recipiētes excōicant̄ cū multi alijs aggrauatōib⁹. de q̄b⁹ in. 3. ꝑte. ī de penis ſymoniacoꝝ in ordīe vel bn̄ficijs videbit̄. ad q̄ religioſos remitto ad quos extrauagātes iſte videntur extendi.

Capitulū octauū. munere lingue quēadmodū cōmittat̄ ſymonia. et habet plures. §.

Ctauo notā dū de mūere lingue vt ſunt ꝑces ꝛ fauor ī̄ q̄ſit⁹ laus ꝛ ſil'ia q̄ vident̄ inducere ſymoniā ſi interueniūt ī ſpūalib⁹. vn̄ ꝛ Seneca de bn̄ficijs li. 2. Nō inq̄t tulit grati q̄ cū rogaſſet accepit. ꝛ iteꝝ nulla res cari⁹ ↄſtat q̄3 que ꝑcib3 emptā eſt. de q̄ tex. in c. Sūt nōnulli. j. q. j. Sunt nōnulli inq̄t q̄ nūmoꝝ p̄mia ex ordinatiōe nō accipiunt. ꝛ tn̄ ſacros ordines pro hūana grā vel laude largiūt̄. hij nūmū expetunt fauoris. hinc propheta. Btūs qui excutit manus ſuas ab oī munere q2 aliud ē munus ab obſequio aliūd a manu aliud a ligua. ſubiūgit Js tūc ab oī munere man⁹ ſuas excutit qn̄ in diuis rebus non ſolū pecuniā nullam ſed nec etiam humanam grām requirit.

Prim⁹. §. de ꝑcibus ꝓ ſpūalib⁹ qn̄ nō inducāt ſymoniā

E quoniā ꝑces pro ſpūalib⁹ intuenictes adeo dteſtant̄ iura cū exaggeratōe penaꝝ vt niſi cū grano ſalis intelligant̄ vix decim⁹ ex eccleſiaſticis ſaluabit̄ Jō in p̄mis ē ſciendū. Q ꝑces in alijs ſacris et ſpūalibus. id eſt ꝑter q̄m in ordinibus et bn̄ficijs intueniētes regulariter nullā inducūt ſymoniā. puta ſi petat quis hūiliter ꝓ ſe vel pro alio baptiſmū. pniam Eucariſtiā. extremā vnctō3 Bn̄dictōem nuptiaꝝ. ↄfirmatōem. ↄſecratōem eccleſiaꝝ. altariū Cimiterioꝝ vaſoꝝ. bn̄dictō3 veſtiū pallaꝝ ad diuinū cultū ꝑtinētiū. abſolutō3 ab excōicatōe a ſuſpēſione ab interdicto ſepulturā ꝛ ſi q̄ ſunt ſil'ia. hoc tenet archi. floꝛ. in ſum. ꝑte. 2. ti. j. c. v. vbi poſtq3 de bneficijs dixit mox ſubiūgit pro ſacramētis ꝟo ꝛ alijs ſpūali

bus nō repitur prohibitū preces porrigere pro ſe aut pro alio. pro ſe addit ſi eſt dign⁹. excepto tn̄ religioſo. inquit qui velle nō hab; xij. q. j. non dicatis. et p̄cipue ad ordines promoueri nō debet niſi de voluntate p̄lati c. ad aures ꝺ temp. or. hec ille Et ſic intelligere videtur ꝙ in ſacramēto ordinis alijs licitum ſit preces fundere. vi exceptōnis. Sed certe nō credo eum hoc voluiſſe. Nā multi in locis prohibitū inuenitur preces porrigere pro ordinibus Qr aūt addit. Si dignus eſt Nā ſi quis i peccato mortali ſiue ſit occultū ſiue manifeſtū ſcienter aliqđ ſacr̄m recipit mortaliter peccat ar. c. multi. xl. di. Et ſ. Tho. in. 4. diſ. xxiiij. ꝛ pe. ſ; an ſymoniā ꝯmittat credo ꝙ non. alioqn dicendū eſſet Qr ſacerdos q̄ miniſtrat ſacramentū eucariſtie. ei quē ſcit in mortali pctō exiſtere. in publico petenti et ſil'r ipſe accipiens ambo eſſent ſymoniaci. Symoniaci q̄; eſſet laicus accipiens bn̄dictōe; nuptiaꝝ in mortali pctō. Et de ficte baptiſato ſcribitur de ꝯſe. diſ. iiij. c. Tunc valere icipit ad ſalutē baptiſm⁹ cum illa fictio veraci ꝯfeſſiōe receſſerit q̄ eodē in malicia vel ſacrilegio pſeuerāte pctōꝝ ablutō; nō ſinebat fieri. Et cū nō inueniam qui tales aut ſil'es iudicanerit ſymoniacos. credo vt p̄dixi. ſine tn̄ p̄iudicio veritatis cum de tali indignitate nō loqui.

Quis ſit indign⁹.

Scđs. §. de precibus ꝓ ordinibus.

De precib⁹ ꝓ que interueniūt. in ordinibus terribilia ſcribunt in canonibus. vn̄ in c. ordinatōes. j. q. j. Ordinationes inquit gregori⁹ q̄ interueniē te p̄cio vel precibus vel obſequio alicui pſone ea intentōne impēſo falſas eſſe dijudicam⁹. et in c. de ordinatōib⁹ e. cā. et. q. de ordinatōnibus inquit accipe aliq̄d ſub diſtricta interdictiōe decernim⁹ oportet q̄ vt neq; p donum neq; p gratiā neq; p quoꝝdā ſupplicatōem aliques ad ſacros ordines ꝯſentias vel pmittas adduci. hec et ſilia in multis capitulis ibidē ſtatuunt ꝛ in alijs loci. Jō fortemot⁹ fuit hug. p⁹ aliq̄s alios. vt habet in c. tuā de eta. et q̄ or. in glo. vbi đt. Si quis ordinat ſuis p̄cib⁹ q̄ntūcūq; alias eſt idone⁹ ſymoniā ꝯmittit alle. c. ordinatōes. j. q. j. rō ſm eū qr ſe ingerit qđ nō licet. viij. q. j. in ſcripturis ſa. c. p vr̄as de iure patro. qđ mihi miꝝ eſſe videt de hug. q̄ tn̄ alibi tenet. ꝙ poſſit q̄s tonſorari ad h̄ vt dignitatē ꝯſeq̄t. nec ſit ſymonia. dū non interueniat pactio. de quo glo. in c. h̄ ad nos lviij. di. vn̄ glo. in alle. c. tuā intelligit op. hug. verā. ſi rogās ſit indign⁹. ſecus ſi dignus. Idem tenet glo. in c. Moyſes. viij. q. j. In p̄cibus ꝓ ꝓ alijs interueniētib⁹ ad ordines deſunt p̄ces ſpū

ales ⁊ nõ inducũt ſymoniã.j.q.j
latorẽ. aut ſunt carnales.⁊ tunc
ſi ꝓ indigno ſymonia ↄmittit.j.
q.j.de ordinatoĩbꝫ ſi ꝓ digno re
cipiẽde ſũt. vt tenet glo.viij.q.ij.
in ſũma.⁊ glo.in.c.q̃buſdã.j.q.j.
Mihi in vtroqꝫ caſu videt mgr̃
grãnus de media iuris pruden-
tia hãc q̃ſtiõez detminaſſe in.§.
Nõ itaqꝫ.vbi dt Nõ itaqꝫ q̃rulibet
p̃cibꝫ ordinatões facte falſe
dijudicant ſꝫ hee demũ q̃ p̃cibꝫ
ordinãdi vł eiꝰ amici nõ ſpũali ſꝫ
carnali affectu porrectis fiũt. cũ
alias future nõ eſſent.q̃s nõ cari
tas interueniẽs ſꝫ ãbitio ſuppli-
cans extorq̃t.§.nõ itaqꝫ.j.q.j. q̃
ꝟba bñ intellecta volunt ꝙ ſpũa
les p̃ces ñ inducãt ſimoniã. ſcd̃o
ꝙ preces carnali affectu porrecte
tũc reddũt ordinatões ſymonia
cas cũ ꝓpt eas ꝑncipalr̃ fiãt nec
alias future eẽnt Tercio ꝙ ordi-
natões p̃cibꝫ extorte. ꝓ indigno
vident ambitioſe. Que ãt p̃ces
ſint carnales ⁊ q̃ ſpũales. difficile
ẽ iudicio meo ad planũ declarare.
P̃t em̃ fieri ꝙ aliq̃s dignꝰ ꝓſe por
rigat p̃ces carnales ⁊ econuerſo.
ꝙ indignꝰ ꝓſe porrigat ſpũales.
puta intendit ſe ad ſtatum dare
eccleſiaſticũ in q̃ poſſit deo ſince-
riter ſuire Jõ vt clarior habeat
intellectus dicendoꝝ.p̃mitto.de
dignitate req̃ſita in hac materia
dicam vt ſequitur.

Tercius.§.quis dicitur
dignus vel indignus

Dignus in
hac materia cenſetur Js qui nõ
habet aliq̃d impedimentũ cano
nicũ ad id q̃d ↄſeq̃ deſiderat ſint
ordines vel bñficia. Ecõtra. Jn
dignꝰ eſt q̃ h̃t impedimẽtũ cano-
nicũ q̃d p̃t eſſe duplr̃ ↄrie ⁊ ꝑuati
ue ſm archi.jq.j.c. Si q̃.⁊ Alb.
in.4. Cõtrarie cenſet indignꝰ q̃r
h̃t aliq̃d ↄriũ dignitati vt hereti
cus notorie crimioſus infamis
infamia iuris ⁊ ſic d̃ alijs. ꝑuati
ue ꝟo indignꝰ eſt q̃ ꝑuat decenti
bus dignitatẽ Nõ tñ h̃t ↄriũ vł
ordibꝰ vel bñficijs. vt illiteratꝰ
corꝑe vicioſus. Jllegitimus ⁊ ſic
de alijs. Utriuſqꝫ indignitatꝫ ex
ẽpla ſunt poſita ꝑtim ab aplo ad
Thi.c.iij. ꝑtim a iure.de oĩbus
hijs ↄciliũ Tolletanũ ſtatuit lj.
di.c. q̃ in aliq̃ vbi ponunt. xxvj.
ĩpedimẽta q̃ faciũt hoĩem irregu
larẽ.ad ordines ⁊ bñficia Quoꝝ
aliq̃ irregulares ſũt ob crimẽ aliq̃
ob defectũ Ob crimen ſũt irregu
lares heretici excõicati Simoni
aci in ordine ⁊ hodie etiã in bñfi irregulares
cijs ꝑ extrauagañ Mar. v. Jtẽ res ob
hoĩcide.d̃ tẽp.or.c. fi. om̃e pctm̃ crimen
q̃d ipſo iure irrogat infamiã.iij.
q.vij.cũ infames.§.porro. inter
dicti ⁊ ſuſpẽſi q̃ ad ſe ⁊ q̃ ad alios
⁊ q̃ ſe in ↄtẽptũ clauiũ faciũt or-
dinari vel celebrans poſt talẽ ſu-
ſpenſiõez.xj.q.iij.ſi q̃s eps Jtem
violans interdictũ pape d̃ exceſ.
p̃la.tanta.falſarij lraꝝ aplicaꝝ c.
ad falſarioꝝ de cri.fal. Jtẽ mini
ſtrãs hereticꝫ ſacra c. excõicamꝰ
de hereti. Crimen ſodome i quo
clericꝰ eſt dep̃henſus c.clerici de

excel.pla. Itē reuelās ↄfeſſiōꝫ de pe. ⁊ re.c.oīs Itē incorrigibilis ⁊ nimiū in ↄtūatia pſeuerās c. veritatis ꝺ dolo ⁊ ↄtu. Itē ſolēniter penitēs.l.di.ex penitētibꝰ. Item om̄e crimē grue vel mediocre Notoriū de iure vel defacto c. fi. de tēp.or. Itē vtēs officio aſſiſſinoꝝ de homici. p hūani.li.vj. de hijs

que crimía impediant ordinis exe cutōem etſ pꝰ pniam

hēt in c. niſi in. §. ppter ↄſciam ꝺ renū. per glo. ⁊ doc. Itē crimina enormia q̄ etiā pꝰ pniam inducūt irregularitatē etiā ſi ſint occulta. de qbus tn̄ ꝺt Anth. ꝺ but. ꝙ nō oīa crimia enormia ipediūt ordinis executōꝫ pꝰ pniam. ſꝫ tūc qn̄ in iure exp̄ſſum ē ꝙ tales in ordinibꝰ nō pn̄t miſtrare aut ad altiores ordīes aſcēdere ſeu vbi appet in iure ſuſpēſio ab officio iducta qꝺ tenet Bern̄. in c. exteriore per tex. ibi ⁊ jnnoc. de tēp. or. ⁊ tenet Cardi. alias etiā Enorme crimē occultū nō ipedit ordinis executionē pꝰ pactā pniam Et credit jnnoc. ꝙ talis poſſit pmoueri ſine peccato. ⁊ ſine diſpenſatōe c. ij. ꝺ appo. Et ſufficiat ſacerdotis abſolutio. vj. q. j. illi Sꝫ ſi crimen ſit enorme ⁊ manifeſtū tale ipedit nec tal' an̄ diſpēſatōꝫ p̄t celebrare aut ordīes ſuſcipe lꝫ peniteat. Idē faciūt mediocria pctā notoria vt piuriū adulteriū falſū teſtimoniū furtū ⁊ ſilia Et h̄ diſtinctio ſatis videt̄ eſſe tuta licꝫ aliq̄ voluerint. ꝙ omne enorme pctm̄ etiā occultū ipediat ordinis executōem niſi diſpenſet̄ ſup eo que opio eſt nimis dura ⁊ iō benigni or videt̄ mihi amplectēdā. Itē Irregulares ꝓo ppter defectum ſunt Bigamꝰ Corpe viciatꝰ Epilenticus Illegitimꝰ Illr̄atꝰ ſuus Neophitꝰ hermofrodita Cōiugatꝰ Minorennis Curialis rōcinijs publicis obligatꝰ pegrinus ignotus circa extrema baptizatꝰ. paciētes defectū in etate. hij oēs tenent̄ p̄dictos defectꝰ et crimina etiā nō interrogati ordinatori pdere ⁊ manifeſtare. Qꝫ ſi fraudulēter ipedmēitū aliqꝺ ex hijs obticet nō habebit executōꝫ ordinis. ꝺ renunc. Niſi cū p̄dem. §. pſone et. l. di. ex penitentibꝫ Arch. et pgof. in ſūma ti. de tēp. or. in. §. reſtat. Qꝫ ſi reuelauerint p̄dicta crimina vel defectꝰ ⁊ cū eis ſup aliq̄ diſpenſatū fuerit Salui ⁊ ſecuri erunt ſm̄ jnno. Quis āt poſſit ſu p talibꝰ diſpenſare. vi. hein. boic in c. ↄſultatōi de tēp. or. vbi plene tractat. qn̄ papa ſolus qn̄ epus ⁊ qn̄ nō diſpenſatur.

Irregulares ppter defectū

Quartus. §. qn̄ p̄ces inducant ſymoniam circa ordines.

ꝺ Iſita pre miſſis. Qn̄ queritur Nunq̄d p̄ces q̄ interueniūt p ordinibꝰ inducāt ſymoniā Et dico diſtinguēdū eſſe in p̄cibꝫ a ſe porrectꝫ Aut aliq̄s dignas p ſe p̄ces porrigit vt ordinet̄. puta a pentibꝰ dū puer eſſet traditꝰ eſt ſcolis ad finē vt ſtudeat. et in eccleſia finaliter deo mancipet̄. aut ipſe ſua ſponte ſtuduit ad hunc

finem. Et poſtea ſuis tpib⁹. hũi-
liter ordines petit ſubmittens ſe
examini. iuxta morẽ ordinandoꝝ
talis ſi tanq̃ idone⁹ admittat̃ nõ
videt̃ peccare nec ſymoniã ɔmit-
tere. dũ mõ hec pure ⁊ ſine omi cõ
ditõne fiant. ordinatões em̃ ille
nõ carnali affectu ſ3 poti⁹ ſpũali
nõ ambitiõe ſ3 magis ex caritate
pſumũt̃ fieri. qs pces glo. in alle
§. nõ itaq̃. vocat dignas. p quo
bon⁹ tex. in c. qñ. xxiiij. diſ. vbi d̃r
Qñ eps ordinatõe3 facere diſpo
nit omẽs q̃ ad ſacrũ miſteriũ acce
dere voluerint feria q̃rta ante ip-
ſam ordinatõe3 vocandi ſunt. et
examinãdi. de his de quibus ibi
cauet̃. Et ſaltẽ de etate moribus
et ſciã. vt vult glo. Ex hac lr̃a ha
bet̃ ꝙ nõ eſt op⁹ expectare donec
eps quẽ in ſpecie eligat aut vocet
S3 ſufficit decretũ in genere ꝙ
velit ordinare Tunc q̃ voluerint
d̃r tex. ordinari accedere debent.
Nec er3 tales dicũt ſe ingerere cũ
ſaltẽ i gñe vocati ſint nec ſumũt
honorẽ a ſe ſ3 ſbmittũt ſe iudicõ
ordinatoris. q̃ quẽlibet indignũ
pt reijcere. qḋ ſi admittat aliquẽ
debet dign⁹ cenſeri c. accepim⁹ d̃
eta. ⁊ q̃li. or. Et ſi dicat̃ ꝙ hodie
tã diligens examiatio. put jura
diſponũt. non fiat imo multis in
locis miores ordines ſine examia
tõne ɔferunt̃ ɔ̄ c. fi. xxiiij. di. et c.
ſi qui ſine. lxxxj. diſ. Credo excu-
ſari poſſe taliter ordinatos p̄ tex
tu ɔſuetudis. ꝙ imputari eis nõ
debeat ſi p eos nõ ſtet. c. imputa-
ri de reg. iu. li. vj. et c. Cũ nõ ſtat
e. ti. et li. Nã ſi aliud diceremꝰ ta-
les deponẽdi eſſent etiã alias di-
gni ſm hoſt. alle. c. fi. Eſt bñ verꝝ
Qꝛ ordinãd⁹ tenet̃ p ſe pdere et
cõfiteri crimina ſeu impedimẽta
notoria iuris vel facti q̃ debet or
dinari. nec debet ordies oblatos
aſſumere niſi fuerit cũ eo diſpen-
ſatũ. Jtẽ tenet̃ etiã pdere grauia
crimina ſeu enormia q̃ p⁹ pniam
executiõem ordinũ impediunt, vt
homicidiũ ſymoniã in ordine ⁊c.
etiã ſi ſint ſecreta c. q̃ſitum d̃ tẽp.
or. c. ex penitẽtib⁹. l. diſ. Alia 𝔳o
q̃ nõ impediũt p⁹ pniam ordinis
executõem nõ tenet̃ pdere ſi ſunt
occulta alle. c. fi. de tẽp. or. Nam
qui fraudulẽter defect⁹ pdictos
ſubticet nõ habet executõem or-
dinis de renunc. c. Niſi. §. pſone
irregularitas. ſi vero ɔfitet̃ ⁊ di-
ſpenſetur cum eo ſecurus erit. ſm
jnno. Et q̃ ſint impediẽtia ordis
executõem etiã poſt pactã pniam
dixi in. §. dignus vbi etiã enume
rant̃ defectus hmõi. Si quis ꝗ
clericatus officio ſe mãcipare de
ſiderat ſi nullũ impedimẽtũ cano
nicũ habeat non videtur peccare
ſi humiliter petit ſe ad ordies ad
mitti ſubijciens ſe examini. Hec
em̃ eſt forma hacten⁹ obſuata. d̃
quo Hoſt. in ſũma ti. de eta. ⁊ q̃li.
Jta diſtiguit aut qs ab infantia
tradit̃ milicie clericali. aut gran-
deuus poſtulat ſe ordinari. ecce p̄
ces. fa. c. ad aures. et c. exteriore
de tẽp. or. Sũt etiam aliqui qui
tenentur. ſaltem cauſatiue ordi-
nes petere. puta habentes benefi

cia requirentia certos ordines. vnde ſi quis habet eccleſiam parrochialē ꝛ nō facit ſe ordinari in ſacerdotē infra annū priuat⁹ eſt. Aliqui etiā ad petendū ordines premijs inuitant ar.lxxiiij.di. cō ſuluit. et de eta. ꝛ quali. or. cle. vt hij qui. poteſt etiam de iure quis ad titulum ſui patrimonij ordinari. lxx. di. c. j. c. epus et tuis de pben. cum ſi. qui omnes raro vocātur in ſpecie. ſed ipſi rogant humiliter. vt ordinentur

Quintus. §. An liceat alicui petere ordies ad hoc vt poſſit beneficiū ꝯſequi

Sed pro clariori itellectu. quero an liceat alicui petere ordines. ad h̄ vt poſſit bn̄ficiū eccleſiaſticū ꝯſequi. Et videtur ꝙ ſic. p c. oſius. iuncta glo. in. §. ſe vbi habetur ꝙ laic⁹ poteſt ſe facere ordinari ad hoc vt in epm poſſit eligi. fa. c. cō ſuluit. lxxiiij. di. et c. ſi officia. lix diſ. ꝯfirmat qꝫ licitum eſt etiā alicui ſuire in eccleſia ſpe ꝯſequēdi beneficiū glo. in c. ſunt nōnulli. j q. j. ꝛ in c. cū eſſent de ſymo. cū ſi. facit ꝯmunis theorica qua habetur ꝙ pmiſſo aliquo. pmiſſum eſt ꝛ añs neceſſariū ſꝫ digno pmiſſū eſt petere bn̄ficiū. p ꝯñs pmiſſum eſſe debet petere ordines ſine q̄bꝫ beneficiū nō pōt habere vel exeq̄ et loquor de beneficio eccleſiaſtico. Sed ꝯtra faciūt multa iura. tex. in c. hoc ad nos. lix. diſ. vbi glo. arguit. ꝙ nullus debet tonſorari ad hoc vt dignitatē ꝯſequatur. Et c. p laicos. xvj. q. vij. et c. cum ad noſtram de elec. vbi habetur ꝙ nullus debet monachari. ea ſpe vt in abbatē eligatur. eſſet enim ſymoniacū ratio quia talis non videtur monachari propter deum. ſed ppter honorē aut queſtum. Idem dicendū ſm panor. de clerico ſeculari. Nam recipiens ordinem propter beneficia eccleſiaſtica obtinenda ꝯmittit ſymoniā ſaltem mentalem Solutio. dicendum puto Si quis ad hoc ꝓncipaliter peteret ordines ppter beneficia ꝯſequenda ſymoniam ꝯmitteret. ſaltem mentalē. quia talis intendit ſeruire deo ppter beneficium. ſecus ſi min⁹ ꝓncipaliter hoc intenderet. pro quo glo. lxj. diſ. §. Sed aliud. que dicit ꝙ ordinādus ſpe beneficia cōſequendi dummō non ꝓncipaliter. non peccat Et illa eſt opinio cōmunis que traditur in multis locis. Sed qꝛ paucoꝝ eſt intelligere quādo hoc fiat ꝓncipaliter et qñ ſecundarie

Sextus. §. ponit duos fines petentium.

Quo ſciendum. ꝙ licitum eſt duos fines i aliq̄ actu cōſtituere vnū tpalē et aliū eternū. dūmō illud qd̄ eſt eternū ſit ꝓncipalis ꝛ vltim⁹ finis intent⁹ vt grā exempli. optabit aliquis ſufficiens et idone⁹ bn̄ficiū eccleſiaſticū

vt ſcȝ habeat vnde vitam ſuā ſu-
ſtentaret ⁊ vt etiā maiorē habeat
occaſiōem ⁊ facultatē dō debit o
ſuiendi h ſꝫ duo fines liciti inten
ti. vn⁹ tpalis ⁊ ali⁹ etern⁹. Si igiꝛ
finis pm⁹ ſeu ꝓpior ſit ipm dī ſui
tiū debite facere. ⁊ finis vltim⁹ ac
pncipalis ſit ſuſtentatōꝫ vite hře
tūc ordo eſt ꝑuerſus Si ꝟo ɔ̄rio
mō ꝓcedat intētio ſic ſcȝ ꝙ finis
pm⁹ ſeu ꝓpiqor ſit ſuſtētatōꝫ vite
hře ⁊ finis vltim⁹ ac pncipalis ſit
ipm dei ſuitiū facere tunc ordo ē
rectus et bon⁹. iuxta illud Aug.
Nos debē⁹ māducare vt euāgeli
zem⁹ nō āt euāgelizare vt mādu-
cem⁹. ita tradiꝛ in ɔpēdio theolo
gie de intētiōe circa finē quē tra-
ctatū aliq aſcribūt Jo. ď gerſona
Et vide infra in ſcđa ꝑte in pn.
doctrina q̄rta. vel accipe aliđ exē
plum Jo. de ger. in trac. de ɔſo.
theo. Si ꝓfiteꝛ aliqs vitā clau-
ſtralē intendēs illic ſufficiēter ſu-
ſtētari alioqn nō intratur⁹ nō eſt
ſymoniac⁹ dūmō intētio pncipal'
eſt ſuire dō ⁊ ſuſtētatio vite ē ad
illū finē et ſub illo. vbi aūt vnū ꝑ
pter aliđ iā nō duo ſȝ vnū eſt ſm
phm̄. hec ille. Nō diſſiliter pt di
ci. Si qs in ſtatu eccleſiaſtico in
tēdit ſuire deo. ⁊ ideo recipit or-
dines vt beneficiū eccleſiaſticum
ɔſeq poſſit vñ ſuſtentatōem vite
habeat. vt q̄etius dō ſuire poſſit
nō videꝛ eſſe ſymonia dūmō pn-
cipalis intentio eſt ſuire deo ⁊ be
neficiū eſt ad illū finē. Et ꝙ i his
vt pdictū eſt p̄ces nō inducāt ſy-
moniā. tenet hoſt. in c. ꝑ tuas. iij.
de ſymo. ſeqꝛ jo. an. in ꝟbō exorā
uit ſa. qđ no. jnnoc. ⁊ Car. in ca.
tuā de eta. ⁊ qli or. q̄ dicunt. ꝙ p̄-
ces nude nunq̄ȝ inducant aliquā
ſymoniā ſa. in ar. tex. in c. tua de
ſymo. leue eſt eīm verba ꝑdere Et
tm̄ ſit dictū de pcib⁹. nō inducen
tib⁹ ſymoniam.

Septim⁹. §. qñ p̄ces inducant ſymoniam

ſ I vero pre
cibus adiūgiꝛ pactio vl' cō
uentio tpaliū dandoꝝ vel recipiē
doꝝ. aut ſaltē intentio rogātꝫ vel
ordinātꝫ ſit corrupta Tūc ſymoīa
ɔmittiꝛ. Jn pmo caſu ɔuētional'
in ſcđo mētal'. ſic etiā ɔſueuit di-
ci Jn mūere a manu. aut ab obſe
q̄o Nā ſi qs ex pacto pecuniā det
ꝑ ordib⁹. ſymoniā ɔmittit ɔuēti
onalē. Si ſine pacto intentōe tñ
corrupta. ſymoīa ē mētalis Sil'r
ſuiens plato hoc pacto vt ɔferat
ſibi bñficiū ɔmittit ſymoniā cō-
uētionalē. Si ſine pactōe ſuiat
intētōne tñ pncipal'r ɔſeq̄ndi bñ
ficiū videꝛ ſimonia ɔmitti mētal'
Jđ dicēdū erit in pcib⁹ vi. š vj. c.

Octau⁹. §. quādo pactio interuenit cū precibus.

Quādo ergo
pactio inꝟuenit cū pcib⁹
ſymoīa cōmittiꝛ ɔuētionalis tex.
eſt in c. ꝑ tuas. ȝ. de ſymo. vbi or-
dinādus exorauit q̄ndā pſbiteꝝ
ꝙ eū ad titulū ſui bñficij pſenta
uit ꝓmiſſione interueniēte ꝙ eū
nunq̄ȝ ſuꝑ eo beneficio infeſtaret

aut quicqꝫ peteret. aliḋ exēplū in c. ex tue. e. ti. vbi ordinand⁹ i ſacerdotē dedit. vj. ſolidos archidiacono. qui aliter noluit eū preſentare et in. c. Si qs e. ti. vbi ordinandus. ordinatori promiſit. ꝙ eū ſuper prouiſione ſua nō inquietaret facit. c. tua. e. ti. vbi cū ꝑcibus etiā pactio interuenit ꝓ ſpūalib⁹. Et de hac cōuētionali ſymonia vꝛ̄ gracian⁹ adduxiſſe c. ordinatiōes. j. q. j. ꝑmittit em̄ in pre. §. ꝺ hȳs dicēs. de hȳs aūt q̄ ordinant ſymoniace a nō ſymoniacꝫ vtpote q̄ data pecunia Archidiacōno vel cōſiliarȳs epi vt ſacros ordines accipiāt. ita ſcribit grego. et ſubiūgit. c. ordinatiōes inq̄t grego. q̄ interueniente ꝑcio vel ꝑcibus vel obſequio ꝛc. falſas eſſe diiudicam⁹. Et ſic vꝛ̄ loqui nō de nudis ꝑcibus. Caueant ergo ꝑlati aut alȳ ne ad ꝑces alicuius pn̄tent ordinādū vel ad titulū vel ad mēſam. cū pacto ꝙ ordinatus poſtea renūciet aut ꝙ nihil petat. nā ſymoniā ꝯmittūt rogans et rogat⁹ ꝛ hodie excōicati ſūt nec ab alio q̄ꝫ a papa pn̄t abſolui ꝑter q̄ꝫ in mortis articulo ꝑut in extrauagn̄ Mar. v. Eugenȳ pȳ et aliorū pōtificū de quo dicet in tertia ꝑte de pena ſymoniacoꝝ. Itē caueant volentes ordinari ꝛ dū n̄ hn̄t bn̄ficiū rogāt aliquē amicū vt eos ꝑſentet. ad patrimoniū. cū ꝓmiſſiōe ꝙ ordinatiōe obtenta. illud rurſum reſtituāt qꝛ ꝯuentiōalis ſymonia ē vt in. c. ꝑ tuas ꝛ in. c. pe. de ſymo. alle. Caueant nō min⁹. q̄ hn̄t titulū ſine dote. ad quē pn̄tant ordinādū cū pacto. ꝙ ordinati rurſum reſignent. qꝛ cōuentionalis ſymonia eſt. Et dato ꝙ nō faciant pactū. ſi tn̄ ſciunt propter exilitatē beneficȳ. ꝙ nō aliter retinebit nec ad aliḋ q̄m vt promoueri pn̄t. nec aliter pn̄taſſent talis ſymonia ſaltē mētalis erit de quo in ſe. §. dicet. addo ꝙ ꝛ ſi nulla in hoc alia corrupta intentio de reſignando interueniat. tn̄ ꝑ ſubreptionē talis ordiabit qḋ etiā eſt ꝓhibitū ſa. glo. in. c. ꝑ tuas. iij. ꝺ ſymo. Audiuim⁹ etiā ꝓ ch dolor. ꝙ ordinatores. aliq̄ ordinādos q̄ extra quatuor tꝑa aliq̄n petūt ordinari. nō an̄ ordināt q̄ꝫ certā pecuniā ſe ſoluturos ꝓmittāt. hoc ſi fiat vterqꝫ excōicat⁹ eſt. ꝛ grauiſſimas penas incurrūt ꝯuentionalis em̄ ſymonia eſt. c. ex tue de ſymo. Idē vꝛ̄ ſi aliq̄d poſtea exigat. c. ſicut ꝓ certo maxie vbi taxatō preceſſit. c. dilectus filius e. ti. poſſet tn̄ ordinat⁹ forte excuſari ſi poſt ordinatōm vexationē indebitā redimeret de quo dicā. j. parte ſcḋa limitatiōe decima. fa. ad ꝑdicta. c. j. de ſymo. vbi cauet ꝙ epi ꝓ ordine ꝯferendo vel miniſtri vel notarȳ nihil exigere debēt Idē ꝓhibet. jq⁹ j. c. ſicut. vbi dꝛ ſicut eps non debet manū quā imponit vēdere ita miſter vel notarius nō dꝫ in ordinatiōe eius vocem vel calamū vendere.

Nonus. §. De notario incidenter an poſſit aliq̄d recipe.

Quantum
q attinet ad notariū qui
ſcribit formatā vbiqꝫ fi-
natur cōtrariū in quo caſu diſti-
guunt doc. aut notarius habet
ſalariū de publico et nihil debet
exigere aut non habet ſalariū de
publico et tunc aut ſuū officiū eſt
adeo neceſſarium in ordinatiōe
vt niſi ipſe ſcribat ordo nō dicat
recte collatus et tunc nihil poteſt
exigere dicit tn̄ panor. ſe nō vide
re quō officium ſcriptoris poſſit
eſſe tale vt neceſſario requiratur
ad ordinē et ideo ſimpliciter pōt
dici ꝙ ex quo nō habet ſalarium
ꝺ publico recte pōt ꝓ labore ſuo
pecuniā exigere. nec obſtat iſtud
c. qꝛ voluit ſm Inno. tollere con
ſuetudinē quorundā laycoꝝ in q̄
bus oēs officiales et miniſtri pe-
tebāt pecuniā. Jo. de ger. in trac.
incipit agamus nūc tenere videt
ꝙ in actibus qui ſunt ſymoniaci
ſolo poſitiuo iure cadat p̄ſcriptō
exēplificat vt in receptiōe mode-
rata ꝑ ſigillo aut littera ad ſuſtē
tationē miniſtrorū. ex hijs ſimul
iunctis ſatis credo cōſuetudinē.
in tam modico qꝺ cōſueuit dari
valere. fa. c. ad apoſtolicā de ſy-
mo. et que dicam infra in li. rōne
cōſuetudinis que eſt ſexta.

Decimus. §. De mentali ſymo. ex precibus.

Quādo ve
q ro nulla pactio interue
nit ſed ſolū corrupta intentio pu
ta ordinand⁹ rogat aio obligan
di ſe vel exonerādi ordinatorē ab
aliquo debito aut importune p̄-
catur vel ordinator ꝯfert ordies
pricipaliter ſpe muneris cōſequē-
di. vl' ob fauorē laudis aut ad e-
uitādū ꝯtrariū vl' exōerādi ſe ab
aliquo debito ſine tn̄ pactōe vter
qꝫ cōmittit ſymoniā ſed mētalem
ad hoc tex. i. c. tua de ſymo. ꝛ ibi
Jo. an. tenet ꝙ nūqꝫ intētio ſola
īducit ſymoniā niſi mētalē. ꝛ cla-
rius in ordinibus ſentit in . c. ex
tue de ſymo. ſup glo. ſeqt panor.
in multis locis Tenet ray. in ſum
ma q̄ ſcit inquit vel credit ꝯferen
tem contuliſſe ordinē vel bn̄ficiū
pricipaliter ꝑpter obſequia vel p̄
ces carnales a ſe vel ab alio inter
poſitas ſi eſt dignus. debet peni-
tere nec tenet reſignare. c. fi. de ſy
mo. Sequit eū wil. vdal. ꝛ ſūma
aſten. Et panor. i. c. cū ad nr̄am
de elect. Si qs diceret nolo ordi
nari. niſi ꝓmittas mihi ꝯferre be
neficiū ſymonia ꝯuētionalis eſt
ſecus ſi ſine pactiōe ſpem hꝫ prin
cipaliter ꝺ hoc glo. ſed aliud. lxi.
di. ꝯcor. ſatis archi. flor. pte. 2. c.
j. §. iiij. c. v. vbi adducit etiā dire
ctoriū iuris. d. ꝙ preces qn̄qꝫ in-
ducūt ſymoniā nō tn̄ punit in iu
dicio eccl'ie vel cenſura eccleſiaſti-
ca. Idē ſentire vr̄. s. tho. 2. 2. q. c.
Et pōt optime ꝓbari. arguendo
de pcibus ad obſequia vel pecu-
niā. de quibus ſupra Et īnfra in
tertia pte de pena ſymoniacorū i
ordine. §. de mūere ligue Et mox
dicet de pcibus ad bn̄ficia.

Undecimus. §. De precib⁹ ad ordines ꝓ alijs nō ꝓ ſe.

 13

E preci bus vero ab alio porrectis p ordinib⁹ di. doc. aut p̄ces ſūt ſpūales ⁊ nō inducūt ſymoniā. c. latorem. j. q. j. puta p̄ronus p̄ntat aut p̄ces ſunt carnales forte fiūt p̄cipalit̄ ꝑpt amiciciā fauorē aut ꝑentelā ⁊ ſic de alijs ⁊ ſi ꝑ digno fiūt ſi tūc ſupior nō h̄z p̄cipalit̄ reſpectū ad p̄ces ſed ad idoneitatē ꝑſone ꝑmouēde nō ↄmittit̄ ſymonia tex. cū glo. i. c. tuā de eta. ⁊ q̄li. or. glo. i. c. q̄buſdā. j. q. j. Si ꝟo fiunt ꝑ indigno ſciēter ↄmittit̄ ſymonia ſm coīter doc. Si ꝟo aliq̄s ꝑ digno p̄ces funderet ordinator aūt p̄cipaliter moueret̄ fauore p̄cū vel timore rogantis vel ex grā ſymoniā ille ↄmittit ⁊ forti⁹ ſi ꝑ indigno tenet. s. tho. in. 4. ⁊ addit q̄n p̄ces fiunt ꝑ indigno ſatis apparet ꝙ nihil aliud mouet q̄m fauor aut ꝑiculū ordinatoris ⁊ ip̄m factū ē ſymoniacū. antho. de bu. i. c. tuā d̄t. ꝙ ita ꝓſumat̄ ⁊ ſic ſolū ꝓſumptiue cenſet̄ ſymoniac⁹. qđ veri⁹ credo. vel vt inno. et car. i alle. c. tuā tenēt ꝙ etiā p̄ces ꝑ indigno nō iducāt ſymoniā ſi ſint nude nec aīo obligandi ſe fiant. de quo mox dicetur.

Duodecimus. §. De b̄nficijs ad p̄ces collatis. Si ꝑ ſe.

Onſequēter de b̄nficijs p̄cibus obtent̄. Et p̄io ſi q̄s rogat ꝑ ſe i q̄ ſūt q̄tuor op. Pria q̄rūdā antiq̄ꝝ ⁊ hug. q̄ volūt p̄ces a ſe porrectas ad obtinēdū b̄nficiū eccl'iaſticū iducāt ſymoniā rō q̄r tal' ſe igerit iō ⁊ ſi al's ſit dign⁹ ſymoniā ↄmittit. viij. q. i. in ſcripturis. de quo eſt glo. in. c. tuā de eta. ⁊ qua. or. opinio. j.

Secūda op. ē ray. ſi q̄s iq̄t porrigit p̄ces ꝑ ſe ꝑ b̄nficō curato aut dignitate ſym. ↄmittit ↄcor. hug. g of. s. tho. archi. etiā ſi al's ſit dign⁹ Nā eo ip̄o ꝙ ſe igerit ābicioſ⁹ eē vr̄ ⁊ ꝑ ↄn̄s idignus Et addit. s. tho. q̄r nemo p̄t exercere curā aiaꝝ extra grām faciēdo. n. ea q̄ ꝑtinēt ad curā aiaꝝ peccabit mortaliter. et apo. ad he. vi. null⁹ ſumit ſibi honorē ſz q̄ vocat̄ a d̄o tanq̄ꝫ aaron. viij. q. j. i ſcripturis ⁊. i. q. vi. ſic̄ et vr̄ ſm eū facere cōtra ius diuinū. Et multo magis ſimoniac⁹ ē ſi al's ſit idign⁹ ſi aūt porrigeret q̄s p̄ces ꝑ ſe ꝑ ſimplici b̄nficio idigeat ꝗꝫ nec indign⁹ eſt al's nō peccat ſm eos fa. c. ij. de p̄ bē. ⁊. c. ad aures d̄ reſcri. Ego cū venia tātoꝝ viroꝝ i mea ſimplicitate nō video rōm ſufficiēt̄ ↄcludētē iter curatū ⁊ ſimplex b̄nficiū qđ h̄z celebratōm miſſarū ānexā. Nemo ei p̄t tale b̄nficiū digne ꝓuidere extra grām exn̄s ſeu i pctō mortali ſꝫ ei peccat mortalit̄ ſm s. tho. i. 4. di. xxiiij. ↄcor. alber. ⁊ coīter doc. Et ſic vtrobiq̄ꝫ ē eadē rō Et dcm̄ apl'i ad hebre. v. nō ſolū itelligit̄ i b̄nficijs ſꝫ et̄ ordinibus q̄s vt ſic tenet̄ h̄re ad ſimplex ꝓmot⁹. vn̄ tex. i. c. ſic̄. i. q. vi. apcius loq̄t̄ in ordinib⁹ ſicut iquit is q̄ īuitat⁹ renuit ⁊c̄. vn̄ rōnes allegate nō multū vident̄ ſtringere. addo tex. in. c. Saluator. i. q. iij. opinio. 2.

qꝛ nō facit differentiam inter cu
ratū et ſimplex ſed indiſtincte dt
Quiſquis res eccl'iaſticas nō ad
hoc ad qd inſtitute ſunt ſed ad
ꝓpꝛia lucra munere lingue vel in
debiti obſequij vel pecunie largi
tur vel adipiſcit' ſymoniacꝰ eſt. et
per res eccleſiaſticas intellige ec-
cleſiaſticū bñficiū vt ē ibi glo. Et
vt inſipiēs loquar Neſcio qd ꝓ-
ſit eccl'ie dei. ꝙ viri digni ac do-
cti ꝓhibent' curā aīarū petere vel
ſaltē eos ambiguos facere an pe-
tant datur em̄ illis auctoꝛitas ꝙ
talētū ſibi creditū in ſudario re-
cludant vt dicāt ſufficit vt de ſe
quiſqȝ rōem reddat qd opus eſt a
lijs p̄dicare aut miſtrare. certioꝛē
viā volumus ambulare. qd bea.
Aug. impꝛobat. Minime tñ du
bito qn Sancti p̄res. vt ambiti
onē refrenarēt ſuis tpibus opti-
ma rōne p̄laturas et eccleſias pro
ſe petere ꝓhibuerint Erant tam̄
p̄ter eccleſias cathedrales pro-
chīe latiſſime vtputa nup ꝑ dyo-
niſiū papā diſtincte Et vt ex an-
nalibus apparet pauca vel nulla
alia beneficia eccl'iaſtica erāt ad
huc fundata Ac ſucceſſu tpis ex
vna pꝛochiali eccleſia aliqñ facte
ſunt decē In quibꝰ ꝓpter exilita
tē reddituū tanta ambitio nō p̄t
notari. Nec illud nouū eſt Nam
ſcimus ꝙ in pꝛimitiua eccl'ia cleri
ci vixerunt in cōi et ꝓpꝛium poſ-
ſidere nō poterāt ſȝ debebāt eis
oīa eſſe cōia qd. s. clemēs prece-
pit Toletanū cōciliū cōſtituit b.
Hiero. docuit. ⁊ reliqui p̄res de
quo. xij. q. j. per totū Et videmꝰ
ꝙ poſtea eccl'ia hoc mutauit Ita
ꝙ etiam Epiſcopi habere potue-
runt p̄rimonialia bona ⁊ ꝓpꝛia
ſimiliter et clerici de quo. xij. q. j.
c. epiſcopi cū ſe. et c. cā. q. iiij. qui-
cunqȝ cū ſe. fuerūt etiā diſtincta
beneficia perfectiōe caritatis ma
nēte vt hoc tradit magiſter gra-
tianꝰ. xij. q. j. §. his ita et dt glo.
i. c. dilectiſſimis e. cā ⁊. q. ſup ver
bo p̄cipimus ꝙ pꝛimitiua eccleſia
cōmunem vitam potuit p̄cipere ſi
cut continentiam ſed ſi hoc ho-
die pꝛeciperetur defoꝛmaret ſta-
tum vniuerſalis eccleſie.

Ex hijs et alijs foꝛſitan mo-
ti ſunt doctoꝛes quidam et terti- opio. 3.
am opinionem poſuerūt de quo-
rum numero eſt wil. durādi qui
dicit opinionem Ray. duram eſ
ſe et ꝙ multotiens contra fiat.
Et credit ꝙ beneficium habens
curam animarū annexam aut di
gnitatē poſſit aliquis petere pro
ſe ſi ſit dignus exemplo yſaie qui
dixit Ecce ego. mitte me Idē te-
net vlri. ⁊ Jo. in ſumma Idē glo.
in verbo pꝛecibus. j. q. j. c. oꝛdina
tiones Alij inquit dicunt ꝙ ali-
quis pro ſe ſi eſt dignus poteſt pe
tere talia beneficia. Nam petrus
dixit quid ergo fiat nobis qui ſe
cuti ſumus te ⁊ ita pro ſe pecijt te
net Jo. lan. et tan. Rodoñ ⁊ ba-
ptiſta in ſumma Et pro hac par-
te inducit panoꝛ. c. tua de ſymo.
vbi dicit hūiles p̄ces a digno fa-
cte ꝑ beneficio ſpūali cōſequēdo
nō inducūt ſymoniam nec aliqd

peccatū etiam nec ambitioīs Et dicit baptiſta. notādū ꝙ panor. nō diſtinguit an huiuſmodi preces fiāt ꝓ ſimplici an curato. ſed ſimpliciter et indiſtincte loqꝪ Tenet Idem antho. de but. in alle. c. tuam dicens. Si preces ꝓ digno fiant non inducunt ſymoniam q̄ tunc pſumūtur facte ad excitādū ad id qd̄ facere dꝫ ſupior

Opio. 4 Quartā opioꝫ ponit inno. in alle. c. tuā vbi pꝰ multa dicit melius credo ꝙ ſiue q̄s roget ꝓ ſe ſiue ꝓ alio ſiue electores ſiue quoſcunqꝫ ſiue ꝓdigno ſiue pro indigno ſiue ꝓ dignitate ſiue pro ſimplici beneficio pces nō inducant ſymoniā licet peccet iniuſtas preces fundendo niſi faceret intendens ſe obligare collatori ex precibus vel exonerare illum quē rogat ab aliquo ſeruitio q̄ idē putat remittere qd̄ dare in talibus etiā ſi remittatur ſolū obligatio naturalis. Et eſt rō eius quia ad hoc ꝙ cōmittatꝪ ſymonia oportet interuenire munus. j. q. j. ſūt nō nulli. ⁊ ex diffinitōe ſymonie. hec aūt pces nō ꝓ munere danꝪ quia tunc ſecus eſſet ſed pro cōſilio licet ſepe inhoneſto nō tn̄ ſp. Sequtur in hoc per omnia d. Car. in codē. c. tuā dicens pces quatinꝰ ſunt pces nunq̄ inducunt ſymoniam ſiue pro ſe ſiue ꝓ alio ſiue ꝓ digno ſiue ꝓ indigno ſiue ꝓ dignitate ⁊c interponanꝪ. rō q̄ tūc ſymonia inducitur cū ↄmutatur tꝑale pro ſpūali. j. q. j. ſunt nōnulli. ſed qui pcaꝪ nihil tribuit hinc illud ouidij ꝑdere verba leue eſt. Si eīm preces inducerent ſymoniam etiā ſi fierent pro digno eſſet ſimonia et tn̄ nō eſt. j. q. j. quibuſdam et inno. Nam cū datur pecunia vel remittiꝪ etiā ſi ꝓ digno fiāt ſymonia eſt. Et licet canones dicant platuras non dandas petētibus. viij. q. j. in ſcripturis ⁊. i. q. vi. ſicut. nō tn̄ inferunt ꝓpterea ſymoniā et inſtitutionē nō tenere. Eſt bene verū ꝙ tūc nō tenet inſtitutio cum quis ſe ingerit. ꝓpria auctoritate inſtituendo ſe vt. c. fi. de inſti. vel pſentando ſe vt de iure patro. ꝑ nr̄as vel ſe eligendo de elec. cū in iure hoc eſt ſumere ſibi honorē a ſe. Sed preces interponendo expectat honorē ab inſtituente ſupiore Et ꝓ hac parte eſt ſtilus curie. cū quotidie videamus prelaturas ⁊ bn̄ficia pcibus obtineri. facit ꝓ hac opi. illud Iſa. vi. Ecce ego. mitte me. q̄ verba introducit b. Gregor. et habenꝪ in. c. In ſcripturis viij. q. i. vbi. dicit glo. in ꝟbo purgatus Iſaias. n. ad huc immundus obtulit ſe et poſtea fuit purgatus. hoc glo. ducit in argumētū ꝙ ſi aliquis eligiꝪ qui ad huc eſt in mortali peccato. ꝙ ideo nō eſt vicioſa electio ſi ipſe velit corrigi ar. l. di. c. quid eſt. de hoc tn̄ per Inno. in. c. cū noſtris de conceſ. pben. et ꝑ panor. in. c. cū in cūctis d̄ elec. et i. c. dudū. 2. e. ti. An electio de criminoſo ſit nulla. hec

ſunt óp. in hác materia. pótiores ad quas alie poſſunt reduci. Et hanc vltimā opinionē Jn. ꝛ car. ſequitur fere mūdus an vero ſit tuta relinquo diſputantibus. tñ ſine ea vix eſt ſalus Quāuis aūt opiniones iſte nō ſolū ſint diuerſe ſed etiā in quibuſdā aduerſe reduci tamē poſſunt ad tres in quibus p̄dicti doc. cōueniunt aliqui in prima et ſcd̄a. aliqui in tertia Inno. ꝛ Car. in quarta.

opio. j. Prima eſt ꝙ preces ꝑ ſe ad obtinendū beneficiū curatū ſeu prelaturā inducant ſymoniā quantūcūqꝫ talis alias ſit dignus aut idoneus. hanc tenent ray. hug. got. hoſti. ſ. tho. et archi. ex rationibus p̄dictis.

opio. ꝛ. Secunda opio. ꝙ ſine labe ſymonie poſſit quis pro ſe p̄ces porrigere pro beneficio curato obtinendo vel etiam p̄latura dūmodo alias ſit dignus. in hac cōueniunt Guil. vlr. io. gloſator decreti laur. tan. rodoñ. et panor. videtur hoc velle in. c. tua de ſymo. et anth. in. c. tam de eta. ꝛ qua. Jdē tenet ſumma piſana. ſumma iohannis. roſella et videtur eā ſeruare curia.

opio. 3. Tertia opinio eſt Jnn. et car. quā hic adduco ꝑ quarta. Qꝛ ſiue q̄s roget pro ſe ſiue ꝑ alio ſiue electores ſiue quoſcūqꝫ alios ſiue pro digno ſiue ꝑ indigno ſiue ꝑ dignitate ſiue ꝑ ſimplici beneficio. preces nō inducunt ſymoniam licet peccet iniuſtas p̄ces fundendo. niſi faceret intendens ſe obligare ex precibus vel exonerare illū quē rogat ab aliquo ſeruitio ꝛc. ꝓut ſupra deductū eſt.

Terciodecimus. §. De precibus pro ſe ad beneficia due cōcluſiones.

Ex his op. relinquit̄ queſtio dubia Juſteqꝫ poſſem digitū ori apponere Nihilominꝰ vt minꝰ ſapiens. viſis etiam aliorū bn̄dictis ſatis puto. tuto ſuſtineri poſſe. Qꝛ ſi quis rogat ꝑ ſe vt obtineat beneficiū curatū aut p̄laturā intendēs ſe obligare collatori ex precibus vel illi aliq̄d remittere aut ſi petit hoc beneficiū principaliter ꝓpter honores diuicias aut potētatū ꝙ talis erit ſymoniacꝰ. d ixi itēdēs ſe obligare ꝛc. Illa intentio. ꝙ aio obligādi ſe preces fūdit ē ſymoniaca intendit em̄ ꝑ tēpali cōſequi ſpūale ſm oēs. dixi. 2. aut ſi petit beneficiū pricipaliter ꝛc. q̄ hoc eſt tex. ad litterā i. c. Saluator. i. q. iij. Jbi dicit vrbanus papa Quiſquis res eccleſiaſticas nō ad hoc ad qd̄ ſūt inſtitute ſed ad ꝓpria lucra munere lingue vel indebiti obſequij vel pecūie largit̄ vel adipiſcitur ſymoniacus eſt et exponit glo. res eccleſiaſticas. i. beneficia Sunt em̄ beneficia inſtituta ad ſeruiendū deo pricipaliter nō ad honores diuicias aut potentiā querenda. vnde cenſent ꝑ

Cōcluſio. j. beneficiatis ad preces.

pria lucra que munere lingue ille intēdit obtinere Ita ītelligi poſſunt. c. ſi quis Ibi amore vel ſordidis precibus et. c. ordinatiões cū ſe. j. q. j. Et hec vera videntur etiā ſi rogās alias ſit dignus Et hoc mō prior opio pt ꝓbabiliter ſuſtineri. qn̄ principaliter ob hoc petit. ſecus ſi minus principaliter

Cōcluſio ſecūda de bn̄ficiat ad preces

Si quis vero intendit ſeruire deo in clero et nō eſt ſibi conſcius quin idoneus ſit. cū dei adiutorio ad curā aiarum regendā quātū humana fragilitas ſinit. petit ꝙ ſibi prouideri de beneficio ſm cōditionē ſuā vt deo ſeruire valeat ita contentus de ſimplici ſicut de curato dūmodo ſibi ſufficiat. talis etiā vt credo ꝓ curato rogans nō peccat. dixi intēdēs ſeruire deo in clero. forte ad hoc per dies ſuos ſtuduit. et ille eſt principalis et vltimus finis ſuus. petit eīm beneficiū pro ſua ſuſtentatiōe vt in clero deo ſeruire poſſit.

De duobus finib⁹ in materia intentis.

Hic ſunt duo fines ambo liciti vnus temporalis et primus. bn̄ficiū ad ſuſtētatōm Alter finis eſt vltimus vt ſic ſine ſolicitudine tpalis vite deo poſſit ſuire Ideo beneficiū q̄rit ad id ad qd̄ inſtitutum eſt vt voluit. c. Saluator alle. petit eīm principaliter vt ſibi et alijs quo ad ſalutem animarum proſit nō vt preſit. quod licitū eſt. c. qui epatum viij. q. j. hoc eſt qd̄ Joh. de gerſona voluit lib. 3. de cōſolatiōe theologie et in trac. de directiōe cordis. vt ſcilicet licite quis poſſit ſe trāſferre ad curam animarū aut prelaturā quatinus poſſit habere ſuſtentationē vite ſine ſolicitudine temporalis exercitij Ita tn̄ ꝙ illā libertatē vel illud ociū referat pricipaliter ad honorē dei et ei⁹ obſequiū ſuāq3 ꝛ alioꝝ ſpūalē ſalutē Et ſi opponat̄ ꝙ null⁹ pōt petere licite prelaturā ſeu querere hac rōne qꝛ ad oſſiciandū debite in hijs reqrit̄ ꝙ homo ſit in gratis ꝛc. de quo nō pōt cert⁹ eſſe videt̄ ergo preſumptuoſum ſe ingerere. hijs dictis reſpondet p̄dictus doctor di. ꝙ fallat hec rō q̄uis magnorum ſit doctorū qm̄ ex ſimili fieret argumentū ꝙ homo nō poſſet querere ꝙ celebraret miſſam vel eucariſtiam ſumeret. adde qd̄ ego ſuperi⁹ addidi Subiūgit ſufficit inqt certitudo moralis in p̄miſſis. q̄ certitudine pōt homo ſatis certus eſſe ꝙ eſt in grā aut ſufficiēter diſpoſit⁹ qꝛ n̄ ē ɔſcius ſibi qn̄ idone⁹ ſit cū dei adiutorio ad curā exequēdā quantū humana fragilitas ſinit concordat ſatis in hac cōcluſiōe Car. s. ſixti in. c. ordinationes. j. q. j. dicens poteſt quis preces fundere pro ſe ſi preſumit ſe dignum etiam ꝓ curato ſeu dignitate puta ſi quis intendit deo ſeruire in clero et appetit ſibi ꝓuideri ſm ɔditionem ſuā vt ſuſtētationem habeat nō hn̄s intētionē ad curā nec honores aut gradum principaliter Ita cōtent⁹ d̄ ſimplici ſic de curato dūmō ſibi ſufficiat vr̄ licitū hec ille Idē et3 archi. flor. i

ſumma parte.2.ti.3.c.v.licet diu fluctuet ſentire videt̃ Et hec via videt̃ rõnabilis et pia qꝛ noſtris tꝑibus quaſi nunq̃ dant̃ beneficia niſi precibus interuenientibus. q̃d curia ro. ſcit et tolerat et niſi licitũ eſſet papa talibꝰ conſentiẽs mortaliter peccaret. vnde dicit Johan. de ger. in alle. trac. de cõſo. theo. Non leuiter imputãdũ eſſe ſimoĩace ꝑuitati ſi aliq̃s idoneus ſeruire deo querat intendens ex conſequenti et ſecundario ſuſtentationẽ vite proprie ſufficientẽ habere quatinus abſq̃ mẽdicitate vel improporcionato ſibi labore ſeruiat in hoc ſtatu liberiore quiete deo. Et loq̃tur de curato bñficio q̃rendo Subiungit q̃d plus eſt. Si ꝓfitetur aliquis vitam clauſtralẽ intendens illic ſufficiẽter ſuſtentari alioquin nõ intraturus neq̃ tam̃ ſymoniacus eſt dũmodo intentio principalis eſt ſeruire deo et ſuſtentatio vite eſt ad illũ finem et ſub illo tanq̃ finis ſub fine de quo Ariſtoteles in finibus inq̃t ſubordinatis vbi vnus ꝓpter alterũ reputatur vtrobiq̃ vnũ. Et ex hoc patet quantũ valet intentionis vera directio vt ecce petrꝰ et iohannes eque digni ꝓ beneficio curato obtinendo petrus propter honorẽ aut diuicias vel vt ꝑcium ſui laboris vel vt voluptuoſius poſſit viuere Johannes vero querit in hoc ſuã honeſtam ſuſtẽtationẽ vt ſic poſſit deo liberiꝰ ſeruire ⁊ ita cõtentus eſſet de ſimplici beneficio ſicut de curato dũmodo ſibi ſufficiat. primus ſine dubio cõmittit ſymoniã. ſecundus vero per ꝑmiſſa nullũ peccatum. ꝓpter vtrumq̃ dictũ ſi bene ponderet̃ tex. in. c. Saluator. i. q. iij. Et ꝑ varia dicta Jo. de gerſ. in hac materia.

Decimꝰ quartꝰ. §. De precibus pro alio ad bñficia.

Et tantũ de precibus pro ſe porrectis.

Si vero preces porrigunt̃ ꝓ alio diſtinguunt doc. aut em̃ ſunt preces Carnales. aut ſunt ſpirituales. ſi carnales tunc ſi ꝓ indigno fiant ſcienter ſymonia cõmittit̃ qꝛ tunc ipſum factũ eſt ſymoniacũ ſm̃ S. tho. 2.2. q. c. quia habentur preces loco precij vt no. angelus in ſũma et aliqui alij ar. c. ſunt nõnulli. i. q. i. offertur em̃ quaſi dignus ſit cũ in veritate indignus exiſtat. Et dicit an. de but. in. c. tuam de eta. et qua. ꝙ ꝑces pro indigno ꝑſumuntur animo obligandi ſe collatori porrecte vt ꝙ ſymonia committat̃ fere omnes tenent. dixi fere. preter inno. et Car. qui tenent ꝙ ꝑces etiã pro indigno nõ inducant ſymoniam de quo per eos in alle. c. tuã Qꝛ ſi ꝑces carnales fiant pro digno. puta qui precatur attendit pentelã ꝑncipal'r vel ſimile. Tũc ſi ſupior nõ habet reſpectũ ad ꝑces ſ3 ad meritũ promouẽdi non

cõmittitur ſymonia ꝓbaẗ in.c.tuam alle. ⁊ in.c. q̄buſdã.i.q.i. Et dicit.ſ.tho.in.4. Quando ꝓ digno fiunt preces quantũ ad indiciũ hoĩm ꝓbabile eſt ꝙ dans magis moueaẗ intuitu dignitatis ꝑſone ꝙ̄ fauore precũ iõ nõ reputatur ſymonia. Si tñ principaliter collator moueretur fauore p̄cum vel timore rogantis quantũ ad diuinum iudiciũ ſymoniã committit rogatus et rogans ſi hoc intendunt ſiue quis roget ꝓ ſe ſiue pro alio. preces vero ſpirituales nõ inducũt ſymoniã.i.q.i.latorẽ. nec etiam peccat ũ. inter quas ↄputat hoſt p̄ces patronorũ ad quos ſpectat pñtare de iuꝰ. patro.nobis. Et dicit anth.de but.in.c.tuã alle. Si preces interpoſite ſunt ab extraneo pro digno p̄ſumunẗ ſpũales. rõ ſm alexandrũ de glis qꝛ p̄ces ſunt ad manifeſtandũ ꝙ talem cõgruit beneficiari ad hoc enim eſt ſermo de p̄catiuus et ſubeſt debita cã Et dicit pe.de pa.ſi prelatus ad preces tales cõcedit beneficiũ alias nõ cõceſſurus qꝛ ſupponit ꝙ rogatur nõ niſi pro digno rogauerit ita ꝙ ſue p̄ces ſunt quaſi teſtimoniũ nõ eſt ſymonia. ſecꝰ ſi principalis intentio ad homines habetur tunc quo ad deũ ſymonia cõmittitur Et hec ſunt dicta de porrigentibus preces.

Decimus quintus.§. Concluſio de precibus principaliter pro beneficio.

Ehis vero qui ad preces conferunt. eſt cõcluſio doctorũ. Si quis cõfert beneficiũ eccleſiaſticũ ſeu dignitatẽ vel aliqđ ſpũale ad preces principaliter hac intentiõe vt ex precibus conferẽti laus fama vel fauor aut obligatio adquiratur vel vt cõtrarium euiteẗ. ſymoniã committit Idem ſi quis p̄ces ꝓ indigno ſcienter exaudit vt voluit. ſan.tho. 2.2.q.c. ar.v. vbi dicit munus a ligua dꝛ vel ipſa laus vel fauor q̄ ſub precio cadit. aut vt cõtrariũ euitetur Si aliquis principaliter ad hoc intendit ſymoniã cõmittit videẗ autẽ ad hoc pricipaliter intendere q̇ preces pro indigno porrectas exaudit vnde ipm factũ tunc eſt ſymoniacũ. Et dicit anth.de buẗ.tunc preſumi ꝙ animo obligandi ſe collatori preces porrecte ſint. Et qđ dixi đ fauore laude fama ⁊c̃. Intellige ſiue ſit dignus ſiue indignꝰ ꝓ quõ preces fiunt. Idem ſi collatiõ fiat principaliter ꝓpter euitandũ aliquod ꝑiculũ vel malũ. puta rogat potẽs minaciter et dicuntur preces armate. ꝓbantur hec in.c. ſunt nõnulli et.c.ſi q̇s.i.q.j.⁊ eſt tex.in.c. Saluator in x̄. Quiſq̇s res eccleſiaſticas.i.q.iij. Quod aũt dixi ſi ſimpliciter ac principaliter ad hoc intẽdit ideo dꝛ. Nã minus principalis ſpes aut ſecundaria nõ operatur peccatũ vt de

hoc no. pānor. i. c. Tua de ſymo. Nā vix iſta pñt fieri ſine ſpe ſecū daria qđ tenendū menti dicit ꝑ illis qui quotidie Cardinalibus et alijs prelatis aliqua munuſcu la largiunt̄ rogantes pro aliquo beneficio cōſequendo Si enim nō ducuntur principali intentōe vt ſpiritualia adipiſcantur q̄q̄ ſecundario habeant ſpem. tales extra omnē noxam ſūt.

Decimus ſextus. §. De intercesſione ex pacto ꝑ bñficio.

Wid aūt ſi quis det pecuniā al teri ex pacto q̄ ꝑ p̄ces porrectas det opam q̄ habeat be neficiū. dicit Inn. idē eſſe ac ſi de diſſet collatori. j. q. v. pñtium ſe quūt doc. nec diſtinguūt q̄ fiāt preces pro digno aut carnaliter aut ſpiritualiter. Quod intel ligit Car. quādo ille ē talis qui ſuis p̄cibus pōt mouere collato rem. ſecus ſi collator nō mouet̄ ex illius inſtantia ſed ex informati one quā recipit de ſufficientia ꝓ mouendi q2 tūc pecunia data in terceſſori videt̄ dari ꝑ labore ſuo ⁊ nō ꝑ bñficio et ſic nō eſt ſymo nia. Et ita dicit ſe rñdiſſe in que ſtione facti de quodā q̄ miſit quē dā ad curiā ad ſolicitādū ꝑ qua dam ſua ꝓmotiōe cui aliq̄d cōſti tuit ꝓſalario. nō em̄ ē ſymonia q̄q̄ videat̄ obſtare extrauagans bonifacij. viij. Excōicamus de q̄ per aliquos de ſymo. cū eſſet Sz loquit̄ in alio cāu vt de eo qui fa cit vel recipit ꝓmiſſionē vel pecu niā pro gratia vel iuſticia ꝯſequē da a ſe. apoſto. j. q. j. p̄ſentiū. hec Car. in. c. tuā alle. quē nemo pō derat. ideo cogitandum puto.

Decimus ſeptimus. §. De nō indigentibus an p̄ ces poſſint porrigere ſi ne labe.

Oſtremo vbi in p̄miſſis dixi ſy moniā aut peccatū nō cōmitti verū eſſe credo potiſſimū vbi is pro quo p̄ces fiūt indiget. Sed ſi d̄ p̄rionio aut aliūde ha bet ſuſtentationē ſufficiētē in eo ſunt op. Ray. in ſūma dicit Si is q̄ rogat etiā ꝑ ſimplici bñficio nō indiget peccat alle. c. ad aures de reſcript. et. j. q. ij. clericos vbi Hiero. clericos inq̄t illos ꝯuenit eccleſie ſtipendijs ſuſtētari q̄bus parentū ⁊ ꝓpinquorū nulla ſuf fragant̄ bona qui aūt bonis pa rentū ⁊ opibꝰ ſuis ſuſtentari pōſ ſunt ſi qđ paupum eſt accipiunt. ſacrilegiū ꝯmittūt ⁊ ꝑ abuſiōꝫ ta liū iudiciū ſibi mād. ⁊ bibūt Jō ſētit proſp in. c. ſe. ſeq̄t̄ arch. flor. in ſūma. in ꝯtraria op. fuit guil. qui dicit opinionē hanc durā. et ad iura alle. rñdet q̄ loquunt̄ ſm ſtatū primitiue eccleſie Idē tenet vlr. Et ꝑ hac opi. dicit baptiſta i ſūma facit tolerātia ⁊ ſcia pape al's fere totꝰ mōs eſſet i ſtatu dā natiōis Idē tenet Car. s. ſixti in c. ordinatiōes. j. q. j. pōt inq̄t ali

q̃s p ſe p̄ces fūdere ſi ſe ſentit di-
gnū ꝓcurato aut dignitate etiā
ſi de pr̄imonio ſuo ſatis habeat
qꝛ nemo cogit̃ ſtipēdijs ſuis mili
tare. ſubiūgit ꝛ vr̄ nobis hec op.
rōnabilis et pia ꝛ ꝑ hac facit ge-
neralis ꝯſuetudo. facit qđ dicit
Jo. an. in alle. c. ad aures ꝙ in im
petratiōe bn̄ficioꝝ nō eſt opꝰ fa-
cere mētionē đ diuicijs facit etiā
qđ no. Inno. i. c. poſtulaſti de re
ſcriptis vbi đr ꝙ hn̄s pr̄i oniū no
ſuſcipit idigne bn̄ficiū dūmodo
bn̄ expēdat. idē ſentit hoſt. vn̄ ꝑ
ſolutiōe ꝯtrarioꝝ panoꝛ. in alle.
c. poſtulaſti ꝛ in diſputatiōe ſua
que incipit Titiꝰ cleric. ꝯcludit
ꝙ an̄q̄ꝫ clerici haberēt bn̄ficia ſe-
parata nō pōterāt viuere de red
ditibus eccleſie ex quo habebant
ſufficiēs pr̄imoniū. rō qꝛ illa bo-
na erāt deputata ſolū ꝑ indigen
tibꝰ clericis. primū in cōi vita de
inde paupibus ꝛ ſm hoc tpus ꝑ
cedūt iura prima. ſꝫ cū poſtea bn̄
ficia fuerūt dotata pricipalit̃ ꝑ
clericis de ꝯſe. di. j. Nemo. bona
eccleſiarū deputata ſūt ad vſum
miſtroꝝ. c. paſtoralis de hijs que
fi. a pla. nō militat p̄cedēs rō. nec
viuūt in cōi clerici pn̄tq̄ꝫ licite ha
bere ꝓpriū ac pr̄imonialia bona
ſimul cū bn̄ficijs hr̄e ꝛ pn̄t de bn̄
ficijs viuere ex quo ſeruiūt bn̄fi-
cio Nā qui altario ſuit debet vi
uere de altari ſm aplm. pn̄t etiā
pr̄imonialia bona cui volūt do-
nare aut relinquere de quo exp̄ſ-
ſa ſunt iura. xij. q. j. epi. c. manife
ſta. c. ſūt māifeſte ꝛ c. cā. q. iiij. ſa
cerdotis ꝛ. q. v. q̄cūq̄ꝫ. vn̄ pōderā
dūē qđ đr i. c. ſi. j. q. ij. vbi datur
clerico ſtipēdiū nō ꝓpt̃ indigētiā
ſꝫ ꝓpter ſeruiciū nō em̄ tenet̃ de
ſuo pr̄imonio militare. vn̄ ſm eū
hodie licite viuit clericꝰ ſcl̃aris.
de fructibꝰ bn̄ficij ꝛ ꝯſeruat pr̄i-
moniū ſuis herdibꝰ dūmō hone
ſte viuat. Et hijs rōibꝰ ceſſāt mo
tiua. ray. ꝛ ſequaciū. Et tn̄ bn̄ no
tādū ꝙ ray. nō đt ꝙ p̄ces ꝑ ſe poꝛ
rigētes ſymoniā ꝯmittāt ſi nō idi
gent. ſed dicit eos peccare. Ego
credo aliq̄s peccare aliq̄s minime
qꝛ diuites n̄ minꝰ pn̄t ſi volūt bn̄
ficio ſeruire q̄m paupes. ꝛ h̄ cla-
rū eſt đ hijs q̄ diuicias hn̄t ex pr̄i
monio Si ꝟo ex bn̄ficijs q̄s ſuf
ficiētes hꝫ redditꝰ. dubito ꝓpt̃
glo. ꝛ eiꝰ rōeꝫ in. c. dudū ꝛ đ elec.
q̄ đt ꝙ peccet mortalit̃ tenēs pl̃a
bn̄ficia etiā ſimplicia quoꝝ alte
rū ꝑ ſe ſufficit Et vtrū excuſet cō
ſuetudo aut pape diſpenſatio di
ſputatione dignū eſſe videtur.

Decimuſoctauꝰ. §. Ad
huc de mentali ſymonia ex p̄cibꝰ

Concludo

q̄ ex p̄miſſis ꝙ p̄ces in
terpoſite ꝑ ſe vl̃ ꝑ alio ſi fiāt aīo
obligādi ſe ex p̄cibꝰ ꝓmotori vel
exonerādi illū ab aliq̄ ſuitio vel
debito etꝫ nāli tm̄. dato etiā ꝙ ſit
dignus. nihilominꝰ ſymoniā in
ducunt Sed tn̄ mētalem tantū
niſi pactio vel conuentio interue
niat. ſm Inn. fa. c. tua de ſymo.
Et refert Archi. floꝛ. in ſumma
pte. 2. ti. j. c. v. §. 4. gl. directoriū

Iuris cōcluſiue ꝙ preces quādo ꝗ inducunt ſymoniā nō tamē punitur in iudicio eccleſie vel cenſura eccleſiaſtica niſi fiat pactio vel aliqua cōuentio ꝓpter hoc not. antho. de but. in. c. tua alle. ꝙ. datio tp̄alis relatiue ad cauſandum datione iuris ſpūalis expreſſe cauſat ſymoniā mētalē d̄ q̄ de⁹ iudicat nō eccl'ia Et ibidē d̄t io. an. ꝙ in oibus ſola intentio non inducit ſymoniam niſi mētalem hec aūt ſola penitentia purgat. c. fi. de ſymo. Idē ſentire videtur rich. in. 4. in ſimili. puta Seruit quis prelato principaliter. cauſa obtinendi beneficiū eccleſiaſticū ſeu intētōe nullo tn̄ pacto ſeu cōuentione interueniente licȝ grauiter peccet et ſymoniam cōmittat mentalē nō tamen illā que obligat ad reſignandū beneficiū. ſequit Anthonin⁹ et ꝓbat in. c. fi. de ſymo. Item quis ad preces aliquē ꝓmouet pr̄cipaliter pro laude adquirenda vel fauorē famā vel gloriā expectat ab eo cuius p̄cibus ſatiſfacit et hoc principaliter. ſymoniā cōmittit Similiter ſi hoc faciat ad euitādū aliquod periculū vel malū aut ſi ꝓmouet. principaliter ſpe obtinendi aliq̄d tp̄ale. aut animo obligandi promouendū ad aliq̄d obſequiū vel ſeruiciū vel ad remittendū aliq̄d etiā ſi alias dignus ſit qui promouetur ſymoniā mentalē cōmittit nō aūt conuentionalē niſi pactio aut cōuentio interueniat ex rōne

et iuribus allegatis Et notatis per. d. cardi. poſt Inno. in alle. c. tuam de eta. ꝛ qua. or. p̄t inquit indiſtincte dici ꝙ nunq̄ȝ preces inducunt ſymoniā que faciat nō tenere ꝓmotionē et promotū tenere ad renunciandum ſed ſufficit ꝙ agat penitentiā. c. fi. de ſymo. hec ille Qui ibi ſubiūgit ſcȝ in. c. tuam ꝙ preces quatinus ſūt preces nunq̄ȝ inducunt ſymoniā ſiue pro ſe ſiue ꝓ alio vt ſupra dictum eſt. q̄d intelligendū eſt quādo ſunt nude preces. vnde ex hoc inferri poteſt ꝙ preces aliq̄n inducunt ſymoniā aliquando non Tunc inducunt ſymoniā q̄n animo obligandi fiunt. quovero ad ꝓmotorē q̄n principaliter fauore laude. grā aut timore. vel vtilitatis temporalis ſpe exaudiūtur Si vero quis precatur nō animo obligandi ſe. ſeu remittendi aliq̄d ſed niſi preces humiles fundit nec ꝓmotor pr̄cipaliter pro laude grā timore vel vtilitatis tēporalis ſpe mouetur nō eſt ſymonia etiā mentalis vbi aūt cōmittitur ſymonia. tūc ſolū eſt mentalis vt in primo caſu et ſola penitētia expiatur. adde ꝙ anth. de bu. in predicto. c. tuam cōcludit Si certū eſt ꝙ pro indigno fiunt preces. tunc preſumit ꝙ aīo obligandi ſe. et inducūt ſymoniam. hoc verū credo p̄ſumptiue. ſtat em̄ ꝙ rogans pro indigno nō intendat aliq̄d tēporale inſpici debere nec ipe finaliter ita mouet. puta ſpem

Secunda pars de ſymonia

habet. q̄ inde ſequaṫ indignita-
tis emēdatio. facit q̄ nō eſt ſymo
nia ſm rich. Si eps promittit a
licui q̄ prouidebit ſibi de benefi-
cio cōpetenti ſi bonus fuerit ꝛ ho
neſtus. pōt etiā alicui ꝓmitti ſi-
ne labe ſymonie. q̄ recipi debeat
in mōaſterio ſi per bienniū ſtude
at ſm wil. q̄ndo intentio nō eſt
corrupta. alioq̄n ſimoniacus eſt
qui pricipaliter duct9 amore car-
nali indigno cōfert beneficiū de
quo p hain. boic. in. c. de ſymo.
Nobis. vbi etiā refert pōſt rich.
Si eps alicui q̄ eſt in aliquo tur
pi peccato ꝓmittit q̄ beneficia-
bit eius filiū ſi d̄ cetero nō cōmi
ſerit. illō tale pactū nō eſt illicitū
vn̄ clericus nō teneṫ reſignare be
neficiū taliter adq̄ſitū fa. qō re-
fert archi. in. c. Erga. j. q. j. nō cre
do q̄ talis promiſſio valeat ar. c.
deteſtande de cōceſ. preben. lib.
vi. ideo cogita.

Sequitur pars ſecun
da et ſubdiuiditur in tres
partes In prima ponūtur
quatuor doctrine In ſecū-
da ibi et quoniā. diſputat
an ſpiritualia ad inuicē cō-
mutari poſſint abſq̄ ſymo
niaca prauitate In tertia
ponuntur. xv. limitatōnes
circa ſymoniam. Incipit
nunc venio ad limitatiōes

Sequuntur. 4. doctrine

Ro euidentia dicendorum pmitto aliquas doctrinas pro intellectu notabiles

Primā dat magiſtter Jo. ger. doctor fideliſſimus in trac. d̄ di-
rectiōe cor. cōſideratiōe. xxxi. In
admiſtratiōe inquit ſpiritualiū
quorūcūq̄ directio cordis vtilis
eſt et valde neceſſaria ꝓpter duo
pricipaliter Primū ē deteſtatio
ꝛ ampliatio ſymonie facta per ali
quos doct. iuris canonici alterū
eſt vſus cōmuniſſimus qui ad op
poſitū eſſe vr̄ iuriū canonicorum de
ſymonia loquētiū ita vt niſi repe
riatur exitus aliquis per directi
onē cordis vix inueniṫ inter di-
ſpenſantes vel ſuſcipientes ſpiri-
tualia qui tutus et purus eſſe vi-
deatur qua de re reſoluendo ma
teriā inquit. poſſumus inuenire
diſtinctionē quadruplicē de in-
tuitu vel reſpectu cōmodi tpalis
p ſpirituali. pōt em̄ intuitus fer-
ri ad tpale cōmodū. primo tanq̄
ad preciū rei ſpūalis quaſi ſit ad
equacio valoris vnius rei ad alte
ram ſicut eſt in emptiōe et vendi
tione. pōt ſecundo ferri intuitus
ad cōmodū temporale tanq̄ ad
motiuū principale dandi ſpūalia
vel ad finem vltimū in quo ſiſtit
intuitus ſpūalia cōferentis. pōt
tertio ferri intuitus cōmodi tpa
lis tanq̄ ad motiuū minus prin-
cipale vel ad finē ſubordinatum
ſub vltimo fine. pōt quarto ferri
intuitus cōmodi tpalis tanq̄ ad
rem debitā iure diuino ꝓ ſuſten
tatione illius qui ſpūalia miſtrat
iuxta doctrinam xpi et apl'i. qm̄
dignus eſt oparius mercede ſua.
primus igitur et ſecundus intui-

Prima doctrina. ī materia ſymonie.

tus ſũt vere ſymoniaci de iure di
uino et humano et ſi cõcurrat er-
ror intellectus. ꝙ ſcꝫ talia poſſint
fieri ſicut in pmo dr. vel ꝙ licite fi
ant ſicut ponit in vtroqꝫ mõ tunc
incurrit hereſis ꝓprie ſi ſint per-
tinaces. Si vero ferat intuitus
tertio ⁊ quarto modis ille poteſt
eẽ licitus imo etiã laudabilis me
ritorius et debit⁹ hoc tñ attento
ꝙ obſeruet illud apl'i Ab oĩ ſpe-
cie mala abſtinete vos. hoc eſt ꝙ
admiſtratio ſpũaliũ facta ſub al-
tero tali intuitu nõ appareat fie-
ri ex modo ſuo. intuitu primo vel
ſecũdo vt ſi nõ pri⁹ exerceant ſpũ
alia niſi prius dentur tpalia. aut
ſi turpiter illa vel iſta exigant cũ
ſcandalo et auaricie nota in qui-
bus vtiqꝫ caſibus poſſent haberi
ſuſpecti de ſymoniaca prauitate
ſic agẽtes et hoc pſumptiõe iuris
vel facti et poſſent ipi tanq̃ꝫ tales
iudicialiter euocare hec ille. Ad-
ducit ꝓ hijs dictis elegans ṽbũ
d. petri car. cameracen̄. dicentis.
homines ſi dirigerẽt intentiõem
ſuã in ſpũaliũ datiõe et receptiõe
multi ſunt ſymoniaci q̃ nõ eſſent

De canonico q̃ viſitat horas ꝓ pecunia

Exempli grã vadit canonic⁹
ad eccleſiã vt lucret diſtributões
alias nõ iturus. aut celebrat cura
tus miſſam vel exeq̃as vt recipi-
at funeralia attendendũ eſt ſi pri
cipaliter ſiſtat hic. vel ille intenti
onẽ ſuã ad lucrũ tpale nõ reducẽ
do ad finẽ aliũ pricipaliorẽ et ſpi
ritualẽ Si ſic certũ eſt qr eſt pec-
catũ ſymonie Si ṽo referat ad
finẽ vlteriorẽ et ſuperiorẽ ⁊ bonũ
qr ſcꝫ iſta lucra tpalia vult recipe
re ꝓ ſuſtentatiõe ſua q̃tinus nũc
⁊ poſterius occupari poſſit circa
ſpũalia exercicia pricipaliter hec
eſt intentio cordis recta ⁊ bona.
caueat tñ vt in alio loco loquit.
turpis queſtus ⁊ ſcandaloſ⁹ et in
tentiõis oculus ↄſeruet incorru-
ptus vt nõ ibi ſtatuat pricipalis
finis in mercede tpali ſed ſubor
dinatus ad deũ vel nõ cõtra deũ

Doctrina. 2

Secũda doctrina eſt b. tho. i
2. 2. q. c. ar. 2. d. Sacramẽta no.
legis ſunt maxie ſpũalia inquan
tũ ſũt cã ſpũalis grẽ. q̃ precio eſti
mari nõ põt et ei⁹ rõni repugnat
ꝙ nõ gratuite dent diſpenſantur
aũt ſacramẽta ꝑ eccl'ie miſtros q̃s
oportet a ppl'o ſuſtẽtari. j. coꝝ. ix.
apl's Neſcitis qm̃ q̃ i ſacrario op
antur q̃ de ſacrario ſunt edũt et
qui altari deſeruiũt cũ altari pti
cipant Sic ergo dicẽdũ eſt ꝙ ac
cipere pecuniã ꝓ ſpũali grã ſacra
mentoꝝ eſt crimẽ ſymonie qd̉ nul
la ↄſuetudine põt excuſari qr cõ-
ſuetudo nõ p̄iudicat iuri natura
li vel diuino. ꝑ pecuniã aũt intel-
ligit quidq̇d pecunia extimari p̄t
accipere aũt aliq̇d ad ſuſtentatio
nẽ eoꝝ q̇ ſacramẽta xpi miſtrant.
ſm ordinationẽ eccl'ie ⁊ cõſuetu-
dines approbatas nõ ẽ ſymonia
neqꝫ peccatũ. nõ aũt ſumit tanq̃ꝫ
p̄ciũ ſpiritualiũ ſed tanq̃ꝫ ſtipen-
diũ neceſſitatis vñ ſuper illud. j.
thi. 2. Qui bñ p̄ſunt pſbiteri du
plici honore digni habeant dicit
Aug. accipiant ſuſtentationẽ ne
ceſſitatis a ppl'o mercedẽ diſpẽſa

doctri-na.3. tionis a dño. hec ille. Ter-tia doctrina in qua concordant oms. Qz ſpũalia gratis debent impendi. vnde ſaluator gratis ac cepiſtis gratis date luc. et Mat. x. Qui ergo confert vel recipit ꝓ ope ſpũali pecuniã quaſi preciũ ſpiritualiũ ſine dubio hoc eſt ſy-moniacũ Ita em̃ Simon mag⁹ volebat emere a beato petro gra tiam ſpiritus. ſ. Cui petr⁹ vt hr̃ actu. 8. c. rñdit pecunia tua tecũ ſit in ꝑditionẽ qꝛ exiſtimaſti do-nũ dei pecunia poſſideri de quo in. c. Saluator. j. q. iij. vbi glo. Symon emere voluit gratiã vt ⁊ ipſe eã poſtea venderet. Ecõtra clarũ eſt apud omnes. ꝙ miſtrãs ſpũalia ſuſtentari dꝫ ab hijs qui bus ea miſtrat Ideo ſi qs ꝓ ope ſpũali dat vel recipit aliqd nõ vt pciũ ſpũaliũ. ſed tanq̃ rem de-bitã de iure diuino ꝓ ſuſtẽtatõe miſtri licitũ ẽ iuxta doctrinã xp̃i qui vbi dixit grati accepiſtis gra tis date paulopoſt ſubiunxit di-gnus eſt operarius mercede ſua. et apl's ait cõicet aũt is qui catheci zatur ei qui ſe cathecizat. nec eſt magnũ ſi ab eis recipiunt tpalia quibus ſeminant ſpũalia facit. xiij. q. i. §. hijs ita. Et dicit bea. Hiero. apoſtolicis viris et euan-gelizatoribus xp̃i in neceſſarijs v ſibus nõ ſubuenire ſe ipſum dam nare eſt. xvi. q. i. apoſtolicis. Et quis proprijs ſtipendijs militat. quis plantat vineam et ex fructi-bus eius nõ edit. quis paſcit gre gem et de lacte ipſius non cõme-dit et ſic de alijs Sed diceret a liquis. quomodo verũ eſt ꝙ gra-tis impendatur pro quo ſtipendi um exigitur ꝓpter ꝙ hec duo poſ ſunt ſimul ſtare. ꝙ aliquis impen dat ſpiritualia pro tẽporalibus etiam alias non impenſurus. ⁊ ta men gratis impendere veraciter cenſeatur. qd̃ exemplis patet. de-tur iudex qui ſalariatus eſt d̃ pu blico hic adminiſtrat iuſticiam ſubiectis omnio gratis nihil em̃ a quoq̃ recipit. et tamen niſi ſti-pendium haberet de publico. nõ iudicaret Idẽ facit curatus qui parrochianis ſuis omnino gra-tis celebrat et ſacramenta admi-niſtrat quãdo ſcilicet nihil a quo q̃ recipit. ſed cõtentus eſt in red ditibus bñficij ſui. qd̃ ſi non ha beret. ſacramenta ꝓ tunc mini-me adminiſtraret. fundetur pre-dicature officium et redditibus ſufficienter dotetur. ad qd̃ offici um receptus vir doctus et ſan-ctus. verbum dei predicat nihil recipiens ab auditoribus. an nõ veraciter auditoribus gratis pre dicat certe ſic. licet ex officio ſti-pendium accipiat. ⁊ ſic de alijs vi dere licet.

☞ Quartam doctrinam ponit auctor. Compẽdij theolo gie ca. de intentione et fine acti-onis Septima iquit regula Qz actio corporalis poteſt etiam me ritorie ad aliquem finem tem-poralem referri dummodo finis ille temporalis in deum finaliter referat. Actio vero ſpiritualis doctri-na quar ta.

vt p̄dicatio orō ⁊ huiuſmodi nullo modo pōt meritorie ad finem tpalem referri etiā ſi illud tpale finaliter in deū referat. et hoc in effectu eſt qd̄ dicit Aug. debem⁹ manducare vt euāgelizemus nō aūt euangelizare vt manducem⁹ hec ille. cōcordare videtur antiſtodoreñ. dicens ꝙ nullus p̄dicare debet hoc eſt p̄dicationē ſuā ordinare tāq̃ mediū ad habēdum vite ſuſtētatiōm. rō eorū ꝙ ordo talis puerſus ē. qꝛ dignius ad indigni⁹ ordinatur. Cōtra hec dicta tenere videt Joh. de gerſona in trac. de vita ſpūali lec. 4. circa finē exiſtimo inquit neminē dubitare quin poſſit deus diligi a me et exorari vt mihi det vite ſuſtentationē ad liberius eidem ſeruiendū. act⁹ aūt ſpiritualis qualis eſt. q̄m dei dilectio vel ad eundem orō. fas h͡z inſup aliq̄s exercere ſe vel in vna religiōe vel cura vel alio ſpūali ope vt inde ſuſtētetur ad vite neceſſaria nō quidem ſiſtendo in hoc ſed vlterius referendo in deū vt habitis talibus vite neceſſarijs ipſe deinceps liberiori mente valeat deo militare hec ille. adde ꝙ indulgētie dātur cōtribuentibus. ad aliqd̄ hoſpitale. Ibi ſpirituale hoc eſt indulgētie dantur ad cōſequendū tpale qꝛ tamē tpale hoc ſimpl'r nō intenditur ſed ſpūalis vtilitas inde cōſequens Ideo nō dant pro tpalibus niſi inquantū ordinantur ad ſpūalia. vñ ſubiungit prioribus gerſon ꝙ horū doctorum dicta ita accipienda ſunt vbi ſc͡z ad tēporale figeret intentio principalis. nec ad dei honorē vlteri⁹ referret. dum aūt temporale ꝯmodum non eſt finis principalis ſed eſt vel motiuū quoddā vel finis minus principalis in alterū finē rurſus ordinatus nullū videt de ſymoniaca prauitate periculū imminere Ex q̄bus clare patet quātum valeat recte intentionis directio ſm pe'car. camaraceñ. de ſymonia ſcribentē. de quo ſupra latius Adde ſingulare dictum panor. in. c. et ſi xp̄s de iureiur. ſuper glo. in verbo mala ſunt. que vult ꝙ quedam ſunt ſymoniaca ipſo iure vt vendere ſacramenta. ſeu ſpūalia Quedā per cōſtitutionem eccleſie vt dare aliq̄d ꝓ benedictione nubētiū vel ꝓ baptiſmo. ⁊ ſic ꝓ ſacramento Jo. an. reprobat iſta duo exempla qꝛ certū eſt ꝙ baptiſm⁹ eſt ſacramentū et benedictio nubentiū eſt ſacre rei ſignū et ſic per illa confert et auget grā ſpiritus ſancti ergo tunc ꝓhibitum eſt aliquid dare qꝛ ſymoniacū. ſubiungit panor. Sed forte iudicio meo ſaluando glo. poſſet dici. ꝙ vendere ipſa ſpūalia eſt ſimoniacum in ſe Nam ſymon magus a quo dicta eſt ſymonia voluit emere gratiam ſpiritus ſancti vt no. j. q. j. in ſūma ſm archi. Sed aliquid pro ipſis dare vel accipere nō tamē animo vendendi vel emendi ſed remunerandi prelatū nō eſt in ſe ſymoniacū ſed dicitur ſymoniacū qꝛ iu‑

Singulare dictum.

re prohibitum fa. tex. cũ glo. in. c. emẽdari. i. q. i. Et dicit circa hoc cogitandum quia eſſet valde notabilis limitatio ad materiã ſymonie ſm eũ ꝑ quo iudicio meo bene facit aliud dictum ſuum in c. Tua de ſymo. vbi ex tex. notat ꝙ humiles p̃ces pro ſe non inducunt ſymoniam etiam ſi p̃cedat donatio rei temporalis ex liberalitate qd̃ facere dicit pro car. et alijs prelatis quibus aliqua munuſcula cõferunt rogantes pro beneficio conſequendo. ſi em̃ non ducuntur principali intentiõe vt ſpiritualia adipiſcantur quanq̃ȝ ſecundario habeant talem ſpem extra omnem noxã iudicant̃ Nam vix iſta poſſunt fieri ſine ſpe ſecũdaria ſm hoſt. ꝛ In. fa. c. q̃d prodcrit. lxi. di. ꝛ. i. q. i. ſunt nõnulli cõfirmat̃ hoc in prima doctrina ſupra poſita videmus em̃ ꝙ ſi exigatur ab excõicato pecunia qui abſoluitur tanq̃ȝ precium ſymonia eſt Si tanq̃ȝ pena culpe precedentis tunc ſecus ſm Tho. hoc idem probatur in multis caſibus in quibus excuſat a ſymonia intẽtio recta ar. c. et ſi queſtiones cum multis alijs de quibus infra dicetur.

de ſpũalib⁹ ad ſpũalia ãn committat̃ ſymõia

Sequitur nunc ſecunda pars ſecunde partis principalis de ſymonia. et remouet dubium.

Et quoniam ſymonia nunc ſolum cõmittitur quando temporale pro ſpirituali conmutatur. Spiritualia igit̃ adinuicem ſm hoſt. cõ mutari poſſunt vel cõcurrere abſq̃ȝ ſymonia. puta Si obſequiũ ſpũale impoſitũ eſt beneficio tunc ſm guil. ex pacto poteſt cõferri bñficiũ ita ꝙ ille ꝓmittat tale obſequiũ vtputa celebrando talem vel talem miſſam ꝓbat̃ de preben in. c. ſignificatũ Similiter ſm hoſt. ſi alicui bñficio impoſitũ eſt onus qd̃ qui hab; tenetur docere pueros p̃t fieri pactio vel exactio ꝓmiſſionis cum ei cõfertur de tali obſequio exhibendo abſq̃ȝ ſymonia. ſed et alicui prebende dum vacat poſſet hoc on⁹ de nouo imponi. alle. c. ſignificatum de p̃ben. et. c. pe. de mag. vt doceat Recipere aũt aliquẽ in canonicũ hoc pacto ſymonia eſt ſm hoſt. vt refert Anthoninus. imo hoſti. vult ꝙ licite poſſit interuenire hec pactio q: ſcientia eſt q̃d ſpũale et dare beneficiũ eſt etiam ſpũale. et ſic ſpũale cõmutat̃ cũ ſpũali. vt no. in alle. c. pe. de ma. fa. c. ad qõnes de re. ꝑmu. Et cũ eo tranſit ſũma aſtex. Idem angelus in ſumma ego puto in hoc cogitandum eſſe Item ſm guil. cũ duo ſacerdotes debent celebrare miſſam vnus maiorem ali⁹ minorem ſi ex cã condicũt ad inuicem ꝙ vnus dicat miſſam que alterum tangit et econuerſo licitũ eſt maxime ex cauſa Et cum dicitur iſte impendit obſequiũ ſpiri

E

tuale ꝑ ſpirituali (pro) non no-
tat cām finalem aut appreciatio-
nem ſed adminiculationē cū iſte
nō poſſit dicere loco alterius niſi
ipſe dicat loco eius. Nullū etiam
preciū nec temporalis merces in
teruenit. Dicit etiā Rich. in. 4.
ꝙ licitum non eſſet ꝙ duo adulti
baptizandi hanc pactionē inter
ſe facerēt ego baptizo te eo pacto
ꝙ tu baptizes me quia in talibus
omnis pactio omnis ꝯuentio ceſ
ſare debet. de ſymo. tua dare em̄
aliquid ex pacto pro ſacramento
ꝗ̄uis ſpirituale eſt illicitum et ſi
nō omni co mō quo et dare tem-
porale tn̄ quia res a non domino
emitur et eſt cōtra ratiōnē gratie
poſſet tamen ſm angelū vnus di
cere hodie ego baptizo te ⁊ rogo
vt cras baptizes me et ſic ſine pa-
ctione. dicere autē orabo pro vo-
bis ⁊ rogo vos vt etiam oretis ꝑ
me in nullo eſt reprehenſibile ſm
omnes. cogita de dicto Rich. qꝛ
ſpiritualia etiā pacto interuenien
te videntur licite poſſe adinuicē
cōmutari. vnde hoſt. in. c. ad que
ſtiones de re. permut. Spiritua
lia inquit adinuicē ꝑmutari pn̄t
quo ad proprietatē etiā ex pactio
ne partium Nā vbi permutatur
ſpirituale cum ſpirituali dicitꝛ cō
tractus gratuitus nec auctoritas
ſuperioris neceſſaria eſt ad purgā
dum vicium qđ nullū eſt ſed ſolū
ad auctoritatē alienationi ꝑſtan
dum hec ille Et hein. boic. querit
an ſpiritualia cū ſpūalibus poſ-
ſint permutari. diſ. aut queritur
de ꝓprietate et dicit ꝙ ſic ſine ſpi
ritualia ſint eiuſdem generis vt
quia ſunt due decime vel diuer-
ſorum generū vt qꝛ ab vna par-
te eſt decima et ab altera benefi-
cium eccleſiaſticū quo ad ꝓprie-
tatem vt ibi. Itē carthuſienſis in
trac. ſuo de obligatione deuota.
Querit aliqui habent caritatem
reciprocā dicentes rogo vos lega
tis pro ſalute mea vel ꝑ meis vnā
miſſam. Et ego idem faciam pro
vobis vel aliqui faciunt animeli-
cium dicentes Ego facio vobi-
ſcum fraternitatē ſi prius mori-
ar q̄m vos legatis mihi. xxx. miſ-
ſas Idem facio ⁊ ego ſi prius mo
riar. rn̄det ꝙ quando datꝛ ſpūale
pro ſpirituali ex mutua fraterna
caritate nō eſt ſymonia cōfortat
enim ſpem quando aliqui vniun
tur in vita i certis ſubſidijs poſt
mortem et qui ſoluit alteri meri-
tum caritatis obtinebit ⁊ alter
adiuuatur ſubiūgit vnde aliqui
conſiderant ſe certis temporibus
in vita ꝑ ſoluendis miſſis dū vi-
uunt et aliqui poſt mortem. hec il
le Item indulgentie principaliter
non dantur pro ſubſidio tempo-
rali ſm Rich. Nam cum dātur
indulgentie eccleſijs vel hoſpi-
talibus conſtruēdis. non dantur
vt in illis temporalibus ſiſtatꝛ ſed
propter vtilitatem ſpiritualē con
ſequendā et ſic dantur ꝑ ſpiritu-
alibus. principaliter vel pro tem-
poralibus ad ſpiritualia ordina

tis qđ licitum eſt. Item hñs litteras a ſe. ap. ſuper ꝑmiſſione alicuius beneficij Si renunciat talibus litteris ex eo ꝙ aſſignetur ſibi ſpirituale. i. beneficiū nō eſt ſymonia etiā ſi pacto renunciat eſt enim quaſi permutatio de ſpirituali ad ſpūale ſm hoſt. ⁊ Inno. Jo. an. et ſequit panoꝛ. tenet aſtā ſeñ. in ſūma et cōmuniter ſūmiſte. hein. boic. hoc credit verum ſi renunciatio fieret ex cā permutationis beneficij ſpiritualis ad aliud beneficiū ſpirituale alias ſi renunciaret quis beneficio ſuo ſub pacto vel condictiōe vel modo recipiendi vel conſequendi aliud beneficium ex preſentatione vel collatiōe ſeu prouiſiōe alteri⁹ vel etiam illius in cuius manib⁹ renunciat nō ex cā permutatiōis credit renunciationē eſſe ſymoniacam ar. no. in. c. ex parte. de offi. de li. et de p̄bē. dilecto in glo. i. et per hoſt. ibidem et per Inno. de re. permuta. queſitū ⁊. c. cū vniuerſoꝝ de pactis. c. fi. et. c. q̄mpio i. q. ij. Nec ius ad rem aut beneficiū cōpetens ex gratia poteſt ꝑmutare cum aliquo beneficio. tale em̄ ius non eſt beneficiū ſuper quo etiam quis. quaſi ſuper titulo poſſet oꝛdinari de reſcri. in noſtra no. Guil. de mon. land. in extrauagañ. incipit Sedes apoſtolica ⁊ Jo. an. i. c. vno de re ꝑmu. li. vi. vi. etiam hein. boic. in. c. exhibita de re. permut. et in. c. ſup eo de tranſac. Ideo cogitandum puto an p̄oꝛa dicta ſint vera. q̄ tamen cōmuniter videntur ſequi ſcribentes.

Sequitur pars tertia ſecunde partis de ſymonia. Et habet limitatioues. xv

Nunc venio ad limitationes ſymonie Et prima limitatio fit rōne fundatiōis beneficij eccleſiaſtici vbi cōcurrit tempoꝛale cū ſpūali abſꝙ ſymoniaca prauitate vnde qui fundat dotat aut edificat eccleſiam ſeu beneficiū eccleſiaſticū cū conſenſu epi. etiā ſit layc⁹. talis adq̄rit ius p̄onat⁹ qđ ē ſpirituale. c. Nobis de iur. pat. xvi. q. vij. c. pie mētis et. c. filijs Ex quo cōſequitur ꝙ vacante tali beneficio ipſe et heredes ſui poſt eū poſſunt eligere perſonam et eam preſentare ad inofficiādū illđ beneficium. conſequitur etiā honoꝛē in ꝓceſſione et non nulla aliā. de quibus in alle. iuribus Talis patronus pōt etiā tempoꝛe fundatiōis cōſentiente epiſcopo certas condictiōes explicatiuas ſue intentionis apponere etiam ſpirituales puta ꝙ toties miſſam legat. aut alia ſpiritualia exerceat et ad hec onera poteſt beneficiatū obligare. c. ſignificatū de p̄bē. ar. c. ſm de ꝯdi. ap. c. null⁹ đ iur. pa. poſſet et̄ ſibi ⁊ ſucceſſoꝛibus ſuis certū cēſū ꝯpetētē ānuū đ bñficio

limitatō prima rōne fundationis.

ſoluendum reſtituere.c.preterea de iure pa.c.cū dilecti.de dona. valet etiā ordinatio eius ꝙ vacante beneficio tali ſemper preſentetur aliquis de genere ſuo ſi ſit idoneus ar.in.c.cum dilectus de conſue. Et nota ꝙ tali patrono cōpetit quadruplex ius vnde verſus. Patrono debet honor onus emolimētū. preſentat ꝑeſt defendat alatur egenus. Eſt enim defenſor ꝓcipuus eccleſie ab oppreſſionibus.xvi.q.vij. filius Et ſi vergat ad inopiam alēdus eſt de bonis eccleſie vt in alle.c.filius ⁊ c.quicunqꝫ Adquiritur aūt ius patronatus nō ſolū ex dotatiōe ſed etiam ſi quis dat fundū aut edificat eccleſiam vnde verſus. patronū faciunt dos edificatio fundus.ꝑdictis iuribus et.c. Nobis de iur.patro. Ibi videas clarius de hijs.

Secunda limitatio rōne ſubſtitutionis.

Imitatio vero ſecunda fit rōne ſubſtitutionis in qua concurrit temporale cum ſpirituali abſqꝫ ſymonica prauitate vt ecce. Beneficiatus aliqꝗs ſiue habeat curatum ſiue ſimplex beneficiū ſi ex cā vult ſe abſentare poteſt vices ſuas alicui cōmittere ad annū vel plures auctoritate epiſcopi.et ſalariū certum conſtituere illi vnde viuat.vel poteſt vicario tali fructus et obuentiones beneficij omnes aſſignare.paciſcendo ꝙ de prouentibus ſibi reſpondeat in certa quantitate. et ita quotidie videmus practicari. Sed contra hec oppono in.c. precipimus.xxi.q.ij.vbi precipitur ne cōductitijs preſbiteris eccleſie ↄmittātur. Et exponit glo. cōducticios eos eſſe quibus pro certo precio cōmittitur cura animarū hoc enim inquit eſt iniquū alle.c. quoniam ne ꝑla.vi.ſu. vbi habetur qm̄ regimen eccleſie ſub annuo cenſu cōmitti nō debet. qd̓ ſi fiat ſymoniacū eſt vt multe ibi glo.et tex.i.c.ſaluator.i.q.iij. Et dicit hoſti.in alle.c.quoniam enormis ꝙ nec in ꝑpetuum nec ad annū nec ad momentū vendi pōt regimē animaꝝ alle.c.e.ti. Quid dicemus glo.in.d.c.quoniā dicit Si pro precio regimen animarū ↄmittatur ſymonia eſt.i.q.iij.ſaluator. Sed ſi iuſta cauſa abſēs eſſet vel alias intendere non poſſet Epiſcopus cōſtituere pōt ſibi vicarium cui de ſuo.i.tēporalibus prouideat. Cōcordat ſatis hoſt. Sed ſi inquit contingat prelatum iuſta de cauſa abeſſe tūc pōt et debet vicarium conſtituere dato precio eidem alle.c.intercetera de offi.or.et.c.peruenit de appel. vel etiam inquit ab eodem vicario.recepto precio.dū tn̄ nō vendant.iuriſdictio vl̓ fructus ex ea

ꝯuenientes rō illiꝰ qꝛ hoc tendit
in grauamen ſubditoꝝ qꝛ condu
cens iuriſdictionē vltra pecuniā
datā ſuperiori ꝑ phas et nephas
tenderet ad extorquendū pecuni
am et ſepe puniret burſam vbi pu
nienda ꝑſona eſſet vnde panoꝛ.
in alle.c.qm̄ ita diſ. Si quis im
pedimentū hꝫ ꝑpetuū tūc debet
ibi vicarius inſtitui ꝑpetuꝰ cū cō
ſenſu epī vt in.c.extirpande de p̄
ben.§.ſi vero Si impedimentū
eſt tꝑale et ſi eſt ad tempus modi
cū.puta ad vnā aut duas ſepti-
manas et tūc per ſe abſqꝫ epo cō-
ſtituere pōt vicariū tꝑalem per
no.in.c.cū ex eo de elect.lib.vi.⁊
glo.in.c.p̄cipimus.xxi.q.ij.Aut
impedimentū eſt longū ⁊ tūc con
ſtituere debet vicariū cū cōſenſu
epī.et vt glo.vult.aſſignato ei ſti
pendio vnde viuere poſſit.vt qn̄
ſe abſentat gr̄a ſtudioꝝ.c.cū ex
eo alle.vel p̄ infirmitate non pōt
officio intēdere.c.de rectoribus
de cle. egro.vl̕ alia iuſta ex cā ab
ſentat ſe.c.ꝯuenit de ap.Aliā pra
cticam dat panoꝛ.in.c.ſecundū
Ne cle.vl.mo.puto inquit ꝙ cle-
rico poteſt locari eccleſia ſcꝫ vt ip
ſe habeat curam regiminis eccle-
ſie eam officiando ⁊ ꝙ de ꝓuenti
bus rn̄deat in certa quātitate re
ctori alle.c.cū ex eo et.c.ꝯuenit al
le.poſſet etiā aliꝰ modꝰ ſuari ſm
Jo.de graſ.puta hn̄s iuſtā cām
abſentie ꝯſtituat vicariū auctori
tate epi ⁊ ꝯſtituat ſibi.c.flo.ꝯmit
tit qꝫ vt oms obuētiōes colligat
et de hijs.c.flo.recipiat eo pacto
ſi nō poſſit centū flo.leuare.reli-
quum ſibi ſoluere debeat.ſi vero
plus leuauerit ſibi reſtituat hoc
modo poſſet etiā iuriſdictio com
mitti.ꝯcoꝛ.Jn.et hoſt.in.c.ij.ne
p̄la.vi.ſua.valꝫ etiā ſm gof. Si
loco tibi eccleſiam meā et eū ſis p̄
ſbiter locas oꝑas tuas vt ibi offi
cies nō habiturus ibi aliquā iu-
riſdictionē nō eſt ſymonia.ſi pre-
ſbiter gratis officiū faciat et re-
ctoꝛ.qui locat gratis expēſas ſol
uit.Ex hys habes.quō rōne ſub
ſtitutiōis datur tꝑale ꝓ ſpūali-
bus.abſqꝫ ſymoniaca prauitate.
Tantū intentio ſit pura et recta
vt detur ac recipiatur temporale
in ſuſtentatōis ſtipendiū nō in p̄
ciū ſpūaliū vnde dicit Guil. Cū
ergo dicitur ſacerdos recipit ali-
quid ꝓ officiando eccleſiā.ad tē-
pus.ly.pro denotat cām admini
culatiuā nō appciatiuā ſacramē
ti vel officij qd̕ impendit vel la-
boris quo laborat in officio qd̕
nec vendi dꝫ nec locari ſicut nec
ipſum officiū qꝛ quiſquis hoꝛum
alterū vendit ſine quo nec alterū
ꝓuenit neutrū inuenditū dere-
liquit.j.q.j.ſi q̇s obiecerit Ad
cōtraria reſpondet̃ ꝙ loquunt̃ in
diuerſis.Epi forte ac prelati tem
poꝛibus.c.p̄cipimus.nō confere-
bant beneficia ad eoꝝ collatio-
nē ſpectantia.ſed cōductitijs ſa-
cerdotibus locabant.qd̕ eſſe nō
debet.c.ij.de cōceſ.prebē. vel ibi
volebat papa Jnnocentiꝰ ꝓhibe

re ne bñficia eſſet mãualia. maxie q̃ ſũt de iure p̄ronat⁹ laicoꝝ. cũ debeãt eſſe ꝑpetua. vñ ſubſtitutões hijs nõ ob. licite pñt fieri Et i. c. qm̃ vr̃ ꝓhiberi. ne aliq̇ inſtituant̄ i eccl'ijs ad regimẽ aiaꝝ. pacto vt quolibet anno. tm̄ ſoluat cẽſũ id em̄ eſt mãifeſta ſymonia nec tãgit exemplũ nr̃m Eſt bñ tutũ ꝙ ↄmittẽs vices ſuas ad officiandũ bñficiũ referat ↄuentionẽ ad epm cuius auctoritate ꝓuidẽdũ eſt ſubſtituto. c. cũ ex eo de elect. li. vi.

Tertia limitatio rõne adiutoꝛij in diuinis.

Ertia limi

tatio fit rõne adiutorij i quo cãu etiã cõcurrunt tpalia cũ ſpũalibus abſq̧ ſymoniaca prauitate. de h̄ eſt glo. i. c. ꝑcipim⁹. xxi. q. ij. q̃ dicit Si plat⁹ aliq̇s habeat ſecũ ſacerdotẽ ſub annuo cenſu nõ eſt iniquũ et ſi ꝑegre vadit et ſub certo ꝑcio iterim aliquẽ cõducit põt em̄ q̇s conducere opas ſacerdotꝫ alic⁹ etiã vſq̧ ad ſeptẽniũ ne. pre. vi. ſci. c. querelã Et dicit Jo. de fan. Rectoꝛ eccleſie vel ꝑlatus vel infirm⁹ vl' forte nõ ſufficit eccleſie põt cõducere ſacerdotẽ ꝑcio dato ꝓ victu ⁊ veſtitu nec hoc cãu ille dicit̄ vendere officiũ nec ille emere ſed locare operas. Et hec pñt fieri ſine auctoꝛitate epi vñ hein. boic. i. c. i. ð cle. egro. dicit licet auctoꝛitas inſtituendi vicarios regularit̄ ſit penes epos ðe inſti. ex frequentibus. c. ex eo de elec. li. vi. Curati tñ et vicarij ꝑpetui reſidentes conſtituere pñt vicarios tpales dũmodo ſint noti et de eoꝝ ꝓmotiõe cõſtat. ſine licentia epi per no. xvi. q. i. adijcimus ad Idẽ. xxx. iij. di. mulieres. dum tñ ſtatutũ ꝓuinciale vel ſynodale nõ impedit Sed propter hoc nõ excuſantur rectores a reſidentia. facit ad hoc ꝙ quilibꝫ ꝑlatus cũ celebrat deberet hr̃e ſacerdotẽ ſi facultates ſibi ſufficiãt vt ſi deficeret in miſſarũ ſolẽnijs iſte ſuppleret. c. illð ⁊ c. nihil. vij. q. i. Et iſte dꝛ ſocius nõ ꝑlatus et per hoc auget̄ cult⁹ diuinus Idẽ tenẽt Jo. an. car. et alij in. c. clericos de offi. vi. Eſt tex. ꝓ hoc in. c vt q̇ſq̧ de vi. et ho. cle. Ibi ↄcludit pa. ſi eccl'ia ſufficit duob⁹ tũc rectoꝛ habeat clericũ ſui oꝛdinis ſcꝫ ſacerdotẽ ſi nõ põt ↄgrue hr̃e ſacerdotẽ habeat dyaconum aut inferioꝛis gradus clericũ. Sed ſi ꝓpter inopiã nullũ tenet nõ peccat ſm ipm. Et ꝑdicta credit etiã ꝓcedere in capella ſine cura. Et idẽ in. c. poſtulaſti de iu. pa. dicit Si rectoꝛ vult ſibi eligere vnum clericũ vt ſibi miſtret in diuinis nõ dando ſibi bñficiũ in eccleſia iſtũ põt rectoꝛ ſibi eligere ſine cõſenſu patroni et epi Et ibidẽ Jo. de graſ. ſine cõſenſu patroni põt rectoꝛ ſacerdotẽ recipere ꝓ ſeruitio in diuinis nec eſt neceſſaria inſtitutio epi alle. c. vt quiſq̧ ð vi. ⁊ ho. cle. Tenet idẽ lap. in alle. v. circa fi. Idẽ monaldus in. c. adijcimus alle. de ꝑdictis etiã ꝑ doc. in cle. vna de offi. vi. In pꝛedictis

fundatꝰ auctoritas ſociorū in di-
uinis ſeu adiutorū de quibꝰ etiā
in noſtris ſinodalibꝰ ſtatutis ti.
de inſti. cauetꝰ ꝓhibemus inquit
edicto ne deinceps aliq̄s ſecula-
ris, vel religioſus infra dioceſim
Conſtātien. q̄dcūq̄ eccl'iaſticum
bn̄ficiū cū cura vel ſine abſq̄ in-
ſtitutiōe inueſtitura aut i ducijs
ꝑ lr̄as ſigillatas pn̄tatus et deca
no loci oſtenſas regere aut inoffi
ciare p̄ſumat. Niſi ipſius bn̄ficij.
rector ſeu vicarius aut capellanꝰ
ꝑſonaliter in eo reſideat cꝰ noīe ꝛ
cōſenſu aliquis vt ſociꝰ in diui-
nis inibi officiet ꝛc̄. Tales oēs
mercedē tp̄aliū. in ſuſtentatiōis
ſtipendiū recipe pn̄t. nō aūt in p̄-
ciū ſpūaliū. ſi tn̄ alias ſūt idonei.
Nec ob. c. cū ex eo de elec. li. vi. et
c. de rectoribus de cle. egro. cū ſi.
vbi habetꝰ ꝙ rectores ſine aucto-
ritate epī nō pn̄t ad longū tempꝰ
vicarios etiā tēporales inſtituere
qꝛ hoc verū eſt dū vult ſe abſenta
re a reſidentia hoc nō licet. ſecus
vbi in reſidentia manēs, ſociū re-
cipit ſeu adiutorē vt dictū eſt. qꝛ
hoc eſt licitū dūmodo tn̄ al's non
habeat impedimentū canonicū
et hoc modo iura cōcordari po-
terunt. An vero quis dimiſſo ꝓ-
prio beneficio adiutor alterꝰ eſſe
poſſit dicetꝰ infra li. ſequenti.

Quarta limitatio rōne obſequii nō debiti. puta qꝛ ex officio nō tenetur mini-

ſtrare ſpiritualia.

Quarta limi

tatio inuenitꝰ rōne nō de
biti obſequij in q̄ caſu cōtingit
cōcurrere tp̄ale. pro ſpūali abſq̄
ſymoniaca prauitate exēplū dat
glo. in. c. ſignificatū de p̄ben. que
vult ꝙ ſacerdos qui nullū habet
bn̄ficiū eccleſiaſticū rōne cuiꝰ te-
netꝰ ad impendēdū ſpūalia ille p̄t
opas ſuas ſpūales locare ad cer-
tū tempus et mercedē recipe nec
ꝯmittit ſymoniā. d̄ hoc etiā ray.
in ſūma ti. de ſymo. querit inter
alia liceat ne dare pecuniā vel re-
cipere ꝓ obſequijs ſpūalibus Et
rn̄det ꝙ ſacerdos qui ex ōfficio
priꝰ ad hec tenetur ſint miſſe ſint
exequie vel legere pſalteria et hu
iuſmodi ſpūalia. ſi exigit aliquid
ſymoniacū eſt Si vero nō tenetꝰ
ad hoc et deſunt ei ſumptus pōt
licite locare opas ſuas Si autē
alias habet ſumptus aut debet
cantare gratis aut ceſſare et licet
forte nō eſſet ſymonia recipe. ne-
mo em̄ tenetꝰ ſuis ſtipendijs mili-
tare tn̄ turpe lucrū eſt et hꝫ ſpēm
mali a quo iubet apl'us abſtinere
fa. i. q. i. emēdari. Guil. gloſator
ray. ſup verbo turpe lucrū dicit
hoc verum eſſe ſi ex auaricia fiat
Si aūt in ſumptus recipit nō eſt
turpe lucrum etiam ſi aliunde hꝫ
victū. putat tamen ꝙ in talibus
nō habeat locū locatio vel cōdu-
ctio. ſꝫ pocius tūc opam p̄beri bn̄
ficij loco et id q̄d datur ei ad re-

munerandũ dari et inde honora
riũ appellari deberi Subiungit
dicens ꝙ ſacerdos ſiue indigeat
ſiue nõ põt ei dari pecunia inſum
ptus ipſius ſacerdotis. nõ in mu
nera officij ſicut dicit Hiero.q.x
panes cruſtula ⁊ vas mellis data
fuerunt ꝓphete magis in ſumpt⁹
q̄m in munera ꝓphecie reputãda
j.q.j. Judices. refert ſm eũ in ac
ceptione ꝓpoſitionis pro. Si de
notat appreciatõm .aut cãm prin
cipaliter motiuã. illicitũ eſt Si
denotat cãm admiculãtẽ licitũ eſt
vt talia recipiat Cũ ergo dꝛ ſacer
dos recipit pecuniã ꝓ officiando
eccleſiam. pro . denotat cãm ad
miniculantẽ nõ appciatiuã offi
cij qḋ impendit vel laboris Cre
dit tñ ꝙ in omnibus debeat gra
tis cantare vel inofficiare. licet a
liquid recipiat ꝓ ſumptibus. Dꝛ
aũt guil. abhorret a ꝟbo locatio
nis. eſt rõ. qꝛ nõ eſt cõtractus gra
tuitus. ꝙ interueniat p̄ciũ. Sed
nõ multũ excuſant ſpecioſa noĩa
vbi de re cõſtat Nam ⁊ ſaluatoꝛ
noſter id qḋ debeť opanti ſpũa
lia. mercedẽ appellat et impendẽ
tem ſpũalia operariũ. Et ſancti
patres ꝓ mercede ponunt ſtipen
diũ qḋ dicunt ſpũalibus operib⁹
debitum ꝓbatur Mat. ⁊ luc. x. ⁊
j.q.ij. clerici. Sed illḋ refert an
datũ. detur aut accipiatur. vt p̄
cium ſpiritualiũ an in ſuſtentati
onis ſtipendiũ. qḋ operarijs ſpi
ritualium de iure diuino eſt de
bitum de hoc ſupꝛa in doctrinis

de acce ptiõe p̄poſitio nis pro

Utrũ vero liceat paciſci in pꝛomiſ
ſis Inno. ⁊ hoſt. in. c. ij. ne pꝛela.
vi. volunt ꝙ nõ liceat etiã paupe
ri paciſci vt temporalia recipiat
pꝛo ſpiritualibus operib⁹. Sed
ſm hoſt. talis poteſt locare opas
ſuas coꝛpales. et gratis ꝓmitte
re ſpirituales caueat tñ ne cõtra
ctus miſceantur Inno. vero cre
dit ꝙ pauperi et diuiti liceat pa
ciſci cum aliquo vt ꝓ manſione
quã facit in eccleſia vel ꝓ recom
penſatione damnoꝝ que ſuſtinet
occaſione more aut alijs tẽporali
bus ſeruitijs. recipiat pꝛeciũ. ſed
non ꝓ diuinis officijs. Ita reci
tat illos Jo. an. i. c. ſignificatũ ď
p̄bẽ. et cum eis trãſit. Pano. aũt
ibidem opinionẽ glo. appꝛobat ⁊
dicit ꝙ talis ſacerdos poſſit ope
ras ſuas ſpũales locare dũmodo
nõ intendat vendere ſpiritualia
ſeu recipere pecuniã pro ſpiritua
libus. ſed pocius pro ſeruitio et
recõpenſatiõe rõne more. imo et
vnde viuat. ſubiungit em̄ ꝙ cleri
cus non beneficiatus bene poſſit
paciſci vt ꝓ obſequijs ſpiritua
libus recipiat certũ mercedem vt
habeat vnde viuat alle. j.q.ij.c.
cleric⁹ vbi diciť ꝙ ſtipendium eſt
ſanctis laboꝛibus debitũ Et ita
practicať in eccleſia apud doctos
⁊ viros timoꝛatos puta Si re
ctoꝛ eccleſie ex legitima cã velit ſe
abſentare. ad annũ vel plures et
cum neceſſe habeat aliũ ſubſtitu
ere querit virũ idoneũ qui velit ⁊
poſſit inofficiare eccleſiã quo ad

vtrũ liceat paciſci ꝓ miſſis ⁊ a lijs ſpũali bus.

miſſandū. predicandū et ſacramē toꝝ adminiſtrationē. ſolet ex more inter eos cōuentio fieri certis pa ctis de ſtipendio dando et quan titate eiuſdem. Ita faciunt non nunq̄ȝ rectores beneficiorū reſi dentiā facientes ꝙ adiutores cer to precio ꝑut inter eos conuenit cōſtituto. aſſumūt hoc mō et epi vicarios ⁊ officiales ꝯducunt. vn̄ ſi quis cōtenderet huiuſmodi cō uentiōes eſſe illicitas. cōdemna ret infinitos Satis eſt ergo vt det ⁊ recipiat̄ tpale nō vt preciū. ſed vt ſuſtentatiōis debite ſtipen diū ſm ꝯſuetudinē rōnabilem in eccleſia obſeruatā ꝯcor. in hoc ſa tis. s. tho. 2. 2. q. c. et clariꝰ dedu cit̄ ſupra i ſecūda et tertia limita tione. Sed ad hoc opponit̄

obiectō ad premiſſa

qꝛ in ſpūalibus ceſſare debet oīs pactio et oīs ꝯuentio tex. eſt in. c. fi. de pact. et in. c. q̄m pio. i. q. ij. ꝯfir. p hoſt. vt refert etiā io. an. i alle. c. ſignificatū. d. Si certi dā tur denarij preſbtero iſpēali pa cto ꝑ certo numero miſſarū dicē darum ſymonia ꝯmittit̄ Item ſi de legendo pſalterio. pactū fiat ſymonia eſt ſm ſūmiſtas Et di cit pe. de pa. qui predicat princi paliter hac intentiōe vt recipiat pecuniā laudē vl' fauorē ppl'arem ſymoniā cōmittit mentalē ſi ſup hoc paciſcit̄ ſymonia eſt que etiā per eccleſiā puniri pōt Idem pe. dicit ꝙ ꝑ doctrina theologie ali quid recipere videat̄ ſymoniacū. Pro cōcordia aliquali pmiſſorū

poteſt dici. Qꝛ obligatus rōe officij impendere aliqua ſpūalia talis ceſſante cōſuetudine nō pōt aliquid exigere. cū pacto vel abſ qȝ pacto. ab hijs quibus ſpūalia dicta adminiſtrat abſqȝ ſymoniaca prauitate. c. ſuā. c. cū in eccleſie de ſymo. cū multis ſi. ſed tn̄ gratis oblata poſſet licite recipe. c. q̇d q̇d. i. q. i. ⁊. c. ſicut epm. i. q. ij. Di xi ꝙ obligatus rōne officij ⁊c. nā ille cui ꝯmittit̄ ſpūalis ptās ex of ficio ſi aliquid accipit ꝑ vſu ſpi ritualis ptātis nō intelligit̄ loca re operas ſuas quas ex debito de bet impendere ſed intelligit̄ ven dere ipm ſpūalis gratie vſum qđ eſt ſymoniacū ſm tho. tex. in. c. vendentes. §. in tēplo. i. q. iij. Di xi ceſſante cōſuetudine. Nam ſi eſſet cōſuetudo ꝙ impenſis ſpūa libus aliq̇d tpale daret̄ illud poſ ſet exigi ſm formā. c. ad apoſto licā de ſymonia. nō obſtante ꝙ re cipiens ex officio alias ad ſpiritu alia miniſtranda eſſet obligatus Dixi tertio gratꝫ aūt oblatū etiā ex officio obligatus pōt recipere tex. eſt in. c. ſicut. i. q. ij. vbi dicit̄ ꝙ eius oblatio nullā culpe macu lam ingerit que nō ex amborū pe titiōe ꝓceſſit. Circa hāc cōclu ſionē verſatur fere totus titulus de ſymonia In eo em̄ ꝓhibetur ne archiepi ꝑ ꝯſecratiōe epoꝝum aliquid recipiant. c. ſicut. e. ti. qꝛ ex officio tenēt̄ eos ꝯſecrare. Itē ꝓhibentur epi pro ordinibus ali quid recipere. nec nō miſtri ⁊ no

ꝯcl'o. §. i.

§. 2. nota q̇ ex officio tenētur miſtrare.

tarij.c.i.e.ti.prohibentur hij et omnes plati ne pro cōfirmatione electorū pro inſtitutione aut collatione beneficiorū. ſed nec ꝑ miſſione in poſſeſſionē aut inſtallatione quicq̄ʒ exigant. ꝓhibent̄ religioſi ne monachos ꝑ pecunia ad profeſſionē recipiāt Idem in monialibus. ꝓhibentur epi exigere tēporalia pro cōfirmatiōe ꝑ chriſmate aut oleo ſancto. ꝓhibētur aliq̄d exigere ꝑ cōſecratione eccleſiarū aut cimiteriorū calicis aut paramētorū. et virginum neqʒ ꝑ benedictiōe abbatū aut alterius ſpūalis rei. ꝓhibētur exigere aliq̄d pro abſolutiōe ab excōicatōe a ſuſpēſione aut interdicto. Idē nec ꝑ abſolutione a peccatis publicis ſeu recōciliatiōe peccatorū ꝓhibentur curati ne aliquid exigant pro ſacramentorū aut ſpiritualiū adminiſtratiōe ſiue baptiſmatis chriſmatis. abſolutōis eucariſtie extreme vnctiōis neqʒ ꝑ benedictione nubentiū Nec pro alicuius alterius ſpūalis rōne cure debite exhibitione. Et ne precio vel fauore celent peccatū parrochianorū ne recōcilient añ penitentiā ꝑ pecuniā. neve digne penitentem a recōciliatiōe amoueant. ꝓhibent̄ clerici ne pecuniā dent pro obtinenda electiōe pñtatiōe aut ordine ſimiliter ne aliq̄d eius occaſione remittant. hec omnia et ad iſta reducibilia ſpiritualia ꝓhibentur pro temporalib⁹ adminiſtrari ab hijs qui ex officio ad hec impendenda tenentur, nec excuſari poſſunt ſi dicūt ſe ea recipere non vt precium ſpiritualiū ſed in ſuſtentatiōis ſtipendiū quia pro hijs libere impēdendis redditus et ꝓuentus habent ſibi deſignatos qui ſi non ſufficiant recurrere poſſunt ad ſuperiorem ꝑ remedio. et per ſe nihil pro hijs debent exigere. ſi volunt ſymoniā euitare glo. et doc. in. c. ſiam de ſymo. cū ſi. Et tm̄ de obligatis.

Tertius. §. Quādo quis ex officio nō tenetur miniſtrare.

Quod ſi q̄s nō tenetur miſtrare ſpūalia ex officio talis ꝑ operibus ſpūalibus impendendis. rogatus vel receptus. nō poteſt aliquid recipere ꝑ admīſtratione taliū vt p̄ciū ſpūaliū. q2 etiā nulla interueniente cōuentiōe. talia gratis impēdi debēt Sed in ſuſtentatiōis ſue ſtipēdiū. ſi longo tpe ſe obligare debet pōt etiā ex conuentiōe recipere tpalia. prout deduxi ſupra ſecūda ⁊ tertia limitatiōe. videmus em̄ quotidie inter doctos et honeſtos ſuari vbi ex cā ſe abſentare volunt a bñficijs ſuis. ꝙ alios ſubſtituūt vt habeant curā regiminis illius bene ficij. illud officiando et ꝑ ſtipendio dando et accipiendo inter ſe paciſcunt̄ atqʒ cōueniunt. Idem videmus ſeruari in recipiēdis ſo

cuijs diuinorū q̄ ſubeūt onera non ſolū celebrandi miſſas ſed et p̄di candi. et ſacramēta miſtrādi Ui demus item qūo aliqn̄ doctores in theologia cōducunt ad temp⁹ certū vt predicēt. aut vt legant in theologia mercede ex pacto cōſti tuto. vnde dicebat Johannes de fantaſijs quē ſequit̄ Jo. de ana nia in. c. ſuā. de ſymo. Or platus licite pōt ɔducere ſacerdotē pcio ei dato annuatim ꝓvictu ꝛ veſti tu puta ipſe nō eſt ſacerdos vl' in firmus vel nō ſufficit eccleſie. nec hoc caſu talis ſacerdos d̉r vende re officiū nec ille emere ſ dicitur locare opas qđ eſt bonū. Jdē vr̄ ſentire ray. in ſūma ti. de ſymo. p̄t inquit ſacerdos q̄ ex officio ad h̄ nō tenet̄ locare operas ſuas ſpūa les addit ſi deficiūt ei ſūpt⁹. c. fi. ne pla. vi ſua Or ſi ſūptus hꝫ aut dꝫ facere ḡtis aut ceſſare ꝛ lꝫ for te nō ſit ſymonia eo ꝙ nō dꝫ ſuis ſtipendijs militare. xij. q. ij. cari tatē. tn̄ eſt turpe lucrū et ſaltē hꝫ ſpēm mali. vbi guil. turpe inquit lucrū eſſet ſi ex auaricia faceret. Si aūt i ſumpt⁹ recipiat n̄ ē'tur pe lucrū etiā ſi ſit diues. Et licet ip̄e abhorreat a verbo locare. ſed pocius dicat opam beneficij loco p̄beri et id qđ dat̄ ad remuneran dum dari iō honorariū appella ri. Jn effectu tn̄ cōcordat dicens ꝙ ſacerdos ſiue indigeat ſiue nō pōt ei dari pecunia in ſumpt⁹ ip ſius ſacerdotis ar. i. q. i. Judices ſubiungit Cū ergo d̉r ſacerdos recipit pro officiando eccleſiā. ly.

ꝓ. denotāt cām admiculantē nō appciatiuā ſacramēti vel officij. qđ dicit cām admiculatiuā intel ligo cām ſine qua cōmode admi ſtratio ſpūaliū nō poteſt fieri. ſic em̄ ad celebrandū opus eſt libro et calice ꝛ lumine Jta datur pe cunia celebrāti in ſuſtentatōis ſti pendiū ſine qua hijs miſterijs cō mode nō poſſet vacari nec etiā ſo lus ray. vſus eſt in talibus verbo locatiōis ꝛ ɔductiōis Sꝫ eū ſe quunt̄ fere oēs doc. et glo. Juris canonici dicētes ſacerdotes hu iuſmodi opas ſuas poſſe locare. Jn quo vident̄ mihi vt dixi ſal uatorē noſtrū imitari q̄ ſtipendia iſta mercedē appellat. dignus eſt inquit oparius mercede ſua pro q̄ eſt lex locatio. ff. lo. locatio ꝛ cō ductio inquit cōtrahi intelligit̄ ſi ɔuenerit d̉ mercede. ꝑ que appa ret ꝙ ɔuētio pt īteruenire ſup. ſti pēdio n̄ aūt ſup ſpūalib⁹ ex eo cō uentio fieri ꝓbat̄ cū ſpūalia gra tis debeāt admiſtrari. n ō ꝓ illis ipendendis p̄ciū recipi. qđ mihi ſatis clarū vr̄ ſi oi victiōe poſtha bita nuda veritas inſpicit̄ cōue niūt oēs cū apl'o. ꝙ qui altari ſer uit viuere debet de altari. Quis em̄ ſuis ſtipēdijs militabit Et iu xta euāgeliū xp̄i dign⁹ eſt opari⁹ mercede ſua. hinc ait Hiero. apl'i cis viris et euāgelizatoribus xp̄i in neceſſarijs vſibus nō tribuere. ſe ipſum damnare eſt. c. apoſtoli cis. xvi. q. i. Et iterum apoſtolus qui plantat vineam et ex fructu eius nō edit. quis paſcit gregem

et de lacte illius nõ comedit Jõ ſit.cõicet aũt is qui cathezisatur ei qui ſe cathecizat ꝛ ſic de alijs De quibus.xiij.q.j.§.hijs ita Ex hijs omnibus patet ꝙ admi‑niſtranti ſpũalia debent ex iure diuino temporalia que appellan tur ſtipendia ſanctis laboribus debita.c.clerici.i.q.ij.Cum aũt liceat dare et accipere huiuſmo‑di ſtipẽdia.cur ſup eo ↄuẽtio de beret eſſe illicita cũ intentio dan tis et accipientis ſit ꝙ gratis den tur et recipiant ſpũalia. Sed qꝛ impendunt per miniſtros eccleſie quos oportet a ppl'o ſuſtẽtari in‑tentio eſt de ſuſtentatiõis ſtipen dio cõuenire.ꝙ ſi dicas ꝓhibitũ eſt ſup ſpũalibus paciſci.hoc põt concedi. Sed hic principaliter paciſcitur ſup tẽporali.nõ ſup ſpi rituali.Eſt bñ verũ ſi temporalia ſtipẽdia nõ eſſent.ſacerdos ſpi‑ritualia nõ miniſtraret.hoc nihil arguit.certũ eſt eñ ꝙ ſi curatꝰ be neficiũ non haberet.prochianis ſpũalia nõ impẽderet nec male fa ceret.qꝛ ſuis ſtipendijs militare nõ deberet. Sed per hoc nõ ſeq̃‑tur quin habens beneficium aut ſtipendiũ.nihilominꝰ gratis im‑pendat ſpirituale obſequiũ.ſicut dicimus de iudice q̃ ſalariatꝰ eſt de publico.talis eñ gratis dꝫ ad miniſtrare iuſticiã ptibus qꝛ ni‑hil ab eis recipit.et tñ ſtipendiũ ſuſtentatõis recipit.Jõ tales ha bent ſtipendia vt gratis poſſint impendere officiũ. ita vt dicatur beneficiũ dari ꝓpter officiũ.c.fi. de reſcrip.li.vi.vnde qñ dicit ꝙ curatus habẽs bñficiũ.nõ poſſit aliquid exigere a prochianis ſine labe ſymonie. Non debet intelli gi de temporalibꝰ ſibi loco bene‑ficij deſignatis redditus eñ ſui beneficij poteſt etiã in ſeculari iu dicio exigere.et tamen nõ minus dꝫ gratis ſacramẽta miſtrare.dũ modo nõ exigat per ſubtractio‑nẽ ſpũaliũ. Si aũt vltra ſtipẽdia ſibi aſſignata.aliquid ꝓ ſpiritua libus ad que ex officio tenet exi‑geret.ſymoniacus eſſet.c.ſuã.cũ ſi.de ſymo.ex quo ſeq̃tur non eſſe cõſequens neceſſariũ.beneficiũ habet vel ſtipendiũ.ergo gratis nõ impẽdit ſpũale obſequiũ.imo ecõtra.ideo habet beneficiũ vel ſtipendiũ.ꝙ gratis poſſit impen‑dere ſpũale obſequiũ.pro quo ad duco etiam.s.tho.2.2.q.c.ar.ij. vbi dicit ꝙ accipere pecuniam ꝓ ſpirituali ſacramentorum gratia crimẽ eſt ſymonie qꝺ nulla cõſue tudine põt excuſari.accipe aũt a‑liqua ad ſuſtentationẽ eorũ qui ſacramẽta admiſtrant ſm ordia‑tionẽ eccleſie et cõſuetudines ap probatas nõ eſt ſymonia nec pec‑catum.dũmodo nõ accipit tanq̃ precium ſpiritualium ſed tanq̃ ſtipendiũ neceſſitatis hoc pmiſſo dico.ꝙ abſentantes ſe a benefi‑cijs ſuis.ſm ordinationẽ eccleſie. tantũ debent relinquere vicarijs ex temporalibus vnde poſſint cõ mode viuere.qꝺ omnino debent

De cle. nō re. c. cum ex eo de elect.
lib. vi. Idem ſeruari debet in ſo-
cijs diuinorū et in hijs qui recipi
untur a p̄latis et rectoribus eccle
ſiarū in adiutoriū. ſine auctorita
te ep̄i ſm ordinationē eccleſie pro
batur in. c. nihil. vij. q. i. in. c. vt
q̄ſq; quorū officiū verſat̄ in can-
tando legendo ſacramēta admi-
niſtrando miſſando predicando
⁊ docendo Et magiſtris ac doc-
toribus vt doceāt ſm ordinatio-
nē eccleſie danda ſunt ſtipendia.
ita etiam ſi non aliunde pn̄t h̄ri
mandantur eis prebende in ſtipē
dium aſſignari. c. pe. d̾ mag. c. de
quibuſdā. xxxvij. di. Nec p̄dica-
tor d̾z vendere p̄dicationē et tam̄
petere pōt ſuſtentationē. c. cū ex
officij de p̄ſcri. c. cū ap̄lus de cen
ſi. glo. in alle. c. de quibuſdā. Et
cū hijs ſm ordinationē debeant
ſtipendia dari neceſſe eſt ſuper
hijs cōuentionē interuenire Nā
dato ꝙ ſtipendiū ſit certū vocan-
tur tn̄. exponunt̄ onera. et ſtipen-
dij quantitas. nec ante obligant̄
q̄m conſentiāt. quis negat hic in
teruenire conuentionē Nam ſm
vlpianū ſicuti cōuenire dicuntur
qui ex diuerſis locis in vnū locū
colliguntur et veniunt ita qui ex
diuerſis animi motibus in vnum
cōſentiūt. i. in vnā ſn̄iam docue-
runt. nec eſt obligatio aliqua que
nō habet ↄuētionē. l. i. ff. de pac.
vbi vero ſtipendium nō eſt certū
cōſueuit inter partes tractari et
conuenire ſicut in locatiōe opera
rū. ſm cōſuetudinē inter doctos
bonos et graues etiam ſeruatam
Et licet Inno. et hoſt. ac ſequa-
ces eorū verbo videantur ab hijs
diſcrepare mente tamen vt mihi
apparet cōſentiunt. dicit em̄ In-
no. ꝙ diues et pauper poſſint lo-
care operas et liceat paciſci ꝓ mā
ſione quā faciunt in eccleſia vel ꝓ
alijs ſeruitijs vel pro recōpenſati
one damnorū que ſuſtinent occa
ſione illius more. ita tamē ꝙ non
ꝓ diuinis officijs recipiant p̄ciū.
hoc eſt qd̾ intendimus ſcz ꝙ diui
na officia gratis fiāt vt predictū
eſt. et ꝙ miniſtrantes habeāt vn
de viuant nec refert an ꝓ manſio
ne mora vel damnis recipiant. q̄z
q̄z recipere pro ſtipendio miniſtri
aptior videatur eſſe titulus. hoſ.
vero inter cetera dicit ꝙ prelatus
vl̾ rector eccleſie preſbiteris illis
quos ipſe conducit vel locat fru
ctus eccleſie poteſt etiā cōmitte-
re curā animarū dūmodo gratis
et ſine pactione interueniente au
ctoritate ep̄i Et iterum ſacerdos
pōt ſe aſtringere ad morandū cū
aliquo et ſeruiendū in licitis. dū
modo excipiat nō ſolū mente ſed
verbo ſp̄ūales op̄as quas altera
parte ſine precio pōt ad idem tem
pus gratis ꝓmittere ſubiungit.
Caueat aūt ne cōtractus inuicē
cōmiſceant̄. vtcunq; ſit ipſe. vult
ꝙ gratis debeant ſp̄ūalia admi-
niſtrari. de reliquo poſſit ſuper
temporalibus cōuentio interue-
nire. Et q̄z vſus cōmunis eccleſie

eſſe videtur pro ſupradicta concluſione benignioraqꝫ ſequit̃. ea propter credo eam ſatis ſecuram A d cōtraria aūt reſponderi pōt et primo ad generale dictū. ꝙ in ſpūalibus omnis ꝯuentio omnis pactio debet ceſſare fateor niſi cō uentio vel pactio eſſet honeſta et licita. qḋ voluit etiā glo. in alle. c. q̄m pio cū multis allegationibꝰ Idem voluit gof. et cōiter doct. in. c. fi. de pac. ꝙ aūt cōuentiōes in ꝑmiſſis ſint licite et honeſte ex eo patet ꝙ a iure ſunt admiſſe et per cōſuetudinē approbate. Qui vero peccat nō peccat legis auctoritate. c. qui peccat. xxiiij. q. iiij. ⁊ conſuetudo in talibus multū releuat. ſm. s. tho. vbi ſupra ad h̃ qḋ obijcit̃. Si certi denarij dentur preſbitero ſpeciali pacto pro certo numero miſſarū dicendaꝝ cōmittitur ſymonia. Item ſi de legēdo pſalteriū pactū fiat ſymonia eſt Item ſi cū predicatore pactū fit ⁊c̃. reſponderi poteſt ea intelligenda quando dat̃ et recipitur pecunia vt preciū ſpiritualiū vel quando tales ſacerdotes coſdem actus principaliter hac intē tione faciunt vt recipiant pecuniam tunc ſine dubio ex parte illoꝝ cōmittitur ſymonia qḋ etiā voluit pe. de palu. d. Si ꝑdicator principaliter hac intentione predicat vt recipiat pecuniam vel laudem vel fauorem ppl'arem ſymoniam mentalem cōmittit. i. q. iij. nō ſolum Sed ſi ſuper hoc paciſcitur ſymonia eſt que etiam per eccleſiam puniri poteſt. vnde vbi dicit ſuper hoc paciſcit̃ repetendū eſt q̄n principaliter predicat ꝓ pecunia de eo vero ꝙ idem pe. dicit ꝙ pro doctrina theologie aliquid recipere videat̃ ſymoniacū eodē modo intelligi debet Nā alias videretur ſatis abſurdū ar. c. pe. de mag. et per glo. in. c. vendētes §. in templo ⁊ glo. in. c. de quibuſdam. xxxvij. di. poſſet eciā dici ꝙ paciſci de vna aut paucis miſſis. pſalterijs legendis. aut predicatione facienda. non ſit ſimile ei qui ad longū tempus ſeruire debet. Nam in priori nō eſt grande dānum et poteſt quis celebratiōe ꝑacta. exigere ſolitū ex iuſticia ar. c. clerici. i. q. ij. et. c. cū ſcḋm de ꝑben. de cenſ. cū apl'is. ideo pactū cēſeri debet illicitū. ſecus eſt vbi ad longū tempus qꝛ ibi oriri poſſent lites ⁊ qꝛ ibi eſt apud bonos conſuetū. Credo tamē ꝙ ſeculares dantes certā quantitatē pecunie pro miſſis. aut alijs ſpūalibus innitentes mori patrie q̄uis in huiuſmodi tales loquant̃ quaſi vellent emere vr̃ ꝙ pie ſit interꝑtandū pactū eorū ſcꝫ ꝙ dent per modū elimoſine tn̄ ſunt admonēdi de hoc ꝙ nō dent tanq̄ꝫ preciū miſſe. vt voluit rich. in. 4. et ſatis cōcor. ray. qui dicit pauperem ſacerdotē etiā ad diē locare poſſe opas ſpūales. Idē poſt glo. in. c. ſignificatum de preben. ſentit panor. dū nō itēdat ſpūalia vēdere

Quartus. §. De modo procurādi votiuas miſſas et orationes.

Via vero cōſuetū eſt apud multos. miſſas votias. aut orōnes diſponere vt honeſte fiat aduertēdū eſt Inhoneſtū em̄ eſt dicere quantū vultis recipe et legere pro aīa pr̄is mei triceſimū et viciſſim quātū vultis dare eſt em̄ foꝝ facere. honeſta aūt forma cēſetur. Si aliquis dicit ſacerdoti mi pater rogo legatis mihi. x. miſſas de trinitate et accipiatis ꝓ gr̄arum actione hanc pecuniā vel mi pr̄ accipiatis hanc pecuniā ꝓ ſuſtentatiōe veſtra et cū poteritis celebretis. xxx. miſſas ꝓ aīab⁹ pentū meorū. vel mi pr̄ ego facio hoc opus pietatis erga vos nulla intentōe velle emere ſpūalia peto ꝓ deo legatis. v. miſſas ꝓ me. vel care pr̄ legatꝫ. xxx. miſſas ꝓ me ⁊ ego pro gr̄arum actiōe dabo vobis ſubſidiū dum rediero hū modi ⁊ ſimiles ſūt honeſti. vt tradit Carthuſieñ. quidā in trac. q̇ incipit. vtꝝ celebrās in prochia. ſubiungit ſacerdos aūt q̇ accipit datū ſeu ānuit eo ipo ſe obligat iuxta petita. ꝑ eo fa. l. ſi ſtipuler. §. i locando. ff. de ver. ob. ibi ter. ſi in locando ad iterrogatiōm q̇s nō rn̄derit ſi tn̄ conſentiat idē erit Ideo ſacerdos in aſſumēdo tl'es petitiōes caut⁹ ſit et exquirat ſi nō expmat. q̇les q̇s miſſas velit ꝑ quib⁹. qre. qūo. qn̄. Et dt De da i trac. de purgatorio dr̄am eē iter meōꝛiā hr̄e i miſſa. ⁊ collectā iponere ⁊ offerre totū ſacrificiū. q̇ ergo recipit tpale ſubſidiū. ſm petitionē offerētiū dꝫ offerre ⁊ ſatiſ facere ar. c. hūane aures et. c. quacunqꝫ. xxij. q. v. dꝫ ergo recipiens fraudē vitare ⁊ ſinceriſ rn̄dere ſi pt ſoluere. Si nō pōt dicat hoc ſe nō poſſe qꝛ alijs obligat⁹ eſt. velit tn̄ libenter offerre ꝓ hijs et oibus ac ſperare in dn̄o ꝙ agat ſicut viderit deſideriū illi⁹. Nam miſſe aliqn̄ ſunt iniuncte i ꝯfeſſione. vel ex voto debent que oīno ꝑſolui debent ſpēali intentione. vn̄ ſi q̇s ſpecialiter ꝓmitteret dicere miſſam de btā virgine aut de ſpū ſancto vl' in tali altari vel tali die tenet illud ſeruare. de hoc Jo. de ger. trac. d' ſolici. ec. Solicitudo iquit ꝯferētis tpalia defraudat ſi miſſā die lune dicēdā ordinatā ꝓ ſe ipo ſi recipiēs dat talē miſſā alteri. Et i trac. de orone ſcd̄a parte. §. addam. Nō abſoluit inqt dicēdo miſſā vnā dū ſe ad plures aut pluribus obligauit. niſi forte tal' itercedat obligatio q̄ diſcretiōi et bone fidei dicētis ꝯmiſſa ſit iuxta neceſſitatꝫ aut pie vtilitatis qualitatē attendēdo ꝙ talis ad duas miſſas obligatus h̄ mō pt ꝑ alia ſuffragia facere ꝯpēſatione ꝓ ſe ⁊ ſuis ita tn̄ ꝙ bona fides ſemꝑ aſſit. videat ergo rogat⁹ q̇d faciat Nā ſi alias eſt obligat⁹ h̄ dicat petenti q̇ em̄ obligat⁹ ē dicere. xxx. miſſas ꝓ vno tales miſſas non pōt appropꝛiare alteri vt eſt

etiam de mente Sco. quotli. xx. al's tenet ad restitutionē. Quis enim nō iniquū iudicaret de. xxx. psonis a quolibet recipere. ij. florenos pfaciēdis. xxx. missis ꝛ tā tum semel. xxx. missas celebrare. Nec excusat snia. b. Hiero. et habetur de conse. di. v. in. c. nō mediocriter vbi dicitur Cum enim p centū aiabus psalmus vel missa dicitur nihil minus q̄z si p vnaquaqz ipsarum diceretur accipit ibi glo. qꝛ spiritus sanctus nō datur ad mensuram. addit alios intellectus duos. Quartū intellectum dicit ibi verū quem sequuntur theologi vt dicatur. littera vera esse si equaliter missa seu psalmus pro omnibus dicit sed si intuitu vnius dicit. lz p oibus dicatur plus ſm eū pficit ei p quo intentio missans specialiter intēdit. Et ſm tho. acpe. in. 4. Si in quiūt. valoꝛ suffragioꝝ considerat ſm q valent ex virtute caritatis faciētis tantū psunt p pluribus ac p vno qꝛ caritas nō diminuitur sed sparsa auget Sed respectu defunctoꝝ illi magis p sūt suffragia qui in maioꝛi est caritate Si aūt considerant suffragia inquantū sunt quedā satisfactiones per intentionem facientis translate in aliquos sic magis valent eis pro quibus specialiter fiunt alioquin frustra fierent specialia suffragia.

de valore missarum.

Quintus §. Nota quid possit sacerdos.

Ut tamen

notandū q nullus sacerdos potest ex voluntaria caritate offerre sacrificiū pro certis hic vel in purgatorio nisi. ꝑticipatiue Nā quilibet tenet pri⁹ obedire ecclesie Sz qꝛ canon ponit ibi papā epm regē circūstātes eos qui offerūt ꝛ tacite pro se pro parentibus p cōmendatis p bn̄factoribus debet em̄ celebrās intēdere sicut canon et ecclesia vult ac instituit Ideo magister io. de ger. i trac. de valoꝛe orōnis in. §. addamus. piculosum inquit est ꝛ stultū ꝛ de symoniaca prauitate suspectū tam in dante qm recipiente limitare suas orōnes et suffragia ad illā vel illam dūtaxat ꝑsonam dum datur temporale dicendo vel intendēdo q huiusmodi misse suffragiū vel hec orō valeat solū tali Istud plane licitum nō est neqz potest fieri nec debet qm̄ vere annunciauit qui dixit ꝑticeps ego sum oīm timentiū te. hec ille Et idē de solicitu. ec. Solicitudo inquit pia cōferentis tēporalia pcurādo sibi missam specialē nō defraudat si presbiter recipiens temporalia adiunxerit alios in orōnibus suis publicis ꝛ secretis aut si offerentes vt solet fieri post offertoꝛiū recipiat. hec ille Tacite em̄ pdicta insunt et adherent. et cū onere suo in oī obligatione trāseūt instar publicarū functionū que ad omnē pos

ſeſſorem cum rebus. nulla facta mentione veniunt

Sextus.§.ſm cuius intentionem verba intelligēda ſint in talibus.

Ex hec poſſent etiam aliqualiter cōcordari argumenta. cum queritur an verba obligatōis intelligi debeant. ſm intentōnem rogantis ſuffragia. an ꝓmittentis. de quibus ꝑ Sco. in quotlibe. xx. In omni enim obligatōne iam dicti ſupra ſunt excepti. Jus em̄ publicum pactis ꝑuatoꝝ mutari non poteſt. preter illos autem ſi quis obligatus eſt ad miſſam aliquā certo die talis ſe non poteſt ſine ↄſenſu ꝑoris obligare eodē die alteri. niſi ſcdam vellet ꝑ alium dicere ſm Sco. Dixi autem ſine ↄſenſu prioris cui ꝑiudicium nō poteſt fieri ꝑ ſcdam obligatōem ſi vero ↄſentiat. valet obligatio poteſt em̄ ꝑmus cedere iuri ſuo. vt vult Scotꝰ Addit etiā aliud Idem ſcotus d. Si cōſuetudo eſſet ꝙ ſacer. qui a pluribꝰ perſonis accipet trigeſimū. ſolum ſemel. xxx. miſſas legeret et ſeculares ſcirent hanc ↄſuetudinem et ſic viderentur eſſe contenti ꝙ in xxx. miſſis oraretur ꝓ eis aut defunctis eorum videtur ꝙ poſſit excuſari. Si tamen eſſet aliquis ſecularis qui expreſſe diceret volo. xxx. miſſas pro me et nolo ꝙ accipiatis alios et hmōi tunc dicit ꝙ eſt neceſſe aut non accipere aut ſi accipit dicere pro eo duntaxat. quā op. tenet etiam Archflor. in ſum. et Jo. de capiſtrano

Quibus autem ſacerdos magis debeat applicare vel miſſas vel oratōnes dat ↄſilium generale Scotus. Tutius inquit videtur applicatōnem facere generalem talem. digneris domine oblationem iſtam ſpecialiter acceptare ꝓ illis pro quibus noſti me teneri ſpecialiter offerre et in illo gradu in quo noſti me teneri ꝓ eis. Et ſi in ſpeciali determinetur ſacerdos ad aliquem vel aliquos tutius eſt ꝙ fiat ſub condictōne ſi tibi placet In hijs etiā Rich. in. 4. verbū dicit pro timoratis ↄſcientijs oportunum Seculares inquit qui dant vel relinquunt certam quantitatem pecunie ꝓ miſſis innitētes mori patrie quāuis in huiuſmodi tales loquātur ex ſimplicitate qua ſi vellent emere videtur ꝙ pie ſit interpretandū pactum eorum ſcilicet ꝙ dent ꝑ modum elemoſine tamen ſunt admonendi. de hoc vt non dent tanq̄ʒ precium miſſe Et iudicio meo bene ↄſulit Nā cum non intendant ꝑncipaliter aliud q̄m ſuis donis ſalutē aiaꝝ vel parentum vel alioꝝ querere. ne ſcio quis eos velit ↄdēnare. Cū etiam ſancti doctores ſuadēt pecunia. peccata redimi et regnum celorum emi debere. Addo ꝙ talia raro ſine conuentione tacita.

Cautela

Richar.

D

etiam ſequendo doctores appro batos inueniunt fieri. abhorret enim a ↄuentione legali ſup hijs Scot⁹ vbi ſupra. dat aūt modū Elemoſina inquit liberaliter offeratur cum mendicatiōe oratio nis. et recipiēs elemoſinas tenet ẜm iuſticiā exaudire mendicatio nem oratōis ſeu mendicantē ora tionē ſuam et tunc ẜm iuſticiam liberaliter tamē ſcʒ ſine ↄuentio ne obligat ſe ad orandū ꝓ bene factore. Hec ille Si ille ſe libera liter obligat. quero ſi obligatio iſta liget et intendit ipſe ꝙ ſic. vt patet ꝑ eū in ſeqntibus vbi vult ꝙ ſi non facit id ad qḋ ſe obliga uit. teneatur ad reſtitutiōem acceptoꝝ. Eſt ergo firma. ↄſtat aūt ꝙ in omni obligatōne tali. ↄuen tio ſaltē tacita inuenitur. niſi velis dicere ꝙ alia via quis nō inueniatur ſe liberaliter poſſe obligare. qḋ poteſt negari. ſcit enim ſacerdos aut ſcire debet ꝙ ſpūalia gratis debent adminiſtrari. ideo cum recipit tempalia ꝓ ſua ſuſtentatōe oblata. in eandē cau ſam recipit. non ꝓ ſpūalibus ad que gratis ſe obligat.

Septimus. §. De beneficiato an opas ſuas poſſit locare

Ed occurrit adhuc circa hanc limitationem grande dubium. An ne beneficiatus operas ſuas in premiſſis poſſit locare Et videtur ꝙ nō vnuſquiſq; enim ẜm apoſtolicā vocem in quo vocatus eſt in hoc debet manere et in vna locari eccleſia que enim ꝑpter turpis lucri cōmodā in eccleſiaſticis rebus efficiūtur aliena ↄſiſtunt a deo. Negociationis em̄ eſt genus. de quo tex. in c. cleric⁹. xxj. q. j. Et ſi dicat ſe habere paupem eccleſiam. imputet ſibi ꝙ eā recepit vt ibi eſt glo. Innocen. quoqʒ et Hoſti. quos ſequitur Joh. an. vt refert in c. ſignificatum de ꝑben. dicunt ꝙ ſacerdos intitulatus nullo modo vendere poteſt ꝓchianis operas etiam obtentu ſumptuū ar. de ↄſe. diſ. ſufficit. Alias cōmittit ſymoniam Et glo. generaliter loquitur in alle. ca. ſignificatum di. Sacerdos ſi nullum habet beneficium eccleſiaſticum talis poteſt operas ſuas locare ꝓ mercede nec ſimoniā ↄmittit ſubiungit ſi habet beneficium non licet ſibi hoc facere Panoꝛ. dicit ſe ſequi glo. inter cetera dicit ꝙ ſacerdos ſeu clericus non beneficiatus licite paciſci poteſt et operas ſuas locare. a ↄtrario ſequitur qḋ dicit glo. Idem in c. ſuā de ſymo. negat ꝓpꝛium ſacerdotem etiam ꝑtextu ſumptuū poſſe a parrochianis aliquid exigere. Sacerdos tamen inquit alienus forte inuitatus ad exequias vel ad alia ſpūalia impendenda talis poteſt licite ſuas operas ſpi

ritualeſ locare etiam ſi abundet vtibi p eum. Quid dicemus cū vbiq₃ ↄtrarium ſeruari cernim⁹ Quotiens enim curatos etiam derelictis ſuis beneficijs ad tempus. videmus aliena ꝓuidere videm⁹ ⁊ paſſim beneficiatos et in ſuis beneficijs reſidentes ad noua ſe onera ſpiritualia obligare.

Diſtinctio

Qua de re cogitaui diſtinguēdum eſſe. Aut loquimur de hijs qui ſe abſentāt a ſuis beneficijs et alia ꝓuident ſeu in alijs ſeruiunt. Aut de hijs qui in ſuis reſidētes. ad noua onera ſe obligāt Quo ad priores refert querere

q̄ ſe abſentant a ſuis bn̄ficijs.

An p hoc ſymoniam cōmittant. vel ſaltem an illicite agant ꝙ ſymoniam non cōmittant. probatꝛ ex eo quia ſi factum in ſe eſſet ſymonia cum etiam non liceret pauperi aut non beneficiato operas ſuas locare. cuius contrarium ſupra ꝓbatum eſt nec enim paupꝫtas aut ꝙ quis non eſt beneficiatus excuſat a ſymonia. Sed ꝙ nemo tenetur ſuis ſtipendijs militare de p̄ſcrip. c. cum ex officij. ⁊ qui ſeruit altari viuere debet de altari. c. cum ſm apoſtolum de p̄ ben. Et ſi dicas beneficiati ſunt obligati ex officio ad impendenda ſpiritualia c. fina. de reſcrip. li. vj. Unde ſi pro hijs aliquid recipiunt videtur vendere per hec que notauit ſanctus Tho. vbi ſupra in p̄ncipio huius ſcōe ptis et in hoc li. Reſpondetꝛ ꝙ in ſuis eccleſijs ſunt obligati. Non in alienis q̄ ſuis em̄ ꝓchianis nihil liceret exigere nec p hijs ad q̄ tenentur ex officio. manentes in beneficijs ſuis. Et hoc eſt quod vult panor. in ca. ſuam de ſymo. vbi dicit ꝙ ſacerdos alienus inuitatus ad obſequia ⁊ alia ſpūalia impēdenda poteſt licite ſuas operas ſpūales locare etiam ſi abundat non vt directe p ſpūalib⁹ recipiat tempale ſ₃ in reconpenſatōne damnoꝝ que ſuſtinet in exhibendo p̄ſentiam et trahēdo moram in ſpiritualib⁹ impendēdis. ſubiungit cū ad hoc ex officio nō teneatur. Idem ſentire videtur Ioh. an. poſt Hoſt. vbi dꝫ ꝙ intitulat⁹ nō poſſit vendere pꝫrochianis ſuis ſpūalia. Subiūgit Si vero extra ꝓchiam locet operas ſuas ⁊c̄. Et ſi quis ſeruiens in aliena eccleſia aut vices alicuius gereret ꝓpterea cenſeri deberet ſymoiac⁹ q̄ꝛ alias eſt bn̄ficiat⁹. Symoniaci eſſent eadē rōe. hij q̄ vnā eccleſiā hn̄t in titulū ⁊ aliā ↄmēdatā. qđ eſt abſurđ dicere. c. j. et. 2. xxj. q. j. et c. nemō de elec. li°. vj. Simili mō poſſet argui ↄtra illos q̄ nō ↄtenti vno bn̄ficio. recipiūt et₃ ſcđm in titulum q̄s nēo dicit ꝓpterea ſymoniā ↄmittere. vn̄ dicunt Hoſ. et rich. Si ſacerdos q̄ nō obligatꝛ ex officio h₃ ſumpt⁹ nccios dꝫ ꝗtis cantare ꝙ ſi facit p pecunia aut erit ſimoia aut auaricia ſ₃ cū ſymoia nō poſſit eſſe cū nō intendat vendere ſpiritualia et nemo

teneatur ſuis ſumptib9 militare. igitur ibi videtur turpe lucrum. ecce vbi in ſimili dicũt nõ eſſe ſymoniã ſed turpe lucrũ. hoc tunc intelligit verũ guil. glo. Ray. qñ ex auaricia pcedit alias nec ſymonia nec turpe lucrum eſſe conuincitur. Nec etiã glo. in c. ſignificatum de pben. dicit ꝙ beneficiatus locans operas ſuas ſit ſymoniacus. ſed bene dicit ꝙ beneficiato hoc non liceat ⁊ ita tranſit etiã panor. An vero ſit illicitũ maius habet dubiũ videtur em̄ abſurdum abſentare ſe a pprio beneficio et curare alienum. ⁊ iuxta plautũ. fundum alienũ arat incultum familiarẽ relinquit. videtur etiã negotiatiõis gen9 eſſe nõ minimũ c. j. xxj. q. j. Tamẽ vt ibi dicit. ꝙ ad vite hui9 neceſſitatem ſtudia ſunt diuerſa. Credo ſi quis licite ſe abſentare poteſt a pprio beneficio. ꝙ tunc licite poſſit alibi ſeruire Quid enim ſi ſacerdos curatus in loco ſui beneficij habet inimicicias graues ita vt quiete. ibi non poteſt ſtare fa. c. aduerſitas. §. hoc etiã. ⁊c. ſi. et c. omnes qui gemebant. vij q. j. Hec enim eſt iuſta cauſa diſpenſandi ſup abſentia etiam curati bñficij glo. in c. licet de elec. li. vj. ibi videas plures cauſas rõnabiles diſpenſandi. Qz ſi quis illicite dimitteret beneficiũ ſuũ. certe illicite prouidere conuincit alienum. ca. allega. xxj. q. j. Quãdo autem quis poſſit ſe abſentare licite et ex quibus cauſis. et an tunc etiam poſſit fructus in abſentia recipere. et quid poſſit cõſuetudo in talibus non eſt pſentis ſpeculatõnis fecit notabilem repetitionem deſup Jo. de ling. in cle. gratie de reſcrip. et aliam fecit Panor. in. §. Qui vero. c. extirpande de pben. ad quas poteſt eo morbo laborans recurrere et credo nõ negligẽter in hijs agendum eſſe.

Octauus. §. De beneficiatis qui in reſidentia manẽtes. recipiunt aliqua de nouo.

De his vero beneficiatis qui in reſidentia manẽtes. noua onera et p hijs ſtipendia ſuſcipiũt an hoc licite poſſit fieri Innocen. Hoſt. et poſt eos Jo. an. qui hoc refert in c. ſignificatũ de pben. ſimpliciter dicunt ꝙ intitulat9 nullo modo vendere poſſit parrochianis operas ſuas etiam obtẽtu ſumptuũ alle. c. ſufficit de ↄſe. diſ. j. Alias cõmittit ſymoniam. et ꝙ dicunt vendere p hoc volunt ꝙ nihil temporalitatis poſſint exigere Idem ſentit Panor. in ca. ſuam de ſymo. Si enim deſint eis ſumptus vel laborẽt manibus. xcj. diſ. c. j. vel ſi neſciũt. hẽant recurſũ ad ſupiorẽ q̃ eis pnidere debet c. oĩs xpian9 d ↄſe. diſ. j. c. j. de proch. cũ ſi

ratio eorum eſt. quā ponit ſctūs
Tho. ſcda ſcde. q. c. ꝙ tenent ex
officio ad impendenda ſpūalia ⁊
pro h redditus ac prouent⁹ illis
ſunt ↄſtituti quibus cōtenti eſſe
debent nec ꝓ vſu ſpūalis ptātis
aliquid accipe. alioquin nō vidē
tur opas ſuas locare ſed vēdere
facit c. vendētes cū duob⁹ ſeqn
tibus. j. q. iij. jdem tenet Ray. i
ſūma dicens. Si quis tenetur
ad celebrandū vel ad alia officia
ſymoniacū eſt aliquid exigere.
Sed ↄtra hoc facit vſus ↄmu-
nis eccleſie qui ſolus deberet ſuf
ficere Jn oib⁹ eñ eccleſijs noua
quotidie inſtituunt anniuerſa-
ria tpalia et ppetua Miſſe non
nunq̄ in feſtis quorūdam ſancto
rum cantande. officia nonnulla
alia. in quibus etiā pticipant cu
rati vt oibus eſt notum ⁊ quiq̄
intitulati. vnde diſtinguēdum
videt aut intitulati ſiue ſint cu-
rati vel altariſte monaſteria vel
collegia. exigunt aliquid ꝓ hijs
ſpūalibus ad que impendēda ex
officio tenētur. cum habeant ſti
pendia ſibi deputata vel pus ſe
ad ea obligauerūt non mirum ſi
ſymoniā ↄmittunt. vt pbatur p
totum ti. de ſymo. Sed ſi roga
rentur impēdere aliqua ſpūalia
ad que rōne officij nō eſſent ob-
ligati. exempli gratia. Curatus
qui ex officio ſuo nō tenet omni
die cantare antiphonā Salue.
vel altariſta qui ſolum ad tres
miſſas eſt obligatus in ſeptima
na quero ſi curatus. ad cantān-
dum antiphonā. Salue ⁊ alta-
riſta adhuc vnā miſſam celebrā
dam alias. licitis modis. ꝓ tpa
libus ſe poſſint obligare etiā in
ſua prochia ſi dicatur ꝙ nō. pfe
cto hoc videretur ſine rōne dici
pſertim. ſi ſtipendia eis pus aſſi
gnata nō ſufficiūt. q2 h caſu ↄce
dit ius ꝙ manibus ſuis poſſent
victum querere c. j. et iij. xcj. diſ.
quare ergo nō deberēt ſine piu-
dicio eoꝝ ad que ſunt rōne bene
ficij obligati. poſſe ſe ad alia pri
oribus nō ↄtraria obligare. Cū
ob ↄpetentis victus defectū poſ
ſent cum bona ↄſcientia obtine-
re etiam ſcōm beneficiū glo. in
c. j. xxj. q. j. et cōiter doc. et hoc
ppter tenuitatē pmi. ⁊ ppter exi
guitatem beneficij. poſſunt etiā
d iure duo bñficia vniri c. vnio
x. q. iij. Et cum parrochiani poſ
ſent cogi ad ſubueniendū eoꝝ in
opie Glo. in c. omnis xpian⁹ de
ↄſecra. diſt. j. quis negabit eos
nō expectata ↄpulſione. aliquid
tempalis cū onere ſpūalium in
debitarū ſacerdotib⁹ ſuis pſta-
re. ꝓ quib⁹ c. ↄſuluit. lxxiiij. diſ.
dum dicit gelaſius cōmoda ſua
pſbiteri ppenſius ↄſequant. vt
hac ſaltem rōne honorem nitan
tur appetere ſimul et queſtū. hoc
tamē non ita intelligas vt ppter
queſtū quis pncipaliter deo ſer-
uiat. eſſet eñ ſymoniacū deo eñ
pncipaliter ꝓ deo eſt ſuiendum
vt ibi glo. Ad hūc etiā finē dan

tur in quibuſdā eccleſijs diſtri‑ butōes certe diuinis intereſſentibus c.j. de cle. non re.li.vj. Cōcordat inhis iudicio meo Ray. ti. de ſym o. dum queritur An liceat aliquid recipe ꝓ opibus ſpiritualibus rn̄det. ꝓ illis opibus ad que quis nō tenetur ex officō recipe licet. vtpote ſacerdos pōt locare opas ſuas ſi alias non habet vnde ſibi ꝓuideat ar. xij. q. ij. caritatē Nec facit differentiā An ſit bn̄ficiatus vel ne De hijs vero beneficiatꝭ qui habēt ſufficientes redditus. et ſic eis nō deficiunt ſumptus. generaliter dicit jdē Ray Si ſumptus habēt et ad hec onera ꝑus; non tenenꝭ aut debent facere gratis aut ceſſare alias vidētur facere ex auaricia et licet forte non eſſet ſymonia quādo nō tenētur ad illa eo ꝙ non coguntur ſuis ſtipendijs militare. tn̄ turpe eſt lucrum qn̄ fit ex auaricia. vl' ſi in ſumptꝰ q̄s recipit etiā ſi diues ſit ⁊ nō fit ex auaricia ſaltē habet ſpēm mali a qua iubet apl's abſtinere Guil. dicit. ſolum tunc turpe lucrū qn̄ ex auaricia fit. ſi āt in ſūptus recipit nō eſt turpe lucrū lꝫ diues ſit Hoſ. ⁊ rich. ꝯcordāt ſatis d. Si ſacerdos q̄ n̄ obligaꝭ ex officio habet ſumptus nec̄ios debet gratis cantare ꝙ ſi facit ꝓ pecunia aut ſymonia eſt aut auaricia Sed cū ſymonia nō poſſit eſſe. cum non intendit vendere ſpūalia ⁊ nemo cogitur ſuis ſtipēdijs militare igitur ſibi videtur turpe lucrum. Ex quibus ſatis habetur ꝙ tales ſymoniā non committunt An autem alias peccēt. dicam de hoc aliquid in ſequēti limitatōne rōne oneris adiecti.

Quinta limitatio. ratione oneris adiecti.

Quinta limitatio fit ratiōe oneris indebiti adiecti vbi ꝯcurrunt tpalia cū ſpūalibꝰ abſqꝫ ſymoniaca prauitate. fundatur hec li. in eo ꝙ in traditione rei ſue poteſt q̄libet ponere legem. quā vult l. in traditōnibus ff. de pac. etiam ſi traditio fiat eccleſie c. verum de ꝯdi. ap. Et dicit canon ꝙ ea que ad certū vſum largitiōe ſunt deſtinata fideliū ad illum debeant nō alium ꝯuerti. ſalua ap. ſe. auctoritate. Ꝭ mō vt refert Scotꝰ in quot. xx. multi dotauerūt monaſteria et eccleſias collegiatas. ac minores ad hoc vt miniſtri in talibus eccleſijs tenerēt celebrare ꝓ illis et pro quibꝰ ipſi intēdebant eos obligare Et eſt obligatio rōnabilis vt qui recipit oblatōnes tempales refundat ꝓ eis ſuffragiū ſpūale orationis et oblatiōnis ſicut de tempali beneficio refundendo ꝓ ſpūali beneficio ꝑdicationis ait apoſtolus. j. ad Cor. ix. Si nos vob ſpiritualia ſeminamꝰ nō magnum eſt ſi carnalia metamus Ex quo ergo

licitum est immo rōnabile q̄ ele-
mosina requirat oratōnē illi qui
cum elemosina sua imponit obli
gatōem orandi pro se. rationabi
liter facit ⁊ ita ista elemosina ad
quēcunqꝫ succedentē semꝑ tran-
sit cum onere sibi imposito Hec
ille. Et glo. in c. significatū de p̄
ben. Cautelam dat ad euitan-
dam symoniā vt onera diuinoꝝ
celebrādoꝝ apponant' rei ⁊ post
modū res tradatur simpliciter.
tunc eñ transibit res cū illis one
ribus. panoꝛ. ibi nititur hoc im-
pugnare. fatet' bene q̄ bñficium
possit institui cū illis onerib⁹ qꝛ
satis capax est cū sit quoddā ius
spūale ⁊ vniuersum sicut dicim⁹ de
hereditate. iuxta nota. i c. cū ad
sedē de resti. spol. ⁊ in c. qꝛ W. de
iudi. vbi ipse de h. Sꝫ q̄ spūale
onus apponat' rei ꝓphane mō p̄
dicto non videt' posse sustineri.
Hec ille. innoc. ante eū idē tenu
it d. q̄ nec clericus nec laic⁹ hoc
posset nec obstat s̄m eum q̄ licet
donatori rei sue ꝯditōem appo-
nere qꝛ illud verū est de tꝑali nō
d̄ spūali quā nō potest apponere
excepta redemptione captiuoꝝ q̄
potest apponi. x. q. ij. hoc ius. xij
q. ij. aurū. Istud dictū nō placet
Host. qui dicit q̄ innoc. ꝯtradi
cunt iura quib⁹ nititur respōde-
re qꝛ si verꝝ esset infiniti essent sy
moniaci et multe ecclesie ꝑ hoc il
laquearent' cū quotidie sic relin
quantur āniuersaria. puta onus
ānectit' rei spūale vel temꝑale. vt
in c. significatū de preben. qꝛ res
transit cum onere de deci. pasto
ralis. de donat. cum dilecti de
iude. ca. ij. ⁊ si nō adimpleat' pōt
res reuocari. vt in p̄dict; iurib⁹
Hec host. ⁊ cum eo transit Joh.
an. idem sentit Jo. de grass. qui
dicit sibi op. panoꝛ. non placere
qꝛ quotidie et inter viuos et in
vltima voluntate temꝑalia con-
ferunt' ecclesijs adiecto onere spi
rituali ca. veꝝ de ꝯdi. appo. c. fi.
de testa. Hec ille. Ipse ꝙꝫ met
inno. in alle. c. verum concedit q̄
onus spūale donatōi potest im-
poni. dicit ibidē in p̄n. c. exempli
ficando. Danatoꝛ dicit dono ti-
bi hanc possessionem

Prim⁹. §. De anniuersarijs ꝯstituēdis quatuoꝛ modi vt omi die celebres

Pro clario
ri igitur intellectu scien
dum q̄ varij sunt modi a docto
ribus traditi. super tuta cōstitu
tiōe seu ꝓcuratōe āniuersarioꝝ.
alioꝝqꝫ spūaliū vnū poīt inno. i
c. qm̄ enormis ne pla. vi. su. mod̄
securum Non solū licet inq̄t. sed
etiā meritoriū est ꝯstituere aliq̄s
reddit⁹ i aliq̄ ecclesia vt ibi fiat
āniuersariū alic⁹. ⁊ illa ꝯstitutio
pt fieri ꝑ illos q̄ debēt facere āni
uersariū extra de p̄ben. ꝓcatum.
ꝯcordat satis Rich. i. 4. d. q̄ ꝓ
āniuersario celebrando nō licet
facere pactum de pecunia dan-
do. si tamen ex deuotōne detur

eccleſie ipſa tenetur pro illis cele
brare ꝓ quibus datur ſm ꝙ pro
recepto beneficio magis ſe obli-
gatam videt Subiungit ſecu-
lares tamen qui dant vel dimit-
tunt certam quantitatē pecunia
rū. ꝓ miſſis vel anniuerſarijs ſe
quentes morem patrie q̄muis in
hmōi ex ſimplicitate taliter lo-
quātur ac ſi vellent emere. videt̄
ꝙ pie ſit interp̄tandū pactum eo
rum ſcꝫ ꝙ dent ꝑ modum elemo
ſine tñ ſunt admonēdi ꝯ hoc vt
nō dent tanq̄ꝫ p̄cium miſſe. predi
ctum modū laudaſſe videt̄ Jo.
de gerſ. in tract. de ſoli. ec. par-
ticula. xvij. Solicitudo inquit
pia ꝯferentis tempalia ſi vult p̄t
in ſua generalitate ſuffragia req̄
rere et ſub hac intētōe ſola ſtan-
do non minus merebitur apud
deū q̄ꝫ p̄ticulariꝰ exigēdo. ſubiū
git in ſequēti part. xviij. ad mo
nendos homies ſup p̄miſſa veri
tate ꝓ directione puriori inten-
tionis ſue. Nihilominꝰ obſuet̄
illud ne quid nimis ꝛc.

Secundus modus ☞ Alium modum dat hoſt.
quē etiā refert Joh. an. in c. ſig-
nificatū alle. Poſtq̄ꝫ eñ dixit ꝙ
onus poſſit ipſi rei ſeu fundo ſi-
ue redditibus imponi Subiun
git Tutius tñ eſſet ꝙ ita diceret
relinquo tali eccl'ie. x. libras ſuꝑ
tali domo vel ducētas libras ad
emendas. x. libras annuas inter
illos tantū qui āniuerſario meo
intererunt et officiauerūt ſm cō
ſuetudinē eccleſie diuidēdas et
rogo p̄latum ſiue cāpitulū vel cō
uentū predicte eccleſie vt āniuer
ſarium meū faciat ſicut decet.

☞ Terciū modū docet Joh. Tercius modus
de gerſ. in tract. p̄dicto de ſoli.
ec. reſcribens ad fratres celeſti-
nos qui dubitant ſi liceat eccleſi
aſticis dum ꝯferunt eis tempa-
lia ſe et ſucceſſores ſuos obliga-
re ad certa et determiata ſuffra
gia in miſſis vel alijs officijs ec-
cleſiaſticis ſicut habet vſus com
munis. rñdebat licere ſi alias
intentio ſit pura et recta. dicens
pt. xix. Solicitudo pie ꝯferen
tis tempalia poteſt cū bona ve-
nia. imo ꝛ cum gratia ꝯditōnes
certas explicatiuas intentionis
ſue apponere ꝛ ad hanc veritatē
ſufficere putat cōmunē vſum to-
tius eccleſie Et putat expediens
eſſe pſone recipienti ꝙ limitetur
ad certa ſuffragia. quatinꝰ red
datur animꝰ eius magis ſolicitꝰ
debitum ſoluere ꝛ intētōem ſuā
in deum dirigere. quatinꝰ prete
rea maneat cōſciētia eiꝰ ſecurior
obligatione ſoluta. Circa pſo-
nam ꝯferentem expediens vide-
bis forte ad illa ſuffragia tenet̄
vel ex voto vel ex ſacerdotis in-
iuncto vel ex alterius teſtamēto
vel mandato. videbis deniq̄ꝫ cir
ca pſonam affinem ꝯferentis re
ferre. mouebitur eñ et inuitabi
tur ad ſimilia facienda. ad p̄ces
ꝓ conferente fundendas ex hac
cauſa nō incōſulte appēduntur
aliq̄n arma et inſignia. Subiū

git i pti.xxv.ꝯcl'oe.7.d. Solicitudo inquit pia ꝯferentis temporalia defraudatur ſi nō impletur obligatio vel ꝓmiſſio vel cōuentio ſecū facta ceſſante cauſa legitima nō implendi. hoc eſt qđ plane voluit Hoſt. Jo. an. poſt glo. in c. ſignificatū tex. et glo. in c. qꝛ nōnulli vbi pbende in ſtipēdium date poteſt ānecti on⁹ docendi Et iſte modus etiā reputatur tutus ꝛ honeſtus. hoc eſt qđ voluit ſumma piſana de ſymo. §. j. d. Non eſſe tutum cui incūbit facere officiari altare vel capellam ꝯducere ad hoc clericos pactis et ꝯuentōibus Sed debet ꝯſtituere aliquē redditū qui detur officiantib⁹. vt in c. ſignificatū, de pben. i glo. hac via crebro relinquūť redditus ꝛ bona. ꝓ āniuerſarijs inſtituendis vel ad ꝑpetuum cultū diuinum. puta vt quolibet die celebretur in certo altari. vel vt dotetur capella ſm Panor. vel ꝙ omni anno fiat feſtum alicui⁹ ſancti. vel aliquid ad diuinū cultū ꝑpetuo exequendū. ſm Inno. et Jo. an. in c. fi. de teſt. donātur etiam inter viuos bona aliq. vt in c. verū de ꝯdi. ap. cū onere ſpūali. ꝑbi grā. Dono tibi hanc poſſeſſionem vt omi die celebres ꝛ hmōi. ſm Innocē. in eodē c. verū. Poteſt etiā imponi onus predio vt heres ꝛ qui cauſam ab eo habitur⁹ eſt de eo predio ſingulis annis ꝑ petuo. x. libras ꝓ tot miſſis pauperibus ſacerdotibus erogent' ꝛ ꝙ pdium obligatum ſit. de quo ꝑ Car. ꝯſili. lviij. ☞ Quart⁹ modus tradiť in c. verū de ꝯdi. appo. puta donať vel relinqťur fundus poſſeſſio aut redditus eccleſie onere adiecto ꝙ ſingulis ānis celebretur anniuerſariū ꝓ donatore aut ꝙ ſingulis dieb⁹ celebretur miſſa ꝓ eodē. aut ſil'e. cum cla. qđ ſi non fiat vel cōtra factū fuerit. res donata deuoluatur in aliđ monaſteriū vel ad heredes donatoris ipſo facto. Adijcitur etiā aliqñ cla. ꝙ ſi conditio vel modus nō ſeruet liceat propria auctoritate rem cupere. Qꝛ talis modus donandi vel relinqndi licit⁹ ſit. ꝓbatur in alle. c. verū. ꝛ tenet rota. q. cxxj. Car. pe. de auct. et pe. q̇ ita ꝯſuluerūt Et attende ꝙ multū refert ſi donator imponat ſimpliciter aliqđ on⁹ eccleſie vt ſi dicat dono poſſeſſiōꝫ eccleſie. vt tali die celebretur āniuerſarium et hmōi. vel ſi addat ꝯditōnem ꝙ modo non ſeruato reuocari poſſit donatio Vl'tercio ſi adijciatur in donatōne vel traditione Qꝛ ſi ꝯditio vel modus nō ſuetur liceat propria auctoritate rem capere. Si eīn donatio fiat ſm ꝓmū modū eccleſie. valet ipſo iure donatio nec reuocari poteſt. modo nō ſeruato ꝑ glo. in d. c. verū. niſi adiectum eſſet ꝙ modo nō ſuato reuocetur de quo Am đ ro. q. cxxj Legatus donauit certas poſſeſ

Quartus modus.

ſiones abbati.s. proculi de Ba
nonia dummodo ſex monachos
teneret ſuientes in diuinis pro
anima illius defuncti cui⁹ fuerũt
ille poſſeſſiões Jlle abbas nõ te
nebat ſex monachos agebat̃ ad
reuocatõem ꝑ heredes dicit Ca
ſpar de cal. ſuo tempe fuiſſe deci
ſum ꝙ ipſo iure nõ reuocet̃ licet
agi poſſet ad retraditiõez rei da
te ob cauſam cauſa nõ ſecuta ff.
l. liberto. §. lucius. ff. de ali. pre
ſtan. tenet w. ⁊ eſt glo. in c. nõ pt
de ꝓben. li. vj. Sed dicunt doc.
illud eſſe verũ vbi ſpẽaliter adie
cta erat ꝯditio donatiõi que vo
lebat ꝙ mõ nõ ſeruato reuocare
tur donatio. Et eſt ſpẽale in ec
cleſia. rõnem dat panoꝛ. ꝙ tunc
cauſa cẽſeri debet impulſiua nõ
finalis. qđ ſecus eſt in ꝯtrarijs.
donãs em̃ finaliter videtur do
naſſe ꝓpter deum et ꝓ remedio
peccatorum ar. c. req̃ſiſti đ teſta.
Et ſic nõ pt agi ad reuocatõem
ſed ſolum ad implementũ. Si
vero fiat donatio ſub ſcđa for
ma. puta ſi non fiat ꝙ donatio
poſſit reuocari vel ꝙ bona debe
ant in aliud monaſteriũ vel etiã
in heredes aut ad donatorẽ de
uolui qꝛ tunc ad hoc agi poterit
ſm Car. ⁊ doc. Nec ob. ſi dicat̃
ꝙ ſemel dicata eccleſijs nõ debe
ant ad ꝓphanos vſus transfer
ri. hoc eſt verũ impure ⁊ ſimplr
oblatis ſecus ſi ſub ꝯditõe c. ve
rum de ꝯdi. appo. Nec ſolũ pn
cipalis ſed etiã heredes imo ſin
gularis ſucceſſoꝛ pt vti ꝯditõne
ſm pe. de anco. fa. l. iij. ⁊ l. ſi qs
ff. de ꝯtra. em. fa. no. in l. flumi
num de quo late ꝑ Car. in ꝯ. qđ
incipit. Teſtatoꝛ legauit poſſeſſi
onẽ eccleſie mandãs ꝙ ex fructi
bus ei⁹ ſub certa forma ãniuer
ſariũ fieret. Ubi aũt in dona
tõne adiectum eſt ꝙ ſi ꝯditio vel
modus nõ ſuetur liceat dona
tori ꝓpria auctoritate rem cape
tenent q̇dã ꝙ poſſit ꝓpter pactũ
l. iij. C. de pac. ⁊ c. verũ alle. In
noc. i c. ver de fo. ꝯpe. tenet ꝯtra
riũ qꝛ cum rei ſic donate dñium
trãſeat in eccleſiam ſanctũ ſctõꝝ
eſt dño ideo ꝑ nullã ꝑſonã capi
pt ſine iudicis auctoritate alias
eſſet ſacrilegiũ c. quicũqꝫ militũ
c. nulli. xij. q. ij. Jta tranſit ibi
Jo. an. Aduerte licet hoc dictũ
ſit eccleſijs fauoꝛabile videt̃ tñ
durũ ꝑ c. j. de pactis et qꝛ q̃libet
in traditiõe rei ſue põt legẽ appo
nere tex. ⁊ glo. hic cũ ſi. Saluari
tñ pt op. Innoc. in caſu vbi res
fuiſſet ꝯſecrata vel bñdicta. xiiij
q. vj. ꝯperim⁹ Jlla nõ redeũt ad
ꝓphanos vſus vt ibi. Jtẽ videt̃
ꝙ p⁹ ꝓcedere debeat ſnia decla
ratoria ſup mõ non obſuato. de q̃
plene in alle. c. ver de fo. ꝯpe. per
panoꝛ. Oibus hijs q̃ttuoꝛ mõi
ſaltẽ iplicita ineſt pactio ꝑ inde
em̃ ẽ ac ſi donatoꝛ diceret dono
redditũ illũ ea lege ⁊ ꝯditõe ſi
velitis obligare vos ad ꝑagen
dum ãniuerſariũ aut ad celebrã
dũ talẽ miſſam ⁊ hmõi. Nam ſi

ecclesia monaſterium aut clerici. accipiūt tale redditū ſcienter cū tali onere. mox ſe obligant ⁊ red ditū ecclesie adquirūt. haud mi nus ꝙ ſi expreſſa pactio interue niſſet. alle. c. verū de ↄdi. ap. l. ij. ff. de pact. c. poſſeſſiones. xvj. q. Ita ⁊ patroni ecclesiaꝝ dotant ecclesias hoc onere adiecto vt re cipiens beneficiū onera ſpūalia ſubeat. beneficium em̄ datur ꝓ pter officiū c. fi. de. reſcrip. li. vj. et ſi diceres aliud eſſe in bn̄ficio qꝛ omnia ↄfirmanᵗ ab epo. que ↄfirmatio purgat viciū rn̄deri poteſt. ꝙ illa ↄfirmatō nō eſt ad hoc inuēta vt faciat ↄuentiōem ſymoniacā licitam. nec episcopꝰ ſuꝑ eo diſpenſare poſſet. nec au ctoritas ipſius verā purgaret ſy moniā. vix em̄ pape ↄceditur. vt eſt glo. in c. cum pridem de pact. Sꝫ ſcti patres ↄſiderauerūt ꝙ nemo cogitur ſuis ſtipendijs mi litare. ⁊ qui altario ſeruiūt viue re debent de altario qꝛ voce dn̄i Dignꝰ eſt oparius mercede ſua Ideo ſtatuerunt dotari debere beneficia a patronis c. Nemo ꝺ ↄſe. diſ. j. c. cum ſic de ↄſe. ec. vel al. vn̄ miniſtri ſpūaliuꝫ haberēt vite neceſſaria. hinc ſtatutū fuit in ↄcilio Agatenſi Qꝛ omēs cle rici qui ecclesie ſeruirent ſtipen dia ſanctis laboribꝰ debita ſm ſeruicij ſui meritum ꝑ ordinatio nem canonū ↄſequerenᵗ c. Cleri ci. j. q. ij. Sicut autē a iure ꝓui

ſum eſt. ꝙ dotarenᵗ beneficia de tempalibus. vnde viuerent mini ſtri ſpūalium Ita et ↄſuetudine generali ꝑ ecclesiam eſt obſuatū ꝙ adduntur tpalia ecclesijs etiā dotatis cū onere ſpūalium impē dendoꝝ modis quibꝰ ſupra. di cis ꝙ ſit illicitū ↄdemnabis tur babiſqꝫ vniuerſū ecclesie ſtatū. Que enim tam ſancta religio in ueniri poteſt exceptis hijs q etiā in cōmuni ꝓpria hr̄e ſua vetat ꝓ feſſio. Que ſimilibus muneribꝫ oneribusqꝫ vacet In omni loco fundari videmus. āniuerſaria ꝑ petua nulla ſupiorum auctorita te requiſita. Ordinantur ſtipen dia a priuatis hijs qui in eccle ſijs ad dei laudē beate Marie virginis et ſanctorum ſubeunt onera. Nunc aliquid relinqui tur aut donatur vt omni ſepti mana ſolēniter celebretur ſemel officium de corpore chriſti. aut de trinitate aut de aliquo ſan cto. Aut ꝙ ſolenniter peragatur feſtum alicuius ſemel in anno. aut ꝙ canetur omi ſero poſt com pletorium antiphona Salue re gina. Adduntur non nunquam noui redditus altariſtis vt cele brent certas miſſas ad quas vi gore dotationis non ſunt obli gati. Hec et innumeria ſimilia conſueuerunt a monaſterijs. et collegiatis ecclesijs. nec non a lijs. per receptionem temporali um approbari Taceo ꝙ nōnulla

inueniũtur monaſteria. que hĳs ablatis victus non haberēt neceſſaria. Accipiũt autē ⁊ dantur nō vt preciũ ſpũaliũ. ipreciabilia em̄ ſunt. Sed in ſuſtentatōnis ſtipendium. hinc eſt ꝙ moderni ſcribētes poſt glo. in c. verum de ꝯdi. appo. ꝙ in donatōe ſub modo facta eccleſĳs et pĳs locꝫ. modus nō ſit cauſa finalis aut ꝑncipalis ſed impulſiua. qꝛ relicta et donata ſubmodo talibꝰ. pĳs locis. ꝑncipaliter ꝓpter deum et aīaꝝ ſalutem relinqui et donari ꝓbantur. Ubi ergo finis ꝑncipalis deus eſt et honor eius pie credendũ eſt om̄ia ad hunc finē ꝯſequendũ eſſe ꝓficua. ꝓbi grā. deſiderat bonus vir ſibi ac alĳs deũ facere ꝓpicium. Intelligit autē a doctis Miſſas ⁊ orōnes ſacerdotũ in pſona eccleſie et totius populi factas eſſe ſalubriores deoqꝫ acceptiores ſcit inſuꝑ ex euāgelio xpi ꝙ dignus eſt operarius ſua mercede. ſubtrahit ſibi de bonis ſuis ac inde ſtipendia in ſuſtentatiōem miniſtrorũ ad premiſſa ꝯſtituit eosqꝫ quos putat idoneos. orat. vt ad laudē ⁊ honorem dei ſuāqꝫ alioꝝ ſalutem. ſtipendia hec cum onere impendendoꝝ ſpũalium recipiat. Econtra Eſt aliquis qui deo in eccleſia ſeruire ꝯſtituit. hic onera talia cum oblatis muneribus agnoſcit. alias forte nō ſuſcepturus. nec tam̄ ibi ſiſtit. ſed ſi bene interroget̄ Iſta lucra tꝑalia pro ſuſtentatōne ſua recipit quatinꝰ nunc ⁊ poſteriꝰ. quietiꝰ deō ſuire ⁊ vacare poſſit. Cum āt vtrimqꝫ datur ac recipitur lucrũ. non in pcium opaꝝ ſpũaliũ ſed in ſuſtentatōis ſtipendiũ Itaqꝫ in eccleſia a bonis fieri ſit cōſuetum non puto in hĳs eſſe formidinē. Et forte non eſſet abſurdũ dicere. ꝙ ſicut ex diſpōne iuris licitũ eſt fundatoribus beneficioꝝ ab initio onera ſpũalia beneficiandis. auctoritatē epi imponere. ꝙ hoc in ꝑmiſſis caſibus. dum pura et ſincera intentōne fiat vigore ꝯſuetudis ſine auctoritate epi debeat licere. talis em̄ ꝯſuetudo rōnabilis eſſe videt̄ ⁊ ad cultum diuinũ augendũ accōmoda ⁊ caritatis nutritiua facit id qđ ſcribit b. Augꝰ ad Caſelanũ in his rebus inquit. de q̄bus nil certi ſtatuit diuina ſcriptura mos populi dei ⁊ inſtituta maioꝝ ꝓ lege ſunt tenēda. xj. di. ī hĳs Quāquā etiā in iure ſuꝑ ꝑmiſſis videatur caueri c. pe. de mag. vbi clarus tex. ꝙ ꝓbende etiā eccleſiarũ poſſunt in ſtipendia magiſtrꝫ dari cum onere doctrinandi ⁊ hoc ſine ſymoniaca prauitate. faciũt etiam que habētur. et no. in c. fi. de teſta. cum ſimilibus

Secundus. §. Obiectio quedam

Ed cōtra hec om̄ia poſſet alia via opponi. Certum

ratione oneris adiecti

eſt ꝙ prelati. collegia et rectores eccleſiaꝝ aut beneficioꝝ nō pn̄t bona immobilia et iura ꝑpetuo donare ſine ſupioris auctoritate Sed recipe onus pſoluendarū orationū miſſaꝝ ⁊ alioꝝ ſpūaliū miniſtrādoꝝ ꝑpetuo. ſpēs eſt ſeruitutis cuiuſdam ⁊ ſubmiſſiōis qđ videt̄ eſſe ꝯtra diſpoſitōnem iuris c. ſine exceptōne. xij. q. ij. c. nulli de re. ec. nō al. ⁊ c. hoc ꝯſultiſſimo e. ti. li. vj. vnde nō videt̄ eccl'iaſtici ad h̄ onera poſſe obligare ſuos ſucceſſores. facit ad h̄ tex. in c. ſignificatū de p̄ben. vbi eſt caſus ſm panor. ꝙ p̄lati inferiores cum ſuis capitulis non pn̄t beneficio cōfirmato nouū onus imponere ſine auctoritate ſupioris. ⁊ loquitur de ſpūali onere.

Breuiter credo poſſe dici ꝙ ſucceſſores ad hmōi onera duplici via poſſunt obligari. Uno mō ꝑ modū debiti vt cum p̄deceſſores receperūt predia vel reddit⁹. aut aliqđ emolumentū tp̄ale q̄ actu gaudent tunc recipiendo emolumentū tale piter ⁊ onus ſuſcipiunt ar. i. q. iij Si quis obiecerit Et dicit lex. Nō eſt ferendus q̄ lucrū amplectit̄ onus aūt ſubire recuſat C. de cadu. tol. l. vna. §. ꝓ ſcđo c. caritatē. xij. q. ij. et c. fi. de reſcrip. li. vj. vbi dicit̄. ꝙ beneficium datur ꝓpter officiū fa. c. verū cum glo. ⁊ no. de ꝯdi. appo. Alio mō obligari pn̄t ſucceſſores ꝑ modū ſtatuti vt ſi ſupior ſuis litteris ꝯfirmat ꝯceſſiōem miſſe ꝑpetuā vel hmōi tunc realis fit obligatio. que ꝑus erat pſonalis fa. ɔ ſta. res recolentes. et c. de cetero ⁊ c. veniens de tranſac. Ita etiā poteſt dici Si p̄latus ſpecialis cui nō eſt ꝓhibitum ſtatuta facere. ꝯſtituit cum ſuo capitulo vt ꝯceſſa aliquā miſſa ꝑpetuo dicatur aut āniuerſariū tunc ſucceſſores tenētur ſeruare iſtud ſtatutū ar. de off. le. c. vlti. Ad ꝯtraria vero rn̄deri poteſt vt mihi videtur ⁊ ad ꝑmū. Qꝛ bonoꝝ eccleſiaſticoꝝ aliqua ſunt q̄ largiēdo minuunt̄ vt ſunt tēpalia bona ⁊ iura. Et illa ꝓhibentur alienari ſine iuris ſolēnitate. qꝛ prelati ⁊ beneficiati nō ſunt reꝝ eccleſiaſticaꝝ dn̄i ſed ꝓcuratores c. fratnitatē de dona. ideo donare non poſſunt aut alienare. Quedā ꝟo bona ſunt que largiēdo augētur vt ſciētia ſapiētia et gr̄e ſpūales. ſicut ſunt oratōes miſſe āniuerſaria talia donari nō ſunt ꝓhibita immo magis ꝯceſſa. dicente dn̄o date et dabitur vobis. ⁊ iterum grat; accepiſtis g̃tis date Mat. x. Et hortatur ap̄ls Thimoteū d. Obſecro ꝑmū fieri obſecrationes oratōnes gr̄aꝝactōnes. pro omibus hominibus ꝓ regibus ꝓ hijs qui in ſublimitate ſunt. Eſt ꝗ cōmunis opinio ꝙ ſimplex ſacerdos qui nō eſt obligatus rōe officij niſi ad certas miſſas. talis poteſt reliquas applicare ꝓ ſuo bn̄placito. et ſpem ponere in deo vn̄ beat⁹ Aug. in ſmōe de cathe

dra ſancti petri oſtendam inqt q̄ rōne aiās defunctoꝝ aliqui iu-uare poſſunt adhibeāt ꝓ eis ſanctoꝝ preces ⁊ ſacerdotali eas ꝓſecutōne dño ꝯmendēt. Non eſt ergo dubiū quin quis de ſuo alteri poſſit facere bn̄ficiū. Sed qūo ſucceſſores obligent̄ in ppetuū videt̄ ambiguū ꝓpter c. ꝑcatum alle. vbi hēt̄ ꝙ bn̄ficio eccleſiaſtico ꝯfirmato nō pt̄ de nouo onus ſpūale etiā imponi ſine auctoritate epi ꝑm panor. ibidē licꝫ ex ſūmario Jo. an. cōtrarium videtur innui. pn̄t inquit prelatus et capitulū p̄bēde vacanti hone ſtū onus imponere ad qd̄ p̄bēdarius teneat̄. ꝯcor. glo. q̄ dicit cautelā eſſe in talibꝫ ad euitandā ſymoniā vt imponat̄ p̄bende vacāti onus ꝑ viā ſtatuti ⁊ trāſibit p̄bēda cū onere eritqꝫ licitū qd̄ alias eēt illicitū ar. l. ꝓhibere. ꝟ palā. ff. ꝙ vi. aut clam. Nā realia onera tranſeūt ſine vicio ad eccleſiā c. j. de cenſi. et c. nō minꝰ i glo. de emu. ec. Sꝫ q2 i c. ꝑcatū ꝯfirmatio pape fuit adhibita iō dubitant aliq̄ de hoc intellectu. vtcunqꝫ ſit nō eſt ſil'e ad nr̄m caſuꝫ dato eīn ꝙ noua onera ſpūalia ꝯfirmato bn̄ficio nō poſſint ipo ni ſine ꝯſenſu epi. hoc nō eſt ꝯtra pn̄tē limitatōem. ꝑm quā nō imponit̄ onus eccleſie aut beneficō Sꝫ rebus. puta fundo redditibus aut p̄dio. q̄ poſtea tradūtur eccleſie et ſi recipiunt̄ tranſeūt cū ſuis oneribus ad ſucceſſores qui vt ſic ꝑ modū debiti ſunt obligati c. verum cum glo. et no. de ꝯdi. ap. Et ſic habet ꝯſuetudo generalis eccleſie ꝙ ſcꝫ Clerici monachi ⁊ omnes hm̄oi tenent̄ ad miſſas ac āniuerſaria conceſſa et inſtituta ꝑ ſuos p̄deceſſores ſine cōtradictōne. que conſuetudo ſola debet ſufficere allega. c. In hijs. Secutus eſt magne auctoritatꝫ vir Jo. de gerſon Cancellariꝰ pariſieñ. Qui ſub ſigillo recepit obligatōem ſup āniuerſario ſuo pagendo in hunc q̄ ſequit̄ modum In noīe patris et filij et ſpūſſcti. Notū ſit oībus quoꝝ intereſſe poterit. ꝙ āno domini. M. cccc. xxviij. die. xxj. Octobꝛꝫ ⁊c. Nos vero ꝑ Camerariꝰ et Capitulum eccleſie Sancti glioſiſſimi pauli lugduni ꝯceſſimꝰ ⁊ ꝯcedimꝰ ꝑ preſentes excertꝫ et legitimis cauſis venerabili mgr̄o ⁊ dño Johāni de gerſon. ſacre theologie ꝓfeſſori et Cōcellario ꝑiſienſi ⁊ ſacerdoti Remenſis diocꝫ anniuerſariū panis et vini ꝑpetuum more ſolito ꝑ nos annuatim in dicta eccleſia faciendū ⁊ celebrandum die. xiiij. decēbris in craſtina videlicet ſancte lucie ꝟginis. q̄ die feſtū eſt celebre ſcti Nicaſij et in tali die. Natus eſt mundo et renatus chriſto predictus Johannes Conceſſimus. Preterea eidem Johanni liberaliter locum ſepulture in noſtris locis ad hoc deputatis nec iam occupatis. eligendi pro ſe facultatem In cuiꝰ

rei teſtim onīū ſigillum noſtrum duximus pſentibus apponendū Anno z die quibus ſupra Benedictus d eus fiat fiat.

Poſtremo Circa hanc limitatōnem reſtant adhuc duo dubia examinatōe digna pmum Quid tenendū ſit de eccleſijs dotatis quoꝝ miniſtri rōne dotatōis eccleſie vel elemoſinaꝝ receptaꝝ iā ſunt dotantibus vel certis pſonis obligati ſpecialiter ad tantū numerū miſſarū vel ſuffragiorū ꝓ quanto ipſi ſufficiunt. An tales ſe licite poſſint obligare etiā alijs ad miſſas aut ſuffragia ſoluenda. Scōm dubiū. Quid ſentiendū ſit de eccleſijs abundātib9 vt ſunt pleraqꝫ monaſteria z collegia eccleſiaſtica ſuſtentationem ꝯgruā habentia An ne illis liceat noua onera cū ſtipendijs tempalibus ſuſcipe et ſe ſuos qꝫ ſucceſſores obligare.

Terci9.§. An prius obligatus poſſit ſe de nouo obligare.

Quo ad primū reſpōdet Sco. in quotli. negatiue niſi intendant ꝓcurare talia ſpēaliter ſolui ꝑ alios qui nō ſunt iam totaliter obligati. vnde ſi quis promiſit vni capelle ſeruire et ꝓ fundatore quotidie celebrare. talis non poteſt aliquam miſſam appropriare alteri. ꝯcordat in hoc ſatis Joh. gerſon in tract. de ſolici. ec. parti. xxxij. ꝯcluſio. octaua. Solicitudo inquit pia cōferentis tpalia ſi ordinauit miſſā eſſe dicendam. exempli gratia. die lune. pro ſe ipo defraudatur ꝑ recipientē ſic obligatum ſi det talem miſſam pro altero ſiue fiat hoc ex priori ſiue ex ſubſequenti obligatōne ratio pſpicua eſt per deductionem. da ita eſſe ꝙ vna miſſa ſufficiat pro duobus. dabis conſequenter ꝙ ſufficiat pro tribus. pro decem. pro centum. z ita pro quolibet et pro toto mūdo. dabis vlterius ꝙ nō erit melior conditio ꝓcurantis ſibi miſſam peculiarem. dabis deniqꝫ ꝙ pro vna miſſa potuerunt centum habite ꝓ voto ſubpromiſſo vel ſubiniuncto ꝑ forum penitentie vel alterius iuſticie ſolui. Cur ergo tot preſbiteri tot miſſe conſtituuntur cum vnus ſacerdos cū ſua miſſa vnica ſatis eſſet ꝓ omnibus. Sed non eſt ita. Nō eñ abſoluitur dicendo miſſam vnā qui ſe ad plures et pluribus obligauit. Deinde idem Joh. gerſ. q. xiiij. parti. xlix. recipiens temporalia fraudat inquit. dum ſuperinducit ad redditus iam cōſtitutos nouas pro alijs obligationes prioribus incōpoſſibiles aut earum diſtractiuas. Sūt q̄ ſup ꝑ priorē fundatōem exēpli grā .x. fratꝛ ſic recipiūt nouos redditus vt ſeruitiū non hinc augeat

augẽtur. Conſtat in his defrau
dari priores. Idem tñ Jo. de ger
ſona pdicta nõ p omnia laudat.
et aliqua limitat. In trac. de va
lore orõnis ſcda pte §. Addam⁹.
periculoſum eſt inquit ⁊ ſtultum
de ſymoniaca prauitate vehemẽ
ter ſuſpectũ tam in dantib⁹ q̃ʒ in
recipiẽtibus coartare ⁊ limitare
ſua ſuffragia ad illam vel ad illã
pſonã dum datur aliqd emolu
mentũ tempale aut ſic dicendo
vel intendẽdo ꝙ hmõi miſſe ſuf
fragiũ valeat ſolũ tali iſtud pla
ne licitũ non eſt neqʒ poteſt fieri
neqʒ debet qm̃ vere enunciat qui
dixit pticeps ego ſum omniũ ti
mentiũ te ⁊ cuſtodientiũ manda
ta tua Et jd de ſoli. ecc. q. nona
poſtq̃ʒ dixit defraudari dantem
tempalia vt miſſa pro ſe dicatur
ſi talis miſſa detur alteri. Sub
iũgit ita dicẽs. Solicitudo pia
ɔferentis tempalia pcurando ſi
bi miſſam pori mõ nõ defrauda
tur ſi pſbiter recipiens adiũxerit
alios in oratõibus ſuis publicis
aut ſecretis vt in memoria aut ſi
offerentes poſt euangeliũ recipit
Nota ☞ Pro quoꝝ clariori intel
lectu ſciendũ. ꝙ ſicut priuata te
ſtatoris voluntas (cui⁹ tñ volun
tas alias p lege habet) nõ poteſt
generalem diſpoſitõem canonis
immutare ca. requiſiſti de teſta.
Ita nec priuata volũtas patroni
hoc poteſt facere. vnde in omĩ ob
ligatiõe diſpoſitio Canonis cen
ſetur eſſe excepta Ex canone aũt
habemus ꝙ nullus ſacerdos po
teſt ex voluntaria caritate etiã ſi
ɔtenderet offerre ſacrificiũ p vi
uis vel mortuis niſi ɔpticipatiue
Nam quilibet ſacerdos tenetur
pus obedire eccleſie que i Cano
ne ponit papã. regem. epm. Cir
cumſtantes. orthodoxos omẽs
Et tacite offert p ſe pro bñfacto
ribus p pentib⁹. p amicis et in
imicis p viuis et defunctis. de
bet ergo celebrans intendere ſic
eccleſia vult et inſtituit. hoc eſt
qd idem Jo. de gerſona in parti.
xxxv. etiam in longũ deducit et
poſt pauca ſubiungit Quid ſup
eſt niſi referre quantitatẽ ſuffra
giȷ̃ deo que et qualis tibi ɔferen
ti tempalia debita eſt. Nolite
murmurare ſciet pfecto ſciet ille
tua dona menſurare. Adde ꝙ
in oblatõe tua fortaſſis aliȷ̃ ſunt
melioris ɔditõis vt pticipent q̃ʒ
tu ipſe. Ex quib⁹ patet ꝙ licitum
eſt in genere qd nõ ita licitum eſt
in ſpecie poteſt em̃ obligat⁹ quo
tidie ad celebrandũ p patrono.
preter eos quos canon exprimit
alios. vt ɔpticipent adiungere.
Licet non poſſit licite aliȷ̃ ſe ad
ſpẽalem miſſam obligare niſi eo
cui obligatus eſt ɔſentiẽte Sed
nunquid id poteſt fieri ɔſuetu
dine Sco. in quotli. mouet hãc De ɔſue
queſtõem. pone inquit. ꝙ ãniuer tudine.
ſaria celebrentur in illis eccleſijs
vbi corpa ſepeliuntur ⁊ in quib⁹
viuẽtes receperũt ſacramẽta ec
cleſiaſtica. Si ergo talis eccleſia

rõnabilẽ cõſuetudinẽ habet ꝙ eo dem die non dicat᷑ niſi vna miſſa pro mortuis et cõtingat eodẽ die plura anniuerſaria cõcurrere ſatiſfit illis multis per vnã miſſam ſubiũgit ſic ergo vident᷑ monachi in eccleſijs cathedralibus et collegiatis ſacerdotes ꝗ; curati ſatiſfacere per vnã miſſam ꝗ̃uis teneantur pluribus ſic ꝙ cuilibet ad vnã miſſam. Jſti em̃ nõ obligant᷑ ad impoſſibile vel ad incõueniẽs nec illa difficultas orit᷑ ex aliquo illicito q2 licitũ fuit illis obligare ſe ad anniuerſaria ſuorũ familiariũ in ſuis eccl'ijs Et debet intelligi prior obligatio ẜm rõnabilẽ ꝯſuetudinẽ eccleſie. Jdem poſtea ſoluendo diſtinguit. Aut ille cui fit obligatio bene nouit cõſuetudinem tũc videtur cedere iuri ſuo velle. Si vero neſcit cõſuetudinẽ ſed ſimpliciter intendit ſacerdotes ad illã miſſam obligare nõ vr̃ ꝙ iſti ſatiſfiat. q2 cõſuetudo ſpẽalis eſt illi ignota. vnde ſi volunt alleuiari tenent᷑ ꝯſuetudinẽ exprimere. et ſi cõtentus eſt pñt excuſari. hec ille Jo. vero de gerſona in hoc benignius loqui videt᷑ in. ꝯ. x. de ſolici. ec. Solicitudo inquit pia cõferentis temporalia non defraudat᷑ ſi iuxta ꝯſuetudinẽ eccleſie quã ip̃e ſcit apponat᷑ vnius obitus. cũ ſuo certo die fundato da oppoſitũ damnabis om̃s fere cathedrales collegiatas ⁊ parrochiales eccleſias imo monaſteriales Cõtradices inſuper rõni que nõ

diſtinctio

vult vt cuilibet cõferenti aliquid pro ſuo obitu fiant ſemp̱ exequie ſpẽales qm̃ ſepe modicũ eſt et inſufficiens q̊d offertur ad ſuſtentationem miniſtrorũ. Et obligatio de obitu faciendo cõdictionẽ recipit ⁊ ſi nõ ſemper explicet᷑. implicitã Jtem nec dies anni ſufficerẽt ſi cuilibet ſoli certus dies obitus aut etiã aliũde inſtituentis eſſet ſeruandus. Si vero talis conferens temporalia neſciret cõſuetudinem eccleſie ꝑut ipſimet de collegio ſeu corpore ſuo ſciunt et fertur intentio ſua ꝙ obitus annuatim fiat ꝑ ſe ſolo tali die nihil tñ explicat ſuper hoc tũc adhuc bona fides et equitas recipientium ſaluatur in ſua cõſuetudine. Si aũt fiat mutuus et expreſſus conſenſus inter dantẽ et recipientem non apparet ꝙ cõſuetudo militet vt alteri obitus ꝯiũgat᷑ eſſet em̃ fraus. niſi cã legitima ſupueniret puta impotentia vel infirmitas. aut fortuita demolicio bonorũ vnde miſ̃er viuere deberet aut vrgentior vtilitas de quibus idem Jo. gerſon. ibidem. i ptĩ. xvi. vbi laudat ſi diſpenſatio procuret᷑ in dubio. ecce quõ diſcordat a ſco. et cõmuni opinione. Jn eo ꝙ dicit Si conferens tpalia neſcit cõſuetudinẽ eccleſie et ferrur intentio ſua ꝙ obitus ãnuatim fiat ꝑ ſe ſolo tali die. ſi nihil explicat ſuper hoc. equitas et bona fides excuſat recipientes. vnde occaſione huius cõtrouerſie. aiaduertendũ

puto ꝙ vbi i hac materia dicimꝰ fraudari aliquos. aut loquimur de hÿs qui dotauerunt eccleſias aut de hÿs qui poſt dotationem aliqua onera adÿciũt puta anniuerſaria miſſas et ſimilia. de primis puto diſtinguendũ. aut enim volunt ⁊ ita dotãt monaſteria eccleſias ſeu bñficia ꝙ pſone eiuſdem eccleſie ſpẽaliter debeãt eſſe obligate ad tantũ numerũ miſſarum aut ſuffragiorũ pro cõuento ipſi ſufficiunt redditus qꝫ ad hoc ſufficientes cõſtituunt. hoc caſu credo ꝙ nõ debeãt nec poſſint. ſe alÿs ad miſſam aliquã aut ſuffragia ſpecialiter obligare. fundatore nõ cõſentiente. niſi intendant talia per alios ſoluere ſm Sco. in quotli. obligans eñ a deo expſſe miniſtros in eccleſia ꝓ ſe. videt eos obligare meliori modo quo põt. nunc aũt ꝙ maximũ bonũ qꝺ debetur virtute meriti pſonalis et etiã ſacrificÿ totum reddat iſti eſt ſibi vtilius et hoc etiã licite facit qꝛ non eſt contra caritatem ꝙ vnuſquiſqꝫ bonum ſpũale ſibi ꝓcuret ſine preiudicio alterius. dato autem ꝙ iſti ſe alÿs ad ſpẽales miſſas obligent. Nunqͩ p̄iudicabit fundatori. vr̃ ꝙ nõ valeat obligatio ſecũda cõtraria priori licite facta ar. de iur. iur. veniens. ſi aũt de ſcđo pſequatur. Cũ ſũmꝰ pontifex xps ſit principalis diſpẽſator huiꝰ theſauri ſacerdos aũt vt miniſter ⁊ inſtrumentũ a principali ſacerdote reglatũ. pie credendum eſt ꝙ et ſi talis ſacerdos obmiſſo vel neglecto eo ad qꝺ pricipaliter obligat intentionẽ ſuã dirigat ad ſcđm. nihilominꝰ deꝰ ſuppleat. effectũ qꝫ ſacrificÿ dirigat ſicut ſacerdos ſm rectã rationem facere deberet. aut ſaltẽ equiualens tribuat. cogitãdum puto qꝫuis. in quotlibet. cuiuſdã doc. ita inuenerim. Sacerdos autẽ. vnũ ſaltẽ ex hÿs ſine dubio fraudat. Aut in fundatiõe nõ eſt cautũ de toto. Sed de certo aliquo faciẽdo puta voluit ꝙ in mõaſterio eſſent. x. fratres ⁊ ꝙ quotidie celebrarent. v. miſſas aut cõſtituit beneficiũ eccleſiaſticũ voluit qꝫ ꝙ miniſter inſtitutus tres in qualibet ſeptimana celebraret miſſas tales ſi nõ negligunt onera ſua ꝑficere. nõ ꝓhibent ſe. alÿs obligare cũ ſine preiudicio priorum hoc poſſint facere. facit notabile dictum Jo. de gerſon. in alle. trac. de ſoli. ec. parti. xx. attẽde inquit ⁊ videbis expediens eſſe perſone recipienti tpalia ꝙ limitet ad certa ſuffragia quatinus reddatur animus eius magis ſolicitus debitũ ſoluere. quatinus p̄terea maneat cõſcientia eius ſecurior quo poterit agnoſcere ꝙ obligatione ſoluta quietus manet. hec ille fa. l. ÿ. §. Si aqueductus. ff. de ſer. ru. pre. ⁊. l. lucio. ff. ꝺ aqua. quot. et eſti. ꝑ quas. l. ſoluitur queſtio. Si cõceſſi aqueductũ alicui. anne poſſim poſtea alteri cõcedere ꝑ eundem locũ. dicitur Si ꝑ ſecũ

dotant aliquãdo bñficia. ad certa et oia alia

ſecũdo fundãt ad certum qͩ

dam cõceſſionẽ nõ fit nocumen-
tũ.primo puta quia aqua eſt ſuf-
ficiens vtriqꝫ vel diuerſis tempo
ribus conceditur tũc licite etiam
priori nõ conſenciente.ſecũda fi-
eri poteſt cõceſſio faciunt etiã ꝓ
hac parte iura que volũt cultum
diuinum augeri debere.et auctis
facultatibus augeri miniſtros.c.
ex parte et.c.cũ.M.de ꝯſti.et.c.
fi.de ver.ſig.cũ ſi. Fundant̃ ⁊ ter
tio mõ monaſteria eccleſie et bene
ficia ſine aliqua reſtrictõe ſeu ob
ligatione ſpeciali. de quibus vi-
detur ſentire Joh.gerſon.in alle.
trac.parti.xvij. Solicitudo pia
inquit, conferentis temporalia ſi
vult poteſt in ſua generalitate ſuf
fragia requirere Et ſub hac intẽ
tione ſola ſtando nõ minus mere
bitur ſepe apud deũ q̃m particu-
larius exigendo ſubiungit vtinã
ſpiritualibꝰ oculis aſpiceret̃ q̃m
apud illos perſpicua eſſet.qui co
gnoſcunt omnia benefactoꝝ oĩm
quantũlibet occultorũ premia re
poſita apud deũ propter quẽ ⁊ in
quo fiũt deinde in ſe.parti. So
licitudõ pia cõferentis tempora-
lia poteſt ⁊ debet admoneri clam
aut palam per predicationes aut
alias ſuper p̄miſſa veritate ꝓ di-
rectione puriori intentionis ſue.
Nihilominus ſeruetur illud co-
mici Ne quid nimis Ex quibus
dictis habeo ꝙ idem Jo.cõmen
dat illum modum per quẽ euita-
tur nõ nunq̃ꝫ vanitas ꝑ quã opa
ſimul qꝫ et impenſa perdit̃ iuxta

Tertio fundã-tur irre ſtricte

hunc modũ inueniemus fere om-
nes eccleſias ꝑrochiales eſſe fun-
datas. Idem credo. de cathedra
libus ⁊ collegiatis eccleſijs mona
ſterijs qꝫ. Earũ enim eccleſiarum
miniſtros in genere obligatos vi
demus priores ad regẽdũ curam
animarum.eos et ceteros omnes
ad horas canonicas ad celebran-
dum diuina.abſqꝫ hoc ꝙ reſtricti
fuerint in dotationibus ad totũ
poſſe eorũ ꝓ fũdatoribus Quos
omnes videmus quantũcuqꝫ re
ligioſi ſũt Anniuerſaria ꝑpetua.
recipere et ſe d̃ nouo ad ſpeciales
miſſas ſuffragia qꝫ obligare. Et
ſic habet cõmunis vſus eccleſie
quẽ nemo ignorat Ideo qui fun-
dat monaſteriũ aut eccleſiam.pre
ſumitur hoc cõcedere cũ ſciat ge-
neralem cõſuetudinem talẽ eſſe.
nec aliter curauit reſtringere hic
vlpianus.ait ſemper in ſtipulatio
nibus ⁊ in ceteris cõtractibus id
ſequimur qd̃ actũ eſt vnde ſi non
appareat q̀d actũ eſt erit ꝯſequẽs
vt id cõſequatur qd̃ in regiõe in
qua actũ eſt frequentat̃ fa.c. ſuꝑ
eo de cenſi in ar. Et tantum ſit di
ctũ de fũdatoribꝰ aut dotãtibꝰ

Quartus.§.De adijcien tibus beneficijs aliquid.

Si vero queſtio fiat de hijs
qui dotatis.ꝑ alios
eccleſijs nouos red-
ditus adijciunt et ſic anniuerſa-
ria propria.aut miſſas perpetuas

impetrāt. an talibus poſſint alia anniuerſaria adiungi. vel miſſe. Ita ꝙ pro duobus ſolū celebret vnū anniuerſariū aut vna miſſa. Reſpondet ꝙ nō de iure Nō em̄ pt' ꝑ vnā ſolutionē duob⁹ in ſpecie obligatis ſatiſfieri hoc eſt qđ Jo. gerſo. voluit vbi ſupra dicēs Quis ſolicitudo pia cōferentis temporalia defraudat ſi miſſam quā pro ſe ordinauit fieri recipientes ꝓ altero faciant ⁊ in alio loco de valore orōnis hic eſt inquit ꝙ nō abſoluitur dicendo miſſam vnā dum ſe ad plures et pro pluribus obligauit An vero cōſuetudo eccleſie alicuius in talibus excuſet Jam ſupra dictū eſt Nam ſi conſuetudo nota eſt cōferenti temporalia nō defraudatur. Si ei non eſt nota debet per recipientes de hoc cerciorari alioquin nō pn̄t excuſari ſm ſco. et videt eſſe cōmunis opinio. Jo. tn̄ de gerſona putat. hoc nō eſſe neceſſariū licet em̄ cōferens neſciat cōſuetudinem eccleſie fertur etiā opinio ſeu intentio ſua. ꝙ obitus annuatim ꝓ ſe ſolo tali die fiat. Sed nihil explicat ſuper hoc tūc ad huc bona fides et equitas recipientiū ſaluat in ſua cōſuetudine. Et credo ita obſeruari pro quo facit regula iuris dicens Qui cū alio contrahit vel eſt vel debet eſſe condictionis eius nō ignarus Attento etiā ꝙ cōſtituentes talia anniuerſaria fere omnes ciues ſunt vel incole loci: et ſic ſeruare debent cōſuetudinem eorū inter quos cōmorātur tex. et glo. in. c. que cōtra. viij. di. vnde ignorantiā nō pn̄t pretendere. Et hec ſint dicta de eccleſijs ⁊ monaſterijs dotatis que tn̄ nō ſuperabundant.

Quintus. §. De eccleſiis abundantibus.

Ecunda queſtio Quid ſentēciendum ſit de eccleſijs abundantibus vt ſunt pleraqꝫ mōaſteria et collegia eccleſiaſtica ſuſtentationē cōgruam habentia. An pſonis illarum liceat noua onera. cū p̄dictis ſtipendijs temporalibus recipere ⁊ ſe ſuos qꝫ ſucceſſores obligare. ꝓ parte affirmatiua eſt cōmunis cōſuetudo. Sed contra hoc argui poteſt a ſimilitudine rōis. de perſona enim ſingulari. que abundat. querēs Ray. in ti. de ſymo. nūquid pro operibus ſpūalibus poſſit aliquid recipere. Et reſpōdet Si nō tenetur ex officio ad hoc et habet ſumptus aut debet facere gratis aut ceſſare al's videretur ex auaricia facere ⁊ licet forte nō eſſet ſymonia quando nō tenetur ad illa eo ꝙ ſuis ſtipendijs nemo cogitur militare ſm apoſtolum tamen turpe eſt lucrū qn̄ fit ex auaricia vel ſi in ſumpt⁹ quis recipit etiā ſi diues ſit et nō fit ex auaricia ſaltē hꝫ ſpēm mali a'qua iubet apoſtol⁹ abſtinere. Cōcor.

ſatis gof. et Richar. d. Si ſacerdos qui nō obligaꝛ ex officio habet ſumptus neceſſarios dꝫ gratis cantare ꝙ ſi facit pro pecunia aut ſymonia eſt aut auaricia. ſed cū ſymonia nō poſſit eſſe cū nō intendat vendere ſpūalia et nemo cogitꝛ ſuis ſtipendijs militare igitur ibi videꝛ turpe lucrū. Guil. ſup ray. vt ſepe dixi in verbo turpe lucrū. intelligit hoc verū tunc qñ ex auaricia fit. ſi aūt in ſumptus recipit nō eſt turpe lucrū licet diues ſit. Ex hijs ſatis patet ꝙ recipere talia nō de ſe ſymoniacum eſt An ſ͠o ſit peccatū et ꝗuale ad huc reſtat dubiū glo. in. c. dudū et de elecꝛ. facere videtur que dicit ꝙ peccat mortaliter tenēs plura beneficia etiā ſimplicia quorū alterū per ſe ſibi ſufficit. ⁊ panor. ibi nō putat cōſuetudinē in contrariū excuſare qꝛ cōſuetudo cōtra ius nō valet niſi ſit rōnabilis c. rō nulla. et ibi no. de pben. ⁊ eſt cōtra officiū pietatis. c. fi. xvi. q. i. vnde ipſe intelligit op. doc. qui volunt cōſuetudinē valere. in cāu qñ conſuetudo diſponit ſolū circa potentiā retinendi plura talia puta qꝛ non recipit de altero fructus. ſecus ſi ꝑ libito ſuo de fructibus diſponit imo putat ꝙ etiā diſpenſatio pape in hoc nō valeret. ipſe tñ limitat glo. vt pcedat qñ quis ſibi lucri faceret fructus ita ꝙ ad vtilitatem prius tam et ad augēdum patrimonium vult iſtos recipere. Secundo limitaꝛ hec glo. per ea que no. Inno. in. c. cū iam dudū de preben. Niſi talia bñficia fuerit collata alicui rōne bñficiorū puta eſt hō bone cōſcientie et fame et induſtrioſus ſequitꝛ panor. in. c. cōquerente de cle. nō reſi. de hoc aliquid tangit Jo. de gerſ. de ſoli ec. xti. xxxiij. vellet addere inquit. forſitan aliquis ꝙ recipiens temporalis. dū habebant prius ſufficientiā ꝓ ſuſtentatiōe ſtatus ſui vel ex beneficio vel ex patrimonio vel pie collata fraudat tam ꝓximum qm̄ ſe cū tota rō cōferendi temporalia miniſtris eccleſiaſticis videaꝛ eſſe ſua ſuſtentatio nō diuiciarū accumulatio vel ornatus pōpaticus. Sed hec ait aſſercio durior ē qm oportet deniqꝫ qualis et quanta ſit menſuratio ſufficientie ſtatus nō pōt ſub arte tradi. Nā qđ vni parū eſt fit alteri nimiū imo fit in eodem ꝓ varietate tpm ⁊ circūſtanciarū talis varietas qñqꝫ rōnabiliter qñqꝫ ſ͠o culpabiliter dum quis accipit et aſcendit ſtatum ſibi moribus qꝫ ſuis ⁊ meritis ipꝛoporcionatū adde ꝙ recipiunꝛ aliqñ temporalia preter vel vltra neceſſitatē pñtem aut nō ꝓ ſolo ſtatu recipiētis ſed ad alioꝝ prouidam piam qꝫ releuationem hec ille. et puto limitatōes glo. intelligēdas hoc mō Idē tñ io. gerſon. de valore or. 2. parte. ꝗ. addamus inſuper adijcimus inquit ꝙ periculoſum et ſtultum eſt hōi ſe met ad ſuffragia alijs ferenda ob

ligare et recipere tempoꝛalia pro ſe vltra ſuſtentationē honeſtā ſui ſtatus ꝑut ſapiens iudicabit ita qꝫ ſicut opus ſatiſfactoꝛiū non valet tantū ꝑ multis ſicut pro vno vel ꝑ paucis ſic nō pōt talis eque ſatiſfacere ꝑ deletiōe reatꝰ plurimoꝝū quemadmodū deberet reatū ꝓpꝛiū vl' paucoꝝ hec de ſingularibus ꝑſonis eccleſie ſcripta quatinꝰ poſſint.vni collegio clericoꝝū aut cōuentui.adaptari relinquo pꝛudentioꝛibus ponderāda.ſimul qꝫ qđ addit Idem Io. ger.de ſolici.ec.ↄ.xiiij. Recipiēs inquit tempoꝛalia ſe defraudat ⁊ ꝓrimū dum ſuperinducit ad red ditꝰ iam ↄſtitutos nouas ꝑ alijs obligatiōes pꝛioꝛibus incōpoſſibiles aut earū diſtractiuas Sūt ait.qui ſuper pꝛioꝛē fundationē exempli gratia.decē fratrū ſic recipiūt nouos vt ſeruiciū nō hinc augeat Sunt qui recipiunt tali pacto ꝙ in oēm euentū debeat ſp fieri ſeruiciū pro collatoꝛibus vltimis etiā vbi deficerent ea oīa q̄ tradiderūt Conſtat in hijs caſibus et ſilibus defraudari pores qualiter ipſi poſterioꝛes defraudantes nō vellent ſibi fieri per eis ſubſequentes. Et in alio loco premiſit ꝙ recipiens tꝑalia defraudat crebꝛo ſe metipſum ſi mentitur iniquitas ſibi.dū non implet nec implere ꝓpoſuit que pꝛomiſit ſatis eſt ei ſi pecunias vndiqꝫ collegerit quaſi dicens. pꝛomittas facito quid pꝛomittere ledit At vero dum lucrum querit in burſa.damnū adquirit eternū in anima ſententia eſt bea. Aug. Item aliā fraudē facit ſi ſe iudicē cōſtituit ſue obligatōis cōmutans illam ꝑ volūtatis arbitrio.aut dū ſuffragia n̄ plus agit ꝑ fundatoꝛibus et benefactoꝛibus q̄m pro ceteris dicēs deū ſcire quid cuiqꝫ diſtribuat.verūtamē hoc nō ſemper ſufficit Conſtat enim ꝙ licet deus nō egeat intentōe noſtra vl' orone pticulari nihilominus vult ſm oꝛdinē ſue ſapientie dare aliqua dum ſpecialiter ad ipſum dirigamus orones noſtras qualia nō eſſet daturus ſine illis vt non ſint vacua ſapiētie ſue opera Cōſtat etiam ꝙ deus nouit pondera re merita et intentiōes cōferētiū tempoꝛalia dat tamen aliqua cōferentibus dum fiunt orones et ſuffragia.que et qualia non daret ſi nō fierent patet in illis q̄ relinquunt deberi certas pecunias reſtitui vel dari pauperibus Tandem pti.li. Idem Io.gerſon.cōcludit ꝙ recipiens tempoꝛalia pre ſertim cōitas pro ſe et ſucceſſoꝛibus debet cū bona fide et ſagaci diſcretione diligenter in recipiendo cōſiderare Pꝛimo quid licet. Sc đo quid decet Tertio quid poteſt et expedit Euenit enim in agentibus iter longū ꝙ paruum pondus in ſe in pꝛincipio per ſucceſſum reddatur impoꝛtabile. ſic de paruis et paucis ſuffragijs dū vel iunguntur alijs vel perpetu

antur poſſumus inuenire Adde inquit ꝙ memoria hominum labilis eſt. ꝙ preterea superuenientes nõ de facili ſuam attẽtionem applicant ad inſolita. fiunt nihilominus frequenter obligatões in oppoſitũ aut ꝓpter inaduertentiã. aut vrgẽte penuria. aut ꝓpter cõplacentiã alijs faciẽdã deniqꝫ fit hoc aliquando ꝓpter auariciam. aut queſtum qui caſus palam habet culpã ſiue fiat in augmentũ ꝑternecessariũ iam fundatorũ cenobiorũ ſiue ſi querat̃ noua fieri fundario per fas ⁊ nefas ad faciendã ſibi ſub religiõis augmento famã vbi pocius ignominia dici debet Quid de hijs qui rapinis aut vſuris augere cultũ diuinũ querunt. nõ aduertentes ꝙ qui facit elimoſinã de ſubſtantia paupis quaſi qui victimat filium ante patrẽ. Conſtat autẽ ꝙ recipientes pãr pena cõſtringit ſi nõ aliquanto maior hec ille.

☞ Quid dicem⁹ de eccleſijs cathedralib⁹. collegiatis et monaſterialibus. que ſibi ſufficiẽtes ſunt. nihilominus pãſſim. eccleſias aliquid penſi habentes menſis ſuis incorporãt allegantes ꝓ cauſa defectũ et paupertatẽ cum ſint diuites horum profecto impetratio ſubrepticia eſt. et q̃d reſponſuri ſint in extremo iudicio ipſi viderint hoc vnũ ſcio ꝙ ſimulans paupertatẽ cum diues ſit et eius pretextu adquirens aliquid talis tenetur ad reſtitutionẽ que ſiti ſm alex. ⁊ cõmuniter doc. taceo ꝙ mentitus eſt et proximũ ſuum decepit. nec excuſatur ſi dicat ſe non ſua ſed aliorum cauſa id egiſſe. Indecens eſt enim crimen ſuum comodis alienis impendere. c. ſicut. xlvij. pretextu enim pietatis nõ eſt impietas facienda. j. q. j. Non eſt putanda. ibi bonus tex. Et clarum eſt ꝙ vnio fit ex cã qua non ſubſiſtente vnio eſt nulla vt no. dñi d ro. deci. lv. panor. in. c. ſicut de exceſ. prela.

Sexta limitatio rõne cõſuetudinis.

Ratione cõſuetudinis cõtigit etiã ſpirituale cũ temporali cõcurrere. abſqꝫ ſymoniacã prauitate. ꝓbatur in. c. ad apoſtolicam de ſymo. Et intellexit Inno. hũc tex. puta ſi eſt cõſuetudo ꝙ aliq̃d liberaliter det̃ tempõre ſacramenti laici qui volunt cõtrariũ ſtatuere vt nil detur ſeu ad hoc ſolicitant poſſunt cõpelli vt deſiſtant. ſed ille qui nõ vult ſoluere nõ eſt cogendus verũ ſi cõſueuit aliq̃d dari tempore ſacramenti eſt ꝑſumptio ſymonie quaſi nõ habuerit principium voluntariũ ⁊ ideo nõ debet quis cogi Secus vbi conſueuit aliquid dari poſt liberam collationẽ. ad talem cõſuetudinẽ ſeruandã. poſſunt ꝯpelli. quia vi

dentur voluntarie ſe ad illud ob
ligaſſe. Hoſti. vero dicit. Si cõ-
ſueuit aliquid dari. a laycis cleri
cis ſiue tpe ſacramẽti ſiue ex poſt
facto ex quo libere et nulla coac-
tione pcedente. qz tũc poſſunt cõ
pelli ad obſeruantiã conſuetudi-
nis. tñ cõpulſio fiat poſt collatio
nẽ ſacramẽtorũ. Et ſequit pa. cõ-
cludens q vz conſuetudo vt ali-
quid detur tempore callationis
ſacramẽtoꝝ ſeu ex poſt facto vbi
ex mera liberalitate ppli fuit in-
troducta Ita tamẽ vt ſacramen-
ta prius liberaliter cõferant. aut
em laycus voluit libere dare tpe
ſacramenti ⁊ põt recipi aut nolu-
it et tunc ne videant ſacramenta
vendi debent libere cõferri ſz po
ſtea fieri ꝯpulſio ad obſeruantiã
cõſuetudinis per ſuperiorẽ vnde
data hac cõſuetudine laudabili
putat pa. poſt hoſt. q cõpetat ac-
tio ipi actori ad faciendũ obſer-
uari hanc laudabilẽ cõſuetudinẽ
Et hec intelligant. de cõſuetudi
ne cõtra laicos. Quo ad clericos
ſentit hoſti. ⁊ poſt eũ pa. q nõ va
leat cõſuetudo vt clerici pro ſpũa
libus receptis vl recipiẽdis dent
aliqd tpale alijs clericis. c. Jaco-
bus de ſymo. ad priuatã vtilita-
tem eorũ. Sed ad fauorẽ diuini
cultus cõſuetudo valet vnde di-
cit hoſt. in. c. ſicut pro certo de ſy-
mo. cõſuetudinẽ poſſe induci vt
ordinãdus aliquid det ad fabri-
cam eccleſie et ad cultũ diuinum
ita tamen vt ordo libere cõferat
ſed poſt cõpellat ordinandus ad
obſeruandã laudabilem cõſuetu
dinẽ vt. d. c. ad apoſtolicã.

¶ Primus. §. Sequuntur tres cõcluſiones et declaratio earũ.

Ex his di-
ctis colligit pa. tres cõ
cluſiones in. c. Jacobus
Prima q valet cõſuetudo vt lai
ci dent aliquod tpale clericis re-
ceptis ſpũalibus Scda q non
valet cõſuetudo vt clerici p ſpiri
tualibus receptis vel recipiendis
dent aliquid temporale alijs Ter
tia cõcluſio q tpale tendẽs ad au
gmentũ cultus diuini põt deberi
ptextu cõſuetudinis in recõpen-
ſatione ſpũaliũ collatoꝝ. primam
cõcluſionẽ tenent cõiter doc. mo-
derni. videt em talis cõſuetudo
habuiſſe principiũ voluntariũ. et
q ſit ex mera liberalitate ⁊ deuo
tiõe introducta. qz nõ eſt magnũ
nec mirũ ſi ab eo metunt tpalia. q
ſeminat ſpũalia vt in. c. ſi epus de
off. ar. li. vi. xiij. q. i. §. i. Et vide.
velle. c. ad apoſtolicã alle. dum di
cit laycos cõpellendos ad obſer-
uandã laudabilẽ cõſuetudinẽ er
ga ſuã eccleſiã pia deuotiõe fide-
lium introductã. Et de rõnabi-
litate huius ꝯſuetudinis vi. pa.
in. c. ſuã de ſymo. Et incognoſcẽ
do an ipſa cõſuetudo ſit laudabi
lis ſi verteret in dubiũ cõgnoſce-
ret epus. per tex. in alle. c. ad apo-
ſtolicã ibi veritate agnita. Per

ſam dicta, limitanda iura ſunt q dicunt nihil eſſe exigẽdũ a laycis ꝓ ſpiritualibus etiã nõ obſtante cõſuetudine qꝛ intelligenda ſunt ꝙ nihil exigi debet añ collationẽ ſpiritualium Sed libere ſpũalia adminiſtranda ſunt et poſt collationẽ nolẽtes dare cõſueta cogẽt ad dandũ nõ quidẽ vt preciũ ſpũaliũ ſed vt ſtipendiũ etiã ſubſidium rõne cõſuetudinis ibi exiſtentis cõcoꝛ. s. tho. in quotli. Et in 2. 2. q. c. ar. 2. Spũalia inquit ꝑcio extimari, nõ poſſunt et eius rõni repugnat ꝙ nõ gratuite conferantur. diſpẽſant aũt per eccleſie miniſtros quos opoꝛtet a pplo ſuſtentari ſm illud apli. Neſcitis q in ſacrario opantur que de ſacrario ſunt edunt ꝛ qui altari deſeruiunt altari participãt. Et qꝛ ſymonia ꝓhibet iõ ſi aliqua per cõſuetudinẽ exigant quaſi preciũ rei ſpũalis cũ intentiõe emẽdi vel vendendi eſt manifeſta ſymonia. Si vero exigantur quaſi quedã ſtipendia per cõſuetudinẽ approbata nõ eſt ſymonia ſi tñ deſit intentio emendi vel ven. ꝛ ꝙ ab inuitis nõ exigat ꝓ ſpiritualiũ ſubtractionẽ. gratis vero ſpũalibus exhibitis licite poſſunt ſtatute et cõſuete oblatiões, et quicunqꝫ alij ꝓuentus exigi a nolentibus ꝛ valentibus auctoꝛitate ſupioꝛis interueniente hec ille licet ergo pro pꝛius ſacerdos debeat ſacramenta et alia ſpũalia ſuis prochianis gratis impendere tñ ſi cõſuetudo eſt ꝙ aliquid det, in exequijs moꝛtuoꝛũ in benedictiõibus nubenciũ in ſepultura et alijs ſacramentis aut ſpũalibus a laicis. libere impenſis ſpũalibus põt cogi ppl's ad ſeruandã cõſuetudinẽ honeſtam alle. c. ad apoſtolicã de quo lud. pon. d. cccxliiij. vbi tenet ꝙ ꝓ loco ſepulture pt aliqd recipi. ex cõſuetudine. cõſuetudo aũt in talibus nõ valet vt exigat aliquid ante collationẽ i quo cãu loquũt iura pro cõtrario edita que reprobant cõſuetudinẽ. valde ergo indecens eſt cõſuetudo quoꝛũdam ꝙ denegatur illegitimis baptiſma niſi vna marca prius det aut cautio preſtetur de ea. Et in quibuſdã locis nõ ante intronizantur nupcie. q̃ꝫ detur pecunia dari ſolita. hec et cõſimiles cõſuetudines dãnãt i. c. cũ i eccl'ijs cũ mul. ſimi. Et tm̃ de prima concluſione.

Secũda cõcluſio pa. habet ꝙ nõ valeat cõſuetudo vt clerici pro ſpiritualibus receptis vel recipiendis dent aliquid temporalis clericis. pro hac cõcluſione facit tex. in. c. Jacobus de ſymo. vbi cauetur ꝙ nec recipiens nec recipiendus in canonicũ tenet aliqd temporale etiã pretextu cõſuetudinis dare alijs canonicis ad repletionẽ ventris vel burſam eorũ Et hoſt. plures reddit rõnes diuerſitatis quare valeat cõſuetudo vt layci dent clericis ꝛ non clerici laicis de quo inferius dicetur. Circa hanc cõcluſionẽ pri- cõclo. 2.

mo eſt ſciendū ꝙ ꝯſuetudo iſta de
qua loquit᷑.c. Jacobus de ſymo.
oīno reprobat᷑ videlicet ꝙ canoni
cus de nouo receptus det aliquid
temporale canonicis qđ tēdit ad
repletionē ventris. ſicut prandiū
vel vinū. vel qđ ſpectat ad priuatā
vtilitatem petentiū et idem dicen
dū eſt in ſimilibus. ſicut videmus
ſeruari in capl'is ruralibus. ⁊ mi⸗
nus valeret ſi deſuꝑ fieret ſtatu⸗
tum etiā ab ep̄o cōfirmatū per ea
que dixit hoſt. hic et in.c. Cū.m.
de cōſti. ꝑut ibi panor. dicit tam̄
Idē hoſt. hic et ſequunt᷑ eū doct.
ꝙ bene valet cōſuetudo ꝙ a nouo
canonico detur aliqđ paramentū
vel aliud tendēs ad cultū diuinū
tunc illud licite exigit᷑ et p̄t a prin
cipio etiā cautio recipi de elect. ſi
gnificaſti. quaſi hoc cāu deus cō
mutet ſpūale cū tꝑali. dixit etiam
vin. in.c. Jacobus. ꝙ ibi exactio
inducat ſymoniā Nam al's ſi ca⸗
nonici p̄bendā libere cōtuliſſent
libera datio prandij poſtea inter
ueniens nō induceret ſymoniam.
ſequitur gof. ⁊ lap. Jo.an. et pa.
Nec ob. ꝙ dare eſt quandocunqꝫ
dare. j.q.i. Eas qꝛ illđ verū pacti
one precedente. plus dixit vin. ꝙ
ſi hoc onus prandij eſſet annexū p
bende ꝙ bene deberetur de p̄ben.
ſignificatum qđ Jo.an. ſatis cre
dit quia et tota prebenda poſſet
deberi.c. Si ꝓpter de reſcrip. li.
vi. ſaluo moderamine. Extraua⸗
gan̄. Suſcepti. Jo. xxij. de predi
ctis ad huc aliquid tanget᷑ in cāu
ſequenti.

Secūdus. §. Queſtio obiectiua ad ſecundā concluſionem.

Ed quid
dicemus de Ep̄is et
prelatis qui ſpūalia
adminiſtrant ſeu im
pendunt ſubiectis clericis et reli⸗
gioſis. pecuniā recipiētes ab hijs
Et ſola conſuetudine ſe tuentur
damnabimus ne eos omnes. Et
videt᷑ ꝙ ſic Si ſaltē voluerimus
ſequi maiores nr̄os hoſt. ⁊ ſequa
ces pro quibus etiā ſunt iura exp̄ſ
ſa. Nam in.c. ſi quis prebēdas. j.
q.iij. reprobat᷑ talis conſuetudo.
Idem facit.c. Nō ſatis de ſymo.
vbi dicitur ſymoniacū eſſe preciū
recipere ꝓ ingreſſu religionis ꝓ
prioratibus ſeu capellis cōceden
dis ꝓ prelatis inſtituēdis ꝓ chri
ſmate oleo ſeu alijs ſacramentis.
nec valet ꝯſuetudo i ꝯtrariū idē
ſtatuit᷑ in ꝯ. lateranen̄.. c. cū in ec
cleſie idē in.c. in tm̄ Et in.c. ſicut
ꝓ certo cauet᷑ ſymoniacū eſſe ali⸗
quid exigere vel extorq̄re ꝓ conſe
cratiōe ep̄oꝝ ꝓ benedictionibus
abbatum pro ordinatiōe clerico⸗
rū Et ſubiungit᷑ in text. firmiter
ſtatuentes vt pro hijs ſiue confe
rendis ſiue collatis nemo aliquid
quocūqꝫ p̄textu exigere aut extor⸗

quere pſumat alioquin et qui receperit et qui dederit huiuſmodi precium omnimo damnatũ. cum geizi et ſymone cõdemnabit Et ſic peribit iuſtus cũ impio Quid em̃ faciet epus iam ↄſecratus abbas iam benedictus clericus iam ordinatus negabit ne dare ſi q̃d pretextu ↄſuetudinis petit Et videtur ꝙ ſic nec etiã paſtellũ aut paſtũ ſolua t. c. fi. i. q. iij. Et ſi opponat d. c. ad apoſtolicã de ſymo. reſpondent doc. ꝙ loquit de laicis ꝯtra quos valet ↄſuetudo vt dẽt aliq̃d temporale clericis receptis ſpiritualibus nõ obſtãtibus iurib⁹ quibus cauetur ꝙ pretextu cõſuetudinis nihil poſſit exigi ꝓ ſacramentorũ adminiſtratiõe Et ſi q̃ratur quare cõſuetudo pari modo nõ valet in eccleſiaſticis q̃ ſubiectis ſuis clericis vel religioſis impendunt ſpiritualia reſpõdet hoſt. in. c. Jacobus tres eſſe rões diuerſitatis Prima qꝛ qd iudicatur priuate vtilitatis. quando clerici dant clericis. id ẽ publice qñ a laicis datur clericis. j. q. j. Jus publicũ Item quia laici ſunt clericis opido infeſti . c. clericis de emu. ec. lib. vi. Item nec curandũ eſt que eccleſia habeat. qd nõ fit cum remanent bona apud laicos Sed quid ſi epiſcopi aut prelati dicerent illas raciones minime ꝓbare id ad quod iducunt Quid enim ad rem ꝙ laici clericis ſunt infeſti facit ne hoc meliorem conſuetudinem. Sed nec minus eſt publici iuris ſi inferiores clerici aliquid conferunt hijs qui ſibi p̃ſunt magiſtratibus Et ſi nihil refert que eccleſia habeat inconuenienter allegatur cõtra eccleſiaſticos Jdeo forte panor. poſt hoſtialiam rationem aſſignauit dicẽs ideo valere conſuetudinem in laicis ꝙ non ſit introducta ex precedenti exactione ſed ex liberalitate et pia deuotione fidelium. Et preſumendũ ſit ꝙ cum tempore ſacramenti ſeu exhibite rei ſpiritualis aliquid conferebat ꝙ popul⁹ longo tempore hoc obſeruando ſe ad hoc voluerit obligare et cõſtituere illam ſpontaneã obligationem in recõpenſationem ſpiritualiũ recognoſcẽdo deũ in muneribus ſuis ⁊ redimendo peccata elemoſinis de pe. diſ. i. Medicinam. nec mirũ ſi ab eo metunt temporalia qui ſeminat ſpiritualia. hec ſcribit quaſi ſecus videat in clericis ⁊ ꝙ non cadat tunc iſta pſũptio. Sed ad hãc rõnẽ reſpõdere poſſent epiſcopi Si ita eſt ꝙ ex pſumptione de inicio voluntario cõſuetudo cõmendari poſſit. hec magis inuenit in clericis q̃m in laicis quãto ciuiliores ſũt ipſis Quis enim exempli gratia. tam ingratus apparere vellet vt pro magnis beneficijs obſequijs qꝫ ſpiritualibus gratis collatis. aut impenſis a ſuo ſibi ſuperiore nõ viciſſim ob dilectionẽ exortã ex grã ſibi facta moueat vt grãm ꝓ grã rependat liberalit qꝫ aliq̃d

donet saltē in sumptus miniſtrā-
tium aut in ſuſtentatiōis ſtipen-
diū. Et cū hoc longo tpe ita ob-
ſeruatur ab vniuerſis tempore ex
hibite ſeu collate rei ſpūalis Cur
nō etiā p̄ſumi debet ꝙ voluerunt
ſe ad huiuſmodi ſpontanee obli-
gare. cum ſciant non eſſe magnū
ſm apoſtolū. ſi quis metit tpalia
qui ſpiritualia ſeminauit. ſitq̄ꝫ iu
re diuino operarius mercede ſua
dignus Et ſi dicatur ꝙ ſuperio-
res iſti ex officio obligant dicta
ſpūalia miniſtrare q̄ et ſtatuta ad
hoc ſtipendia ex redditibus eccle
ſie habent vnde ſi aliquid recipi-
unt pro vſu poteſtatis ſpūalis vi
dentur ſpiritualia vendere cū ex
officio ſuſcepto gratis iſta teneā
tur impendere. c. vendentes cū ſe.
i. q. iij. facilis eſt rūſio p̄latorū ꝙ
in hoc nō differunt a curatis qui
ꝓpterea habent ſua beneficia ꝙ
ſuis parrochianis ſpūalia mini-
ſtrent gratis. Nihilominus ſi cō
ſuetudo habeat ꝙ vltra hoc lai-
ci aliquid conferre ꝯſueuerūt ad
hanc cōſuetudinē obſeruandam.
poſt libere collata ſpūalia. ſūt cō
pellendi alle. c. ad apoſtolicā vn-
de veritate inſpecta p̄dicte rōnes
diuerſitatis non multū ſtringūt.
Sed vera rō videtur eſſe ꝙ con
ſuetudo in laicis in. c. ad apoſto-
licā expreſſe approbat. in clericis
vero. nō ita. imo reprobat vt in. c
ſicut ꝓ certo cū ſi. Nihilominus
cōtrariū fere vbiq̄ꝫ ſeruat. Ideo
ne totū mūdū cōdemnemus niſi
ſūt aliqui doctiſſimi viri p̄dicta
limitare In primis wil. durandi
ſuper ray. in ti. de ſymo. ſup ver-
bo extorta. Nota inquit ꝙ rece-
ptus in canonicū ſecularē vl' regu
larem ſi ꝓpter deuotionē quā hꝫ
ad eccleſiam in qua receptus eſt ⁊
ad fratres recipientes dat eis prā
dium vel capam ſericā aut ſi quis
ep̄o qui dedit ei prebendā rogatꝰ
vl' n̄ rogatꝰ dat palefredū vl' aliđ
dat inquit. ꝓpter deuotionē vel
dilectionē exortā ex gr̄a ſibi facta
Aut ſi quis ꝓpter nepotē vel fili-
um receptū ex deuotiōe det aliq̄đ
monaſterio vel fratribus nō cre-
do ſymoniam ſiue det longe poſt
graciā ſibi factā ſiue cito Siue
hoc faciat requiſitus dum indi-
geant hijs quibus datur vel non
requiſitus qꝛ nō indigent dū tn̄
hoc faciant nō corrupta intentio
ne videtur ꝙ nō ꝓpter beneficiū
datū hoc faciat ſed ꝓpter deuo
tionē vel dilectionē ex beneficio
collato generatā Et (pro) in ſimi
libus notat cām motiuā remotā
imo deuocio vel dilectio eſt ꝓpin
qua cā mouens hec itelligit in fo
ro penitenciali vbi iudicat ſm in
tentionē Subiungit ſi exigatur
aliquid tanq̄ꝫ debitū ille tamē q̄
dat nō dat tāq̄ꝫ debitū ſed ex de
uotione. rn̄det ꝙ nō eſt ſymonia
quo ad deū ſi intentio dantis nō
eſt corrupta maxime ſi dat cū pro
teſtatione ſcꝫ ꝙ nō dat vt debitū
ſed vt gratuitū et ſi nollēt hoc re
cipere credit. wil. ꝙ nihil debeat

rōne cōſuetudinis

dare. de hoc etiā dicā in limitati
one. rōne vexationis deinde idē
Wil. in verbo alias eſſet daturus
vbi ray. voluit ſi quis alias eſſet
daturus ꝙ nō obſit requiſitio. di
cit Wil. hec opinio eſt dura quan
do enim Epus pariſieñ. cū intro-
nizatur per arch. Senoneñ. qui
tunc ab eo cōſueuit accipere mar
cā auri. ꝙ niſi intronizaret nihil
daret ſine dubio vnde credit vbi
in talibus datur aliq̄d tp̄ale non
vt debitū ſed fieri ita ↄſueuit nō
eſt ſymonia. qđ eſt nota dignū et
allegat etiā angel⁹ in ſumā ti. de
ſymo. §. v. ar. ij. Aduerte inquit
quando dat aliq̄d ſine pacto nō
vt debitū ſed vt cōſuetū nō eſt ſy
monia ſm rodoñ. In hac mate-
ria. in queſtione vtrū quando re
cipitur monachus vel canonicus
vel cōſecratur epus ⁊ hmōi poſ-
ſint exigi quedā ex cōſuetudine
rñdet vlricus Si obtinetur ali-
quid tale per exactiōem iudicij
vel per violentiā vel pactū ſiue an
te ſiue poſtea ſymonia ē. nulla ob
ſtante cōſuetudine. c. j. et. c. ſicut
ꝑ certo de ſymo. Si vero ſponte
offeratur rōne cōſuetudinis vel
caritatis etiā ſi fuerūt excitati ꝑ
ſpūale beneficiū nō eſt ſymonia. j
q. ij. q̄m pio Et licet illi qui ſolēt
hoc recipere nō poſſint hoc exige
re ex ↄſuetudine tñ poſſūt mone
re illos vt bonas ↄſuetudines ſer
uent nō aūt debēt eos artare per
ſubtractionē ſacramentorū ⁊ hu-
iuſmodi tñ ꝑ ſupiorē cogendi ſūt
c. ad apoſtolicā. ſatis ꝯcor. Tho.
2. 2. q. c. et pe. et Inno. Ex quib⁹
dictis vdal. habet ꝙ extendāt. c.
ad apoſtolicā etiā ad clericos re-
ſpectu ſuorū ſuperiorū Idem fa-
cit. s. tho. in loco alle. ar. ij. ar. 4.
apud quoſdā inquit eſt cōſuetu-
do ꝙ in ↄſecratiōibus epoꝝ bene
dictiōibus abbatū et ordinibus
clericorū ꝓ chriſmate oleo ⁊ alijs
aliquid dat Ad hoc rñdet in ſo-
lutione. Cōſuetudo nō p̄iudicat
iuri naturali vel diuino et quia
ſymonia ꝓhibetur iō ſi aliqua ex
cōſuetudine exigant quaſi preciū
rei ſpūalis. eſt manifeſta ſymonia
⁊ p̄cipue ſi ab inuito exigant Si
vero exigantur quaſi quedā ſtipē
dia per cōſuetudinē approbatam
nō eſt ſymonia ſi tñ deſit intentio
emendi et ven. et intentio referat
ad ſolā cōſuetudinis obſeruātiā
⁊ p̄cipue qñ aliquis volūtarie ſol
uit In hijs tñ omnib⁹ ſolicite ca
uēdū eſt a ſpecie mala Et in ſe. ar.
dicit gratis ſpiritualibus pri⁹ ex
hibitis licite pñt ſtatute et cōſue
te oblatiōes et quicunq̣ alij ꝓuē
tus exigi a nolentibus ⁊ valenti-
bus āuctoritate ſupioris. Idem
s. tho. in quot. ſic dicit Cū in di
ſpenſatiōe ſacramētoꝝ ſeu aliorū
ſpūaliū aliqua recipiunt vt ſymo
nia euitetur tria ſunt neceſſaria.
Primo vt hoc fiat cōceſſione iu-
ris diuini vel humani aut ſaltem
pie cōſuetudinis. Secūdo vt ſit
pia intentio ⁊ non corrupta Ter-
tio vt ſit forma honeſta ſcꝫ vt nō

requiratur ante pij officij exhibitionē ne pactū interuenire videatur ſed expleto officio poterunt exigi intelligo auctoritate ſuperioris. Si ergo iſta tria conueniant ſecure recipiat Archidiaconus paleffredū ꝑ inſtallatōe abbatis ꝛ huiuſmodi. et ſiliter ſi gratis offeratur. Ex his patet ꝙ vult cōſuetudinē valere etiā inter clericos cōcor. ſumma piſana ꝛ Ny. de anſi no. et ſūma Johānis de ſymo. q. xxxi. et ſm hoc limitant. c. ſicut ꝑ certo cū ſi. De hac materia querit etiā baptiſta in roſella. de ſymonia. §. vi. in fi. Sed quid de epis qui in collationibꝰ bñficiorꝫ ad eos ſpectātiū petūt certā taxā cōſuetā vel ſtatutā. rñdet Si habēt ſufficientes redditus ſm exigentiā ſui ſtatus nō excuſant a ſymonia. i. q. iij. ex multis vbi autē nō ſufficiūt redditꝰ videnꝰ poſſe excuſari dictas taxas recipiendo ita tñ ꝙ ꝑpter hoc nō dent beneficia nec aliquā pactionē faciant vel cōuentionē ar. j. q. ij. qm pie. Sed poſt collationē factā idonee pſone pñt petere ad ſeruandū cōſuetudines laudabiles hec ille Angelus quoqꝫ de ſymo. §. iij. in fi. Quid inquit de dantibus primos fructꝰ de bñficijs in curia ꝛ ſoluentibus taxā bullarꝫ ꝛ cetera ſm ſtilū curie. rñdet ꝙ nō ſūt credendi ſymoniaci qꝛ talia nō dantur pro ſpūalibus ſed ꝑ ſubleuatione curie et officialiū ꝛ ſic tene qꝛ ita de voluntate pape ſunt ordinata Secus iudico inqt in curijs epoꝝ et alioꝝ ꝑlatoꝝ hñtibus vnde viuant ſm decentiā nō ſm pōpā qꝛ ſymōiacū ē taxas tales facere ꝑ diſpēſatōibꝰ ꝛ abſolutōibꝰ hmōi. i. q. iij. ex mltis. Secus ſi ꝑpꝰ victꝰ decētiā quā alˀs nō hñt hoc facerent. Et ſic videtur ſatis cōcordare cū roſella. ſm hoc etiā limitandū videꝰ qḋ ipſe immediate ante dixit de inueſtitura ꝑ ſupradictis. facit etiā qḋ ponunt Jo. de lin. et Inno. in. c. ad apoſtolicā dicentes ꝙ eſt conſuetudo vt detur aliqd ꝑ ordine vel alijs ſpūalibus poſt receptionē eoꝝ valet vt i ꝯſuetudine venetorū eſt ſimile vbi quarta mobilium morientis daꝰ ep̄o ꝑ decima in Britania vero tertia pars et pñt ad hoc cogi. hec illi facit glo. in. c. nullus. i. q. i. in verbo reſtituat que dicit. ꝙ eps interdictū abſoluere non poteſt pro precio niſi ſit ꝯſuetudo alle. c. nemo ad do notabilia dcā ſolertiſſimi doctoris Jo. de ger. Cancellarij pariſieñ. qui multis in locis tractat de vicio ſymonie hic in tract. ſuo de ſymonia edito. In ꝓpōne octaua Eccleſiaſticus inquit miniſtrans ex debito ſue admiſtrationis vel officij baptiſma cōfirmationē eucariſtiam ꝯfeſſionē ordines et ita de reliquis ſpūalibus nō iō ꝯuinciꝰ ſymoniacus ſi ante vel poſt admiſtrationem recipiat tpalia ab illis qbꝰ admiſtrat ſpūalia. Et ꝓpoſitiōe nona dicit Ec-

cleſiaſticus p̄latus aut alius cõfe
rens bñficia eccleſiaſtica nõ ideo
ↄuincit̃ ſymoniacus ſi recipiat a
bñficiatis aliq̃ tp̄alia. ⁊ hec tenet
ex rõnibus immediate per eũ pre
miſſis Et in trac. d̃ regulis mora.
Suſtentationẽ inquit ſuã mode
ratã in tp̄alibus aliunde nõ hñs
ſi quis expectat ex ope ſpũali non
incurrit ex hoc ſymoniacã praui
tatẽ qꝛ iure diuino dign⁹ eſt op̄a
rius mercede ſua Et trac. de vi.
ſpi. lec. 4. In hoc inquit titulo q̇
dꝛ ſuſtentatio miſtri ſaluatur oĩs
moderata receptio rerũ tp̄alium
ꝓ ſpũalibus iuxta ſniam dñi du-
randi. Subdit in priori dicto.
Caueatur aũt turpis queſtus et
ſcandaloſus et intentiõis oculus
ſeruet̃ incorruptus vt nõ ibi ſta-
tuatur principalis finis in merce
de tẽporali ſed ſubordinatus ad
deũ aut nõ cõtra deũ. Qꝛ ſi q̇s al
legaret iura hec ꝓhibentia videt̃
illis rñdere velle in eiſdẽ regulis.
dum cõcludit ꝙ in actibus q̇ ſunt
ſymoniaci ſolo iure poſitiuo ca-
dit p̄ſcriptio. fortius hoc intelli-
git ſi ſit p̄ſcripta ↄſuetudo. Et ſi
opponat̃ qꝛ cõtra ius diuinũ non
valet itroduci ↄſuetudo excuſãs
c. fi. d̃ conſue. Sed ꝙ ꝓ ſacramẽ
tis aut ſpũalibus aliq̇d exigatur
eſt ↄtra ius diuinũ igit̃. rñderi p̄t.
hoc verũ eſſe ſi p̄poſitio pro deno
tet ap̄p̄ciationem. ſi vero denotat
cãm adminiculantẽ. i. ꝙ aliq̇d de
tur per modũ ſtipendij in ſuſten-
tationẽ miſtri. hoc nõ eſt ↄtra ius
diuinũ. qꝛ is qui dixit gratis ac-
cepiſtis gratis date. mox ſubiun-
xit dign⁹ eſt op̄arius mercede ſua
⁊ ſic nõ obſtat ius diuinũ id vero
qd̃ obuiat remanet poſitiuũ qd̃
p̄ot tolli cõſuetudine. Et niſi ita
dicam⁹ intellectus cõis. c. ad apo
ſtolicã etiã quo ad laicos nõ eſſet
ſuſtinendus. obuiat enĩ iuribus.
cõſuetudinẽ ꝓhibentibus vl' ſal
tem limitat.

Tertius. §. Concluſio in materia circa obiectõem.

Dſſet igi
tur ex hĳs ꝑ hac par-
te deductis ↄcluſio ta
lis elici. Qꝛ ep̄i et ſuperiores p̄lati
ꝓpter defectũ decentie ſtatus ſui
in tẽporalibus poſſint p̄textu cõ-
ſuetudinis ſi ſit. poſt liberã colla
tionẽ ſpũaliũ a ſubiectis quibus
talia adminiſtrant volentibus et
valentibus cõſueta tp̄alia dũmo
do moderata ſint nõ vt precium
ſpiritualiũ ſed in ſuſtentatõis ſti
pendiũ requirere ⁊ recipere ⁊ ſi re
nuerent auctoritate ſup̄ioris exi-
gere iuxta formã. c. Ad apoſtoli-
cam a ſimilitudine rõnis eiuſdẽ
et quãqꝫ op. aliorũ doctorũ. ſcri-
bentiũ in iure forte ſit cõior. hec
tamen opinio eſt benignior. quã
ſcit papa et tolerat Et ſi dicatur.
imo papa nõ tolerat teſtant̃ con-
ſtitutiões Martini Eugenij. pij
pauli ſixti et aliorũ. Reſpõdet̃ ꝙ
loquũt̃ de hĳs q̇ ſymõiace dãt vl'
recipiũt ordines aut bñficia ſed

Limitatio. VI.

ſi quis ordines vel beneficia dat
aut recipit ſm formā p doctores
hic a legatos traditā nullā cōmit
tit ſymoniā ſm illā opi. ꝛ ſic p̄di-
cte conſtitutiões et etiā alia iura
cos non inuoluūt. Nec ꝑpterea
ocioſe ſunt ꝑch dolor. An nō con
tingit ꝙ petentes ordinari forte
ex cā extra tempora. nō niſi pecu-
nia ꝑmiſſa ordinanꝭ cōtra. c. or-
dinatiões et ſe. i. q. i. An nō inue
niunꝭ qui ad p̄rimonia ordinanꝭ
ante ꝑmittentes hijs qui p̄rimo
niū dant. lr̄as ſup eo poſt ordina
tionē reſtituere. Idem de bn̄ficio
ad qd̄ p̄ntati fuerāt audiuimus
fieri cōtra. c. ex tue. c. per tuas. c. ſi
quis Nōne in noſtris tp̄ibus pa
rentes filijs ſuis muneribus ali-
quādo bn̄ficia adquirūt ꝑut in
c. ex inſinuatione de ſymo. Idem
vt eligantur munera ꝑmittūt vt
in. c. nobis de ſymo. Quotiēs ſy-
moniace ingrediunꝭ monaſteria
p̄ſertim moniales. pecunia āte ꝑ-
miſſa vt in. c. veniēs ꝛ cōtra. c. qm̄
de ſymo. de viris religioſis q̄ con
tra. c. Jacobus de ſymo. prandiū
expetūt. An nō aliqn̄ p̄ronis mu
nera dantur vt quē ad beneficiū
vacans p̄ntent al's nō p̄ntaturi.
an nō etiā hodie barille vini. aut
aliud debitū remittiꝭ aliqn̄ ꝑ p̄-
ſentatione vt in. c. veniens de te-
ſti. Nec deſunt qui dant famili-
aribus p̄latoꝝ aut p̄ronorū vt fa
ciant verbū ꝑ eo bn̄ficiando con
tra. c. quicunqꝫ de ſymo. An non
aliqn̄ quis renunciat bn̄ficio. pa
cto interueniente vt cōferaꝭ nepo
ti de quo glo. in. c. ex parte de of.
dele. ꝛ in. c. ordinatiões. j. q. j. au
diuimus nō nulla beneficia ex pa
cto ꝛ cōdictionib⁹ collata fuiſſe
de quo i. c. cū p̄dem. et. c. fi. d̄ pa.
et. c. q̄. de elec. li. vi. Quid dicam
de curteſanis qui ꝑuiſionib⁹ ab
utunꝭ. dum beneficia in quibus
ius habēt ꝑ pecunia vendūt. et e-
contra iuſte beneficiatos vexant
dicētes ſibi ꝑuiſum vbi nō eſt et
ſic iniuſte pecuniā extorquent ab
hijs qui ꝑ execratiōe litiū vexa-
tionē ſuā redimunt. aliquādo pē
ſiones nulla ſuperioris auctorita
te paciſcuntur. Et mille alia mō-
ſtra oſtendere ſuppeteret q̄ nemo
excuſare pōt aut debꝫ. quo fit vt
nō ſit op⁹ eos etiā q̄s boni ꝛ do-
cti viri excuſant tragica et ſatiri-
ca reprehenſiōe omnes gn̄ali ſer-
mone lepra ſimonie infames red-
dere velle ſm Jo. de ger. Qui de
hoc etiā cōſiliū dat vt extirpatio
ſymonie nō ita procureꝭ ꝙ ducan
tur homines in peiora pericula ꝛ
ſcandala per nimiā ſymonie extē-
ſionem vbi nō eſt vel pōt non eſſe
ſymonia ſi habeatur intentionis
vera directio que valde neceſſa-
ria eſt ꝑpter duo ſm eū. primū eſt
deteſtatio et ampliatio ſymonie
facta p aliquos doctores iuris
canonici. alterū eſt vſus cōmuniſ
ſimus q̄ ad oppoſitū eſſe vr̄ iuriū
canonicorū de ſymonia loquen-
tiū vt niſi reperiaꝭ exitus aliq̄s p
directionē cordis vix inuenietur

inter diſpēſantes vel ſuſcipiētes ſpūalia q̄ tutus ꝛ purus eſſe videatur Certe iudicio meo expiētia verba loq̄tur Tolle ꝯſuetudinē de qua ē tactū eſt ꝛ oīa fedabis. Et dantes ſpūalia. ꝛ recipientes quoꝝ nō eſt nūer⁹. licet hij dicāt ſe vexatōem ſuā poſſe redimere. aut ꝙ velint gratis dare ꝛ ſic euadere hoc in aliquib⁹ nō aūt in oībus pt fieri. militatq; illud platonis ſemꝑ intellect⁹ ē ambigu⁹ ſꝑ volūtas anxia. Dicitur aūt in ꝯclōne notāter ꝙ plati epī ꝛ ſupiores ꝓpter c. Jacobus de ſymo. Notū eſt em̄ epos grauari cura toti⁹ dioc̄. ꝛ quātis ſint onerati ꝙ q; epī in eccleſia ꝑmitiua. oim eccleſiaꝝ ſue dioceſis obuentōes diſpenſabāt. poſtea quarte oim ꝓuentuū ꝛ oblationū ſibi aſſigꝛ te fuerūt ꝑut de hoc. xij. q. j. ꝛ. q ij. late ſcriptū inuenit̄ In hijs fere vbiq; ꝯtra eos pſcriptio ſupuenit Et licet epātus poſtea largitione ꝑncipū ac fideliū dotati fuerint alijs redditib⁹. negligētia tn̄ aut incuria. multa pierūt. ita vt niſi aliūde ſubſidia hr̄ent aliq̄ ex eis viuere decēter nō poſſent. Non ḡ debet eſſe mirū. ſi a ſubiectis cū indigēt mōis ꝯgruis moderatas ſubuētiōes q̄runt ꝑ hoc c. Eps. x. q. ij. iūcto c. ꝺ hijs e. cā q. j. ꝛ c. Ex his. xij. q. j. ꝛ bn̄ facit glo. in c. oīs xp̄ian⁹ arguēdo ꝺ curato ad epm paupem q̄ curat⁹ eſt toti⁹ dioceſ. Et ꝑ eo forte tolerat̄ hec ꝯſuetudo in eccleſia. vel etiā ad h̄ vt epī facili⁹ inducant̄ ad ꝓmpte miſtrandū tpalia. releuat em̄ multū ſubiectos. ſi benigne ꝛ ſine cunctatōe expediūt̄ Nec eſt nouū in eccleſia obligatos alias. bn̄ficijs obligatiōes ꝓmptiores q; reddere. vt videm⁹ in diſtributōibus q̄tidianis ad horas canonicas. de q̄ in c. vno de cle. nō re. li. vj. Jta etiā gelaſi⁹ papa i nō multū ꝺbſili ꝯſuluit fieri de quo lxxiiij. diſt. ꝯſuluit. pſbiteri inq̄t ipſa cōmoda ꝓpenſi⁹ q̄m diacoꝛ ni ꝯſeq̄nt̄ vt hac ſaltē rōne ꝯſtriꝛ cti ad honorē quē fugerāt appetere nitant̄ ſil̄ ꝛ q̄ſtū. Quia ꝓ ꝯ cāe ꝑmiſſe ꝓpter q̄s ꝯſuetudo i epis alijſq; platis. ꝛ curatis ſm̄ formā c. Ad aplicā rōnabil̄ iudicari pt nō inueniūt̄ in hijs de quib⁹ loq̄tur c. jacob⁹ ꝺ ſymo. iō nō eſt mirū. ꝙ ꝯſuetudo ibi reprobat̄ que nulla oportūa ratiōe iuuat̄. ꝛ qꝺ rōne caret extirpanꝺ ē. lxviij. dicorepī. ꝙ ſi aliq̄s velit ſe ex dictiſ guil. ꝛ vl. defendere. ipſe viderit q̄ rōne ſe iuuare poſſit aliter q; ē dictū fuit. ☞ Sed q̄d dicē⁹ ꝺ ꝑmis fructib⁹ q̄s aliqui epī recipiūt. ſup q̄ꝝ ſolutōe aliq̄n paciſcunt̄ cum bn̄ficiatis. So. Si ꝑmi fruct⁹ bn̄ficioꝝ vacantium debētur epīs ex ꝑuilegio ſtatuto canonico aut ꝯſuetudine pſcripꝛ ta. ipſi nō peccant eos leuando ꝛ in ſuos vſus ꝯuertēdo ꝑ quo c. Si ꝓpter de reſcrip. li. vj. tex. et glo. i extrauagan̄ Suſcepti regiminis Jo. xxij. ſaluo moderamiē

Queſtio de ꝑmis fructibus.

vt ibi cauetur ne beneficia talia debitis ſeruicijs deſtituātur Ex quo ſequit̄ ꝙ illos fruct⁹ poſſūt vendere abſq̄ ſymoīaca p̄uitate nō ſolū bn̄ficiato ſ3 etiā laico ſic̄ in alijs bn̄ficioꝝ fructib⁹ pmiſſū eſt c. vr̄a de lo. cū ſi. indecēs tamē eſſet ꝙ bn̄ficiat⁹ cogeret̄ eā ſolue re an̄q̄ pcepiſſet fruct⁹. ⁊ ſi coge retur videt̄ eſſe ſymoniacū ex p̄te ep̄i. poſſet em̄ talis ſacerdos mo ri an̄ pceptō3. vn̄ hūani⁹ agit̄ in curia ro. ſm ꝯcordata p̄ncipum vbi taxe p media p̄te infra ān̄ū a die habite poſſeſſiō3 ſoluūt̄ ⁊ p alia media p̄te infra ān̄ū ſeq̄ntē. Et ſi ifra ān̄ū bis ł p̄lies vacaue rit ſemel tm̄ ſolui d3 nec debitū hmōi i ſucceſſorē i eccīa trāſit jta de iure ep̄i nō p̄nt fruct⁹ p̄mi āni niſi ſemel exigere. etiā ſi bis aut ter in āno vacaret. vertn̄ bn̄ficia tus ſi vult ꝓmptā pecuniā dare et forte minorē q̄m ſit taxa. ⁊ ep̄s de hoc ꝯtentus reliquū remittit ex ꝯſuetudine forte valebit. Si tn̄ idem ſacerdos an̄ finem anni moreret̄. defalcandū eſſet et ſibi ſeu ſucceſſorib⁹ ſuis ex fructibus currentis āni ꝓ rata reſtituendū q̄ð plus dediſſet. tranſirent em̄ fruct⁹ cū onere ar. c. ex lr̄is ð pig

Quartus. §. De ſigillo an ſymoniacū ſit aliquid exigere in ſp̄ūalibus

Nunquid au tem eſt ſymoniacū exige re tempalia pro ſigillo in p̄miſſis R̄ n̄detur cōiter p doc. ſymoniā eſſe exigere aliquid ð ſigillo. niſi expenſas cere ⁊ ſigillantis ⁊ cleri coꝝ ad hoc deputatoꝝ ſup re ſpi rituali. cum ſigillū nihil aliud ſit niſi quedā teſtificatio ep̄i cui⁹ eſt ſigillū ꝓ teſtimonio aūt in talibꝫ dare tempale eſt ſymoniacū c. nō ſane. xiiij. q. v. iuncto c. ſicut. j. q ij. imo ep̄s ð iure tenet̄ ſuis expē ſis dare expeditas litteras ſubie ctis c. legum. ij. q. j. alle. c. ſicut ⁊ c. j. ð ſymo. Sed ꝯtra hoc facit cle. ſtatutum de elec̄. vbi vacante eccleſia. emolumēta ſigilli. p̄cipiū tur ſucceſſorib⁹ reſuari. ex quo habet̄ ꝙ ex ſigillo ep̄i h̄ri poſſunt tp̄alia. et ibi aliq̄d p glo. et doc. Sed illa valde reſtricte loq̄tur. Jō forte poſſent ep̄i aliter reſpō dere Et p̄mo ꝙ ita eſſet p̄ſcriptū et ſic aliquid recipe nō ſit ſymo niacū. put hoc tenet Jo. de ger. in regu. mor. Jn actibꝫ inq̄t qui ſunt ſymoniaci ſolo iure poſitio cadit preſcriptio vt in receptōne moderata. pro ſigillo aut littera aut ſuſtētatōe miniſtroꝝ Adde que in p̄cedētibus duob⁹. §. ſūt dicta. de hijs qui ſm decentiam ſui ſtatus nō habēt vnde viuant

Quintus. §. Obiectio alia.

Sed contra premiſſa omnia fortiter opponit̄ ex dictis ſancti Tho. 2. 2. q. c. ar. 3. in ſolutōne tercij ar. vbi dicit ꝙ ille Cui committitur

ſpūalis ptās ex officio obligatur
ad vſum ptātis ſibi ↄmiſſe in ſpi
ritualiū diſpenſatōe. Et etiā pro
ſua ſuſtentatiōe ſtatuta ſtipēdia
habet ex redditibꝰ eccleſiaſticis.
Et iō ſi aliqd acciperet ꝑ vſu ſpūa
lis poteſtatis nōn intelligeret lo
care operas ſuas quas ex debito
ſuſcepto officio debet impēdere
ſed intelligeret vendere ipm ſpū-
alis gratie vſum ꝛ ꝓpter hoc nō
licet ꝑ qcunqꝫ diſpenſatōe aliqd
accipe. nec etiā ꝑ hoc ꝙ vices ſu
as ↄmittat nec etiā ꝑ hoc ꝙ ſub
ditos ſuos corrigat vel a corrigē
do deſiſtat ꝛc. Ad hanc obiectiō
nē rñderi poſſet iudicio meo. ꝙ
nō facit cōtra ꝑmiſſam opinionē
Loqtur eñ ſanctꝰ doctor de hijs
qui hñt ꝑ ſua ſuſtentatōe ſtipen
dium ſufficiens ex redditibus ec
cleſie. Item ꝛ vbi nulla ſuffragat
ↄſuetudo. Opinio vero ꝑcedēs
loqtur in hijs qui hñt defectum
in tempalibꝰ ſm decentiā ſui ſta
tus Conſtat aūt his qui nouerīt
vires ſeu redditus epiſcopatuū
ꝙ quidaꝫ adeo grauati ſunt ere
alieno vt ex redditibꝰ eoꝝ. ſoluti
one debitoꝝ ānuoꝝ facta nō ſup
eſt vñ eps cum capellano ꝛ medi
ocri familia viuere poſſet Quis
poſſet illi dicere ſaltē cū rōne. fac
expenſas ꝛ da ſalaria. officialibꝫ
ↄmiſſarijs. notarijs et alijs pſo
nis. ꝑ neceſſitate negocioꝝ dio-
ceſis ꝛ ſubditoꝝ. qꝛ ex officio ad
hec onera obligaris ar. c. legū. ij.
q. j. cum ſi. An nō rñdere poſſet
Nota pauptas me excuſat. Nec
inueni redditus ꝑ epō et his one
ribꝰ ↄſtitutos. nō dubito ſctūs
Thomas ſi adeſſet rñſionē hanc
rōnabilem iudicaret. Nā ꝓpter
ſimiles defectꝰ aliqñ minuit cul-
tus diuinus c. ex parte de ↄſti.
Quid autē dicerēt ſubditi nōne
prudenter facerent viſa paupta-
te epiſcopi Si ſe offerrent libera
liter daturos aliquid vnde tali-
bus defectibus poſſet ꝓuideri.
hijs ex cauſis vt credo pſumi po
terit ↄſuetudo. de qua ſupra ra-
tionabiliter fuiſſe introducta.
Nec id eſt cōtra ſanctū tho. niſi
ſibi ↄtrarius eſſe vellet Nam in
ꝑcedente ar. ſatis admittit ↄſue
tudinem in conſecratiōibus epi-
ſcopoꝝ ordinibus clericorum. et
in alijs huiuſmodi que non ſunt
minoris extimationis dūmodo
tamē temporalia non exigantur
quaſi precium rei ſpiritualis ſed
quaſi quedam ſtipendia per con
ſuetudinem approbatam ſm for
mam ca. ad apoſtolicā de ſymo.
Qꝫ ſi dicatur ꝙ ſanctus doctor
non ita profuſe admittat in tali
bus conſuetudinem. Sed eam
que ſm ōrdinationem eccleſie eſt
approbata. Conſuetudo autem
de qua in queſtione reprobatur
ab eccleſia allega. capitulū. ſicut
pro certo cum ſi. et circa Juriſ-
dicionalia in capitulo. cū ab omi
ſpecie de vita et honeſtate cleri-
corū Ad hoc rñdetur ſatis eſſe ꝙ
ſ. Tho. admittit cōſuetudinē ſi

approbet ab eccl'ia. excuſare a ſy
monia. Nā p h̄ ꝙ papa eam ſcit
⁊ tolerat ſatis approbat alioq̄n
ſcienter tolerādo ⁊ nō extirpādo
iuxta poſſe ḡuiter peccarz. lxxxiij
di. error qđ nō eſt pſumēdū. cū eā
approbare valeat Nec etiā ab c.
ſic pcerto. q: limitat p c. ad apo
ſtolicā ⁊ ei⁹ rōem pūt ē deductū
eſt p vl. de vi. ⁊ ho. cle. c. vero. cū
ab omi loq̄tur i delegato ⁊ eo q̄
h̄t ſufficiētes reddit⁹ de quibus
honeſte pt viuere. hic ꝓo ptendit
defect⁹. vt dictū eſt pꝑter qđ for
te dixit Car. ꝯſuetudinē tolera-
ri poſſe Et tz expſſe pe. đ anco. ꝯ.
cxxix. ꝙ valeat ꝯſuetudo ꝫ alle. c.
Cū ab oi idē ſentire videt Spe.
ti. đ ſalario. §. j. Certūqꝫ eſt đ iu
re ꝙ epis ⁊ platꝭ ex iuriſdicōe ali
qua emolumēta pueniūt p tex. in
cle. ſtatutū de elec. vbi vacāte ec-
cleſia mādant reſuari emolumē
ta ex iurſdicōe pueniēti a futurꝭ
platis. nec min⁹ iudiciū eſt ḡtui-
tū qđ patz In delegato pncipis
ſecularꝭ q̄ recipit pecuniā p labo
re. ⁊ nihilomi⁹ ḡtis dicit iudica-
re. l. fi. c. qn̄ p no. nō eſt ne iūcta
auct. gnāliter C. de ep. ⁊ cle. fa.
ec. §. offeratur. iij. q. iij. ⁊ in glo.
Ex pmiſſis oibus licz mihi nihil
cōmune ſit cū epis aut eoꝝ curijs
alioꝝqꝫ platoꝝ ſupioꝝ hanc ptē
tanq̄ꝫ benigniorē amplector ſub
correctōne tn̄ meli⁹ ſentientium.
Malo em̄ min⁹ ſapiēs videri q̄ꝫ
ſupiores meos q̄ꝝ opa adeo mul
tis neccia eſt iudicare. Qn̄quidē
dicere poſſent nos nō introduxi
m⁹ talē ꝯſuetudinē ſz poti⁹ veri-
ſil'e eſt ꝙ ex ꝯſenſu ſubiectoꝝ ſit i
troducta. deinde pn̄t dicere ꝙ
petūt pecuniā poſt actū. ſeu colla
tōem liberā nō vt pciū ſpūaliū. ſz
vt ſuſtētatōis ſtipendiū. Tercio
ꝙ colligāt ſparſim ⁊ per minuta
debitū. ab hijs q̄b⁹ pcipue opas
impēdūt. vbi mior ſubditꝭ infert
moleſtia ⁊ ſil'ia Et ꝙ dign⁹ eſt o-
perari⁹ cibo ſuo. Submitto tn̄
oīa correctioni ſctē matris eccl'ie
⁊ cuiuſlibet meli⁹ ſencientis.

Limitatio ſeptima rōne liberalitatis.

Atiōe libe
ralitatis ꝯtingit tpale p
ſpūali ꝯcurrere abſqꝫ ſymoniaca
prauitate puta ſi aliq̄d ḡtis det
vel recipiat p ſpūalib⁹ pbat. j. q
j. q̄dquid. Pro q̄ ſciendū. ꝙ ſi h̄
ppoſitio pro. notaret appciatōz
aut ꝯmutatōz ſic nunq̄ꝫ tpale dā
dum ē p ſpūali eſſet em̄ ſymoia-
cū Si ꝓo denotaret cām finalē
vt ſit ſenſus iſte dedit pecuniā p
ſacro. i. pꝑter reuerentiam ſacri
tūc licite pt fieri Jđ ſi notat cām
efficientē vt ſit ſenſus dedit p ſa
c̄mēto. i. p deuotōne quā habet
ad ſacr̄m h̄ fieri pt ſm ray. vl. et
ſūmiſtas. Jdē ſi detur in ſuſten-
tatōem miſtri pure q: dignus eſt
opari⁹ mercede vel cibo ſuo c. x.
Lu. ⁊ Mar. Aut ad obſuandā
laudabilē cōſuetudinē. ita tn̄ ꝙ
ceſſet oīs pactio ⁊ omis cōuentio

ar. ea. q̄m pio. j. q. ij. c. ad apoſto. de ſymo. Et autē aliqua iura in ueniunt̄ que volunt q etiā nō liceat aliquid ſponte offerre c. emē dari. j. q. j. hoc fuit ibi iſpeciale ex cauſa vel intelligēdū put pro. denotat appciatiōem pmiſſam. ſm Arch. flor. quia eius oblatio nullam culpe maculā ingerit que ex ambient; petitōne non pceſſit c. ſicut. j. q. ij. Unde notandū q ſymonia aliquādo cōmittitur ex pte vna tm̄ aliqñ ex parte neutrius Nam ſi dans ſacr̄m vel aliud ſpūale intendat recipe pecuniā alias nō daturus. dans autē dat aliquid vt elemoſinā vel pure nulla interueniēte cōuentione aut pacto. Erit ſymonia nō quidem in recipiente ſacramentū ſ; in dante que tñ ſymonia q̄ȝ mentalis dicit̄ ſola pnīa aboletur c. fi. de ſymo. Et econtra adminiſtrans ſpūale intendit libere hoc facere. ſed recipiēs intēdit quaſi precio hoc emere. ex pte illius ſymonia ɔmittit̄ Si aūt liberaliter datur ⁊ recipitur a neutro ſymonia ɔmittitur

Primus. §. Queſtiō an omis ſpes debeat ceſſare.

a Nautom nis ſpes debet ceſſare. remitto ad Jo. de gerſona ti. de ſymo. ppōne. vj. vbi dicit q obligat⁹ miſtrare ſpūalia et miniſtrans ea etiā ſub ſpe vel expectatiōe vel intentōe q recipiat tempalia p ſuſtentatōne miniſtri vel cibo opariȷ nō ideo ɔuincitur ſymoniac⁹ ſicut nec ille qui dat tempalia ſub ſpe recipiendi ſpūalia imo ſtaret q peccaret nō tradendo ea. ſicut in caſu miniſtrans peccare poſſet abiiciendo vel reprobando talia dona. vel potius mercedē ⁊ ſtipendia. intellige pacto et exactione ceſſante. Pro hoc fa. qd̄ notat panor. in c. et ſi q̄ſtiones de ſymo. dicit ibi ordinatōem vel ɔſecratōem non cenſeri ſymoniacā licet ordinatori aliquid donatū fuerit non ex pacto. Et in ca. ex tue e. ti. dicit Aut ex pacto aliquid donatur. et illud inducit ſymoniā quantūcunq; modicū ſit et dicit̄ ɔuentionalis. Aut nō interuenit pactū ſed mens deprauata q̄ȝ non ordinaſſet niſi accepturus eſſet aliq̄d aut ille nō dediſſet niſi ob ɔſeq̄ndum ordinē et ē ſymonia mentalis que p ſolam pnīam aboletur. Aut mēs nō fuit deprauata ſ; ex liberalitate aliq̄d donatū fuit vel receptum ⁊ tunc ſymonia nō ɔmittitur adde que dicit in ca. tua e. ti. huiles inquit preces pro digno aut a digno p beneficio ɔſequendo nō inducūt ſymoniā nec aliqd̄ pctm̄ etiā ambitioſum ⁊ illud p̄cedat ſm eum etiā ſi preceſſit donatio rei tempalis ex liberalitate facta vt ibi tex. quod dicit mente tenendū p iſtis cardinalibus et aliȷs prelatis q̄ aliqua munuſcula ſeu encenia con

ferunt rogantes p aliquo beneficio ꝯsequendo. ſi eñ non ducũtur ꝑncipali intentiõe vt ſpũalia adipiſcant̃ q̃ꝗ̃ ſcdariã habeant ſpem talẽ extra noxã omnẽ iudicant̃ vix eñ iſta fieri pñt ſine ſpe ſcdaria ẜm Jnno. ⁊ hoſt. ita etiã credo intelligendũ Jo. de gerſona. Subiũgit idẽ panor. in c. ex tue alle. aut ſumus in dubio an mens ſit deprauata ⁊ ħt locũ diſtinctio c. ⁊ ſi q̃ſtões. puta tunc tria ſunt attendẽda dantꝭ ⁊ recipientis q̃litas an a paupe diuiti det̃ vel eõtra Jtẽ muneris quãtitas. an ſit res magni p̄cij an modici Jtẽ donatoꝝ tẽpꝰ an ſcꝫ inſtante neceſſitate vel alias collatio fiat ſeu donatio Et hec intelligenda ſunt vbi agitur in foro cauſarum. Jn foro enim ꝯſcientie intentio attenditur nõ p̄ſumptio ẜm doc.

Limitatio octaua rõne ꝯdictõis aut pacti liciti

Ratione cõdictõis vl' pacti liciti cõtingit ꝯcurrere tpale cũ ſpũali ſine ſymoĩaca prauitate. exẽplum Ep̃s eximẽdo eccleſiã retinere ſibi p̄t cenſũ ex pacto in ſignũ dominij nec ẽ ſymoniacũ de reli. do c. ꝯſtitutꝰ Qd̄ eñ ineſt de ſui nã vel qd̄ pmittit̃ a iure nõ inducit ſymoniã ẜm panor. in c. olim de de reſtitu. ſpol. ad hoc allega. c. ſignificaſti de elec. Jdeo cũ iurã antiqua diſponant ꝙ pallium non tradatur niſi iuramentum p̄ſtet̃ nõ eſt ſymoniacũ in traditione pallij iuramtũ exigere alle. c. ſcaſti. Jtẽ ep̃s ꝯtulit alicui eccleſiã curatã ſub ꝯdictõe ſi reſignaret ꝑmã valet collatio. tacite eñ ineſt ꝙ p receptõꝫ ſcde eccie curate vacat ꝑma c. de multa ď p̄ben. Et ꝯditões rei ſpũali adherẽtes licite pñt apponi in collatõne vñ valuit collatio bñficij in c. ſcatũ ď p̄ben. ſub ꝯdictiõe ꝙ bñficiatꝰ deberet q̃tidie miſſã de btã ꝟgine celebrare. Et refert bar. brix. in ꝯ. veneriali. cxxj. Tan. dixiſſe ꝙ honeſte ꝯdictiões bñ poſſint i collatõe bñficij apponi puta do tibi eccleſiã ſi feceris reſidentiã ar. c. relatũ de cle. nõ re. Sꝫ iſta ꝯdictio eſſet ſymoĩaca ẜm eũ do tibi eccleſiã ſi ſolueris debitũ eccleſie. Sꝫ iſta nõ inducit ſymoniã do tibi eccleſiã ſi p̄ſtiterꝭ cautionẽ de idẽnitate licet a ſubditis peti nõ deberet. ſeq̃tur Arch. viij. q. iij. in ſũma et facit c. artaldus Et q̃ñ ac q̃ cautiões in ſpũalibꝰ poſſint exigi dixi i limitatõe rõne ſtatuti Jtẽ in traditõe rei tpalis eccl'ie facte p̄t ex pacto q̃s ſibi reſuare aliq̃d tpale c. cũ dilecti ď dona. puta ẜm jnno. ďt dono fundũ ſempronianũ ⁊ volo ꝙ monaſterium mihi ⁊ heredi meo ſoluat ãnuatim v. Jtẽ Teſtator legãdo fundũ ſuũ eccleſie p̄t diſponere ꝙ p dicto fundo teneat̃

eccleſia ſoluere onera ⁊ collectas ante ſolui debitas de quo ꝑ pe. de anco. cō. ccxviij. ☞ Item quotidie traditur res ꝓphana vt fiat ſacra nec ex hoc inducitur ſymonia quia non dat̄ tp̄ale ꝓ ſpūali ſ; dat̄ ꝓphana res vt fiat ſacra qḋ ē meritoriū ſm inno. ſic datur aur vt fiat calix. ſm panor. in c. olim ḋ reſti. ſpol. Et qḋ pl⁹ eſt ſic nō eſt ſymoīa ſi det̄ fundus vt ibi fiat eccleſia Ita ſi manumittat̄ ſuus vt fiat monach⁹ ⁊ ꝙ ipe. eccl'ie ꝑpetuo ſuiat. ⁊ ſic ꝙ ſtet in certo loco q̄ ꝓbant̄ in c. ij. ḋ ꝯdi. ap. ⁊ in c. eo libēti⁹ ḋ ſer. nō ordi. Itē ſm cōiter doctores Si pactio ꝯuētio vel ꝯdictio nō tēdit ad danḋ vl' recipiēḋ aliqḋ tp̄ale. ſ; ad abilitādū l' reddenḋ idoneū eligendū puta ſi regulares ꝯcedūt alicui laico ꝙ ꝯpleto biēnio vel triēnio recipient eū. ſi tn̄ interim didicerit artē ſutoriā vel aliā l' alicui clerico ſi interim ſtuduerit in ſcolis theologie vel alterius facultatis. vel ſi etiam recipiant eum in preſenti ſub predicta ꝯdictiōe nō tamen volunt eum recipere ad habitum niſi elapſo termino ⁊ tunc ꝯdictiōe cōpleta. ⁊ tunc dicit Gloſa. ſuper Raymū. ꝙ talis pactio ꝯuentio vel ꝯdictio non eſt illicita nec ſymoniaca quia ꝓinde eſt ac ſi dicatur recipiemus te induendum tali tempe dum tamen interim reddas te idoneum ad hoc vt recipiaris. vnde hic eſt potius monitio q̄m condictio. ad id quod quis ex ſtatuto tenetur ſcilicet ꝙ ſit vel fiat idoneus. idem aſtaxn̄ in ſumma ⁊ Iohā. putat tamen baptiſta in ſumma ſi haberēt intentionem principaliter ad lucrum temꝑale alicuius artis de qua pactū fuit eſſet ſymonia ſc; munus ab obſequio. Si q̄s tn̄ ſuiret religioſis ſub ꝓmiſſione ꝙ ipm poſt certū temp⁹ recipiēant ad religionē. alias nō recipiēdus. ſymonia ab vtraq; ꝑte ꝯmitteretur ſm ſūmiſtas. Dicit etiā Richar. ꝙ ſi eps alicui qui eſt in aliquo turpi pctō ꝓmittat ꝙ bn̄ faciat filio eius ⁊ bn̄ficium ꝯferat ſi de cetero nō ꝯmittat illud pctm̄ nō eſt illicitū vn̄ clericus n̄ tenet̄ reſignare bn̄ficiū tali mō q̄ſitū Idē ſi eps diceret alicui ꝓmitto tibi ꝙ ꝓuidebo tibi de bn̄ficio ꝯpetenti ſi bonus fueris ⁊ honeſt⁹. talis em̄ ꝯdictō eſt ad dei reuerētiam ⁊ honorem. Hec ille. Mihi tamen videtur facere contra ca. deteſtanda de conceſ. p̄b. li. vj. licet cum priori dicto cōmuniter doct. tranſcant. de quo per Hein. boic. in ca. Nobis de ſymo. Credo richar. bene dicere quo ad vitatiōnem ſymonie. ſed alias promiſſio vacaturi beneficij reprobatur. ☞ Item Si prelatus promiſit alicui beneficium pro pecunia et re integra reuocat pactionem. dicit Richardus ꝙ talis peccat grauiter faciendo pactum quia tamen ad

effectum pacti nõ ꝓceſſit nõ incurrit penas ſuſpenſionis ꝛ irregularitatis vt refert baptiſta.

Item aliquis dignus ordinari vel bñficiari dans ex pacto vł exactus ianitori vt eũ ad epm intromittat ad petendũ beneficiũ vel ordinem vel electõis ↄfirmatõem. nõ eſt ſymoĩac⁹ ſm rodoñ. ſi nõ dat intentõne corrupta ſcʒ vt ꝑ interceſſiõʒ eius cui dat cõſequat̃ intentũ qꝛ ſi cum tali intẽtione daret ſymoniã ↄmitteret.

Idem ſi quis dat alicui ex familiaribus ꝓlati pecuniã vt det ſibi ingreſſum ad ipm cum intendat quid ſpũale vel ordinẽ obtinere neuter ſymoniam ↄmittit. Sed ſi dat vt faciat verbũ ꝓ eo ad ꝑſuadendũ vel ↄſulendum ꝓlato de collatõe illius ſpũalis ſymoniam vterqꝫ cõmittit. j. q. j. quicũqꝫ

de h° lud. pon. in cõ. ſuo. ccc44

Item in q̃buſdã eccleſijs clerici ↄſueuerũt hr̃e lectum pannos aut equũ ꝛ hmõi de moriente ꝛ añ deportatõem faciunt pactũ de redimendo, qꝛ hec temporalia ſũt. licitum eſt ſm hoſt.

Sed ſi clerici nollent ſepeliri corpus niſi fiat eis cautio de redimendo talia ſymonia eſt Similiter ↄmittitur ſymonia ſi clerici nollent ſepelire niſi fieret eis cautio ab heredibus defuncti ꝺ receptõe eaꝝ que cum funere portantur. ꝛ ſimiliter qñ nolũt ſepelire ſine pecunia Sed in talibus ꝑus ſepeliatur corp⁹ ꝛ poſtea ad cõſueta ꝓcedatur cõtra heredes ſm formã c. ad apoſtolicã Idem Jo. in ſumma ꝛ piſanella Itẽ ſm Rich. Eps facit pactũ vel ꝓmiſſionẽ ꝓ aliquo beneficio dando ꝛ poſtea oblit⁹ talis pacti pure confert. nõ eſt ſymoniac⁹ quo ad eccleſiã. nec etiam ille qui recipit beneficiũ ſi hoc pactum ignorabat et ideo nõ tenetur bñficiũ reſignare. Ex hijs multa potes ſaluare ꝛ ↄdemnare

Limitatio nona rõne ſtatuti et ponuntur exempla

Ratione ſta

tuti etiã euitatur ſymonia. in ↄmutatõne tꝑalium ꝛ ſpiritualiũ. de quo plura pñt exempla dari. ☞ Primũ exemplũ eſt tale. In quibuſdã eccleſijs ꝓ cõſeruatõne ꝛ augmento diuini cult⁹. ꝛ vt ↄueniẽter debiteqꝫ ꝑagãtur diuina officia Certi redditus eius rei cauſa ſunt ordinati. Statuit́qꝫ quid et quantum dari debeat de hijs obuentõib⁹ per ſingulos dies cuilibet intereſſenti ꝑncipali miſſe. quantum cantanti ſeu celebrãti miſſam ipſam. quantũ in matutino aut ceteris horis canonicis Cui duplũ et cui minus ꝓut inſtituẽdo ſuggerit eccleſie vtilitas aut neceſſitas. Rõnabilitas hmõi ſtatuti fundatur in ca. clerici. j. q. ij. vbi in ↄcilio agathen ꝓuiſum eſt. ꝙ clerici qui eccleſie fideliter vigilãterqꝫ deſeruiũt ſtipẽdia ſanct[illegible]

Primũ exemplum de ſtatuto diſtribuendi reddit⁹

laboribus debita ſm̄ ſeruicij ſui
meritū ꝑ ordinatiōem canonum
a ſacerdotibꝰ ꝯſequātur Et ge-
laſius papa in c. cōſuluit. lxxiiij.
diſt. Ipſa inq̇t cōmoda p̄ſbiteri
ꝓpenſius q̄m dyaconi ꝯſequant̃
vt hac ſaltem rōne conſtricti ho-
norem quē fugerant appetere vi
deantur ſimul et queſtum. dicit
glo. ſcd̄arie. Et hmōi ordinatio
nes ſunt approbate in c. j. de cle.
nō re. li. vj. vbi papa mentōem fa
ciens de hmōi redditibꝰ ſtatuit
vt diſtributōnes canonicis ⁊ a-
lijs bn̄ficiatꝫ ⁊ clericis eccleſiaꝝ
eoꝝ qui officijs in ipſis eccleſijs
affuerint tribuant̃ iuxta eccleſie
cuiuſlibet ordinatōem rōnabilē
iam factā ſeu in poſteꝝ faciendā
In hijs et ſimilibꝰ ſtatutis fit
ꝯmutatio tempalis ꝓ ſpūali. nō
tn̄ ꝑ modū precij ſed ꝑ modū ſti-
pēdij vt qui ſemināt ſpūalia. me
tant tpalia vt ſuſtētatōem habe
ant Et p̄ncipium ſtatuendi talia
nō eſt cupiditas ſꝫ ſancta pietas
vel neceſſitas ad ꝯſuatōem cul-
tus diuini. vn̄ de dantibꝰ ea intē
tione nulla eſt dubitatio Sꝫ de
recipiētibus nō ita clarū eſt. Nā
ſi canonicus vadat ad horas p̄n
cipaliter ꝓ denario ſymoniā cō-
mittit ſaltē mentalē. h̄ tenet glo.
in alle. c. j. ⁊ ita ꝯmuniter tranſe
unt doc. Et q̄r negotiū hoc mul-
tos tangit. Et pleriq꞉ ex hac glo
putant omnes tales ſymoniā cō
mittere qui vadūt ad horas ſpe
lucri. alias nō ituri. Ideo pro

An ⁊ qn̄ ſy
moniacū ſit
viſitare ho
ras canoni
cas ꝓ pecu-
nia —

claro intellectu Sciendū ꝙ Jo.
de gerſona in tractatibꝰ d̉ ſymo
nia. ⁊ de directōne cordis ita de
cidit In ꝓpoſitōne. 8. de ſymo.
Eccleſiaſticꝰ inquit officians ex
debito beneficij ſui ſic frequen-
tando horas canonicas vel exeq̈
as mortuoꝝ nō ido ꝯuincitur ſy
monicaꝰ ſi recipiat aut recipe in
tēdat diſtributōes tpales aſſig-
natas illis qui talibus aſſiſtunt
officijs etiā dum aliqn̄ ſub hac
intentōne mercedis vadit ad ali
quod officiū eccleſiaſticū alias ꝓ
tunc nō iturus. exempli grā. Si
cuilibet etiā religioſo qui inter-
eſſet magne miſſe in eccleſia Con
ſtan̄. quotidie diſtribueret̃ vnꝰ
florenꝰ ꝯſtat ꝙ multi intereſſent
qui mō non interſunt. nec alias
intereſſent nec iō ſymoniaci eēnt
iudicandi. Subiūgit poſtea in
trac. de direc. cordis ꝯſideratōe
xxxiiij. ⁊. xxxv. In qua viſum eſt
inquit. aliquibꝰ ꝙ ſi canonicꝰ va
dat ad horas lucratiuas alias
nō iturus ꝙ hoc ſit ſignum eui-
dens quo ad eccleſiam ſymoīace
prauitatis ⁊ ꝙ intentio talis ne-
queat eſſe recta. Attamen hoc
nō oportet ita ſemꝑ dici Alioq̇n
ſeq̄retur ꝯdemnatio quaſi totiꝰ
ſtatus clericalis ⁊ religioſoꝝ Cō
ſtat q̇ppe ꝙ nō nunq̄ꝫ Cartuſien̄
in toto ꝯuentu ſuo certas dicūt
exequias ꝓ certo defuncto quas
ſaltem ꝓ tali alias nō dicerent.
ſi nō aliquis inde fructus tempa
lis eſſet ſecuturus et iuſte et poſt

pauca Poteſt itaqꝫ eccleſiaſticus ad eccleſiam ire ſub ſpe lucri mõ ꝑdicto etiam pro tunc nõ iturus ſine tali ſpe ſed in aliis ſe occupaturus dũmodo ſit intentio ꝑnci palis directa ad finem ſupiorem vnde in pce. ↄſideratiõe Tradit Areſto. inquit ꝙ in finib⁹ ſubordinatis. vbi vnus eſt ꝑpter alterũ reputatur vtrobiqꝫ tantũ hoc dictũ ꝑficit plurimũ. vt exempli grã. vadit canonic⁹ ad eccleſiam vt lucret diſtribuẽs aut celebrat curat⁹ miſſam vel exeq̃as vt recipiat funeralia attendendũ eſt ſi ꝑncipaliter ſiſtat hic vel ille intẽtõem ſuã ad lucrum tpale nõ reducẽdo ad finem aliũ ꝑncipalio rem ꝛ ſpũalem Si ſic certũ eſt qꝛ eſt pctm̃ ſymonie Si vero referat ad finẽ vlteriorẽ ꝛ ſupiorẽ ac bonũ. qꝛ ſcꝫ iſta lucra tempalia vult recipe ꝑ ſuſtentatõne ſua. q̃tinus deo quieti⁹ ſeruire poſſit h̃ intentio cordis recta eſt ꝛ bona. Et in ꝑcedẽtib⁹ dt Si intuitus hẽat ad tpale tanq̃ꝫ ad finẽ ſubordinatũ ſub vltio fine. l' tãqꝫ ad rẽ debitã iure diuio ꝑ ſuſtentatõe iuxta doctrinã xpi qm̃ dign⁹ eſt opari⁹ mercede ſua Lu. x. Illi intuit⁹ pñt eẽ laudabiles liciti et meritorij h̃ tñ attẽto. ꝙ obfuet illud apl'i ab omi ſpẽ mala abſtinete vos. Ex hĳs dictꝫ habet q̃d in talib⁹ faciat intentio.

Scõm exemplũ de manſionariis et choralibus.

Pari modo Si ↄſtitutio vel ↄſuetudo eccleſie ht ꝙ q̃cunqꝫ fuerit mãſionari⁹ in eccleſia hẽat tm̃ vel diſtribuet ei tm̃. Si poſtea eligit ſimpl'r aliq̃s in manſionariũ videtur h̃ eſſe licitũ ſm̃ Jo. d imo. ꝑ no. in c. ſcatũ de pbẽ. ꝛ ꝑ jnno. in c. iij. ne pla vi ſu. ſatis ↄcordat pa. in alle. c. ſcatũ. videm⁹ inq̃t i mãſionarĳs q̃ ſolũ hñt tpalitatẽ ꝑ ſuitio ſpũali nõ vt ematur vel vendat ſpũale. Sꝫ vt ſtipendiũ in ſumpt⁹ detur ꝛ accipiat. iuxta euangeliũ dign⁹ eſt opari⁹ mercede ſua

Terciũ exẽplũ Statutũ epi ꝙ dans certos reddit⁹ recipiatur in canonicũ.

Item Si fiat ↄſtitutio ꝑ epm̃ in fundatõne eccleſie ꝙ q̃cunqꝫ dederit tales reddit⁹ vel certã ſummã ꝑ emẽdis tãtis redditibꝫ. talis recipiat in canonicũ ꝛ qd dderit habeat ꝑ pbenda hmõi ↄſtitutio. ſi fiat vt daret ad tps ꝛ nõ i ꝑpetuum. neqꝫ fiat in fraudẽ ſymoĩe ꝛ ea ſit intẽtio ↄſtituẽtꝫ ꝙ nõ ꝑ rebus dãdis ſꝫ ꝑncipal'r ꝑpter diuinũ cultũ augmẽtãdũ. ꝛ ꝑ pter deuotõꝫ dantis recipiat ad ſpũalia. tolerari pt. dum tñ dign⁹ ſit ille q̃ recipit ſm̃ guil. Et ſubiungit credo inq̃t. jd dici poſſe i monaſterĳs de nouo fundatꝫ l' fundãdis indigẽtibꝫ ſi fieret ↄſtitu

tio ꝙ q̃cunqȝ daret tm̄ reciperetur
ad illã religionẽ dũ tñ fieret au
ctoritate epi ⁊ cũ ceteris circũſtã
cijs ſupdictꝭ et vſqȝ ad certũ nu-
meꝝ pſonaꝝ ibidẽ recipiẽdaꝝ. hec
ille. ꝯcor. rodeñ. ⁊ cõiter ſũmiſte
Sȝ oppono ꝯtra pmũ dictũ de
c. Tua ꝺ ſymo. vbi habet ꝙ ſi q̇s
largit bona ſua ecclesie h̃ mõ ꝙ
liceat ei q̃mdiu vixerit bona illa
hr̃e p pbenda. et qd̃ recipiat in
canonicũ totũ h̃ ẽ ſymoĩacũ So
lutio ꝯriũ h̃ intelligit qñ pacto i
terueniẽte aut corrupta intẽtõne
fiat tunc eſt ſymoĩa ꝯuẽtionalis
ex pacto. ⁊ ſi ſine pacto corrupta
tñ intentõe fiat. ꝯmittit ſymoĩa
mentalis In ſtatuto ꝓo epi ex cã
rõnabili facto puta vt in eccleſia
iſta q̄ forte caret miſtris ad cultũ
dinũ neccijs. pſone ſufficienter p
curent ⁊ cultꝰ diuinꝰ augeat. ſecꝰ
eſſe videt. wil. ſeq̇tur Antoninꝰ
et cõiter ſũmiſte. ⁊ hein. boic. in
c. tua alle. Scd̃o oppono ꝯtra
ſcd̃m dictũ. Et videt expſſũ eſſe
ꝙ dare aliq̇d ſeu recipe. aliq̇d p
ingreſſu religiõis ſymoniacũ eſt
c. nõ ſatꝭ ꝺ ſymo. nec excuſat pau
ptas monaſterij e. ti. c. qm̄ nec cõ
ſuetudo excuſat. ⁊ multomiꝰ ſta
tutũ ſm hoſt. in alle. c. nõ ſatis ⁊
facit c. Jntantũ So. credo dici
poſſe ad hec ꝯria vt i pcedẽti. nã
vnum eſt ꝙ nec ptextu ꝯſuetudĩs
nec ſtatuti. mõaſterij aliq̇d pt exi
gi. ſecꝰ ſi ſtatuat h̃ eps in fundati
one. ⁊ ex ſola cã augẽde religiõis
ea cauſa dari videt ſpũale. p ſpũ
ali. puta dãs recipit ad religiõꝫ.

⁊ ſpũale accipit ex dato ꝓo auget
dinꝰ cultꝰ. qd̃ pncipal'r intendit.
⁊ ſic p augmẽtũ dini cultꝰ. religi
onis dat ⁊ accipit. ⁊ p ſtatutũ epi
qd̃ ãmõ vitiũ purgat. vt i c. Niſi
ꝺ pben. gof. notauit ⁊ p doc. i c.
ſtatuiꝰ de pactis. auctoritas em̄
ſupioris ſepe excuſat in ſpũalibꝫ
vt ibidẽ hoſt. Et etiã in ſymoĩa i
his q̄ ſunt ſymoĩaca qꝛ phibita
no. in c. cũ ṗdem ꝺ pactis. ibi tm̄
loq̇t in papa. Ad c. qm̄ rñderi pt
ꝙ loq̇t in monaſterijs iã fundatꝭ
⁊ vbi ñ ẽ rõnabile ſtatutũ ſupiorꝭ
auctoritate firmatũ ⁊ admiſſuꝫ
vt mihi appet ſalua correctõe
Quartũ exẽplũ. ſtatutũ de
dando aliquid ad opus fa
brice aut huiuſmodi

i Tẽ Si ſit
ꝯſtitutõ in eccĩa p epm
ꝯfirmata aut ꝯſuetudo. ꝙ nouit
receptꝰ in canonicũ certũ q̇d ſol-
uere debeat ꝯũtendũ ad opꝰ fa-
brice aut ad dinũ cultũ. tal' ꝯſti-
tutõ. excuſat ſoluẽtes ⁊ recipien-
tes a ſymoĩa ſm hoſt. q̄ſi ꝺs cum
canoĩco ſuo pmutare videat ſpũ
ale cũ ſpũali qd̃ ẽ licitũ etꝭ hoibꝫ
ar. c. ad q̄ſtiões de reꝝ pmu. ſeq̇t
hoſt. jo. an. i c. cũ M. ferraren
ꝺ ꝯſti. ⁊ d. Car. ⁊ cõiter doc. ſum
miſteqȝ. vſqȝ ad dñm panor. Cui
ſatis placꝫ dictũ hoſt. in ꝯſuetu
dine. Nõ ãt in ſtatuto alle. tex. i
c. ex multis. j. q. iij. q̇ dt nil debe
re exigi a bñficiando etiã vt ꝯũ
tat i fabricã vl' aliã eccĩe vtilita
tẽ. ne bñficiũ videat pcio ꝯcedi

quare aũt aliud ſit in ↄſuetudīe ratõnem reddit Conſuetudo inquit habet ꝑncipiũ voluntariũ. Nam ex pietate ⁊ liberalitate potuerunt recepti nouiter aliquid. vtilitati eccleſie applicãdũ dare ⁊ ſic laudabilis ↄſuetudo potuit induci. ar. c. ad apoſtolicã de ſymo. Sed ſtatutũ habet ꝑncipiũ neceſſariũ ⁊ ꝑtendit coactõem iõ aliter eſt ſentiendũ hec in ca. Cũ M de ↄſe. Sed in c. Jacob⁹ d̃ ſymo. hoc limitat. Nam ſi ſtatutum imponeret hoc onus pbẽde tunc ſm eum valet in fauorẽ cultus diuini ar. c. ſignificatũ de ꝑ. ben. et c. vno vt ec. bene. ſui. facit c. Si ꝑpt de reſcrip. li. vj. Subiũgit tñ in c. Cum M. Q ſi in ꝑmo caſu receptus aliquid ſponte daret. nõ ↄmitteret ſymonia. licet ibi ſit ſtatutum ſm Innoc. in quo tñ aliud videtur velle in c. dilect⁹ de ſymo. Infert ibi ſtatutũ in eccleſia eſt vt nouiter receptus in canonicũ vel monachũ teneatur certũ quid ſoluere. ſiquidem receptus ſine aliqua exactione ſoluit. dicit ꝙ nõ excuſatur ex quo taxatio preceſſit. videt̃ enim facta ſolutio virtute illius taxationis. Et ſic idem panor. vbiqꝫ tenet ſtatutũ nõ excuſare. Mihi videtur ꝙ ratio differẽtie int̃ ↄſuetudinẽ ⁊ ↄſciam ꝑ eum poſita. nõ euacuet rõnem ſuꝑ qua ſe fundat Hoſt. et ſequaces qđ eſt bonũ publicũ ſpũale. et quia coꝝ opinio benignior eſt et cõmunis ideo videtur amplectenda. Nã vix reꝑitur eccleſia in qua ſimilia ſtatuta nõ inueniantur quoꝝ ſcꝫ ꝟtute nouiter recepti aliq̃d dãt ꝓ fabrica pro cappa. ꝓ pueris de choro ꝓ diuino cultu augmentãdo ⁊ ſimilib⁹ Et ad c. ex multis. vbi Alexã. papa ꝓhibet ꝓ eccleſie beneficio aliquid cõferre aut fabrice eccleſiaꝝ vel donarijs eccleſiaꝝ ſeu etiã q̃d paupibus tribuendũ. rñderi poteſt c. locũ habere vbi ꝑpoſitio pro. importat appreciatõem vel ↄmutatõem vł cauſam ꝑncipaliter mouentẽ ita ꝙ illud tempale ſit vt ꝑcium ſpũalis vel ꝓpter hoc detur ipm ſpirituale. quod ꝓſumitur fieri vbi nec ↄſuetudo nec ſuꝑioris ↄſtitutio hoc habet Sꝫ vbi ſtatutum ſuꝑioris hoc admittit et finis intentus eſt. bonũ ſpũale publicuꝫ nõ ꝑuatum. nec pactio nec ↄuentio interuenit alia. ſatis videtur eſſe tolerandũ. Caueant tñ recipiẽtes vt modus exigendi ſit decens et purus. Illud em̃ iniuſtũ eſſet et tale quale nemo ſibi fieri vellet ſm Jo. de gerſ. ꝙ de beneficio iure debito beneficiat⁹ ipſe dare pecuniã arceret. ꝑuſq̃ꝫ beneficio vtatur. videt̃ em̃ de ſymonia ſuſpectum. Hec ille.

Satutũ ꝙ receptus in canonicum teneatur dare prandium.

8 ed ſi ſtatutum eccleſie vel etiã con

ſuetudo nutriret ꝓuatum cōmo
dum puta ꝙ nouiter receptus de
beret dare canonicis aut ↄfratri
bus prandium. aut admiſſionis
vinū. que tendunt ad repletōem
ventris aut ad burſale cōmodū
hoc caſu dare et recipe ſm omēs
eſt ſymoniacū nec ↄſuetudo quā
tacunqꝫ longeua excuſare pt ca.
Jacob⁹ de ſymo. et ꝑ doc. ibidē
Ex hoc reprobant̄ multa ſtatu-
ta nō ſolum in eccleſijs cathedra
libus ꝛ collegiatis. ſed etiā in ca
pitulis ruralibus. nec excuſat ſy
moniā in hijs ↄfirmatio epi cum
talia ſtatuta ↄfirmare nō poſſit
ꝑ no. in c. cū omēs et c. cū acceſſiſ
ſent ꝛc. Cum M de ↄſti. ꝛ in d.
c. Jacob⁹ qḋ tn̄ limitat vin. niſi
onus prandij aut alterius doni
eſſet annexū pbende. qḋ Jo. an.
ſatis credit. cū tota p̄benda poſ-
ſet deberi c. ſi ꝓpter de ↄſti. li. vi
facit ꝓ vi. c. quāto de cenſi. cum
ſi. Sed quid ſi ſpōte in ꝓmo ca-
ſu daretur vi. de cōſuetudie et li
beralitate ſupra.

Sextū exemplū Statutum ꝙ nouiter recept⁹ careat fructibus

Unquid autem valet cōſtitutio ꝑ epi
ſcopū ↄ̄firmata q̄ cauetur ꝙ ca-
nonicus nouiter recept⁹ debet ca
rere fructib⁹ ꝓmi āni qui cedere
debēt defuncto ꝛ ꝙ vn⁹ vel duo
anni ſequentes cedere debeāt fa
brice vt in quibuſdā eccleſijs ſer
uatur. Et videtur ꝙ talis conſti
tutio nō excuſet a ſymonia. q̇ eni
debitū remittit. dare intelligit̄
tex. in ca. veniens de teſti. Sed
fructus p̄bende ſunt illi debiti
igit̄ ꝛc. Sed ↄ̄rium eſt verū qḋ
hodie approbatur in extrauagā
ti Jo. xxj. Suſcepti regiminis.
Ad c. veniens ꝛ ſimilia Rn̄de
tur ꝙ loquūtur qn̄ pacto parciū
remiſſio fieret. vnḋ glo. in dicta
cōſtitutōe Suſcepti. in verbo d̄
functo dicit ꝙ ex ſtatuto fruct⁹
deberi poſſunt defūcto. i. ꝓ aīa
defuncti exponendi. aliter enim
defuncto applicari non poſſent.
ibi etiā expꝛſſum eſt in tex. ꝙ fru-
ctus ex ſtatuto vel ꝓuilegio debe
ri poſſūt fabrice. aut eccleſijs im
mo ꝑſonis poſſent deberi nō ſo-
lum eccleſiaſticis ſed etiā laico vt
patrono. cui in fundatōne bene-
ficij reſeruatum hoc eſſet ꝑ epm.
Jta videm⁹ ſeruari in q̇buſdam
locis germanie ꝙ patron⁹ benefi
ciato ſuccedit qḋ poſſet fieri ex
reſeruatōe p̄dicta ar. c. p̄terea de
iure patro. iuncto ca. generali de
elec. li. vj. Et glo. in alle. extraua
ganti. vbi gen⁹ ꝙ in fundatōne
beneficij patrono fruct⁹ ꝓmi āni
poſſunt ꝑ epm reſuari ſa. c. Si
ꝓpter d̄ reſcp. li. vj. Jntellige tn̄
ꝙ fabrica eccleſia aut ꝑſone qui-
bus fructus certoꝝ annoꝝ debē
tur. non poſſunt recipe omnes ꝓ
uentus. ſꝫ ſm moderatōeꝫ dicte
extrauagañ. vt relinquat̄ ps bene
ficiato. ne interim eccleſia debitꝫ

officijs priueturq᷑ ſub grauiſſimis penis ⁊ cen. eccleſiaſticis ſeruari ibidē mādatur quas incurrunt ipſo facto contrafacientes nulla ↄſuetudine obſtante.

Septimū exemplū Statutū ꝙ nouiter beneficiatꝰ nihil recipiat de p̄ſencijs aliquot annis.

ſ Ed quid dicemꝰ d̓ ↄſtitutōibꝰ quarūdā eccleſiaꝝ etiā ꝑ ep̄m cōfirmatꝫ quibꝰ cauet̄ ꝙ nouiter bn̄ficiatꝰ nihil recipe̱ pōt de p̄ſentijs aliq̄t annis quā ↄſtitutōem receptꝰ iurare tenet̄. In hoc videt̄ mihi diſtinguēdū ⁊ credo Si portio illi ſubtracta accreſcit alijs ꝙ tūc cōſtitutio nō valeat. nutriret em̄ ꝓuatū cōmodū ⁊ eſſet ſymoniacū ꝑ no. Joh. an. pꝰ hoſt. in c. Cum M de ↄſti. iuncto c. Jacobꝰ de ſymo. Si ꝟo portio q̄ eum ↄ̄tingere poſſet veniret ex ſtatuto conuertenda ad opus fabrice vel eccleſie puto ſtatutū eſſe licitum. ex no. in p̄ce. ↄſtitutōe. Sin ꝟo tal' portio ex ſtatuto ↄuerti deberet in augmentū p̄ntiaꝝ ſatis dubito cū tale augmentū ſaltē ſpe venire poſſit ad cōmodū reꝝ ꝓuatū ⁊ ſic videt̄ eſſe illicitū ar. c. tua de ſymo. Niſi velimꝰ dicere ꝙ finis ſtatuti ꝓncipalis eſt augere cultū diuinū ar. no. in alle. c. tua. p̄miſſa puto vera dūmō illi de nouo recepti nihilominꝰ viſitant vigilias defunctoꝝ. ⁊ ſic ſolum vertit̄ p̄iudicium coꝝ. Alias non video quō in p̄iudiciū coꝝ qui impetrauerunt āniuerſaria fieri. valere poſſit ſtatutū etiā ꝑ ep̄m ↄfirmatū. ſine coꝝ qui āniuerſaria ↄſtituerūt ↄſenſu. Ea em̄ q̄ ad certū vſum largitōe deſtinata ſunt. fideliū ad illū debēt nō aliū ſalua auctoritate ap. ↄuerti. cle. q꞉ cōtingit Et d̓t Jo. cal. poſt hoſt. ꝙ ep̄s nō poſſit ↄtra inſtitutōꝫ bn̄ficij diſpenſare vel ip̄am imutare ſine ↄſenſu p̄roni ꝑut recitat pa. in c. Cū acceſſiſſent de ↄſti. ⁊ facit tex. in extrauagañ Suſcepti Non em̄ eccleſia debet debitis officijs deſtitui Niſi forte redditus ꝓ āniuerſarijs dati. ex pꝰ facto eſſent diminuti. q꞉ tūc forte tale ſtatutū poſſet tolerari ar. c. ex ꝑte de ↄſti. Et q꞉ neminē habeo quem in hac q̄ſtiōe ſequi poſſim. vellem in decidendo alios audire

Octauū exemplū Statutum de iuramēto receptorum.

i Tē ratōne ſtatuti aut ↄſuetudis licite p̄t a receptꝫ de nouo. iuramētū de ſuandis ſtatutis exigi contra hoc facit tex. viij. q. in c. glo. in ſū. q꞉ iuramētū nō debet exigi in iſtis ſp̄ualibꝰ ⁊ exactio ſymoniā inducit. do. degemi. in c. de iur. iur. li. vj. format hoc ↄtrariū ⁊ ſoluit diſ. aut iuramētū. exigit̄ ante electōꝫ ab illo qui debēt eli

gi ſymoniacũ eſt. et ita ꝓcedunt ꝯtraria ⁊ ita debet etiã intelligi quoddã ꝯſiliũ romanũ qđ incipit cũ in cunctis vbi etiã ꝓhibet̃ ne clerici iurarẽt ꝯſuetudines eccleſie aut iuramentũ exigit̃ p⁹ electõem deſuãdis ſtatutis ⁊ ꝯſuetudinib⁹ eccleſie licitis ⁊ honeſtꝫ ⁊ tũc ſymoniacũ nõ eſt. Hec ille. In h̃ ꝯcor. oẽs doc. ꝙ poſt electionẽ vel ordinatõꝫ factã põt exigi et fieri cautio ⁊ ꝓmiſſio ab electo vel ordinato ꝑ ſupiorẽ. ⁊ ꝑ c. ſiue ꝑ electores abſqꝫ vicio ſymonie. niſi ꝓcederet illa ꝓmiſſio ex pactione facta añ electõꝫ dicto c. Artaldus ſm Hoſt. ⁊ Ul. vt refert arch. flor. facit c. ſcatũ de p̄ben. Et nõ ſolũ capitulũ ⁊ p̄latus põt h̃ exq̇rere ſed etiã rex dũmõ h̃ nõ fiat ex p̄cedẽti pactiõe Subiungit etiã archi. flor. in ſũ. 2. pte ti. j. c. v. §. xij. Tã capitulũ qꝫ ſupi‑or p̄t p⁹ electõꝫ ex cã inuenire nouas cautões ⁊ ꝓmiſſiões dũmõ ſint iuſte ⁊ vtiles ⁊ eos exigere añ ꝯſecratõꝫ. vel etiã vacante beneficio poſſunt aliq̇d ſtatuere ⁊ electus tenet̃ illud ſuare alle. c. ſignificatũ. de quo ꝑ hein. boic. in c. ſignificaſti de electõe. de iuramentis hmõi. vi. c. j. de jureiur. li. vj. bonũ tex.

Nonũ exemplũ. Statutum de fraternitate.

I Tem Statutum ratõne fraternitatis in quo quilibet volens recipi. ꝓmittit vel iurat tantũ ãnuatim dare ſm doc. non iudicatur illicitum. ꝙ hmõi ꝯfraternitates non poſſunt dici vere religiones ſed quedã ꝯgregatões ad bene faciendũ ideo nõ habet hic locũ ſymonia quin potius ſi datio tẽporalium ab eis imponitur ꝓ elemoſinis faciẽdis et pro alendis paupibus redimendis captiuis et hmõi laudabile eſt. xlij. diſ. ſi quis deſpicit. et ar. xxiiij. q. ij. ſane. Et ſimiliter ſi oportet ꝙ ſemel in anno vel menſe cõueniant ad tractandũ de ſalute aiaꝝ et de agendis. et ꝓpter hoc fiant expẽſe. iuſtũ eſt ꝙ imponant inter ſe aliquã quantitatẽ. dicunt tamẽ aliqui ſi ſtatutum fiat ſub forma negatiua. nõ licet quia excludit pietatem. ſed ſub forma affirmatiua fieri debet. Sed nõ placet ꝙ fiat iuramentũ ꝓpter periculum ꝑiurij. In hijs fraternitatibus nõnunqꝫ ſunt etiã ſacerdotes cõſiderantes ſe. vt qui prior moritur teneatur ſupſtes. ad triginta miſſas vel viginti. Et aliqui conſiderant ſe certis tꝑibus in vita pro ſoluendis miſſis dum viuũt ꝓ inuicem. In hijs omnibus quando datur ſpirituale ꝓ ſpũali ex mutua caritate non eſt ſymonia. ſed magis facit ad confortatiõꝫ ſpei. Et ſm aug. q̇dq̇d diſpoĩt hõ ĩ vita accipit p⁹ mortẽ ꝗ ſe dignũ fecit ĩ vita. ⁊ infidel̃

eſſet qui non ſeruaret fideliter ꝓmiſſa.vi. tamen Jo.an.in c.dilectus.ij.vbi reprobat ꝑdictū ſtatutum ſequitur alexan.xlij.diſt.c.ij.qꝫ nō eſt ſile ibi vides Et ſupra.4.li.§.Quia vero

Decimū exemplū de ſtatuto ſup ꝓceſſione.

Te Biſtatutum habet quicunqꝫ reliquerit.x.cōuentui vel collegio.honorē ꝯſequatur ꝓceſſionis.nec ſtatuentes aliter tenebant ad hoc non eſt ſymonia.dum tamē intendant tempale recipe rōne laboris tantū ſm ray.Et exponit wil.rōe laboris quē ſuſtinent in eundo et redeundo in exequias.ꝓ quo labore eo ꝙ nō oīno ꝯiunctus eſt officio exequiaꝝ.ſed ſepatus ið potest dari ⁊ accipi pecunia.ſine ꝑiculo ſymonie ſm quoſdā.ſicut nō eſt ſymonia.ſi clericus vadit ad eccleſiam ꝓ habendis denarijs horarum vel anniuerſarioꝝ quia tale ire non eſt ſpūale vt dicunt.dum tamē nō faciāt ꝓ illis dictū officium qꝫ hoc eſſet ſymoniacū Certe non bene intelligo quō labor eundi in ꝓceſſione obſequiarū.aut ad horas poſſit ſepari a ſpūalibus obſequiaꝝ atqꝫ horarum Sed ſi hoc veꝝ eſſet.ſequi videtur ꝙ ſi quis ꝑncipaliter ꝓ denarijs iret.ꝙ ſymoniā non ꝯmitteret contra cōmunē op.doc.ſatis eñ eſſet ꝙ ꝓ denarijs nō facerēt officium.vñ beat⁹ Tho.2.2.q.c.non videt ſe fundare circa hanc q̄ſtionē in labore eundi vel redeundi vbi dicit.Similiter aliq̄ tpalia dantur deū laudantibus ꝓ viuis et mortuis nō quaſi precium ſed quaſi ſuſtentatōis ſtipēdium et eo etiā modo ꝓ ꝓceſſionibus faciendis in aliquo funere alique elemoſine recipiūt.Si aūt hmōi pacto interueniēte fiant aut etiā cum intentiōe emptionis vel venditōis ſymonia eſſet Uñ illicita eſſet ordinatio ſi ſtatueretur ꝙ non fieret ꝓceſſio in funere alicui⁹ niſi ſolueret certā pecuniā qꝫ vt ſic ꝑcluderet via.officium pietatis impēdendi magis aūt licita eſſet ordinatio ſm eum ſi ſtatueret ꝙ omibus certā elemoſinā dantibus talis honor exhiberetur.ꝑma em̄ ordinatio habet ſpēm exactōis.ſcđa autem ſpēm gratuite recompenſatiōis.Hec ille Et ſic videtur velle.ꝙ ſi pecunia nō recipiatur vt ꝑcium.ſed quaſi ſuſtentatōis ſtipendiū tunc nō ſit illicitū.ſicut ⁊ in alijs ſpūalibus impēdendis ꝓ denarijs tenuit.Eſt tñ bene aduertendum ꝙ nō dicit ſtatutū hoc ſimpliciter licitū.ſꝫ ſobrie loquitur Magis inquit licita eſt ordinatio.⁊ ſic abſolute nō approbare videtur Juxta phm.v.ethicoꝝ qui dicit ꝙ minus malū ꝯpatū maiori malo habet ratōem boni qđ arbitrari pōt Sanctū doc.ideo feciſſe quia videbat ſtatuta

huiuſmodi ſpēm auaricie ptendere cū pecunia veniret ſtatuentib⁹ applicanda ar.c. Jacobus de ſymo. qd tñ et ea que de meo pdixi relinquo doctioribus examinanda. Illud tñ credo Si ↄſuetudo hoc haberet q̄ talis excuſaret.c. ad apoſtolicū d ſymo. Jta tñ q̄ pceſſio fiat. et poſtea recipiat dari ↄſuetū Et ita practicatur.

Undecimū exemplū De ſtatutis q̄ danti vel relinquenti aliquid detur anniuerſarium.

Ed quid dicemus de ſtatutis quarundā eccleſiarū ad euitandū pacta ꝛ cōuentiōes a miſtris eccleſie factis. Q relinquēti vel danti reditū certū puta duorū florenorū annuoꝝ maſſe pſentiarū cōcedat anniuerſariū ppetuū cū miſſa et vigilijs defunctorū pagendum. Nunqd tale ſtatutū ſit licitū Et vr̄ q̄ ſic nam ſine ſtatuto Si qs daret ad opus pſentiarū tm̄ redditū rogaret qȝ prelatū et capitulū vt redditū reciperet ꝛ anniuerſariū ſuū iuxta eccleſie ipi⁹ ritum p ſe peragerent. hoc ſm oēs cenſet eſſe licitū. a forciori debet valere ſtatutū ex rōne vt nō ſit opus forū facere aut paciſci ſup talib⁹ factū per ea que no. in glo. j. de pben.c. ſignificatū. ad qd etiā facit notabile ↄſiliū. Jnno. in.c. qm̄ enormis ne. p. vi. ſu. vbi dicit meritoriū eſſe in aliqua eccleſia ↄſtituere redditus aliquos vt ibi fiat anniuerſariū alicuius ꝛ illa cōſtitutio pōt fieri per illos qui debent facere anniuerſariū. alle.c. ſignificatū. Sed contra ꝛ videt q̄ tale ſtatutū nō ſit licitū qꝛ habet ſpēm mali et ſic abſtinendū ſm apoſtolū. nutrit em̄ priuatū cōmodū ſtatuētiū. que vna cauſa eſt pter quā ſtatutū in.c. cum oēs de ↄſti. fuit reprobatū. Nec valet argumentū a forciori p parte affirmatiua allegatū Nā q̄ quis vltro offert redditū. et petit p deo anniuerſariū nullā ſpēm mali cōtinet. puta cupiditatis aut auaricie ſtatutū vero ſic. ꝛ in talibus licet gratuite oblatū recipe. ſuper quo nō licet recipiētibus ſtatuere c. de Eulogijs. xviij. di. hinc dicitur q̄ multa poſſum⁹ recipe q̄ honeſte n̄ poſſum⁹ petere. i. q. ij. placuit. c. queſta. xiij. q. ij. Nec dictū Jnno. hoc probat ad qd inducit ſed pocius ↄtrariū loqtur em̄ vbi principiū eſt gratuitū puta offert redditus a petente anniuerſariū tunc em̄ ſine nota auaricie cōuentus vel collegiū pōt recipere oblatum et cōſtituere āniuerſariū Ex hijs bene ponderatis. licet mihi tale ſtatutū videat illicitū. nō tñ ſequit q̄ ſit ſymoniacū per ea que nota. Jnno. in.c. cū. m. de conſti. qꝛ ex ſola editione ſtatuti nō venditur aliqd ſpūale Sed ſi qd detur vel recipiat virtute huius ſtatuti. videt labe ſymoniaca fieri.

in hoc tamen nolo mihi credatur niſi ratio per me adducta videatur ſatis quadrare. quia cōtrariū vidi ſeruari.

Duodecimū exemplum Statutū ſuper adquirendo. ſtantiam in eccleſia.

Vid ſi ecclesia minatur ruinā aut nimis ē arta. ⁊ ſic ex cauſis rōnabilibus eſt reedificata indiget autē ad huc magna reparatōe. nec ſuppetūt facultates fabrice vnde vt cōuenienter perficiatur. fit ordinatio ab operariis eccleſie ex conſenſu rectoris eiuſdē vt quicunq; de voluntate eorū altare aliqđ in lateribus eccleſie cū feneſtra ſuis expēſis ornauerit atq; extruxerit tali detur honor ſtācie ſeu ſtalli iuxta altare ꝓ ſe ⁊ ſuc ceſſoribus ſuis ⁊ ꝙ poſſit ſtallum tale claudere. queritur an hec ordinatio ſit licita. pro quo ſciendum ꝙ dicit Cunradus ſūmenhart ſacre theologie doctor in vniuerſitate noſtra Tubingeñ. ordinarie legens de materia ſtalli in eccleſia obtinendi a laicis dicit ꝙ pro honore ſtalli ꝓprij habendi in eccleſia nec per modū p̄cij nec p modum alicuius qđ pricipaliter monere debet concedentē nec p modum ſtipendij cū ibi nulla ſit opa. nec etiā ex pacto. temporale poſſit dari aut recipi. ⁊ intelligit ſtallū proprium in ordine ad alios parrochianos. quia non adquiritur ꝓprio iure. Mouet aūt Idē doctor q2 habere talem p̄rogatiuam honoris eſt ius quoddā ſpirituale ſicut et locus eccleſie eſt ſacer et cōſecratus. nec ſtallum habere eſt opera ꝓ qua ſtipēdiū dari poſſit et pactio in ſpiritualibus eſt illicita. Putat tamen ſine omni pactione liberaliter donanti aliquid ad opus fabrice qđ ſit nota dignū poſſit rector eccleſie libere talem p̄rogatiuā cōcedere dūmodo hoc principaliter ꝓpter donum nō fiat. ſed ꝓpter actū meritoriū. quo mereatur laicus grām ꝓ gratia recipere. Et ad ꝓbandam hanc concluſionē adducit ſimilia vt de ſymo. c. tua. ⁊ de iure patronatus. et conceſſione indulgentiarum. Et poſt pauca ſubiungit. Quāuis de rigore loquendo nō eſſet damnandū tanq̃ malū in ſe quando eccleſia eſſet preſſa. et indigeret multa reparatōe et rector eccleſie ordinaret ꝙ quicūq; fidelium ad huiuſmodi neceſſariā reparationem manus porrigeret adiutrices. in tanto talis cōſequeretur ſtallū ꝓpriū in certa parte eccleſie qđ alias nō eſſet cōſecutus dicit tamen a tali ordinatiōe potius eſſe abſtinēdū hec ille Ex cuius dictis et allegatis apparet ꝙ putat hic nō dari ſpūale principaliter ꝓ temporali et bene iudicio meo. Nam ſicut honor habendi ſtallū ꝓprium in eccleſia cenſetur quid ſpūale Ita edificatio eccle-

ſie principaliter intenta. bonū publicū eſt et ſpūale. ꝓut dicimus de indulgentÿs que dant᷑ contribuentibus ad edificationē eccleſie cenſent᷑ principaliter dari pro vtilitate ſpūali nō ꝓ ſubſidio tēporali ſm. s. tho. ⁊ pe. in. 4. di. xx. cōcor. bonaūen. dicens ꝙ indulgentie cū ſint quid ſpūale nō pn̄t ſimpliciter dari ꝓ temporalibus ſed bene ꝓ temporalib⁹ ad ſpiritualia ordinatis pari mōdo honor ſtalli in eccleſia cenſet᷑ principaliter dari pro vtilitate ſpūali. i. ꝓ repatione ſeu extructōe eccleſie nō ꝓ ſubſidio temporali. Spūalia aūt hincinde vt no. hoſt. in. c. ad qōnes de reꝝ ꝑmut. pn̄t etiam ex conuentiōe parciū adinuicē cōmutari nec auctoritas ſuperioris neceſſaria eſt ad purgandū viciū qḋ nullū eſt. ſed ſolum ad auctoritatē ꝑſtandā. vt in ꝑmutatione beneficiorū quo ad titulū. ⁊ in alienatione ꝑpetua. rō hoſt. qꝛ ſpiritualiū cōmutatio adinuicē cenſetur ꝯtractus gratuitus Ex hÿs dictis attemptari poſſet ꝙ cōuentio parciū ſuꝑ honore ſtalli ḋ quo in qōne non eſſet damnanda dūmodo intentio eoꝝ ſit recta ita vt qui dat honorē ſtalli nō intendat hoc ius vendere ſed eccleſiā edificare Et recipiēs nō intendat ſtallū emere ſed ꝓ operis impenſis in edificationē eccleſie recipit ſtallū ad finē vt eo in loco quiecius poſſit deo ſeruire et ſalutē aīe ſue operari. etiā alias nō impenſurus facit qḋ notat Jo. de ger. in trac. de cōſolatiōe theologie Si ꝓfitetur inquit vitā clauſtralē rōnabiliter intendēs illic ſufficienter ſuſtentari alioquin non intraturus neqꝫ tn̄ ſymoniacus eſt dum intentio pricipalis eſt ſeruire deo ⁊ ſuſtentatio vite eſt ad illū finē ⁊ ab illo. Et placet mihi hic ꝓ conſcientÿs id qḋ in alio cāu Rich. in. 4. dicit ſeculares īquit. ꝗ dāt certā q̄ʒtitatē pecunie ꝓ miſſis ſeu āniūerſario innitent᷑ mori patrie q̄ʒuis in huiuſmodi ex ſimplicitate taliter loquantur ac ſi vellent emere videt᷑ ꝙ pie ſit interp̄tandū pactū eoꝝ ſcʒ ꝙ dent per modum elemoſine ⁊ ſunt admonendi de h̄ ꝙ non dent tanq̄ʒ preciū miſſe. ita hic admonendi ſunt vt non dent tanq̄ʒ preciū ſtalli. ſed in edificatione eccleſie. Et ſic ex p̄miſſis ſatis patet quid ſenciendū ſit de ſtatuto qōnis qḋ neqꝫ malū de ſe cōtinet nec ſpeciē mali aliquā quia ad publicū bonū et ſpirituale nō pro priuato cōmodo inuenit᷑ eſſe factum. poſſet tamen forte alia ratione impugnari hoc modo Qꝛ ꝑ ſtatutum tale videatur fieri alienatio iuris perpetui in qua requiritur auctoritas epiſcopi. c. i. de hÿs que fi. a et. xÿ. q. ÿ. ſine exceptiōe cum ſi. Secūdo videtur ꝙ reparatio eccleſiarum ſpectet ad ep̄m principalit᷑. c. de hÿs et. c. decernim⁹. x. q. i. et. c. vnio. q. ÿ. et. c. ꝯceſſo. c. q̄tuor. xÿ. q. ÿ. ſʒ pt rn̄deri ad p̄mā obiectōʒ ꝙ iura alle.

loquuntur in alienatione rerū ec-
cleſie immobiliū et iurium que ex
timationem recipiunt. In ſpiri-
tualibus vero que inextimabilia
ſunt ſecus. Nam ſpūalia ſiue ad-
miniſtratiões pñt inferiores epo
ex cauſa licite alijs cōcedere. puta
miſſas oṙones anniuerſaria. bene
ficia. ſic iubet dñs gratis accepi-
ſtis gratis date Mat. x. vel alit
et ſcdo pōt dici ꝙ hic nulla fit ali
enatio. ſed debiti iuris ſm̄ iuſti-
ciam diſtributio Cū em̄ quilibet
laicus habeat ius ſtandi in eccle-
ſia. c. eccleſia. c. omnes de cōſe. di.
i. Sit qꝫ vigilanter ꝓuidendū vt
in domo dei nihil inordinatū ſit
nihil ꝑpoſterū. c. miramur. lxi. di.
qḋ tunc fieri dinoſcit. cū bene me
ritis ac dignioribus loca dignio
ra tribuunt nec etiā in ciuilibus
equaliter honorant qui nihil vti
litatis afferūt ſicut ꝗ multū. hinc
eſt qḋ in ethicis dr ꝙ diues ꝛ pau
per pōt ſaluare amiciciā ꝑ analo
gū ille impendit vtile alter hono-
rem. Ad ſecundā vero obiectio-
nem. credo diſtinguenda tempo-
ra et cōcordabit ſcriptura Canō
nes em̄ allegati loquūt ſm̄ illa tē-
pora quibus fabricis eccleſiarum
ex oibus ꝓuentibus et oblationi
bus. quarta dabat vt. xij. q. ij. cō
ceſſo. c. quatuor cū multis alijs.
Sed hodie fere vbiqꝫ parum vel
nihil datur ex hijs fabrice. ſed cle
rici totū occupāt. ꝛ ſi hodie debe-
rent quartā iſtā et eam que debe-
batur pauꝑibus ꝑſoluere neceſſe
eſſet non ſolū numerū clericorum
ſed etiam monachorum minuere
cū ex reſiduo non poſſent viuere.
Ne aūt eccleſiarū edificatio deſe
reretur. hoc onus cōſuetudo. fe-
re tranſtulit in laicos ꝛ cū ſit lau-
dabilis cōſuetudo ideo eſt ſeruā
da. c. ad apoſtolicā de ſymo. ob hͦ
nō debet eſſe abſurdū ſi ꝓ eo one
retolerent in adminiſtratōe red-
dituū fabrice vt det grā pro gra-
tia. qḋ etiam in ſtatutis ſinodali
bus Conſtañ. diocesis noſtre in-
uenitur ꝑmiſſum. ita tñ ꝙ cum ſci
tu ꝛ conſenſu clericorū agant. de
quo in ti. de eccleſiarū procurato
ribus Adde ꝙ illi ex cōſuetudi-
ne fere vbiqꝫ faciunt alienatiōes
rez immobiliū fabrice ſine epi au
ctoritate. Nihilominꝰ ſub eoꝝ cu
ra videmꝰ fabricas magisqꝫ ſub
eccleſiaſticis puris ꝓſperari Ex
quibus patet nō eſſe mirū ſi ꝓcu-
ratores hmōi cum voluntate tñ
rectorꝫ eccleſie. honorē ſtādi in ea
habeant ordinare. Que oīa ſub
correctione melius ſencientiū vo-
lo eſſe dicta. Sciendū tñ laici ꝑ-
dictū ius in ꝓprietatē nō poſſunt
habere. cū ſacra loca. i nulliꝰ ſint
dominio. ſed vſum ſolū habent
ſicut de ſepultura dicit i hijs etiā
ſolū de gratia tolerant. qꝛ inuito
epo hec iura laici adqrere nō poſ
ſent ſm̄ doc. in. c. abolende de ſe-
pul. ibi vi. de hoc Ex hijs tamen
dictis confirmat ſatis ꝙ inferio-
res epiſcopo. prerogatiuā ſtandi
poſſunt cōcedere.

Tredecimū exemplum Statutū de ſepultura querenda.

Vnq̇d aūt pari modo ſaluari poſſit ſtatutū vt quicunq̧ dederit. redditū duorū florenoꝝ ad fabricam exhibeat ei honor ſepulture in eccleſia. Et videt̄ ꝙ ſic a ſimili eius qđ admittit. s. tho. 2. 2. q. c. de ꝓceſſione. Sed cōtra hoc clamant fere oīa iura. de quo xiij. q. ij. c. q̄ſta et multis ſe. et de ſepul. c. abolende. ꝓ clariori itaq̧ intellectu q̄onis certū eſt Si ſtatutū negatiue cōcipetur puta nullus ſepliat̄ in eccleſia niſi dederit tm̄. illud eſt ſymoniacū ſimiliter ſi diceret. quicunq̧ in eccleſia ſepelietur dabit tantū qꝛ talia ſtatuta hn̄t ſpēm exactiōis ꝯm doc. Sed de ſtatuto affirmatiuo prout in queſito. puto diſtinguendū eſſe. Aut per honorē ſepulture intelligimus officiū ſepulture. aut intelligimus locū ſepulture in eccleſia. de primo hoc eſt de officio ſepeliendi. hic nō querit̄. Sꝫ de loco i eccleſia in quo ſepeliri quis querit. de quo eſt tex. in. c. abolende de ſepul. qui dicit ꝙ terra cimiteriata pro ſepultura fodiēda vēdi nō dꝫ nō obſtāte quacunq̧ cōſuetudine. idem volunt iura alle. xiij. q. ij. nec valet argumentū de iure ſtandi ad ius ſepulture qꝛ de ſepultura eſt expreſſa ꝓhibitio in iure vbi etiā reprobat̄ ꝯſuetudo ꝯtraria vt i iurib' alle. In ſtallo ꝯo nihil expreſſe ꝓhibet̄. Et breuiter qđ hec ꝓ parte negatiua vr̄ eſſe determinata. p ea q no. hoſt. in ſūma de ſymo. in. §. qlit. ꝯ. q̇d de hijs cū ꝗ cōiter tranſeūt doct. vbi dicit ꝙ ſi ſint diuerſa cimiteria vni' eccleſie vel mōaſterij vnū in quo ſolū canonici ſepeliuntur aliđ cōe ⁊ eſt taxatū ꝓ quo alius a canōicis i cimiterio canonicoꝝ poſſit ſepeliri ſymoniacū eſt p. c. audiuimus ⁊. c. ſicut de ſymo. qꝛ ꝓ terra nihil recipi dꝫ. c. abolende alle. ſpēs em̄ mali eſt et auaricie ſignū Idem ſi maior crux non portetur niſi certa data pecunia. Certū eſt aūt ꝙ ſtatutū facit taxatio nē ergo ⁊c. per not. in. c. dilectus de ſymo. vbi pa. Quid dicemus cū inueniant̄ ſimilia ſtatuta i quibuſdā eccleſijs Crederem ſine dubio eſſe. ſi talia ſtatuta fierent ex intentiōe appꝛeciatōis rei ſacre cū tꝑali. aut ex cupiditate eccleſiaſticoꝝ puta ad cōmodū ꝓua tū eoꝝ vl' rōnabili cā nō ſubſiſtēte. ꝙ ſint illicita ex ꝯ̄ductis ꝓ parte negatiua Sed cū p̄dicta ſtatuta habeāt materiā immixtā pactionis ſeu ꝯmutatiōis ꝯm ſe capacem qꝛ ex ſepulchris in eccleſia exhalationes peſſime manāt in grauamen exiſtentiū in ea talia merito mercedē augēt vt videmus in mundatoribus taliū locoꝝ. Et ſimul occurrat vrgens eccleſie neceſſitas omnib' nota puta minat̄ ruinam et vetuſtate eſt collapſa

aut reparatione eſt neceſſaria nec fabrica ad hoc ſibi ſufficit. adde ꝙ ex cõſuetudine onus edifican-de eccleſie ĩpendit ſubiectis laicis qui obligant̃ ad huiuſmodi one-ra vr̃ mihi ꝙ hijs ↄcurrentibꝰ or dinari poſſint talia ſtatuta ſini-ſtra et oĩno ſuſpitione amota. puta mgr̃i fabrice exponant hoĩbus neceſſitates fabrice ſimul ꝗ ſtru-cture. Et iõ cõmuni ſenſu ſtatuat̃ prout in qõne Nam hoc mõ nul-la notari põt ſpẽs mali. ꝛ videtur ſpũale principaliter ↄcedi. ꝑ ſpũa li nõ ꝑ ſubſidio tpali ꝑut de hoc et alijs motiuis in p̃ce. qõne fuit tactũ Et ad iura in ↄtrariũ alle. rñderi poſſet ꝙ rõnabili ꝛ vrgen-te neceſſitate nõnunꝗ agere opor tet cõtra id qđ ẜm ſe ↄſideratum p̃tendit ſpẽm pietatis vtputa ẜm ſe nõ occidere hoiem aſpirat in fa uorẽ pietatis ꝛ tñ iudex zelo cõis boni laudabiliter occidit ꝑnicio ſum rei publice in quo cãu rõ pre-dicte pietatis vr̃ ceſſare. Ad hoſt. rñderi poſſet ꝙ reſpexit ad ſepul-turã in loco ſacro dũtaxat. Et ſi ſtatuat̃ ꝓ ſuſpectos affectiõe pecu nie extrahende ꝓ cupiditatẽ. Sꝫ ex hoc nõ ſequit̃ quin cauſis ꝛ cir cũſtantijs ſupra obſeruatis. hoc poſſet ꝑmitti Ex hijs rõibus vr̃ motus. p̃dictus doctor Cunradꝰ qui in ſimili qõne dixit Or de ri gore loquẽdo nõ eſſet damnandũ tanꝗ in ſe malũ. dũ eccleſia indi-geret repatiõe aut alia neceſſitate pia eſſet preſſa ſi ſtatueret̃ vel or-dinaret̃ ꝙ quicunꝗ fideliũ ad hu iuſmodi fabricã. certũ quid cõtri bueret cõſequeret̃ rõne ſue pie cõ tributiõis ius ſepulture in eadẽ. etiã quale alias ſibi nequaꝗ com peteret. dat ſimile de indulgẽtijs ſubiungit qꝛ tñ h̃re poſſet ſpẽm mali iõ tucius eſt abſtinere. hoc mihi pariter placet vbicunꝗ no-tari poſſet ſpẽs mali. Tñ lud. põ. in. ↄ. cccxliiij. tꝫ. ꝙ rõne ↄſuetudi nis bñ lꝫ plebano ꝓ loco ſepultu re aliq̃d recipe. vbi poterꝭ videre.

Decimũ quartũ exẽplũ. Statutũ de excõicatis.

Tẽ ſi ſta-tuto cauet̃ vt excõica-tus ſoluat. x. libras ꝑ quolibet menſe quo ſteterit excõi catus nũq̃d valet. hoſt. dicit ꝙ ſic qꝛ nõ exigit̃ hoc cãu. talis pecunia ꝑ abſolutiõe ſed ꝑ ↄtumacia nã ꝛ pecuniaria pena qñꝗ exigit̃ de iure canonico vt in. c. dilectus de offi. or. ẜm quoſdã tñ prius debꝫ abſolui ꝛ poſtea põt cogi ad ſa tiſ faciendũ ẜm formã ſtatuti ſequũ tur hoc cõmuniter doc.

Limitatio decima

Rõne vexatio nis in-iuſte.

Atiõe ve xatiõis indebite cõcur rit aliqñ ſpũale cũ tpa li abſꝗ ſymo. praui. ſaltẽ ex par-te dãtis tpale Et ꝓclariori intel-lectu illius limitatiõis Queritur vtrũ impeditꝰ de facto ab aliquo ꝙ nõ põt re vel iure ſuo ſpũali li-

bēre vti. poſſit redimere vexatio-
nē ſuā. dando pecuniā. vt non in
currat ſymoniā. ꝓ parte affirma-
tiua eſt tex. i. c. dilect⁹ ⁊ de ſymo.
vbi habet̃ ꝙ datio pecunie pro iu
re ſpūali queſito ꝯſeruando ꝯtra
moleſtationē īdebitā nō inducit
ſymoniā nec turpitudinē al's nō
potuiſſet vexat⁹ ibi repetere pecu
niam datā qꝛ qn̄ turpitudo ver-
ſatur ex vtraqꝫ ꝑte nō eſt locus re
petitioni vt. l. iiij. ff. de ꝯdi. ob tur.
ca. Et in regula in pari delicto de
reg. iur. lib. vi. vnde pa. no. ex tex.
c. dilectus ꝙ ſine aliquo vicio pōt
dari pecunia p̄lato ab eo qui iniu
ſte vexat̃ i iure ſuo vt ſic redimet
vexationē facti. hoc ibi etiā tenet
glo. ⁊ in multis alijs locis Idem
ꝓbat tex. in. c. queſitū. i. q. iij. cum
glo. Sed ꝓ ꝑte negatiua adduci
poſſunt multi tex. iuris. c. quere-
lam de ſymo. vult ꝙ eccleſia redi-
mi non pōt ſicut nec emi. Et. i. q.
iij. §. quolibet vbi. b. ambro. ait
ſacri ordines nec p̄cio ſunt emēdi
nec redimendi ⁊ in. c. ſe. incipit
Nullus glo. de hoc diſputat. fa-
cit ꝓ hac parte. xvi. q. vij. decias.
⁊ ſe. c. decimas vbi ꝓhibet̃ ne de-
cime a ppl'o redimant̃. et ibi glo.
ꝓ ſolutiōe. Notandū ꝙ redem-
ptio vexationis. ſue de ꝑ ſe nec eſt
mala neqꝫ ſpēs mali. ſm cōit̃ doc.
cū fiat auctoritate iuris. qui aūt
peccat nō peccat legis auctoritate
c. qui peccat. xxiij. q. iiij. vnde re-
gulariter in tpalibus licite redi-
mit̃ vexatio tam ꝓ iure q̄ſito q̄m

ꝓ iure q̄rendo ſed recipiēs pecu-
niam ſic indebite tenet̃ illā reſtitu
ere li. ⁊. §. gñatur. ff. de calum. et
l. iiij. ff. de ꝯdi. ob tur. ca. In ſpūa
libus vero vt euit et prauitas ſy-
moniaca aliqn̄ ꝓhibet̃ in quo tn̄
multū variāt doctores. Et eſt ge
nerale dictū ꝙ in ſpūalibus ꝓ iu-
re q̄rendo nō ſit licitū dare pecu-
niā etiā ad redimendā vexationē
ſecus ꝓ iure q̄ſito. c. dilect⁹. ij. de
ſymo. Nam in primo cāu vr̄ pecu
nia dari vt liberius poſſit conſeq̄
ſpūale. Sed qn̄ eſt iam ius queſi
tū et vexat̃ quis in eo ſuo iure tūc
pecunia ꝓprie dat̃ ꝓ vexatiōe re-
dimenda. vnde impedito an̄ ele-
ctionē de iure vel de facto non eſt
licitū dare tpale aut ꝓmittere im
pedientib⁹. vt nō impediāt d̄ hoc
eſt tex. in. c. nobis e. ti. vbi electio
ſymoniaca dꝛ ex eo ꝙ ꝓmiſſa fuit
pecunia electoribus. etiā eligēdo
ignorante. a forciori ſi ipſe eligen
dus dediſſet vel promiſiſſet. Et
idem credo dicendū eſſe. in p̄ſen-
tando ad bñficium. i. q. v. c. i. Et
idem in recipiēdo ad religionem
c. veniens de ſymo. Nam ſi quis
etiam de facto impediret eligen-
dum ne eligeretur. aut preſentan
dum ne preſentaretur. aut mona-
chandū ne reciperetur tales ſic im
pediti non poſſent vexationē ta-
lem redimere ſine ſymoniaca pra-
uitate Et hoc communiter tene-
tur Eſt bene verum ꝙ impedien-
tes aliquem a conſecutione alicu
ius beneficij ⁊ faciunt intentione

dānificādi eūdē vel ex odio aut inimicicia ꝙ grauiter peccant Et ſm ſco. ac rich. in. 4. di. xv. tenet etiā ad aliquā reſtitutionem. de quo tn̄ ꝓ ſūmiſtas in materia reſtitutionis eſt videndū. Eſt etiā verū ſi aliq̄s de quo ꝯſtaret ꝙ nullū intereſſe haberet in electiōe ſimpliciter īpediret. ne electio fieret in hoc caſu poſſet capl'm redimere vexationē ſuā. ſm guil. ꝛ cōiter ſcribentes et hein. boic. de hoc late in. c. Mathe⁹ e. ti. Sꝫ in hoc caſu capl'm impedit nō in iure q̄rendo. ſed in iure queſito et debito. de iure. n. capl'm eligere habet c. i. de elec. cū ſi. Et idem dicendū eſſe credo de patrono ſi impediatur de facto ne p̄ntet vbi cōſtaret impedientē nullū h̄re intereſſe. Et idē dicendū in monaſterio ſi conuentus de facto impediat ne monachū recipiant. aut p̄latū eligāt Et ſimiliter qđ dictū eſt de electione vel p̄ntatiōe habet locū in libera collatiōe de qua in. c. vno ne ſe. va. lib. vi. Nemo em̄ ꝓ pecuniā dꝫ ſibi pare viā ad rem ſp̄ualē cōſequendā ſm. s. Tho. in. 2. 2. q. c. Jo. an. et panoꝛ. alioſqꝫ poſtq̄ꝫ ꝓ quis electus eſt ad dignitatē vel beneficiū Et tūc. aut ꝯtradicitur ei de iure aut de facto. Si em̄ datur pecunia ꝯtradicentibus de iure maīfeſta ſymonia eſſet ſm oēs tex. et glo. in. c. Matheus et. c. de hoc. Si aūt dat pecunia ꝯtradicentibus de facto ſunt op. glo. in c. matheus vult ꝙ nō cōmittatur ſymonia ad idem glo. in. c. audiuimus e. ti. Inno. vero in. c. Matheus tenet cōtrariū dicēs ꝙ ante cōfirmationē nō dꝫ dari pecunia ſiue cōtradicat de iure ſiue de facto a. le. dicta per ſe in. c. ſignificaſti de elect. et hoc placet panoꝛ. qꝛ ꝓ iure querēdo nō eſt licitū dare pecuniā etiā ad redimendā vexationē vr̄ em̄ tunc pecunia dari vt liberius poſſit cōſequi iſtud ius ſp̄uale. Idē Jo. an. Sed cū glo. tenet guil. poſt ray. in ſum vbi dicit Si manifeſtū eſſet ꝙ impediens nullū ius hꝫ in electiōe ꝛ poſt electionē factā ſe opponeret ne electus ꝯfirmaret vel inſtitueretur. allegans id ſolū ꝙ ſine eius aſſenſu eſſet electus. poſſet tūc redimere vexationē ſuam ſicut magiſter hic innuit hec ille. Et cōcoꝛ. ſatis s. tho. vbi ſupra et ſūma piſana. ꝛ Jo. i ſūma. ꝛ cōiter ſūmiſte. quos ego credo bn̄ dicere. ſi pecunia nō det ꝓ cōfirmatiōe ſed aliter electū de facto impedienti. Si vero detur ꝓ cōfirmatiōe magis dubium eſt videt em̄ per hoc parare ſibi viā ad rem ſp̄ualem. i. ꝯfirmationē cōſequendā vnde ſi ſibi denegetur cōfirmatio pōt ad ſuperiorem h̄re recurſum. Nihilominus in hoc caſu dicit pe. de pal. ꝙ qn̄ datur pecunia a ſe vel ab alio coſciente et cōſenciente ꝓ ꝯfirmatione electionis eſt ſymonia niſi q̄s faceret redimendo vexationē qđ fit qn̄ hō dat pecuniā nō vt aliqđ ius adquirat ſibi ſed ne in adq̄ſi-

to iure iniuſte impediatur. Et ſic
vult ſm doc. Cunradū ſummen-
hart ꝙ ſi q̇s habeat ius ad aliquā
rem que ſibi iure debeaṫ et aliq̇s
impediat eū quo minꝰ eā aſſequa
tur poſſit illi dare pecuniā ꝑ con
ceſſione vexatiōis Nā electus hꝫ
ius ad cōfirmationē petendā ita
ꝙ ſuperioꝛ teneṫ eū cōfirmare niſi
habeat cām legitimā cōtra eū igi
tur ꝛc. Ego puto ꝙ pꝛimū ſerua-
retur in pꝛactica Sed vbi electꝰ
eſſet Idoneus et ſufficiēs. et ſupe
rioꝛ recuſaret eū cōfirmare. ſolū
ex eo ꝙ nō daret pecuniam ſi tunc
daret intentione redimendi ve-
xationem exiſtimo eum in foꝛo cō
ſcientie ſatis tutum eſſe ex pꝛemiſ
ſis Et idem qđ de ꝯfirmatiōe di
ctū eſt. militat etiā in inſtitutione
pn̄tati ſeu inueſtitura per omnia
cum ſint quo ad hoc ſimilia.

☞ Cōſequenter videndū eſt
de hijs qui hn̄t ius in re. vtpote
quoꝛū electio eſt cōfirmata. vel q̇
bus collata ſunt beneficia. aut q̇
ſunt inueſtiti ſeu inſtituti Ita ꝙ
eis queſitū eſt ius in re Nūquid
tales ſi impediaṅṫ in iure eis que
ſito poſſint vexationē ſuā pecūia
redimere. In hoc articulo iterū
diſcoꝛdant doc. In hoc tn̄ ꝯcoꝛ-
dant puta. Si is cui eſt adquiſi-
tum ius eſt in poſſeſſiōe illius iu-
ris ꝛ nihilominꝰ moleſteṫ đ facto
licitū eſt ei aliquid dare. ꝛ redime
re vexationē. licet recipiens tenea
tur ad reſtitutionē accepti hoc ꝓ
batur in. c. dilectus de ſymonia.

Si vero vexaṫ de iure vt qꝛ ep̄s
vult eū iuſte deponere vel aliquis
iuſte accuſare vel foꝛte quis p̄ten
dit ſe ius in beneficio hr̄e et tunc
vexato nō licet aliquid dare quia
nō redimitur tūc vexatio facti vt
not. in. c. Nemo eo. ti. fa. c. Niſi
eſſent de p̄ben. Ideo etiā ꝓhibeṫ
tranſactio ſuꝑ bn̄ficio. c. ꝯſtitutꝰ
de trāſac. Tn̄ inno. ibi dicit Si
is q̇ ius habet in bn̄ficio dat ali-
quid vt quiete in eo maneat non
cōmittit ſymoniā ſeq̇tur panoꝛ.
Qui etiā no. poſt glo. in verbo il-
licite i. c. cū pꝛidē de pac. Q꞉ ſi cer
tus ſum me hr̄e ius in aliquo be-
neficio non pecco ſi do pecuniam
ei q̇ mouet mihi litē vt deſiſtat a
mea vexatiōe. et hec vera vbi ſum
in poſſeſſione ſm omnes.

Aut is qui vexaṫ vel impedi
tur nō eſt in poſſeſſiōe illius iu-
ris queſiti Et tūc ſm Inno. Si
nō habet poſſeſſionē puta qꝛ fuit
ea ſpoliatus. aut aliq̇s alias poſ-
ſeſſionē illiꝰ rei illicite detinet in
vtroqꝫ cāu nō licet vexato vel im-
pedito ꝑ cōſecutiōe iuris ſui da-
re pecuniā. ꝯtradictoꝛi vel rem ſu
am occupanti. qꝛ nō ſolū redime-
ret tūc vexationē. ſed etiā recupa
ret poſſeſſionē amiſſam vt in pꝛi-
mo cāu. aut de nouo adq̇reret rē
ſibi de iure debitā cuius poſſeſſi-
onē nunq̄ꝫ habuit vt in ſcđo caſu
ꝑ quo facit. c. decimas. xvi. q. vij
cū glo. ibidem ſequiṫ. Inno. Io.
an. ꝛ panoꝛ. in. c. ad aures ꝛ in. c.
dilectus alle. Contrariū vero te-

net hug. in alle.c. decimas qui nõ
facit vim in poſſeſſione dũmodo
is q̇ habet ius in re credit intru
ſum ſiue poſſidentẽ ius nõ habe-
re vt ibi recitat archi. Idem vide
tur velle glo. in.c. dilectus. a lle.
dicens cũ ille qui vexat nullũ ius
habet niſi qꝫ vexat de facto. eq̇us
eſt ꝙ poſſit quis redimere vexati
onẽ ſine peccato. ſubiungit. ꝙ eps
nõ ꝯmitteret ſymoniam ſi qñqꝫ re
dimeret vexationẽ. i. decias idẽ
dicendũ ait de bñficio vel officio
iniuſte interdicto ꝙ nõ cõmittit
ſymoniam qui dat ꝓ ſua reſtitu-
tione Et glo. in.c. queſitũ. i. q. iij.
dicit vbicunqꝫ quis ſcit aduerſa-
riũ ſuũ nõ credere ſe ius habere re
dimet vexationẽ ſuã. Cõſentit ſa
tis. s. tho. 2.2. q.c. et ray. in ſũma
qui nullã faciunt mẽtionẽ de poſ
ſeſſiõe Idem facit bar. in ſumma
piſ. Si inquit ꝑbenda mea me ꝑ
iniuriã remoto alij data ſit et ego
recupo aliquo dato nõ puto eſſe
ſymoniã ꝑſertim ſi ab aliquo ty-
ranno ſpoliatus ſum ſm angelũ
Si aũt ꝑ ſuperiorẽ ſũ amotus vr̃
ſecus. etiã ſi iniuſte ſum amotus
etiã ꝑ priuationẽ. Sed ꝯtra hoc
vbi conſtat ꝙ iniuſte ſum ſpolia-
tus fa. ꝓ hac parte. c. i. de vſur.
vbi glo. ſi laicus aliqs iniuſte de-
tinet poſſeſſionẽ aliquã que fuit
clerico in beneficiũ aſſignata. lici
tum eſt clerico eam de manu laici
redimere. propter hec ⁊ hijs ſimi-
lia licet panor. ſequit̃ Inn. ⁊ Io.
an. tñ ipe putat ſi ꝓpter potentiã
aduerſarij vel impotentiã ſuam
clericus nõ poſſit de ſimili illã poſ
ſeſſionẽ cõſequi apud ſuperiorem
ꝙ tũc vt euitet magnũ ꝑiudicium
licite dare poſſit pecuniã ꝑ ea que
no. Iohã. an. in.c. ad aures. e. ti.
Ex quo ſatis colligit̃ ꝙ deſtricta
rõne nõ eſſet ſymoniacũ in cãu q̃-
ſtionis dare pecuniã. honeſtius
tñ eſſet ante oĩa. ad ſupiorẽ habe
re recurſum. Et hoc in beneficia-
libus.

Primus. §. De redẽptione decimarum.

R redimẽ
i dis ꝓ decimis. altius
erit indagãdũ Triplicit̃
eñi laici inueniunt̃ decimas tene-
re Aliqñ in feudũ antiquũ ab ec
cleſia. ſeu a papa Aliqñ detinent
eas ſine titulo ab antiquo tñ de
cuiꝰ inicio nulla eſt memoria. de
hijs modis mentio habet̃ in.c. cũ
apoſtolica de hijs que fi. a pre. et
in.c. ꝓhibemus de deci. ⁊ in.c. ij.
circa fi. e. ti. lib. vi. Aliqñ ⁊ tertio
ruſtici detinẽt decimas. q̇ eas re-
cuſant de bonis ſuis ſoluere de
hijs decimis loquit̃ tex. in.c. deci
mas. xvi. q. vij. vbi dꝛ ꝙ decime
nõ ſunt redimẽde a pplo. Qñ er-
go laici tenẽt decimas ab eccleſia
in feudum ab antiquo puta ante
tpus lateranẽ. cõcilij de hijs fue-
runt inueſtiti. vel poſtea a papa ex
cã. vel etiam ſi tenent eas ab anti
quo ſine titulo. In hijs duobus
caſibus Si eccleſia ꝓchialis

illas cōmode nō pōt de manibus laicoꝝ obtinere gratis. licite pōt pecunia redimere auctoritate epi interueniente. tenet ray. alexan. d ales gof. hoſt. ⁊ glo. in. c. altare i. q. iij. q̄ dicit redēptionē a militibus ſine ſymonia poſſe fieri immo guil. tunc credit nō eſſe neceſſaria epi auctoritatē. qꝛ cuilibet licet ius ſuum redimere neqꝫ eſt aliqua ſymonia ex parte redimentis qꝛ non dat tpale ꝓ ſpūali ſed temporale ꝓ temporali ſcilicet ꝓ fructibus decime iniuſte detente ius qꝫ ſpūale ꝑcipiēdi decimas remanet ſemꝑ penes eccleſias a quocūqꝫ fructus vſurpant̄. ꝑ hoc facit op. c. i. de feud. et. c. i. de vſu. vbi eccleſia ꝓchialis recipiens huiuſmodi decimas in pignoꝛe. non tenet̄ fructus in ſortē cōputare. vnde quo ad decimas ſine titulo a laico detētas nō eſt dubiū. Sꝫ de decimis in feudū legitime cōceſſis. vbi vtile dominiū recuperatur. ⁊ ſic nouū ius. in eo poſſet dubitare. Sed id nō videt̄ obſtare ꝯſolidatur em̄ eo cāu. vtile dominiū cū ꝓprietate cōſenſu vaſalli. et liberatur vaſallus. a debito ratione feudi de quo in. c. i. de feu. ⁊ in. c. interdicimus de decimis ꝑ doct.

☞ Uerum ſi alia eccleſia q̄ꝫ parrochialis velit redimere decimas. in primo vel ſcdo caſibus cū ꝓ pecunia nouū ius adquirat vr̄ ſymoniacū eſſe ꝑ no. in. c. dilectus de ſymo. Tn̄ ad huc videt̄ diſtinguēdū. Nam ſi vult redimere decimas quas laicus in feudū ꝑpetuum habet monendus eſt vt reſtituat eccleſie parrochiali ſi non vult reſtituere credit Guil. ꝙ eas poſſit redimere interueniente auctoritate epi. nec tunc requiratur cōſenſus capl'i ar. c. cum apoſtolica alle. ꝑ hoc facit qđ tenet hoſt. pe. et panoꝛ. in. c. interdicim⁹ de deci. vbi tenent ꝙ talis eccleſia auctoritate epi decimas laico in feudum conceſſas poſſit accipere in pignoꝛe licet Jo. an. cōtradicat. Sed in fauoꝛem eccleſie vl'is primū videtur verius vt ſaltē reuertantur ad aliquā eccleſiā an autē hoc cāu fructus faciat ſuos dupliciter dicit em̄ hoſt. in pignoꝛe ꝙ fructus debꝫ computare in ſoꝛtem niſi foꝛte conſenſerit eccleſia ad quam ſpectāt ar. c. j. de vſur. q̇d autem ſi non cōſentiat. videt̄ ꝙ nihilominus fructus ſuos faciat. ex quo auctoritas epi interuenit ſm̄ foꝛmam capituli cū apoſtolica. que purgare vr̄ viciū ar. c. Niſi de pꝛeben. Nam ꝓpter magnū fauoꝛē ꝑmiſſum eſt ſi laicus monitus nō vult remittere decimas ꝓpꝛie eccleſie. ꝙ poteſt cū conſenſu epiſcopi aliena eccleſia recipere. nec enim videtur alienatio. vera cū vn̄a ſit eccleſia. et omnes eccleſie ſunt quaſi ſoꝛoꝛes. vt no. glo. in ꝟ. alienare in. c. cū apoſtolica in hoc tamen vellem alios audire.

De redemptiõe decimarũ a militibus.

N decimis vero detentis a militibus ſine titulo. transferendis in aliã eccleſiam a parrochiali nõ ſufficeret auctoritas epi ar. no. in tex. et glo. c. interdicimus. ſicut em̃ alia eccleſia tales decimas nõ poſſet recipere in pignore ex auctoritate epi. vt doc. ibi cõiter tenent. forcius nõ poſſet auctoritate ſolius epi redimi. immo guil. tenet q̃ nec eps nec cathedralis eccl'ia hodie poſſit recipere in pignus decimas parrochialiũ eccleſiarũ licet in eis ius habeat pr̃onatus. c. interdicimus. vnde ad hoc vt alia eccleſia a prochiali redimere poſſit decimas huiuſmodi neceſſe videt̃ q̃ interueniat auctoritas epi cum conſenſu capl'i. tales em̃ ex cã poſſũt decimas vnius eccleſie dare alteri. c. dudũ de re. ec. nõ alie. In vtroq; ergo cãu vbi alia eccleſia redimere vellet tucius eſſet q̃ omnia ponerent̃ in manus epi et poſtea epus aliquid dari faceret laico et ſeruaret̃ nihilominus in aliĳs forma iuris ſm quoſdam.

questio incidẽs Sed nũqd laicus cõmittit ſymoniam qui nõ vult decimã male detentã dimittere niſi detur ſibi pecunia So. guil. dicit licz miles peccet tñ ſymoniã nõ ↄmittit q: tantũ tẽporale vẽdit. i. fruct⁹ decimarũ ius em̃ ſpũale ꝑcipiendi decimas ſemꝑ remanet apud eccleſiã a quocunq; fructus iniuſte vſurpant̃ põt tamẽ eſſe ſymoniacus intentione ſola et voluntate nõ re ipſa ſcz ſi intendit vendere aliqđ ſpũale Idẽ tenet Jo. i ſumma con. licet hoſt. dicat q̃ laicus cõmittat ſymoniam qui nõ vult decimã male detentam dimittere niſi det̃ ſibi pecunia vt no. in ſumma cõfeſ. qđ põt intelligi quo ad ſymoniã mentalẽ ſm wil. ſcz ſi intendit vendere aliqđ ſpũale. facit qđ ſcribit ray. ti. de decimis poſt Jo. ⁊ tan. decime inquit duplici rõne debent̃ eccleſĳs. ſcz intuitu diuini obſequĳ. xvi. q. i. q̃ſti. hoc iure cũ ſint mere ſpũale. nõ pñt a laico teneri q: tale ius nõ cadit in laicũ ar. x. q. i. hanc ↄſuetudinem cũ ſi. Jtẽ debent̃ in ſignũ vl'is dominĳ. xvi. q. i. reuertimini. c. tua de deci. et hoc iure cũ ſit ciuile cadere poſſunt in laicũ nõ quo ad ꝓprietatẽ ſed quo ad fructuũ ꝑceptionẽ. ſuple ſm guil. nõ ſuo noĩe principaliter ſed noĩe eccleſie habendã. penes quã manet ius ⁊ ꝓprietas percipiendi decimas. aliud eſt em̃ ius recipiendi decimas et aliud res ſm. s. tho. 2. 2. q. 87. et no. glo. in. c. ꝑuenit. i. q. iĳ. vnde res ſeu fructus. poſſunt laicis in feudũ dari vel ꝑ priuilegiũ cõcedi. etiã ꝑpetuo vt in p̃dictis locis colligit̃ ſatis ↄcor. alex. đ ales

Cum aũt videam⁹ q̃ paſſim apud nos monaſteria et eccl'ie alie a parrochialibus ꝓprĳs redimunt decimas a laicis detentas

etiam ſine titulo. abſqꝫ auctoritate ſeu cõſenſu epiſcopi et qui cautius agere volunt cõſenſum epiſcopi adhibent raro aũt aut nunquam. cum hoc capli cõſenſus interuenit quis tales cõtractus excuſabit. profecto ſm ius ſcriptũ nemo vt arbitror. neceſſe qꝫ eſt dicere omnes cõtractus tales ſymoniacas ex eo ꝙ redimẽti vel pocius ementi ius decime de nouo queritur fa. glo. in. c. altare in fi. Niſi altero de duobus modis dicere poſſemus. primo ꝙ ſicut ex ſupradictis patuit. miles ſeu laic⁹ nihil ſpũale poſſidet. ſꝫ ſolũ temporale vendit. Ita emens argumento a correlatiuis. non niſi tpale. i. res ſeu fructus decimarum emit. et ſic de iure ſymoniã nõ cõmittit q̃ nõ cõmittitur niſi vbi temporale ꝓ ſpũali cõmutatur Aut ꝙ ꝯſuetudo tãti tpis de cuius inicio nulla eſt memoria defendat. propter rõnẽ in. c. cũ apoſtolica de hijs que fi. a pre. vt vel hoc modo decime redeant ad eccleſiam. et qꝛ aliud eſt alienare qd ab eccleſia poſſidetur et aliud qd detinetur a laico ad vſũ eccleſie reuocare ad de ꝙ epi et eccleſie parrochiales hoc ſciunt et tolerant. Eſt etiã verum qd. b. hieronimus ſup quo fundat ſe papa in. c. cũ apoſtolica indiſtincte loquitur de decimis a laicis male detentis nõ fatiens differentiã an in feudũ habeant vel ne et cũ ſuo tpe diſtincte eſſent iam parrochie de cõſenſu tñ ſolius epiſcopi commemorat in hec verba ad damaſum papã ſcribens Qꝫ aũt beatitudo tua queſiuit vtrũ vſum decimarũ et oblationũ ſecularibus prouenire poſſit nouit veſtra ſanctitas oĩno nõ licere Quãobrem ſi aliqñ fuerint ab hijs male detẽta que diuini iuris eſſe noſcũtur et in vſum tranſierint monachorum et ſeruorũ dei. epo tñ loci illius ꝑbente cõſenſum cõſtabũt eis oĩa ꝑpetua firmitate ſubnixa hec ille et habentur. xvi. q. i. in. c. vlt. et in. c. cũ apoſtolica in qbus verbis bea. Hiero. de feudo nullã facit mentionẽ et forte nõ dum vſus feudorum habebatur. Itẽ et de ſolo epo cõmemorat. Eſt bene verũ ꝙ papa in. c. cũ apoſtolica dictũ. b. hiero. limitat. ꝙ intelligendus ſit in decimis quas laici in feudũ antiquũ habent. et etiã in donatione que eſt cõtractus gratuitus tamen qꝛ. b. Hiero. indiſticte loqr potuerũt forte mõſteria et eccleſie antiquitus credere. decimas a laicis detentas et ſic nõ poſſeſſas a parrochialibus eccleſijs. licite poſſe recuperari a quacũqꝫ eccleſia. gratis vel ſi nollent laici gratis ꝑmittere data pecunia redimere vexationẽ eccleſie vl'is. conſentiente epo loci. publice em̃ intereſt vt tales decime reuocentur ad eccleſiam Ita imaginari poſſet aliqua rõnabilitas cõſuetudinis ſed dubito multũ ſi cõnctũ tale ſuſtineri poſſit ego em̃ difficilime bon⁹ iudex ſum in hijs que moribus inualu

erunt et equitatē aliquā pre ſe ferunt ſiue ad cōdemnandū ſiue ad abſoluendū quō aūt ſine auctoritate epi pdicta fiant aut quēadmodū excuſetur ꝙ laici qui ex more vendūt decimas quas detinēt alijs laicis nulla epoꝝ auctoritate interueniente dicat apollo. qꝛ niſi dicamus ꝙ ſola tpalia vendātur et emant. ⁊ nihil ſpūalitatis. deficiunt oēs in ſalutari ſuo.

De redēptiōe decimaꝝ ab agricolis.

Ixi tertio decimas detineri a laicis puta qn̄ decimas de bonis ſuis nō ſoluūt An tūc redimi poſſint. eſt tex. cū glo. in. c. decīas xvi. q. vij. ꝙ nō etiā a pprijs eccleſijs rōnem dicit eſſe glo. in. c. dilectus. ⁊. ne alij ſumant exemplū et ne ppterea credant ſe ius habere in decimis hijs tn̄ nō ob. ſubiungit glo. Sed nō ↄmitteret epus ſymoniā etiā ſi qn̄ꝙ redimeret. et Idē tenet hug. in. c. decimas glo. autē. in. c. altare. i. q. iij. in fi. videtur velle ꝙ ſit ſymoniacū Ego ex ſupradictis de hijs q̇ hn̄t ius i re licet nō habeant poſſeſſionē. crederē opinionē hug. ſatis tutā. qn̄ facit vim in poſſeſſiōe. dūmō det tpale ſola intentōe redimendi vexationē indebitā. licet faciat contra iuris phibitionē qꝛ nō ſequitur redemptio eſt cōtra ius ergo ſymonia cōmittitur.

Secūdus. §. De excōicato redimente vexationem.

a N autē excōicatus cui denegat abſolutō poſſit redimere vexationē ſuā ſine pctō. Reſpōdet diſtinguēdo Si exigit pecunia q̄ſi pena culpe pcedētis p qua fuit excōicatus factū q̇dē nō eſt ſymoniacū etiā in exigente. niſi intētio ſit corrupta Sed ſi exigat tāq̄ꝫ pciū abſolutiōis ſymoniacum eſſet ſm tho. pe. ⁊ hoſt. ꝑterea ⁊ ſecūdo ad huc diſtiguit. aut em̄ q̇s eſt iniuſte excōicatꝰ aut iuſte. Si iniuſte dicit glo in. c. dilectus ꝙ talis nō peccat ſi dat q̇d p ſua abſolutiōe ſed ille q̇ recipit ſymoniā cōmittit. qꝛ q̇ dat nullū ius adq̇rit ſed dat vt ius adquiſitū retineat vel redimat qd̄ licitū eſt. i. q. iij. queſitū cū ſi. Si vero iuſte ſit excōicatus ⁊ pciū dat vt abſoluatur ſymonia ex vtraꝙ pte ↄmittitur. c. nēo. c. ad aures de ſymo. c. nullus. i. q. i. p quo ſciendū ꝙ dupliciter dici pōt q̇s excōicatꝰ iniuſte. Prio qꝛ nō ex cā rōabili. aut nulla monitōe pmiſſa. ⁊ ſic d̄ alijs talis ſnīa nihilominꝰ ligat q̇ ad eccleſiā militātē. hinc illud tritū Snīa paſtoris ſiue iuſta ſit ſiue iniuſta eſt timenda. c. Sentētia xi. q. iij. Secūdo mō dꝛ excōicatus iniuſte etiā ille. qui ex iuſta cā ⁊ ſeruato ordine iuris excōicatus eſt. tn̄ ſatiſfecit. et nihilominꝰ denegat ei abſolutio cāus ē in. c. ad aures de ſymonia. p cōtrariū du

pliciter quis dicit iuſte excōicat⁹ primo q̄z ex iuſta cā ꝛ ſeruato ordine iuris. talis licet poſtea ſatiſfecerit. nihilominus verū eſt dicere ꝙ ab initio iuſte excōicat⁹ fuit. Secūdo modo q̄z fuit excōicat⁹ iuſte. i. ex cauſa iuſta ꝛ ſeruato iuris ordine. vel etiā nō ex cā rōnabili aut nō ſeruato iuris ordine ligat tñ ſnīa paſtoris. nec ad huc ꝓbauit ſniam iniuſtā aut vbi iuſta eſt nō ſatiſfecit. hijs p̄miſſis puto ꝙ excōicatus iuſte hoc ſecūdo modo nō poſſit ſine labe ſymonie pecunia abſolutionē querere. c. Nemo alle. vbi dr ſymoniacū eſſe precio peccatorē ante pniam recōciliare iuncto. c. Nullus cū p̄ce. i. q. i. debet em̄ prius docere de iniuſta excōicatione ſi pōt. vel ſatiſfacere. ꝛ ita intelligo glo. in. c. dilectus. que dicit ſi iuſte excōicatus preciū dat vt abſoluat ſymonia eſt ex vtraqꝫ parte Si ꝟo excōicatus iniuſte docuit d̄ iniuſta excōicatiōe vel licet iuſte excōicat⁹ fuiſſet abinitio tñ ſatiſfecit ꝓut eſt cāus in. c. ad aures. q̄z tūc debuit ſine difficultate abſolui. ſi denegetur abſolutio niſi det pecunia. dicit glo. in. c. dilect⁹ ꝛ idē facit glo. in. c. ad aures ꝙ talis poſſit vexationē ſuā redimere nec ex parte ipſius ſymonia ɔmittit. Sed recipiens ſeu exigens eſt ſymoniacus vt probat tex. ibidē ꝛ in. c. ad aures et in. c. null⁹. i. q. i. In quo tñ Inno. tenet cōtrariū nō em̄ ꝓ abſolutōe talis dz aliquid tpale impendere ſed debet habere recurſū ad ſupiorē ar. c. nullus de iur. patro. hās op. Jo. an. ɔcordare volens. d. ꝙ aut iſti iminet aliqd̄ preiudiciū ex dilata abſolutiōe puta q̄z ſperat eligi vel debet eligere vł pſcriptio currit ɔtra eū niſi agat ꝛ tūc ꝓcedat op. glo. vt dicat pocius redimere vexationē ſuā aut nō ſubeſt tale piculū et procedat op. Innoc. panor. dicit hoc ſatis probabile et equū. In hoc ſentit doc. Cunradus ſūmenhart. ꝙ ſi ex cauſis ſupradictis excōicatus pōt pecunia redimere abſolutionē ſignū eſt ꝙ redimens etiā. minori ex cā nō cōmittit ſymoniam Ego poſt factū ſimpliciter manerem cū glo. an̄ factū ꝟo idem dicerem in foro conſcientie.

☞ Idem qd̄ in excōicatiōe ſupradictū eſt puto tenendū eſſe cōformiter in ſuſpenſiōe in interdicto. aut recōciliatiōe in ſacramento pnie. ꝛ alijs de quib⁹ in. c. Nemo de ſymo.

Tertius. §. In collatiōe ſacramētoꝝ an vexatio poſſit redimi.

Ed quid dicem⁹ in collatiōe ſacramentoꝝ ac ſpūaliū an in cāu iniuſte denegatōis eoꝝ poſſit licite vexatio pecunia redimi Et videtur ꝙ ſic ad hoc tex. in. c. queſitum. i. q. iij. vbi religioſi ius ſuum redimebant ſine peccato Et dicit gloſa ibi dici pōt ꝙ vbicunqꝫ quis ſcit

aduerſariū ſuū nō credere. ius ſe habere. redimat vexationē ſuam Idem facit. c. dilectus de ſymo. vbi pplus ſine peccato ius ſuū redimebat Et dicit glo. qñ ille qui vexat nullū ius habet ſed de facto ⁊ iniuſte vexat equius videt ꝙ ius ſuū vexatus redimere poſſit. Silr dicit glo. in. c. ad aures de ſymo. Si iniuſte abſolutio negatur redimi pōt vexatio. ⁊ ſic de alijs Sed cōtra hoc facit tex. in c. emendari. i. q. i. vbi ꝓhibet aliquid etiā gratis pro baptiſmo dari Idem facit. c. baptizandis et ibi glo. Qꝛ etiā vexatio in ordine nō poſſit redimi. eſt tex. in. c. quolibet. i. q. i. vbi. b. ambro. ſacri ordines inquit nec ꝑcio emi nec redimi debent. Idem facit. c. ſicut ꝓ certo de ſymo. vbi ꝓhibet etiā ſponte dari ꝓ ꝑbenda aut quolibet ſacramento. c. ſi quis prebendis. i. q. ij.

☞ In hoc dubio. d. Cunradus ſumēhart ſacre theologie ꝓfeſſor ſcribens de ſymonia videt mihi ita concludere dum ſupior obligatus eſt ſubdito miſtrare ſacramenta aut alia ſpūalia. ſi iniuſte et de facto denegat ei illa miniſtrare. niſi ꝓmiſſa vel data pecunia videt ꝙ licite poſſit ꝓmittere aut dare pecuniā ei nō vt precium ſpūaliū. ſed intentiōe redimende vexationis. ⁊ hoc diſtricto iure ⁊ diuino ⁊ inquantū eſt de ꝑ ſe ponit rōnem cōcluſionis qꝛ ſi nō deberet licere hoc. maxime hoc eſſet ꝙ dans pecuniā peccaret cooperādo ad ſymoniā. qd̄ hic nō inuenitur qꝛ predicta intentiōe dando. nō dat tp̄ale ꝓ ſpūali. Sed dat tp̄ale ꝓ re eſtimabili ꝑcio Nam ceſſatio iniuſte vexationis eſt res tp̄alis eſtimabilis precio. q̄nq̄ ſuperior gratis deberet ceſſare ab illa iniuſta vexatione Et iō q̄uis ſuperior peccet recipiēdo aliqd ꝓ ceſſatiōe vexationis iniuſte nō tñ dans Nam iniuſtā vexationē licet redimere Sed nec redimens ille cenſet coopari peccato iniuſte vexatōis. nec peccato iniuſte receptionis pecunie nō eñ cōſentit in vexationē actiuā alterius nec ſibi placet Nec in receptionē ꝑcij qd̄ alius accipit ſed ſibi placet ceſſatio iniuſte vexatiōis ⁊ ſolutio ꝑcij eiuſdēq non fuit mala. alioquin inuaſo a latronibꝰ nō liceret dare res ſuas quatinus eū viuū abire ꝑmittant. Ad hanc rōnem adducit multa ſimilia in iure vt. c. i. de vſur. c. pro hac ꝑte ſupra alle. cū ſimilibus. Ad hec ꝑ ſui dicti corroboratiōe adducit Joh. de gerſona in trac. de ſymo. in ſolutiōe ad vi. rōnem vbi inter cetera īfert vbi preſbiter nollet baptizare puerū poſitū in articulo mortis niſi pecunia ꝑaccepta nec appareret alius potens vel ſciens baptiſare ꝑpter defectū aque vel intinctionis ꝑentes pueri dare pñt pecuniam nō quidem intentiōe emendi baptiſma ſed redimendi vexationē ſuam et puero ꝓuidendi Nec

per hōc dicendi ſunt conſentire
peccato ſymonie huius curati ſi
cut in materia vſure poteſt ali-
quis accipere ad vſuram licite in
caſibus certis q̄muis alteri nul-
lo modo liceat ſubiūgit vnde re-
demptio vexationis videtur ha
bere locum nō quidem in adqui
rendo ius nouum ad officiū vel
beneficiū ſpirituale p̄ſertim apō
ꝯferentem. Sed inuenitur ha-
bere locū dum tolli queritur im-
pedimentū quod apponitur ne
quin iure ſuo vel re ſua pacifice
potiatur vel vtatur Sic inquit
fortaſſe excuſabiles eſſent ſubdi
ti reſpectu curatorum vel prela-
torum dum ꝯpellūtur pecuniam
ante tradere q̄m ſpiritualia eis
debite ꝯferantur ſicut in exem-
plo poꝛi de baptiſmo puulorum
de ſepulturis de miniſtratōe cor
poris chriſti de abſolutōe ſacra-
mentali de collatione ordinum
matrimonioꝝ ⁊ ſimiliū. Hec ille
Dixit autem notanter de ſtricto
iure. Nā ſi talis facile poſſet ha-
bere recurſum ad ſupiorē vel in
mora non eſſet periculum poſſet
conſuli ꝙ non daret pecuniam.
Nam ſanctus thomas dicit q̄m
uis ſubditus teneatur ſuſcipere
ſacramēta a miniſtro eccleſie q̄m
diu toleratur etiam ſi ſit in pec-
cato mortali qꝛ ad hoc eſt ei obli
gatus tamen preter neceſſitatis
articulum non eſſet tutum ꝙ in-
duceret eum ad aliquem actum
ordinis ſui exercendum durāte
illa ꝯſciētia. quā tamen depone-
re poteſt quia in inſtanti homo
diuina gratia emendatur. Hec
ille Tamē de ſtricto iure nō vide
tur neceſſarium ita ꝙ ꝓpterea ſit
damnandus de mortali quādo
illud ab eo petit qđ ſibi debetur
licet ſecus eſſet de eo actu in quo
ſibi talis nō tenetur quia nemo
peccat q̄ vtitur iure ſuo nec ꝑ h
ſcandalizat ſacerdotem ſed poti
us ei occaſionem preſtat peniten
di. ꝓut dicit Scotus in. 4. de
petente baptiſmum a malo ſacer
do. diſt. v. ☞ Dixit ſaltem
de iure diuino quia forte aliq̄s
ꝯtenderet ꝙ obſtaret ſibi ius ca
nonicū ca. ſicut ꝓ certo. cum ſi.
vbi dantes etiam iudicantur ſy
moniam committere. reſponde
ri tamen poteſt hec iura intelligē
da vbi quaſi p̄cium ſpūalium da
retur. ſecus vbi intentione redi-
mende vexationis. quod nō pre-
ſumitur ꝓhiberi. cum igitur pro
ſpiritualibꝰ daretur non eſſet li-
citum. etiam ſponte offerre. vbi
autem non datur ꝓ ſpiritualibꝫ
bene licitum eſt etiam aliquid
gratuitum offerre Ita etiam vex
ationem redimere. quod nec eſt
malum nec ſpecies mali. ſm Pa
nor. in ca. cum ab omni de vita ⁊
hone. cle. quia auctoritate iuris
fit. Et qui peccat nō peccat legi
auctoritate c. qui peccat. xxiij. q
iiij. Dixit vltimo de ꝑ ſe qꝛ de ꝑ
accidens rōne ſcandali ex illa da
tione emergentis forte redderet

vātio illicita. ſm illud poſſet pre
caueri ꝑ preuiā informatōem in
firmoꝝ declarando eis quo ani
mo det ꝛ de iure quod ſibi ↄpe-
teret Hec ille longe amplius
☞ Sed contra hanc ↄcluſi-
onē. in baptizando tenēt multi
famoſi doctores Et in ordinan
dis ſunt expſſa iura. Et de bap-
tiſmo dicunt Si baptizand⁹ eſt
adult⁹ tūc nō debet aliquid da-
re ꝓ baptiſmo ſed poti⁹ bapti-
ſmū dimittere qꝛ ex quo credit et
nō deficit ꝑ eum quo min⁹ bap-
tizetur habet pro baptizato ar.
c. debitum de baptiſmo ꝛ c. ij. de
p̄ſbitero nō bap. vel poterit bap-
tiſmū recipe a laico ar. c. j. de ſū-
ma tri. Si vero eſt infans. tunc
glo. in c. baptizandis ponit opi.
quidam dicunt nihil eſſe dan-
dum. vt ſanctus Tho. petrus d̄
taran. Petr⁹ de palu. ꝛ Richar
de me. villa in q̄rto. ꝛ glo. alle. po
tius dicūt infantem dimittēdū
ſine baptiſmate qꝛ nō d̄bet quis
peccare vt infans adquirat vi-
tam eternam. xiiij. diſt. ꝙ ait lo-
cus. ꝛ c. ſicut. xlvj. diſ. Alij dicūt
ꝙ liceat dare pecuniam q̄nq̄ȝ illi
cite recipiatur quia iſte qui do-
nat duct⁹ neceſſitate donat nec
vt emat ſpirituale ſed poti⁹ dat
vt tollat impedimentū illicite p̄-
ſtitum huic ſacramēto. hoc etiā
tenet Guil. ꝛ Scotus ſup q̄rto
Licet ex alia rōne que tamen nō
videtur valere. tenet Jo. de ger.
ꝛ Panoꝛ. in c. cum in eccleſie de
ſymo. ꝛ ſic ſtat ſatis ↄcluſiō do.
Cunradi. de infante Inſup ſan
ctus Tho. Richar. ꝛ Scotus
dant etiam alia remedia dicētes
ꝙ ſi ſacerdos n̄ vellet dare aquā
ↄſecratam vel non ↄſecratam. ꝙ
ꝓ illa bene poſſet dari pecunia ꝛ
vexatio redimi. qꝛ dicit ſanctus
Tho. ꝙ aqua non eſt ſacramen-
tum ꝛ ſi ſit ſanctificata. nō tamē
ↄpatur ad baptiſmū de neceſſi-
tate eius exiſtens quaſi ſanctifi-
cata ſed quaſi aqua et ideo non
emit aquā ſanctificatā ſed aquā
Hec ille. ☞ In redemptōne
autem ordinum. jura expreſſe cō
tradicunt. nec ordo eſt ſacramen
tum neceſſitatis ſed voluntatis.
vt no. glo. in c. veniēs d̄ tranſac.
Et guil. expreſſe tenet ꝙ in alijs
ſacramentis a baptiſmate redēp
tio vexationis non habeat locū
jdem Richardus. ꝛ ſequūtur cō
muniter doct. ad hec multa im-
pediunt ordinandū que non im
pediunt baptiſandum aut con-
firmandum ꝛ ſic de alijs. Si tn̄
poſt ordinatōem libere collatam
exigeret ab ordinato tpalia ita
ꝙ alias denegaret ſibi teſtioniū
ordinatōis aut alia iniuſta vexa
tio ſibi intentaret ſi nō dederit
tpalia ꝛc. ſatis videt poſſe redi-
mere vexatōem ſuā. In miniſtro
credo idē tenendū qd̄ in ordina-
toꝛe et loquoꝛ de dyacono

Quartus. §. Incidenter
de notario

e E notario vero deputato vt ꝯficiat formatas. placet mihi op. panor. in c. j. de ſymo. poſt dn̄m Antho. d̄ but. aut talis h̄t ſalariū d̄ publico puta ab ep̄o et nihil debet exigere aut nō h̄t ſalariū ⁊ tūc aut ſuū officiū eſt adō neceſſariū in ordinatōe vt niſi ipſe ſcriberet ordo non diceret rite collatus. ⁊ tūc cū officiū ſuū ſit d̄ ꝯferentib⁹ ad ordinē ⁊ nihil p̄t recipe Sꝫ panor. d̄t ſe non videre ꝙ officiū ſcriptoris poſſit eſſe tale ꝙ nec̄cario requirat ad ordinē legitime ꝯferendū ⁊ iō ſimpl'r p̄t dici ꝙ ex quo nō h̄t ſalariū d̄ publico rite p̄t pecuniā ꝓ labore ſuo exigere. Et iſtud c. j. voluit ſm Inno. tollere ꝯſuetudinē q̄rundā locoꝝ in quib⁹ oēs officiales ⁊ miniſtri petebāt pecuniā. Mihi ꝓ corroboratōe h⁹ op. placet quod ſcribit Jo. de ger. in reg. mor. vbi dicit ꝙ in actib⁹ qui ſunt ſymoniaci ſolo poſitiuo iure cadat p̄ſcriptio vt in receptōne moderata ſigilli aut lr̄a aut ſuſtentatōe miniſtroꝝ in collatōe ordinū certū eſt aūt ꝙ notari⁹ etiā deputat⁹. ſolo iure poſitiuo ꝓhibetur tempale accipe. cum abſqꝫ eius officio cōferri poſſit ordo. Et ꝙ ep̄us formatam debet dare aut notariū ſalariare ea ſunt de iure poſitiuo c. legum. ij. q. j. fa. glo. in c. epiſcopus. lxj. diſt. vbi cauetur ꝙ decretum electionis debet ſubſcribi. dicit Gloſa. decretum nōn eſſe d̄ ſubſtantia electionis. et etiam eo obmiſſo valet electio Nec etiam formata proprie dici poteſt teſtimonium. ſed eſt ſcriptura teſtimonij. Simile habemus ꝙ teſtis gratis debet teſtimonium dare. Notarius autē qui ſcribit acta depoſitionum poteſt pro hijs pecuniam recipere etiā in cauſa ſpirituali c. ſtatutum. §. notarium de reſcrip. li. vj. Nec refert ꝙ epiſcopus loquitur in formata ipſe tamen eam non ſcribit. Hec incidenter de notario dicere volui. De quo etiam aliquid In parte prima.

☞ Quintus. §. ꝙ vexatio in ſacramentis redimi poſſit ſi ſit iniuſta.

e E quia opinio eorum qui tenēt ꝙ iniuſta vexatio in ſacramentis redimi poſſit benignior eſt. ideo videtur amplectenda. Pro cuius etiā corroboratione nō nihil facere puto theoricam Innocen. in ca. ad aures de ſymoni. vbi pro regula tradit ꝙ nuſquā pro ſpirituali beneficio obtinendo nec pro penitētia ſpirituali redimenda liceat aliquid dare. alle. j. q. j. cap. nullus et de ſymo. c. Nemo. ratio quia nemo debet min⁹ pctm̄ ꝯmittere

vt alterius maius ceſſet ca. Ita ne. xxxij. q. v Et etiam ſpoliatus inquit. ſm quoſdam pecuniam dare nõ debet vt recupet eccleſiã qua ſpoliatus eſt cum id non ſit vexatõem redimere ſed poſſeſſionem recupare. Subiũgit poteſt quis pecuniã dare ne expellatur. vel ſine cauſe ɔgnitõne violentiam paciatur c. dilectus. ꝺ ſymo. Hec ille. Seqtur Jo. an. ꝛ Panor. ɔcludentes. ꝙ in ſpũali iure ɔſuando ſeu in re ſpũali ſi eſt in poſſeſſione illius ꝛ moleſtetur de facto licitum ſit dare aliquid. vexanti vt ceſſet a vexatione. ca. dilectus allega. et ibi tex. et in c. queſitum. j. q. iij. Nec in hoc caſu opus eſt ꝑus ad ſupiorem recurſum habere ſm eoſdem Modo clarum eſſe videtur ꝙ parrochiani habent ius petendi predicta ſacramẽta ꝛ ſpiritualia. a curatis ſuis. ꝛ ꝙ in poſſeſſione illi⁹ iuris ſunt. quare ſi curatus de facto denegat eis illa admiſtrare niſi data pecunia ꝓ hoc iniuſte moleſtat eos in iure ſuo in cuius ſunt poſſeſſione. ideo licite per p̄dicta poſſunt eam vexatiõem pecunia redimere. Qꝫ autem ſint in poſſeſſiõe iuris petendi ſacramenta et ſpiritualia p̄dicta a curatis ſuis. preter hoc ꝙ id notorium eſt. adduco. lapum in allega. lxvij. vbi cõcludit. Si rector eccleſie denegat prochianis ſuis celebratõez diuioꝝ vel admiſtratõez ſacroꝝ. vel cum difficultate et incõmodo maximo hoc faciat ꝙ poſſint prochiani illis denegare decimas ꝛ dicere ꝙ ſpoliet eos celebratione diuinoꝝ vel exhibitione ſacramẽtoꝝ. Nec obſtat ſi diceretur ꝙ laici tanꝙ incapaces ſpiritualium. talia nõ valeãt poſſidere. et ſic nec ſpoliari. quia hoc falſum eſt. Nam illius iuris capaces ſunt ꝛ dicunt hec laicis cõpetere tanꝙ ſingulis nõ tanꝙ vniuerſis alle. c. ſententia de ſen. ex. li. vj. §. cum vero. Ergo ſi curatus iniuſte denegat parrochiano ſuo niſi pecunia detur. vl' baptiſmum. vel chriſma Eucariſtiã iuſte penitenti. abſolutõez. extremam vnctõem. benedictõem nuptiaꝝ. officium diuinoꝝ. p̄dicationem oratõem ſepulturam. et ſimilia. eis de iure debita. et ad que curatus ex officio tenetur. talis prochian⁹. licite poteſt vexatõez ſuam redimere nec videtur peccare. licet curatus manifeſtã ſymoniam cenſeatur ɔmittere. Et idẽ dicendũ erit in epiſcopo cui tota dioc. parrochia eſt Si denegat iniuſte ſubditis alias diſpoſitis vel ordines vel ɔfirmatiõem aut abbati benedictiõem aut iniuſte excõmunicato ſuſpenſo vel interdicto abſolutõem. aut vere penitenti recõciliatõem cõſecrationẽ altarium eccleſiaꝝ virginum Calicis ornamentoꝝ et ſi qua ſunt alia ſubditis ex jure debita ꝛ ad que epiſcop⁹ ex officio. impendenda obligatus eſt. licite ex p̄dictis

poteſt in hijs ⁊ ſimilibus vexatio redimi. quãuis epiſcopꝰ inuenia tur ſymoniã cõmittere. Intelli genda ſunt autem premiſſa vera quando ſupioꝛ iniuſte denegat ſpũalia. ad que ius petendi ha bet ſubditus. Nam ſi ſubditus haberet impedimentũ canonicũ. ſupioꝛ iuſte ſibi denegaret petita ſacramenta ſpũalis. ar. c. Nemo de ſymo. ⁊ ſic non haberet locum ꝯcluſio. Et dato ꝙ ſubditꝰ nõ haberet impedimentũ canonicum eſſet tñ tale ſpũale ad qõ nõ haberet ius petendi. puta ſi non beneficiatꝰ peteret oꝛdinari licet alias ydoneus ſit. nõ tamen iniuſte denegantur illi oꝛdines. Nec dicit iniuſte vexari qꝛ non dicoꝛ te vexare ſi id tibi denego quod tibi dare non teneoꝛ. Hec quatinꝰ de iure ſuſtineri poſſunt dicta eſſe volo. Ex quo ſequitur ꝙ in alijs ſpũalibus ad que ſubditis nõ competit ius ꝯpetendi. ſicut ſunt gratie. vniones eccleſiarum alienatõnes bonoꝝ eccleſiaſticoꝝ auctoꝛizatio diſpenſationes que ⁊ ſi nõ nunq̃ꝫ ſint debite tñ non eſt ꝑditũ ius ꝑ quod petantur ſicut ad elemoſinam tenẽtur diuites pauperi pauper tam̃ eam nullo iure petit ſed ad impetrandam diſpenſatõeꝫ poteſt qs implorare officium iudicis et ſi nollet diſpenſare petat hoc a ſuperioꝛe. vt eſt Glo. in c. exigunt. j. q. vij. In hijs et ſimilibꝰ videt ꝙ non poſſit vexatio redimi niſi ꝓbarentur debita eſſe. quod tñ doctoꝛibus. diſputandum relin quo.

☞ Sextus. §. An iniuſta vexatio iudicis poſſit redimi.

Ed quid iudex nõ vult ferre ſniam iuſtã niſi ꝑus detur pecunia a parte hñte cauſam iuſtam. nũquid poteſt pars illa dare ei pecuniã animo emendi vexationis ceſſatõnem Ray. dicit ſymoniacũ eſſe Idem guil. Pe. de palu. ⁊ Richar. loquẽdo de iuſticia eccleſiaſtica ꝯ fa. glo. in c. nõ ſane. xiiij. q. v. et. xj. q. iij. que videntur magis inclinare ſe ꝙ locꝰ ſit r̃petitõi qꝛ dans nõ turpiter dedit. licꝫ iudex turpiter receperit Barto. in aut. ſe. nouo C de pe. in qui ma. iudi. tenet ꝙ hodie per ius nouiſſimũ pecunia non poſſit repeti cum non ſit licitum quoquomodo dare iudici pecuniã. Stat ergo ſolutio in h̃ iudicio meo an repetitõni ſit locus. Qꝛ ſi extra iudiciũ quis daret iudici pecuniã vt nõ moleſtaret eum. tunc em̃ nõ tractatur de ꝑiudicio partis et poſſet pecunia repeti In iudicio vero eſt ꝑ̃ſumptio cõtra diuitem ꝙ voluerit coꝛrumpere iudicem. Nam fere omnes licet vtãtur bonis verbis nihilominꝰ mente id agunt. vt iudex ferat ꝓ eis ſententiã. Ideo cõis opinio eſt ꝙ ſit ſymoniacum

dare pecuniā quā ſequendā eſſe credo. niſi manifeſte ꝓbaretur. ꝙ corrūpendi animo nō dederit qđ ex circūſtantijs cōſtare poſſit ſm glo. et panor. in c. cum ab omi de vi. et ho. cleri. Judex tn̄ laic⁹ ſup tempali iudicans pecunia ac cepta licet malefaciat ſymoniam tn̄ nō ↄmittit ſm doc. cōiter

Septimus. §. An pecunia poſſit dari vt non committatur ſymonia

Tē Videtur pecunia epō vt ſymoniace nō conferat ordines ſeu ſpūalia dicunt doc. ꝙ ſymonia eſt ex pte recipientis. nō aūt ex pte dantis vt refert pa in c. cum in eccleſie. Item ſi quis det pecuniā epō vt bn̄ficiū nō cōferat indigno. nō eſt ſymonia licet eps turpiter recipiat ſm vin. et refert eū rich. in c. qmpio. j. q. ij

Limitatio vndecima. ratione acceſſionis

Ratione acceſſionis ↄtingit ſpūale cū tempali ↄcurrere ſine ſymōniaca prauitate. vt ecce ius patronatus beneficij p ſe non pt vendi vel non gratuito cōtractu alienari. Nam ſicut cōmittitur ſymonia in mere ſpūali ita in annexo. de re. pmu. queſitum et de tranſac. c. pteres. tamē ſi ↄtract⁹ non gratuitus interueniat in aliqua vniuerſitate tempalium ius patronat⁹ exiſtens in hmōi vniuerſitate tranſit acceſſorie. ex eodem titulo c. cū ſeculū de iure pa. ar. l. in modicis. ff. de ↄtrahen. emp. qr ↄtractus videtur initus ſup rebus tpalibus tm̄ et nō ſup iure patronat⁹ Et hoc eſt intelligendū de vniuerſitate reali puta qn̄ talis eſt ꝙ abſqꝫ alia expreſſione verboꝝ continet in ſe iura vniuerſitatis vt territoriū. caſtrum villa de quo in c. ex litterꝫ de iur. pa. p doc. ſecus eſſet in vniuerſitate verbali ſcꝫ q̄ ſub ſigno vniuerſali ſcat collectōem plurium. vt ſi quis vendit omia iura. aut omēs res vnde ſi vendatur villa in qua venditor habet ius patronatus acceſſorie tranſit in emptorem. Idem tranſit cum feudo vendito. Idem in locatōne ville ad longū tempus ar. l. j. ff. ſi ager vec. et alle. c. ex litteris. Idem trāſit cum hereditate vendita. ſm Innoc. et doct. ibidem et ſic minus dignum trahit ad ſe magis dignum. Et hec ſunt vera ſi inter ↄtrahentes nō intēditur ius patronatus vendi quod ppendi poteſt ſi res carius iuſto vendit ꝓpter ius patronatus. tunc em̄ ↄmitteretur ſymonia ar. c. de iure et iuribus alle. de iur. patronatus. et que no. in c. j. e. ti. li. vj.

Item ſi pſbiter vigiliet ꝓ precio ad defunctū nō eſt ſymonia. licet ſciat tacite quod debeat legere pſalteriū ar. c. de pben. ſignificatum quia ſic vendit laborem

quē non tenetur impendere. ſm Hoſt. et doc. ſed ſi faceret pactū q̄ p̄ precio legeret pſalteriū. eſſet ſymoniacū. de quo etiā Joh. an in alle. c. ſignificatū. de hoc vlti. in. x. limi. videas. Item pſbiter recipiens beneficiū cui impoſita ſunt aliqua onera nō ſolum ſpūalia ſed etiam tempalia. teneſtur ea ſuſtinere ꝛ pſoluere. ar. ca. ſignificatū de pben. et c. preterea d̄ iure patro. tranſit em̄ res cum onere. Item eccleſia recipiens tempale cui etiam a ꝑuato impoſitum eſt aliquod onus ſpūale. tenetur id adimplere. tranſit enim res cum onere ſm Hoſt. poſt glo in d. c. ſignificatū de quo dixi. in c. de oneris adiectione. Item licȝ ſacratalia ad aliquē effectū ſpūalem ordinata vendi nō poſſint vt aqua benedicta per quam venialia remittuntur. Et panis benedictus ac ſimilia ſicut etiam nec ratione materie poſſit vendi ſacramētū. j. q. j. placuit. Illa tn̄ que participatōe vel pticipatiue ſunt ſpiritualia vt calix et vaſa ꝛ hmōi poſt ꝯſecrationē etiā vendi poſſunt alteri eccleſie in eadē forma dūmodo intentio ſolum referatur ad tempale et non ſpirituale. ſm Ul. in ſumma. ꝛ ꝯmuniter doc. Laico vero calix conſecratus vendi non poteſt niſi conflatus §. hoc ius. x. q. ij. Neceſſitate tamen maxima ſacra vaſa eccleſie integra poſſunt impignorari etiam laico. immo ad taber nam. vt dicit glo. in predicto. §. hoc ius. aliquid Panor. in ca. j. de pig. quod allega. ad hoc Itē ſm Guil. palle altaris veſtes ſacre ꝛ alia ornamenta benedicta vendi ſimiliter poſſunt in caſu neceſſitatis alijs eccleſijs. ſequitur angelus in ſūma. Item depēdētia a ſpirituali vendi poſſunt et locari. etiam laicis ſicut ſunt fructus decimarum beneficiorum ꝓuentus. panis oblat⁹. granū cera ꝛ hmōi q̄ offeruntur in eccleſia. vbi ius ſpūale eſt et vendi nō pōt ſed fructus vendunt̄ ſm Hoſt. cū ſint corpales c. veſtra d̄ loca. ꝛ c. fi. ne pla. vi. Cōtra h̄ vident̄ facere iura. x. q. j. in c. quia c. ſanctoꝝ ꝛ ſe. vbi ſub pena excōicatōnis ꝓhibiti ſunt laici. ne oblationes de altari auferant. Idē in c. j. et c. ſecundū. ne cle. vel mo. ꝓhibetur. Credo hec iura intelligenda ſi laicus ꝓpria auctoritate auferret oblatōes de altari vn̄ tenet panor. in d. c. ſecundū. q̄ obuentōes etiā altaris poſſint locari laico dūmodo ponat clericum loco ſui p̄ recolligendis. ne preſumptuoſe ad altare accedat vbi fiunt oblationes. Idem āte eum Hugo. et Arch. Nam manus prophane non debent contingere ſacra cap. veſtimenta de conſecra. diſt. j. hoc tamen male ſeruatur. Sed pone prelatus vendidit omnes obuentiones eccleſie quid erit de eo quod prouenit ex iuriſdictione. dicit Queſtio

Poſt. ꝙ cõmodum iuriſdictõis tranſit cum alijs niſi excipiatur. ꝓ ſe tamen iuriſdictio vendi non poteſt ſm cõiter doc. eſſet eñ ſymoniacum fa.glo.in c.ij. ne pla. vi.ſu. Et dicit Innoc. ꝙ obuentiones cũ quibus tranſiret iuriſdictio nõ poſſunt vendi exercẽti illam iuriſdictõem qꝛ ꝓpter connexitatẽ videtur vendi tunc ipſa iuriſdictio.j.q.iij. ſi quis obiecerit nec illud eſt ↄtra dictũ Poſt qui intelligendus eſt. quãdo obuentõnes venduntur alij ꝙ̃ exercẽti iuriſdictõez.tunc eñ cõmodũ iuriſdictõis tranſit Nec eſt contra c.ij.et Glo.in allega.c.ij. Ne prela.vi. Secus ſi venderentur exercenti iuriſdictiõem quia talis poſſet ſubditos grauare

Limitatio duodecima. Ratione indemnitatis cõſeruande.

Ratione indemnitatis cõſeruande ↄtingit etiã ſpũale cum tempali ↄcurrere ſine ſymoniaca prauitate. Exemplũ de ſacerdote qui qñ duo ex diuerſis parrochijs matrimoniũ cõtrahunt nõ vult dare licentiã alteri ſacerdoti de faciẽda benedictiõe niſi data aut ꝓmiſſa ſibi pecunia. tenet guil.ꝙ ſi hmõi ſacerdos nõ intẽdit vendere licentiã benedictõis faciende ſed ꝓuidere ſibi ſup portione oblationũ ⁊ ꝓuentuũ que ipm ↄtingunt de nuptijs non eſt — Exemplũ.

ſymonia licet forte plus ei detur vel ꝓmittatur q̃m habitur⁹ eſſet ſi illam benedictõem ipſe faceret Si tamẽ ex certa ſcientia maiorem exigat ſummam ꝙ̃ preſumatur portio debere valere. merito preſumi poterit ꝙ licentiã vendere voluit.ſequũtur cõmuniter ſcribẽtes ⁊ dant cõſilium quidam ꝙ clare exprimat de venditõne vel locatione ꝓuentuũ. et ꝙ non recipere velit pro benedictõne. ☞ Sacerdos vero qui non vult dare ſubdito licentiã alteri ↄfitendo niſi data pecunia ſymoniam ↄmittit ſm eundem Guil. Angelus aũt in ſumma dicit de licentia ↄfitendi aut ↄmunicãdi Si ſacerdos nõ intẽderet hmõi vendere ſed ſibi ꝓuidere ſup obuentionibꝫ que eum cõtingerent et nõ in plus nõ eſſet ſymoniac⁹ ſm rodoñ. ☞ Sed quid ſi parrochian⁹ ꝓpter vicinitatẽ alterius ꝓchialis eccleſie petit licentiã a ſuo plebano ꝙ poſſit dominicis diebus in viciniore eccleſia diuia audire quã licentiã. vt tenet lapus alle.lviij. quilibꝫ plebanus ſubdito ſuo poteſt ↄcedere. Nunquid talis plebanus poſſit in ↄceſſione ſup oblatõnibus ſibi debitis paciſci. tenetur eñ q̃libet ſubditus certis diebus offerre. Et videtur ex ꝓmiſſis ꝙ ſic Nam ex ↄceſſione licẽtie nõ cenſeri debet ↄceſſum ꝙ priori eccleſie nõ offerat ſicut dicimus ꝙ cõceſſa licentia ꝙ quis abeſſet cau— Quid de ↄfitendo — Queſtio

ſa ſtudiorum. nō videtur etiam ꝯceſſum ꝙ fructus ꝑcipiat c. tue de cle. nō re. debet ergo ſm eum oblatiōnes cōſuetas mittere ad ſuam eccleſiā. remittit ad Hoſt. in ſumma de ꝓrochijs. ⁊ ſic videtur ꝙ poſſit ſuper hijs paciſci.

De nouellis ſacerdotibus. ☞ Item ratōne indemnitatis cōſeruande forte introducta eſt ꝯſuetudo quarundā eccleſiarū quarū rectores. ꝓ certa ſumma. nouello ſacerdoti ꝑmitias celebranti altare ꝯcedere ꝯſueuerūt. videtur interp̄tandū eſſe ꝙ non intendant vendere licentiam ibi celebrandi ſed prouidere ſibi de portione oblationū ꝯſuetarum caueant tamē ꝙ ex certa ſcientia maiorem non exigant ſummā q̄ꝫ p̄ſumunt oblationes ſibi importare niſi velimus dicere ꝙ cōſuetudo circa hoc plus deberet excuſare. ego puto in hijs cogitandum eſſe.

De queſtionarijs ☞ Item et de queſtionarijs qui de collectis elemoſinis aliquid ſoluunt curato forte poſſet idem dici quia tales collecte ſine p̄iudicio curatorū raro poſſunt leuari attento etiā ꝙ ita ꝯſueuit fieri.

Limitatio terciodecima rōne premiatiōis ſeu pietatis

Ratione premiatōnis etiam poteſt dari pecunia vel tempale ꝓ ſpūali. quod probatur ſic. Qui vult remiſſionē peccatorū cōſequi debet ſi pōt elemoſinas dare pauperibꝰ iuxta illud Daniel. iiij. Peccata tua elemoſinis redime. vñ Amb peccatis tuis venundatꝰ es dyabolo redime te pecunia tua d̄ pe. diſ. j. medicina. Debet etiā quis ꝓ adeptōne eterne glorie tēpalia dare. Iuxta illō ſaluatoris Lu. xv. Facite vobis amicos de mānmona iniquitatis vt cum defeceritis recipiant vos in eterna tabnacula. et Grego. ait. regnum celorū tantū valet quantū habes Sed op. cum regno celorum nihil ſpūalius ſit qūo poteſt pecunia ꝯparari. Soluit glo. in c. ordinatōnes. j. q. j. ⁊ poſt eā archi. d. Quia in elemoſina que datur ꝓpter deum pauperibus ex quo ipſe deus eſt dn̄s nō ꝯmittitur ſymonia ſicut cōmittitur cum prelatis qui nō ſunt domini ſꝫ ſolum miniſtri ſpūalium diſpenſatores

Eſt etiā notandū ꝙ non ſic intelligendū eſt ꝙ res tempalis ſit p̄cium regni celorū vt ꝓprie ematur. ſꝫ ip̄m meritum q̄d ibi adq̄ritur in dando. dicit̄ ꝑ ſimilitudinem quaſi p̄cium qꝛ ſicut p̄cio adq̄ritur res que nō habebatur ita elemoſina et meritis aliorum bonorū que fiunt adq̄ritur regnū celorū. Et elemoſine dantur pauperibus ad inducendū eos et excitandum ad orandum ꝓ benefactoribus ſuis ex ipſis elemoſinis nō ad emendū orationes ⁊ pſalteria ⁊ hmōi. vnde ait Sapiēs abſconde elemoſinā in ſinu pauperis

et ipſa orabit ꝑ te.i.inducet pau
peres ad orandum Oratio enim
ſpūalis eſt et iō appciari non pōt
Breuiter in hoc ſummiſte mo
uēt. vtrū tpalia poſſint dari pro
vita eterna vel ꝑ remiſſione pec-
catoꝝ. Rñdet ꝙ pñt ꝑ modū ele
moſine. Et intellige ſm Tho. et
pe.in.iiij.diſ.xxv.ꝙ cum dr vita
eterna vel remiſſio pctōꝝ emi.eſt
locutio metaphorica qꝛ ipm me-
ritū accipit ꝑ emptione. deo em̄
ex noſtro pcio nihil pt accreſcere

Limitatio quartadeci-
ma.ex iuris ꝑmiſſione

Vris per
miſſione. canonice con
currit temꝑale cū ſpūali abſqꝫ ſy-
moniaca prauitate. Vñ ſcꝫ ꝓcu
ratio datur epo ꝑ viſitatōne vel
ꝯſecratōe eccleſie. ꝓbat ꝺ ſymo.
Cū ſit romana.ꝛ de cenſ.cū apl'ꝰ
Eſt em̄ hec ꝓcuratio ānexa viſi-
tatōni ꝛ ꝯſecratiōi ꝛ datur nō ꝑ
labore ſacramenti vel ſpūaliū qꝛ
tunc daret ꝑ ſpūalibus cum ſint
ꝯnexa.j.q.iij. Si qs obiecerit ſꝫ
p̄ſtatur in ſignū cuiuſdā ſupiori
tatis ꝛ vt facilius p̄lati inducāt
ad viſitandū ꝛ ꝯſecrandū fa.no.
Inno.in c.romana de cen.li.vj.
dicebat āt vinc.in c.cum ſit.ꝙ in
nullo caſu p̄ſtabit ꝓcuratio pla-
to ꝑ officio ſuo impēdēdo niſi in
caſibꝫ iure exp̄ſſis ſequūt eū doc.
ſꝫ panoꝛ.putat ꝙ in ſilibꝰ exp̄ſ-
ſis poſſit ꝓcuratō exigi.alle.no.
in glo. ſicut de accu.ꝛ ſimilia.nō
em̄ omēs iuris articuli pñt lege
cōplecti ſed eſt de ſimilibꝰ ſm eū
ad ſimilia ꝓcedendum l. nō pñt
ff.de le. Et tenet Inno. ac hoſt.
ꝙ ꝓ recōciliatione eccleſie poſſit
eps exigere ꝓcuratiōem no. in c.
placuit.j.q.ij. Sꝫ ꝯtrariū tenet
vin.laur.ꝛ gof. Et ſeqtur Arch.
in c.eccleſijs de ꝯſe.diſ.j.de quo
ꝑ eoſdem in c. cū ab omni de vi.
ꝛ hoc cle. Sꝫ inno. ꝛ hoſt.dicūt
ꝙ eps viſitare intelligit ſi vadat
cauſa ꝯſignandi pueros. vel ꝯſe
crandi eccleſias.ꝺ reli. do. c.ſiue
ꝑ quocunqꝫ alio ꝯmuni negotio
vel quod multos tangit ar.x.q.
iij.relatum de ſymo.cū ſit et ſm
Jo.mo.quod fit ꝑ ſalute aiarū
vel pro cultu diuino ampliando
vel ꝑ ſtatu eccleſie in melius re-
formando.x.q.j.placuit Secꝰ
ſm Innoce.ſi vadit ꝑ cauſis ex-
pediendis Jo.an.in c.ꝓpoſuiſti
de ꝯſe.ec.vl.al.recitat opi.alioꝝ
qui tenent ꝙ ꝓcurabitur epiſco-
pus expenſis illius.qui violauit
eccleſiam in recōciliatōne.ꝛ poſt
ꝙꝫ nemo ſupeſt qui vel ex ſtatuto
vel ꝯſuetudine hoc faceret ſub-
iungit ꝙ gratis debet epiſcopus
recōciliare do.in d.c.romana ſa
tis videtur ꝯcordare cū Innoc.
Sequitur Jo.de ling.ꝛ panoꝛ.
ꝙ in defectū oim teneat epiſcopꝰ
Ex hijs omnibus bene pondera
tis credo opi.panoꝛ.de recōcilia
tione ſatis tutam ꝛ ita ſeruatur
de ꝯſuetudine Eſt autem ſciē
dum ꝙ niſi epiſcopus ꝑſonaliter

viſitet non habebit pcurationē. vnde ſi ex cauſa p alium viſitat non ipſe ſed viſitans procurabitur c.ſi epiſcopus d̄ o ff.or. li. vi. Et debet eſſe pcuratio viſitantis vel ꝯſecrantis moderata. Et vna ſola in die etiam ſi plures viſitaret eccleſias. Et ꝯſiſtit in ſolis victualibus vel pecunia loco eorum hodie. vt in ca. felicis de cen li. vj. Et quid veniat nomie victualiū eſt glo. in c. romana. § pcuratōnes li. vj. Caueant etiā epi aut archiepi ne in viſitatōne mun⁹ qd̄cunqꝫ recipiant. d̄ quo ꝛ de pena in alle. c. plene habet.

Limitati. XV. Ratione Curie romane.

Imitatio vltima fit p eos qui dicunt ꝙ titulus de ſymonia non habeat locū in curia romana ſic nec in curia principis habet locū de ambitu lex iulia ff. ad. l. jul. d̄ ambi. Ideo in papā nō cadit ſymonia. quod eſt verum ſm hoſt. et anth. de but. in hijs que ſunt ſymoniaca quia phibita. ſecus de phibitis quia ſymoniaca Et licet papa in hijs q̄ ſunt ſymoniaca qꝛ phibita .i. que ſolū ſunt d̄ iure poſitio ſymoniaca. nō liget ppria ꝯſtitutōe tn̄ deberet ipſe p̄ ceteris abſtinere. qꝛ ſpēs eſt mali a quo p̄cipit apoſtol⁹ abſtinere ꝛ decoloraꝛ ſtatus eccleſie. j. q. vij e ſi illa ſanct⁹ Tho. 2. 2. q. c. dicit ꝙ iſta opinio que dicit ꝙ in papā nō cadat ſymonia eſt erronea. So. aliqua eſt ſymonia. l. diuina phibita vt vendere ſacramenta aut vſum eccleſiaſtice poteſtatis ſpūalis vel que veteri lege ꝛ nouo teſtamento ſymoniaca iudicātur in hijs papa ſymoniam ꝯmittere poteſt. ſubeſt em̄ legi diuine ſicut alius homo ita ꝙ non poteſt facere cōtra p̄cepta legis diuine. ſine peccato. ita intelligitur ſanctus Tho. Alia xo eſt ſymonia ſolo iure poſitiuo. talia preciſe emere vel vendere. nō eſt ſymoniacū niſi quia iure poſitiuo phibitum. Et cū papa nō ſubſit legi poſitiue. Jam emptio ꝛ venditio talium nō eſt ſibi phibita ita ꝙ incurrat ſymoniam nec etiā penas iuris poſitiui Nā ſupra legē eſt ꝛ legibus abſolut⁹. c. pponuit d̄ ꝯceſ. p̄ben. ꝛ L digna vox. de le. ꝛ ꝯſtit. patet in ſimili ſi papa pcuteret clericum nō erit excōicat⁹. ſm cōmuniter doct. Ita ſi committat aliquod ſymoniacum quia phibitum nō incurrit. nec ſuſpenſionem nec excōmunicatōem nec irregularitatem Et de hoc videtur intelligēdum quod dicit Joh. de ling. in ca. j. de ſymo. ꝙ nec papa nec alij exiſtentes in curia cōmittant ſymoniā ſi papa ſcit et ex certa ſcientia tolerat. Nam certa ſcientia principis purgat hoc vicium plus dicit pe. de palu. in. 4. ꝙ in q̄buſcunqꝫ ſymonijs ꝛ ſi peccatū

non euitet papa. penam tñ iuris poſitiui cui non ſubeſt ſemp̱ eua dit. vñ nec ſuſpenſiões nec hmõi penas timet ſic nec etiã excõicatꝰ eſt ſi pcutit clericum. dicit etiam plus ꝙ ille qui emeret ſymoniace ordinem vel beneficiũ a papa penas iuris non incurreret qꝛ ſicut poteſt diſpenſare in penis iam incurſis ita etiã ꝙ nõ incurratur ſic poſſet alicui p̄uilegiũ cõcedere ꝙ pcutiendo clericũ non eſſet excõmunicatꝰ qñ aũt dat aliquod beneficiũ ꝓ pecunia videt̃ diſpẽſare ꝙ liceat retinere ſicut qñ ſcienter dat irregulari diſpenſat cum eo Vñ qui habuit beneficiũ per ſymoniã in curia ſi habet ꝯſcientiã ꝙ emanauerit de ſciẽtia pape cõferentis penitendo de peccato nõ tenetur reſignare ſed poteſt tenere Hec pe. panor. in ca. j. de ſymo. tenet ſi beneficiũ habet adminiſtratõem ordinis vel executõem clauium. tunc etiã papa inuoluitur vicio ſymonie. aliȷ̃ tñ in hoc ꝯtra de quo felinus in c. ad auditõem de reſcrip. Subiũgit panor. puto ꝙ ille qui dedit pecuniã pape ex pacto ꝓ bñficio nõ ſit tutus quo ad deũ nec poteſt ſine peccato admĩſtrare in tali beneficio etiã vbi papa nõ ꝯmitteret ſymoniã. ſicut in ſimili tenet Joh. an. in ꝯſtitutõe epi cauetur ꝙ ludens ad azardũ ſit excõicatꝰ. mõ quis ludit cum epõ. talis incurrit licet nõ epus qui nõ potuit ligari ſua cõſtitutõne. baptiſta in roſella concordare volens dicit. poſſe dici ꝙ in hiȷ̃s q̃ ſymoniaca ſunt qꝛ ꝓhibita ex iure poſitiuo nec papa nec dñs incurrit penas iuris poſitiui. nam ſm̃ Inno. in c. cũ ad monaſteriũ. de ſtatu reg. licet ꝯditori canonũ cõtra ſuam diſpenſare ꝯſtitutõnem etiã ſine cauſa. In hiȷ̃s vero que ſunt prohibita qꝛ ſymoniaca ⁊ de iure diuino dic ꝙ tam papa eo caſu dãtes ⁊ pticipes incurrũt peccatum ſymonie. tñ penas iuris poſitiui ad hoc nõ incurrunt. ⁊ hec diſtinctio videt̃ ſibi rõnabilis ⁊ ꝯſona iuribus. Hec ille. qui nõ reſpondet ad dictũ Jo. an. rñderi tamẽ poteſt p hec que Antho. de butno. in c. veniens de fili. pſbi. vbi dicit ꝙ in abſolutõe ab excõicatione exigitur certa forma. vnde dato ꝙ epiſcopꝰ ſcienter ordinaret excõicatum nõ videtur eũ abſoluere. excipit tñ papã Sed adhuc opponunt aliȷ̃ de cle. ſi ſummus de ſen. excõi. vbi dicit̃ ꝙ papa ſciẽter pticipando excõmunicato. Non videtur ipm abſolueren niſi hoc exp̄mat Ita nec ſi nominet aliquẽ ſcienter ſub titulo dignitatis vel honoret p hoc approbat. qꝛ rñdetur ꝙ nõ eſt ſimile quia verba enunciatiua ꝓpter aliud emiſſa etiam ſcienter non inducunt diſpoſitõez. vt in alle. cle. ſi ſummꝰ. ſecus ſi vendit beneficiũ vel ordinẽ. ſcienter tunc eñ intelligitur diſpenſare p theoricam cõem doctoꝝ collectam ex c.

veniens de fil.p̄ſbi. ⁊ ex c. diuerſ ſal. ð cle ↄiug. ⁊ ex c. ij. de ſciſ. q̄ talis eſt. Qꝛ papa exercens actū in pſonā ſubditi ſcienter qui ci tra diſpenſatiōem nō valeret vel ſaltem nō diceretꝰ legittime factꝰ puta ſcit illum diſpenſatiōe ege re tunc intelligitur cū eo diſpen ſare vt ſi ſciens ↄfert ordines vel beneficiū excōicato vel irregula ri. vel aliud impedimētū pacienti. Nam dignitas collata p p̄ncipē facit infamiā abolere C. de nup tijs l. impialis. §. miles ff. de re. iud. l. quidam. xvij. q. iiij. ſi quis ſuadente. §. ↄmittunt. vbi dicitꝰ inſtar ſacrilegij eſt diſputare an dignus ſit quē p̄nceps elegit fa. xciiij. diſ. c. j. Et vbi aliquid ↄce ditur ⁊ omīa alia videntꝰ cōceſſa ſine quibꝰ cōceſſum explicare nō poteſt ff. de iur. o iud. l. ij. de off. dele. prudentiam cle. de pbs. Et hanc theoricam ſecutus eſt Pa nor. in alleg. c. diuerſis et c. ij. de ſciſma. Et hein. boic in c. veniēs de fil. p̄ſbi. licet idē panor. in c. j. de ſymo. aliud dixerit. nulla de predictis locis habita mentōne. Cum autē certum ſit collatiōem ordinis quo ad executōem. et be neficij p pecuniā factam ſymoni acam eſſe ⁊ ſic nō valere. Et ꝙ pa pa in vtroqꝫ caſu poteſt diſpenſa re ꝙ ſcꝫ ordinatus executōem ha beat. et p pecuniā beneficiatꝰ bn̄ ficium retineat. ſequetur ex pre dictis ſi ſcienter ita ordinat. ⁊ be neficiū ↄfert ꝙ in vtroqꝫ caſu di ſpenſat. Ideo angelꝰ in ſūma cō cedit hoc verū quando ſymonia ↄmittitur cū papa. Sed de da tis alijs a papa licet ipſe ſciat ꝙ domini Curiales exigant ⁊ tole ret. nō tn̄ ex hoc diſpenſare vide tur. hoc mihi hodie apparet ve rum. Cum extrauagan̄ etiā curi ales inuoluant. vt eſt videre in ex trauagan̄. q̄ incipit damnabile ⁊ ↄfirmat cenſuras omnes contra ſymoniacos latas. quas ipſo fa cto incurrere vult omnē occultū vel manifeſtū ſymoniacū vbicun qꝫ ſymoniā ↄmiſerit ſi etiā Car dinalatꝰ vel epali p̄fulgeat digni tate. Statuitꝰ ꝙ ſcientes aliquē ſymoniā ↄmiſiſſe ſi i curia roma na ſint. teneantꝰ reuelare. ro. pon. ⁊c. Infra duos naturales dies ſub eiſdem penis. Et eugenꝰ in uoluit etiam mediatores. Hos omnes nō excuſat ſciētia pape et tolerantia. qꝛ p hoc non videtur cum eis diſpenſari ſm Angelū ꝗ credo veriſſimū. in p̄uatim con trahentibꝰ ⁊ p ordine aut bene ficio paciſcentibꝰ. Ea vero que p ſuſtentatōe Curie ⁊ officialiū de volūtate pape ordinata ſunt recipiuntꝰ ⁊ dari intelliguntꝰ au ctoritate pape. ð talibꝰ puto Jo. de ling. ⁊ pe. de palu. loqui. Nā ſm archi. flor. in ſoluendo anna tam ſeu p̄mos fructus p benefi cijs que ↄferuntur in curia. pro faciendo. expenſas p bullis expe diendis vel diſpenſatōibꝰ vel ali arum graꝝ non iudicatur factū

in ſe ſymoniacū qꝛ nō ꝑ modum appꝛeciatōis oꝛdinatum eſt dari ſꝫ ꝑ modū ſubuentōis curie. Juſtum eſt eñ vt qui ꝓ tota eccleſia laborant ab eccleſijs ſuſtentenť Et ſilr papa non ꝯmittit ſymoniam ſi alicui epiſcopatū vel aliud beneficium cum hoc onere daret vt annuatim reſponderet de redditibus alicui ꝑſone vel loco certam ꝑtem pꝛo ſuis neceſſitatibus ſm ſanctū Thomā Facit ad hoc cōſuetudo antiqua romane curie vbi fuerunt multi pontifices ⁊ Cardinales laudabilis vite ⁊ non mediocris ſciētie. Item dando pecuniam ꝓ bullis ꝯficiendis pꝛo beneficijs vel alijs gracijs obtentis ſm taxatōem factā ab hijs ad quos ſpectat nō iudicatur ſymonia quia nō datur ꝓ ſpūalibus cum iam obtenta ſint ſed ꝓ laboꝛe ſcriptoꝛum cum nō ſint a Curia aliter ſalariati nec ē ꝯtra c. ſicut epiſcopū. j. q. ij. quia illud intelligitur quādo notariꝰ vel ſcriptoꝛ eſt ſalariatus ſufficienter. vel etiā cum ſcriptura opatur ad oꝛdinem vel beneficiū recipiendū alias ſine ea nō habiturus. hic autem nihil ad hoc operatur quia iam obtentū eſt Hoc etiā tenet baptiſta. ⁊ ꝯcoꝛdat ſatis Angelus in ſumma de ſymo. iij. §. vlti.

☞ Finit ſecunda pars operis.

☞ Tercia pars de pena et penitentia ſymoniacoꝝ Et diuiditur in duas partes. In pꝛima ponam de pena. in ſcđa de penitētia.

Equitur

nunc ps tercia de pena ſymoniacoꝝ. Pro quo ſciendū Qꝛ quidā dicebant oēm ſymoniacū eſſe excōicatū. ꝑ c. repiunť c. q̇cunqꝫ. ⁊ c. placuit. j. q. j. et ꝑ c. ex multis. j. q. iij. Et idē videť tenuiſſe Joh. de gerſon in trac. de ſymo. ꝯſideratōe. 3. Attento inq̇t ꝙ oīs ſymoniacꝰ ipſo iure excōicatꝰ eſt cū reliq̇s penis. Sꝫ reuera hoc iura p̄dicta nō ꝓbant ſꝫ ſolū loquunť de ſymoniacis in oꝛdine vel bn̄ficio. vbi tn̄ aliq̇ tenent tales nō eſſe excōicatos ipſo iure vtcunqꝫ tn̄ ſit nullo iure inuenť excōicatō inflicta ipſo iure ꝯtra ſymoīacos niſi in oꝛdine ⁊ bn̄ficio ꝯmittať ſymonia hoc ita firmat Angelꝰ in ſūma đ ſymo vi. Idē facit baptiſta in roſella Unde longa eſt differētia q̄ ad penas inter ſymoniā ⁊ ſymoniā. Aliter eñ punitur ſymoniacus in oꝛdine. aliter ſymoniacus in beneficio. aliter ingrediens religionem ſymoniace. aliter recipiens. aliter puniunť dantes ⁊ recipientes tꝑalia ꝓ ſacramētis aut ſpūalibus ac eis ānexis Qua de re. ponā đ ſingulis penas in iure expꝛeſſas. Et ꝑmo ꝯtra ſymoniacus in oꝛdine dic. Symoniacos

ſn ordine recepto non recipit exe
cutionem ſed eſt ipſo iure ſuſpen
ſus quo ad ſe et quo ad alios eti
am ſi occultũ ſit c. tanta ꝺ ſymo.
Et dicit crimen qꝺ etiã poſt peni
tentiã impedit ordinis executio
nem de quo in c. Niſi. §. j. de re-
nunc. Et nõ ſolum eſt ſuſpenſus
ab ordine quẽ ſymoĩace ſuſcepit
ſed etiã ab actibus omniũ alioꝝ
ſm Guil. ⁊ Innocẽ. Et addit ꝙ
etiã in tpalibꝰ ꝑdit admĩſtratõꝫ
lxxxj. di. eos c. reꝑiunt. j. q. j. nec
pt diſpẽſari cũ eo niſi ꝑ papã. j. q
. j. gratia. ⁊ per doc. in ca. ordina
tões e. cã ⁊ q. Et debet puniri de
poſitiõe ⁊ infamia ſi de crimĩe cõ
ſtiterit c. Inquiſitõnis de accu.
Nec etiam poteſt recuꝑare pecu
niam quã dedit. xiiij. q. v. Non
ſane. Et fructus non facit ſuos.
Ibidem Conferens autem ordi
nem ſymoniace. ſuſpenſus eſt per
triẽniũ c. pe. de ſymo. imo Inno.
⁊ panor. in ca. ꝑ tuas e. ti. tenent
ꝙ ꝑpetuó eſt ſuſpenſus ⁊ id veriꝰ
fa. tex. in c. ſi quis a ſymoniacis.
j. q. j. et. xxxij. diſ. §. verum et ibi
vi. Arch. De ſymoniaco in ben e
ficio obtento faciunt aliqui dif
ferentiam an ſit dignitas aut cu
ratum. an ſimplex beneficiũ In
curato ⁊ dignitate idem faciunt
iudicium. ſicut de illo qui recipit
ſymoniace ordinem. caret enim
executione etiam ſi ſit occultum
ſm Goſ. ꝑ no. in ca. Niſi allega.
cum glo. et no. Panor. vero poſt
alios in c. Tanta diſtinguit aut

ſymonia eſt manifeſta. tunc ſiue
beneficium curatum ſit ſiue ſim-
plex ſuſpẽſi ſunt quo ad ſe ⁊ quo
ad alios. Aut eſt occultum tunc
ſolum ſuſpenſi ſunt quo ad ſe. et
non quo ad alios. ſed eſſent ſu-
ſpendendi ar. j. q. iiij. c. j. et. ij. vñ
ſi renunciãt beneficiis taliter ad
quiſitis poſſunt vti ordine ſuo
põſt ꝑactam penitentiam. ⁊ aliis
beneficiis ſed beneficio illo retẽ-
to in quo ſymonia eſt commiſſa
nu llus põt agere pniam vt in ca.
Inquiſitionis de accu. Et dicit
Joh. an. quẽ ſequitur d. Antho.
in allega. c. Niſi cum ṕdem. ꝙ ta
les poſt ꝑactam penitentiam nõ
carent ordinis executione ſed ca
rent beneficij retentione. id eſt
ſymonia impedit retentiõem be-
neficij. alias non miniſtrabunt
ſine peccato nec ſpũaliter nec tem
ꝑaliter vnde ſiue ſymonia ſit ma
nifeſta ſiue occulta tenẽtur renũ
ciare beneficiis et reſtituere oẽs
fructus perceptos et qui percipi
potuiſſent niſi illos quos expen-
diſſent in vtilitatẽ eccleſie. ꝯcor-
dat Raymũdus ⁊ Guilhelmus.
Limita tamen hec omnia quan
do ſymonia commiſſa. eſt benefi
ciata ſciente. ſecus ſi ignorante
puta ꝑ patrem vel amicos quia
tunc non eſt ſuſpenſus quo ad
alios nec quo ad ſe niſi in ordine
et beneficio ſic habito. Non au
tem in aliis beneficiis habitis vel
habendis capitulo ꝺ ſymoniace
e. ti. ⁊ ibi Innoc. hec diſ. eſt cõis

De pena ſymoniacaꝝ

Qui vero ↄtulit beneficium ſymoniace vel q̇ mediatoꝛ fuit ſm Ray. ⁊ guil. Si eſt manifeſtum ipſo iure ſuſpenſus eſt quo ad ſe ⁊ quo ad alios c. accuſatum e. ti. Omne em̄ enoꝛme crimen ⁊ manifeſtum impedit oꝛdinis executōnem etiā poſt pactā penitentiā niſi deſuꝑ ſit legitime diſpenſatum. de quo in c. queſitum ⁊ c. ex tenoꝛe de tempo. oꝛdi. Si vero ſimonia eſt occulta quo ad ſe tm̄ eſt ſuſpenſus ſicut q̇libet crimioſus alle. c. ⁊ in ca. ⁊ ſi q̄ſtiones de ſymo. Et om̄ia recepta tenentur hij reddere nō danti ſed eccleſie vel bn̄ficio cui ignominia facta eſt ſm guil. Sunt etiā alie pene cōtra tales ſymoniacos puta ꝑuatio beneficij depōſitō ⁊ infamia ſi de hac in iudicio ↄſtiterit c. Inquiſitōis de accuſa. ⁊. xv. q iij. Sane cum ſi.

Primus. §. Pene ꝑ extrauagātes Mar. ⁊ alioꝝ.

Circa premiſſa vero multa ſunt hodie innouata. Nā Mar. in ↄ. Conſtañ in extrauagañ. incipit Multe ita inquit Sacro approbante ↄcilio declaramus ꝙ oꝛdinati ſymoniace ab executōne ſuoꝝ oꝛdinum ſunt ipſo iure ſuſpenſi Electiones autē ⁊ poſtulatōnes confirmatōnes ⁊ queuis ꝓuiſiones ſymoniace. eccleſiaꝝ monaſterioꝝ dignitatum ꝑſonatuū officioꝝ ⁊ beneficioꝛū quoꝝcunq; deinceps facte nulle ſint ipſo iure nullū q; ꝑ illas ius cuiq̄m adquiratur. Nec ꝓmoti ↄfirmati aut ꝓuiſi faciant fructus ſuos ſed ad illoꝝ reſtitutionem tanq; iniuſte ablatoꝝ teneātur Statuētes inſuꝑ ꝙ dantes ⁊ recipientes ipō facto ſniam excōicatiōis incurrāt etiā ſi pontificali aut Cardinalat⁹ ꝑfulgeāt honoꝛe Itē in extrauag. mantuana incipit damnabile cōfirmat omēs ſentētias excōicatōnis ſuſpenſionis et ꝑuatiōis interdicti ⁊ alias cenſuras latas a ſummis pon. ↄtra ſymoniacos in oꝛdine vel beneficio quas vult incurrere ipſo facto oēm ſymoniacū occultū ſeu manifeſtū vbicūq; ſimoniā ↄmiſerit. ⁊ dictaꝝ cenſura rū abſolutōez reſuat ſibi ⁊ ſuis ſucceſſoꝛibus. niſi in moꝛtis articulo quo ad excōicatōem. vult etiā ꝙ ꝟtute ↄceſſionū indultaꝝ aut cuiuſlibet facultatis nullus coꝝ poſſit abſolui niſi ſpecialiter de peccato ſymonie ⁊ abſolutōne in lr̄is apoſtolicis fiat mentio. Hoc idem facit Eugeni⁹ in ↄſtitutōe que incipit. Cū deteſtabile per om̄ia. Mediatoꝛes q̄z ſymonie ⁊ ꝓcuratoꝛes expꝛeſſius inuoluit dicens. Statuētes p̄terea ꝙ vniuerſi ⁊ ſinguli qui quolibet dando vel recipiēdo ſymoniā cōmiſerit. aut ꝙ illa fiat mediatoꝛes extiterint ſeu ꝓcurauerint ſniam excōicatōis incurrant a qua niſi a roma. pon. ꝓ tempe exiſente

nō poſſint abſolui pterq̄ in mortis articulo. Et in fine excōmunicat etiā eos qui ſciūt huiuſmodi ppetrata et nō reuelauerit. a qua excōicatione abſolui non poſſunt donec reuelent predicta Paulus etiā in pceſſu quē in die iouis ſancta fecit Excōicat ſimiliter oēs ſymoniacos in ordine vel beneficio abſolutionē reſeruat ⁊ concedit prout ſupra dicit̄ et nō aliter Idem cōſueuerūt facere ſucceſſores Et ſic tenēdū ē q̄ hodie oēs ſymoniaci in ordine vel bn̄ficijs ſunt excōmunicati et alijs penis in dictis cōſtitutiōibus inuoluti qđ indubitanter eſt verū ſi ſymonia eſt cōuencionalis. Sed an extrauagātes iſte extendantur ad ſymoniā mentalē vel etiā an extendi debeant ad cōuentionalem in alijs ſacramentis et ſpūalibus. ab ordine et beneficijs cōmiſſam dubitari pt. Ex eo q̄ Mar. v. in §. Statuentes. ⁊ clarius Eugenius in. §. Statuentes gn̄aliter loquitur. poſtq̄ enim declarauit oēs ſymoniacos in ordine vel beneficio eſſe excōicatos Subiungit in hec verba Statuentes pterea q̄ vniuerſi et ſinguli etiā pmiſſa dignitate prediti qui quolibet dando vel recipiendo ſymoniā cōmiſerint aut q̄ illa fiat mediatores fuerint ſeu pcurauerit ſn̄iam excōicatiōis incurrant ⁊c̄. Et ſic nō reſtringit ſe ad ſymoniā in ordine et beneficio. ſed generaliter loquitur. ideo videt̄ q̄ generalit debeat intelligi. c. ſi romanorum xix. diſt.

Secūdus. §. Q̄ extrauagantes mar. et aliorum nō extendant ſe ad omnes ſymoniacos.

Sed in v-s troq̄ queſito Angel⁹ in ſumma et etiā baptiſta in roſella cōtrariū determinant. Tene inquit angelus q̄ oēs ſymoniaci in ordine et beneficio ſolū ſunt excōicati. alij vero ſymoniaci nō. nec te moueat inquit. c. reperiunt̄. i. q. i. ſimiliter. c. q̄cunq̄. c. placuit. ſimiliter nec. c. ex multis. i. q. iij. q2 licet ſub anathemate ſymoniā pꝛhibeant tn̄ loquunt̄ ſolū de ordine et bn̄ficijs ⁊ ſic in nullo iure inuenit̄ ſub pena excōicationis prohibita oīs ſymonia niſi in ordine et beneficijs et ideo illi ſoli ſunt excōicati hec ille in ti. de ſymo. §. vi. v̄. tertia pena. Et cōcor. baptiſta in ſua roſella. Et licet aliā rōnem nō dicāt tn̄ ex allegatis iuribus vident̄ moti. Q̄ extrauagātes iſte oēs ſunt iuris veteris declaratorie nōn noui iuris pmulgatorie qđ ita oſtendit̄ Nam mar. v. in cōſtitutiōe multe ſacro inquit approbāte cōcilio declaramus q̄ ordinati ſymoniace ſunt ipſo iure ab executiōe ordinū ſuſpenſi. Electiōes aūt pmiſſiones et confirmatiōes. ſymoniace eccleſiarū ⁊c̄. ſunt nulle ⁊c̄. Subiungit. Statuentes q̄ dantes et

accipientes ipſo facto ſniam excō municationis incurrant qđ non pōt intelligi niſi in pmiſſis. puta ordine vel beneficijs. Idem per omnia facit Eugenius in cōſtōne Cum deteſtabile Nos inquit p decesſorū noſtrorū veſtigijs inhe rentes oms et ſingulares excōmu nicationis ſententias dudū a ro. pon. latas declaramus ſymonia cos incurrere Idem fecit paulus et reliqui in eorū declarationib9 vt clare patet in ipis. Modo qui declarat nihil noui facit ſed vet9 reuelat ar. l. hr̄des. ff. de teſta. qđ em̄ declarať ante fuiſſe pbať de ap. c. nouit de iure iur. c. i. lib. vi. Cum aūt ſnia excōicatiōis in an tiquis iurib9. nō inueniať pmul gata in ſymoniacos alios. niſi cō miſerit ſymoniā in ordine vel be neficio. Extrauagantes iſte anti qui iuris declaratorie ad alios ſy moniacos couenienter nō poſſūt adaptari. pene enim nō ſunt extē dende de reg. iur. li. vi. c. odia et c. in penis. de ſymoniacis vero in ordine et beneficijs ſunt tex. i. q. i c. reperiunť. c. quicunqꝫ. c. placuit et. c. ex multis. i. q. iij. q videťi in tn ere eos excōicatos eſſe tamē aliq̄ dicebant eas conſtitutiones non eſſe late ſententie. hodie vero per predictas extrauagantes ſubla ta eſt omnis ambiguitas quia ta les excommunicati ſunt ipſo iure vt dictum eſt. Alij vero ſymonia ci non. Nec ob. §. ſtatuentes in conſtitutione Mar. v. quia ver bum dantes et recipientes eſt in eadem oratione verborū cum pre cedentibus Ideo iuxta premiſſa ſcilicet de ſymonia commiſſa in ordine vel beneficio debet intelli gi ſa. quod not. Bar. in. l. iiij. §. cōmune. ff. vi. bo. rap. Sed nec ob. §. ſtatuentes in conſtitutione Eugenij qui generalius loqui tur quaſi velit oms ſymoniacos inuoluere. Statuētes inquit ꝙ vniuerſi et ſinguli qui quolibet dando vel recipiendo ſymoniam commiſerint ſententiā excommu nicationis incurrāt. quia dici po teſt altero de duob9 modis. Pri mo ꝙ etiam iſte. §. eſt iuris anti qui declaratorius et ſic non exten ditur ad aliam ſymoniam. quod probo a ſimili p tex. in. c. ij. de de ci. lib. vi. in. §. Statuim9 vbi do mi. de gemino. ꝙ vbi in principio conſtitutionis ponitur verbū de claramus tunc dicitur cōſtitutio declaratoria licꝫ poſtea in aliqua parte ponatur verbū ſtatuimus debet intelligi ſm materiam ſub iectam Nam etiā dictio vniuer ſalis reſtringitur ad proporciona bilia materie in qua pfertur glo. in. c. dilecto de ſenten. ex lib. vi. cū ſi vel aliter poteſt reſpondere. Or cla. que poniť ad validādum vel firmādum id quod precedit etiā dato ꝙ laci9 loquatur q̄m diſpo ſitio precedens regulariter tamē non comprehendit niſi tantum p

cedentia vt eſt tex. in cle. i. de preben. i. et. ij. reſponſo. i. Et eſt theorica vulgata. ꝙ genus ſubſequēs limitatur et reſtringitur ſm naturam et qualitatem ſpecierū expreſſarum precedentium alle. c. ſedes de reſcrip. et cle. non poteſt de procura. Et apparet etiam ꝙ vi verborum alij ſymoniaci non includantur per dictū. §. Statuentes conſecutiue enim venit ad precedentia Statuentes inquit ꝙ vniuerſi et ſinguli etiam premiſſa dignitate prediti qui quomodolibet dando vel recipiendo ſymoniam cōmiſerint ꝛc. pro cuius cōfirmatione adduco tex. qui clare hoc probare videtur in. c. ad falſariorum de cri. falſi. vbi in diſpoſitiōe hoc tenore ſtatuit papa nos enim omnes falſarios litterarum noſtrarum qui per ſe vel alios vicium falſitatis exercēt cum factoribus et defenſoribus ſuis anathematis vinculo decernimus innodatos. Et mox ſubiūgit Statuentes vt clerici qui falſarij fuerint deprehenſi omnibus beneficijs et officijs eccleſiaſticis perpetuo ſint priuati Ita ꝙ qui per ſe falſitatis vicium exercuerit poſtq̄m per eccleſiaſticum iudicem fuerint degradati ſeculari poteſtati tradantur puniendi. Ecce quomodo in hoc. §. ſtatuentes papa generaliter loquitur dicens clerici qui falſarij fuerint deprehenſi ꝛc. nullam faciens mencionē aut diſtinctionem de eo qđ falcificauerint Et tamen non intelligitur §. iſte de aliquo alio falſario q̄m de eo qui litteras apoſtolicas falſificauerit. quia premiſſa in cōſtitutione de tali falſario loquunt̄ vnde abſurdū eſt in iure. ſi quis diceret omnem falſarium officio et beneficio priuatū eſſe et degradari debere ac curie ſeculari tradi. multis enim modis falſum cōmittitur et varie punitur de quo glo. magiſtra in. c. In memoriam diſt. xix. fa. c. ad audientiam. Et glo. in alle. c. ad falſariorū in verbo legitimas. ꝑpter has ratiōes ſecutus ſum angelum et roſellam ſcilicet ꝙ non ſint excommunicati de hoc plura dicentur in. §. de pena ſymoniacorum in alijs ſacramentis infra e.

Tertius. §. De ſymonia mentali ꝙ extrauagantes ſe ad eam non extendant.

E ſymonia ꝓ mētali refert Aſtñ. in ſūma li. vi. titu. lv. Quādo

ſymonia eſt ſolum mentalis ſine omni pactione tunc non ligatur talis ſymoniacus aliqua p̄dictaꝝ penarū. qđ dicit notandū angel⁹ vbi ſupra in ſumma ⁊ ſequit̄ etiā baptiſta in roſella text. ad hoc in c. fi. đ ſymo. qui dicit ꝑ ſymonia que nullo p̄cedente pacto ſed affectu cōmittit̄ ſufficere delinquentibus per ſolā pniam ſuo ſatiſfacere creatori. abſqꝫ reſignatiōe qſitorū. hoc idē tenet anthoninus in ſūma pte ſcđa ti. i. c. iiij. vbi ita dicit Si ſine pactiōe vel exactiōe quis cōfert aliqđ ſpūale principaliter hac intentiōe vt ꝓpter id recipiat tpale puta audit cōfeſſionē vel dicit miſſam vel cōfert ordinē vel beneficiū pricipaliter ꝙ ſperat ſe ꝓpter hoc habiturū pecuniam Et ſimiliter q̄ dat aliqđ tpale pricipaliter vt recipiat ſpūale vt eucariſtiam ordinē ſacrū beneficiū ⁊ huiuſmodi ſymoniam cōmittit mentalē et eſt graue peccatū. tam ſola penitētia tollit̄ hec ſymonia c. fi. de ſymo. Idem tenet in ſe. c. de quo dixi etiā ſupra pria pte. in deſcriptiōe ſymōie et etiā ī notabili. v. Nec etiā antho. ignorauit extrauagantē Mar. v. qꝛ eam inſeruit. in ſumma alle. Idem tenuit panor. in. c. ex tue et. c. in tua de ſymo. qui tn̄ nō ſolū cōſtitutionē mar. v. ſed etiam Eugenij videre poterat. Eſt tamē aduertendum ꝙ hoſti. reſtringit. c. fi. de ſymo. ad ea que ſunt ſymoniaca de iure poſitiuo. Sed ſymonia cōmiſſa in hijs que ſūt de iure diuino. i. ꝓhibita quia ſymoniaca nō aboletur ſin cū ſola pnia. vnde ſi epus tali ſpe ductus ſcilicet pecuniā habendi. clericū ordinauit et poſtea pecuniā recepit induci debꝫ in iudicio anime vt pecuniā reddat et ſic ordinatus qui eandem intentionē habuit induci debet ne ſuū exequatur officiū quouſqꝫ ſecum fuerit diſpenſatū hec ille ſequitur boic. in alle. c. fi. et refert archi. in rubri. i. q. i. Sed Jo. an. in. c. tua e. ti. dicit tenendū ꝙ nunq̄ꝫ intentio inducit ſymoniā niſi mentalē quē ſequitur panor. ibi dicens. c. fi. indiſticte ꝓcedere ſiue ſint ſpiritualia de iure diuino ſiue ex cōſtitutiōe eccleſie ex quo aliter non diſtinguitur ar. xix. ſi romanorū tenet expreſſe glo. fi. in. c. quicūqꝫ i. q. i. tenet archi. flor. vbi ſupra. Idem tenet baptiſta in roſella. Idem tenet ray. in ſumma dicēs Qui ſcit vel credit cōferentē eidē cōtuliſſe ordinem vel beneficium principaliter ꝓpter obſequia vel preces carnales ſi eſt dignus non tenet̄ reſignare ſed debet penitere de intentiōe corrupta alle. c. fi. ſecus ſi eſſet indign⁹ ſequitur guil. qui ſupra verbo indignus addit ex alio crimine q̄m ſymonia ſequitur vlri. et aſten. quis aūt dubitat ꝙ cōferre ordnīe eſt ſacramentum. Tenet etiam guil. gloſator Ray. vbi dicit ꝙ in hijs que ſunt

ꝓhibita qꝛ ſymoniaca ſufficit voluntas ſola ad introducendū peccatū ſed nõ ſufficit ad introducēdam irregularitatē niſi ꝓgrediatur ad actū paciſcēdi hoc recitat archi. in alle. c. quicunq̃. i. q. i. ꝑ hac via faciunt que mox. infra dicam Concordat ſatis. s. tho. 2. 2. q. c. gñalit̃ loquens Quo ad deū inquit ſola voluntas facit ſymoniacū ſed quo ad penā eccleſiaſticam exteriorē nõ punitur vt ſymõniacus nec abrenunciare tenetur ſed de mala intentiõe debet penitere. facit etiā glo. in. c. quicunq̃ alle. i. q. i. qui canon loquit̃ in ordinibus. tenet. ꝙ hodie ſola pnīa ſine reſignatione queſitoꝝ ſufficit qñ ſymonia in animo geritur. In quo. c. archi. recitat op. wil. d verbo ad verbū. d. ꝙ in hijs que ſūt ſymoniaca de iure diuino ſufficit ſola voluntas ad introducendū peccatū ſed nõ ſufficit ad inducēdam irregularitatē niſi ꝓgrediatur ad actū paciſcendi Et ſic ſm eū in hijs que ſunt ſymoniaca de iure diuino ſola voluntas cū opere ſubſecuto nõ ſufficit ad introducēdā irregularitatem niſi pactio interueniat Et hanc opinionem tanq̃ benigniorē puto ſatis ſecuram. vt. c. mandato ꝓcedat ſiue ſint ſpūalia de iure diuino ſiue ex cõſtitutiõe eccleſie. ad motiua hoſt. que ſunt duo. primū ꝙ in ſymonia de iure diuino papa diſpēſare nõ poteſt. qꝛ vtroq̃ teſtamento eſt ꝓhibita. i. q. iij. ex multis.

Secūdū motiuū põt eſſe ꝙ. c. mādato ꝓprie loquit̃ de ſymonia q̄ eſt de iure poſitiuo ideo nõ eſt extendendū ad ſymoniā que eſt de iure diuino in qua ſymoniac⁹ debet induci ad reſtituēdū quicq̄d accepit ſic vſurarius mentalis. de iure naturali et diuino.

☞ Pro ſolutiõe ſciendū ꝙ in ſymonia tria ſunt conſideranda. Primo peccatū. Secūdo reſtitutio ſymoniace queſitoꝝ. Tertio pene cõtra ſymoniacos ꝓmulgate. Ex hijs tribus pene vt excommunicatio ſuſpentio ab executio ordinum irregularitas. infamia et ſimiles nõ ſunt de iure diuino ſed poſitiuo iure inducte quas penas omnes papa p̄t tollere ſm cõmuniter doc. nec in hijs vendicat ſibi locū rõ hoſt. Qꝛ autē peccatū ſymonie in ꝓhibitis qꝛ ſymoniaca ſit ↄtra ius diuinū nemo negare põt. ⁊ ꝙ reſtitutio ſymõiace adquiſitoꝝ ſit neceſſaria. patet ex eo ꝙ peccatū nõ remittit̃ niſi ablatū reſtituat̃ verū eſt tamen ꝙ reſtitutione vel reſignatione facta. peccatū ſymonie per ſolā pnīam purgatur de iure diuino. vnde ꝙ eget aliquis diſpenſatõe hoc eſt ſuper penis a iure poſitiuo īflictis. Si eñ ſuſpenſio excõicatio aut irregularitas ↄtra ſymõiacos a iure poſitiuo nõ eſſent edite. ſymoniacus etiā in hijs q̄ ſunt de iure diuino. reſtitutiõe aut reſignatione ſymoniace acceptoꝝ facta ꝑ ſolā penitentiā reſtitueret̃ ſine omni

diſpenſatione An vero papa cum ſymoniacis in hijs que ſunt de iure diuino poſſit ſup retentiōe ſymoniace acceptoꝛū diſpenſare. ſicut pt penas iuris poſitiui remittere. tenendū eſt ꝙ pōt de quo eſt glo. in. c. oꝛdinationes. i. q. i. que dicit ꝙ papa poſſit diſpenſare cū ſymoniaco in oꝛdine licet ille non renunciet Nam etiā vicium furti pōt purgari eo apud furē manente. ff. de vſucap. ſi fur. in prin. Et ita tenent archi. ⁊ cōmuniter doc. Et dicit wil. ſuper ray. ti. de vſur. ꝙ papa poſſet diſpenſare ꝙ nō ſolum in mentali ſymonia ſed etiā in illa que pacto eſſet expreſſa retineri poſſet qđ eſſet ſymoniace adq̄ſitū de hͦ plene tetigi in ſcđa ꝑte vlt. limitatione an papa poſſit Nec obſtat argumentū de vſura qꝛ in vſura leditur ꝓximus cui de iure diuino debet fieri reſtitutio in ſymonia vero nō fit reſtitutio ei q̄ turpiter dedit ſed eccleſie debetur in cuius iniuriā datū et acceptum eſt. c. ad hoc de ſymo. in quibus papa plenam et liberā habet diſpoſitionē de hoc Antho. de buť. in. c. poſt tranſlationē de renunc. ſatis inquit purgatur vicium qn̄ res peruenit ad dn̄m. ff. de vſucap. ſi fur. et. c. ꝙ quidam ſi foꝛte. i. q. i. In retentiōe ꝟo ſpūalium acceptoꝝ nullus leditur. Iō quātū ad reſignatiōem acceptoꝝ vel quantū ad alias penas iuris poſitiui papa pt ſtatuere vt talia non habeant locum in ſymonia mentali et ſic nō obſtat fundamētum hoſt. Nec ob. etiam ꝙ. c. mādato videtur loqui in ſymonia q̄ eſt de iure poſitiuo qꝛ poteſt illud negari bene ponderando vel pōt dici ꝙ in textu ſūt duo dicta. Et ꝙ ſecundū dictū loquitur gn̄alič et irreſtricte ideo generalič intelligendū In hoc dubio tamen facit angelus in ſumma ſua. §. j. iuncto. §. vij. differentiam inter penas iuris poſitiui ⁊ inter reſtitutionem ſymoniace acceptoꝝ. Nam quo ad penas iuris dicit firmiter tenendum ꝙ ad eas incurrendas requiriť pactio Sed quo ad reſtitutionem acceptoꝛū cum hoſt. tenet ꝙ. c. fi. nō extendať ad ſymoniam de iure diuino panoꝛ. etiam in alle. c. fi. videtur dubitare q̄uis in. c. ex tue et in. c. tua. e. ti. ſimpliciter teneat. c. fi. gn̄alič eſſe intelligendū Ego vt dixi credo generalič intelligendū ſatis tenet. Archi. floꝛ. vbi ſupꝛa et ſequitur baptiſta in ſua ſumma. Et ante eos hoc tenuit ray. tempoꝛe cuius nouiter cōdita eſt hec decretalis qui dicit in hec ꝟba qui vero ſcit vel credit cōferentē eidem contuliſſe oꝛdinem vel beneficiū principaliter ꝓpter obſequia ſiue p̄ces carnales a ſe vel ab alio interpoſitas credo ꝙ ſi erat indignus debeat reſignare qꝛ tunc ſuccedunt p̄ces loco precij alioquin ſi erat dignus nō tenetur ſed debet penitere de coꝛrupta intentiōe. i. q. i. ſūt nō nulli et. c. fi. de ſymo. Sequi-

tur eum wil. qui ſuper ꝟbo ſi erat indignus exponit. ex alio crimine q̄m ex ſymonia. Idem tenet vlri. et aſtenſis idem Ray. paulo añ. tenet ꝙ. c. fi. habet locū in eo qui ſola intentione vel voluntate oc‐culta cōmiſit ſymoniā Et. s. tho. indiſtincte dicit. Sola voluntas facit ſymoniacū ſed quo ad penā eccleſiaſticam exteriorem nō puni‐tur vt ſymoniacus nec renūciare tenetur ſed de mala intentiōe pe‐niteat Et tex. in. c. fi. vtrūq̄ʒ com‐plectitur. Ad reſignationē ait ſpi‐ritualiū et temporaliū ꝓ ſymonia huiuſmodi nō teneri.

Quartus. §. Sequuntur concluſiones tres in men‐tali ſimonia.

Ex predi‐dictis poſt archiep. flor. vbi ſupra cōclu‐ditur Qꝫ ſi quis ſine pactione ex‐preſſa vel exactione cōfert aliqđ ſpirituale principaliter hac inten‐tione vt ꝓpter illud recipiat tem‐porale puta audit cōfeſſiones vel dicit miſſam vel cōfert ordinē vł beneficium pricipaliter qꝛ ſperat ꝓpter hoc ſe habiturum pecuniā Et ſimiliter qui dat aliquid tem‐porale principaliꝰ vt recipiat ſpi‐rituale vt eucariſtiā. ordinem ſa‐crum beneficium eccleſiaſticum ꝛ huiuſmodi ſymoniā cōmittit mē‐talem que grauiſſimum mortale eſt. ſed ſola penitentia tollit. nul‐lam qꝫ cenſuram eccleſiaſticam in‐ducit alle. c. fi. de ſymo. hec ille. đ quo paulo ſuperius etiā dictū eſt et ſupra parte. i. notabili. v.

De munere ab obſequio quando eſt mentalis.

De munere vero ab obſequio ſimili‐ter dicendū eſt Si quis ſeruiat alicui prelato in tempora‐libus principaliter cā et intentio‐ne obtinendi beneficiū nullo ta‐men pacto aut cōuentione inter‐ueniente q̄ʒuis grauiter peccet. et ſymoniam cōmittat. talis tamen ſymonia mentalis eſt ideo nullā incurrit cenſurā eccleſiaſticā nec ad reſignationem beneficiӯ obten‐ti tenet̄ ꝑ alle. c. fi. de ſymo. ꝛ no. in. c. cum eſſet. e. ti. tenet Rich. in 4. ſequitur archi. flor. pte. 2. ti. i. c. v. §. v. Idem eſt ſi quis per ad‐ulationē beneficiū obtineat qꝛ p̄t dici munus ab obſequio ſm doc. de hoc lacius ſupra parte. i. nota‐bili. vi.

De munere lingue quā‐do ſit mentalis.

De munere vero a lingua dixi ſupra parte. i. notabili octauo Qꝫ preces ꝓ ſpiritualibus. aliq̄n inducunt ſymoniam aliquando

nō. vbi ergo nō inducunt ſymoniam ſuperuacuā eſſet querere de pena Sed vbi preces inducūt ſymoniam. niſi tunc ꝯuentio vel pactio interueniat illicita. ſolū committit̄ mētalis ſymonia. ex deſcriptione ſymonie de quo ſupra pte i. in principio. rō in promptu eſt. Si em̄ datione pecunie vel pſtatione obſequij temporalis intentione cōſequēdi ſpirituale etiam principaliter. nō cōmittitur ſymonia. niſi mētalis dūmodo pactio vel cōuentio deſuper nō interuenit forcius hoc dici debet in precibus. nam qui precat̄ nihil tribuit Jdeo dixit Car. in. c. tuā de eta. et quali. or. poſſe indiſtincte dici ꝙ nunq̄ȝ preces inducant ſymoniam que faciat nō tenere ꝓmotionem ſed ſufficit ꝙ agat penitentiam. c. fi. de ſymo. et eſt text. in. c. tua de ſymo. vbi Jo. an. tenet ꝙ in om̄ibus ſola intentio nō inducit ſymoniā niſi mentalē ꝓut etiā littera innuit Sequit̄ archi. flor. parte. 2. ti. i. c. v. §. 4. adducēs directoriū iuris. d. ꝙ preces quandoqȝ inducunt ſymoniam nō tn̄ punitur in iudicio eccleſie vel cenſura eccleſiaſtica niſi interueniat pactio vel aliqua cōuentio cōcordatis ray. in ſūma ſepi⁹ alle. Qui ſcit inquit vel credit cōferentem eidem cōtuliſſe ordinē vel beneficium principaliter propter obſequia ſiue preces carnales a ſe vel ab alio īterpoſitas credo ꝙ ſi erat indignus debeat reſignare quia tunc ſuccedunt preces loco precij Alioquin ſi erat dignus nō tenetur ſȝ debet penitere de corrupta intentione. i. q. i. ſunt non nulli et c. fi. de ſymo. Sequit̄ eum ibidē guil. qui ſuper verbo ſi erat indignus exponit vel ſuppler ex alio crimine q̄m ſymonia Jdem tenet vl. et aſtenſis Cū autē hodie ordines vel beneficia raro conferant̄ niſi ad preces qđ papa ſcit ac tolerat ꝓ timoratis ꝯſcientijs videt̄ hec opinio militare. per quā non erit opus ꝓmotos ⁊ ꝓmouentes excōicatos iudicare alijs q̄ȝ penis inuoluere cū eos poſſimus ꝑ magne auctoritatis viros ſaluare.

Secundū membrum de pena ſymoniacorum in religione.

De pena dero ſymoniacorū in religione. diſtiguit hein. boic. in. c. dilectus. e. ti. aut ſunt laici q̄ in hoc deliquerunt puta filios vl cōſanguineos ſuos ponēdo in religione pecunia mediante Et tales ſunt excōicādi Aut ſunt clerici et puniunt̄ pena depoſitionis vel amiſſionis honoris. c. ad hoc et. c. inſinuatū de ſymo. Aut ſunt religioſi ſymoniace recepti et puniunt̄ pena amiſſionis monaſterij loci et gradus ſm diſ. in. c. q̄m. e. ti. Sed in amiſſione pbende etiā puniri poterūt ſm Jnno. hoc ve

tum ſm hoſt. ⁊ Jo. an. in cōuentu ſed in ergaſculo eſt eis ꝓuidendū Jdem tenet archi. xij. q. ij. abbatibus Aut loquimur de pena amiſſionis habitus et eū nō amittunt nō em̄ ꝓpter monachalem habitum preciū dederunt ſed propter mōaſteriū ſed Jo. de fantaſi. ⁊ archi. i. q. iij. Saluator cōcor. guil. de monte lan. cle. i. de priuil. dicēs ꝙ religioſus delinquēs grauiter nō debet de facto ex monaſterio eijci ſed in carcere eiuſdē recludi ⁊ ſic a ꝯſorcio alioꝝ fratrū eijci. xxxvij. q. i. impudicos ⁊. c. ſi cuſtos et. c. ſi quis Et ſic intelligi debent iura dicētia monachū de mōaſterio eijciendū Sed quid de abbatibus abbatiſſis prioribus ⁊ prioriſſis ac alijs regularibus dicit hein. aut cōſtat de ſymonia p viā accuſatiōis ⁊ puniunt pena depoſitiōis vel amiſſiōnis honoris et monaſterij ſeu loci in monaſterio vt. c. dilectus ⁊. c. qm̄. e. ti. aut cōſtat in modū inquiſitiōis et tunc dioceſanus debet eis iniūgere penitentiā cōpetentē ⁊ donec illam egerint a ſacroꝝ ordinū executione ſuſpendere vt in. c. dilectus ſm hoſt. vel dic ſm gof. ꝙ licet remoueri poſſint abbates ſm iuris rigorē. pōt tamē ſuperior penā moderari cū in hoc ſit arbitrariū. vi. ibi hein. b oic. Jnſup hodie vrbanus. v. in extrauaganti incipit ne in vinea Statuit inhibēs vt a pſonis tam maribus ꝙ͂ mulierib⁹ religionē ingredi volētib⁹ monaſteria in earundē pſonarū acceptione ante vel poſt nulla quecunqꝫ prādia ſiue cenas pecūias iocalia aut res alias etiā ad eccleſiaſticū aut piū vſum deputanda. de cetero directe vel indirecte petere vel exigere quouis mō preſumāt ſed eas pocius cū oīmoda caritate accipiant et in victu ⁊ veſtitu ſicut alias pſonas monaſterioꝝ ſuoꝝ ſincera caritate ptractent illa dūtaxat que ipſe pſone ingrediētes pure et ſponte ac plena libertate omnīqꝫ pactione ceſſante dare vl cōferre eccleſijs aut monaſterijs huiuſmodi voluerit cū graciarū actione licita reputari Subiungit Nos em̄ ſi ſec⁹ egerint ſingulares pſonas dantes et recipiētes hmōdi excōicatiōis vīculo innodamus Capl'a aut conuentus ſuſpenſionis ſententijs decernimus ſubiacere a quib us p̄ter in mortis articulo abſolui nequeāt abſqꝫ ſe. ap. licentia ſpēali hec ille Ex hac cōſtitutiōe patet ꝙ religioſi q̄ ſua ſtatuta vel conſuetudi nes de dandis ante vel poſt receptionem pacto vel cōpulſu recipiūt ſymoniam cōmittunt ⁊ excōicationē incurrunt. a qua nō poſſunt p̄ter in mortꝫ articulo abſolui niſi de ſpeciali licentia pape. dicit tn̄ archi. floꝛ. ſe audiſſe a Mar. papa. v. ꝙ nō volebat has pſonas incurrere p̄dictas cenſuras ꝓpter dotes q̄ dant monialibus p ingreſſu monaſterioꝝ vt refert baptiſta in ſūma de ſymo. v. vbi dicit eſſe No-

tandũ ꝙ pro ingreſſu religionis
monachorũ ſeu monialiũ nõ licet
aliquid exigere vel accipere quaſi
preciũ. ſponte tñ oblata quãtacũ-
qꝫ ſint nõ interueniẽte aliqua cor-
rupta intentione licet recipere in
hoc oĩs concor. i. q. ij. ſicut epm.
Et premiſſa intelligenda ſunt de
ſymonia ꝯuencionali Nã in hijs
mentalis ſymonia ſicut in alijs ſo
la penitentia aboleť abſqꝫ reſigna
tione acceptorũ nec etiã per eam
incurritur aliqua cenſura eccleſi-
ſtica tex. ad litterã i. c. fi. eo. ti. pu
ta ſi qͤs monaſterio bona ſua of-
fert ſine pacto hac tamen intenti
one ſcilicet ꝙ per hoc adipiſci poſ
ſit ſpiritualia aliter nõ daturus.
nec etiã aliter monachi recepiſſẽt
cum tales ſymoniã incurrũt men
talem nec ille receptus teneť renũ
ciare nec recipientes teneẽť recepta
cuiqꝫ reſtituere Idem ſi ſine pacto
et ſola affectione animi obſequia
quis preſtaret aut ad preces reci-
pereť per rõnes in precedẽti mem-
bro deductas in tali enim ſymo-
nia nõ videntur habere locũ pene
in extrauaganti vrbani. v. et etiã
aliorũ pontificum. concor. ſatis
wil. ray. s. tho. archi. flor. aſtaxa-
nus de quo etiã videre poteris ali
quid ſupra parte. i. notabili. vij.
Michi videť etiam ꝙ pene ſupra
in extrauagañ. Mar. v. ⁊ pij. Eu
genij ac aliorũ de quibꝰ ſupra mẽ
tionẽ feci locũ ſibi vendicent in
regularibus volunt eñ ꝙ electio
nes poſtulationes confirmatiões
et queuis ꝓuiſiões ſymoniace ec-
cleſiarũ monaſterioꝝ dignitatum
officiorũ et beneficiorũ quorum-
cunqꝫ facte nulle ſint ipſo iure ⁊ ꝙ
dantes ac recipientes ſymoniace
ſint excõmunicati ⁊c. cõſulo ergo
vt inſpiciantur ab hijs quos tan
gunt. ne ꝓmptũ in periculũ ſinci-
dant. habita temen differẽtia de
mentali vt dictum eſt. a cõuentio
nali ſymonia.

Tertium membrum de pena ſymoniacorũ in alijs ſacramẽtis ab ordine et beneficio.

Tertiũ membrũ

DE pena ſy-
moniacorũ in alijs ſacra
mentis ab ordine tenet
hein. boic. Qꝫ tales ſymõiaci om
nes ſint ipſo iure ſuſpenſi quo ad
ſe ⁊ quo ad alios ⁊ ſic ſint irregu-
lares et a ſolo papa poſſit cum eis
diſpenſari nec refert ſm eũ an ſit
ſymonia cõuentionalis aut men-
talis vñ de in. c. poſt tranſlatiõm
§. rurſus de renunc. ita cõcludit
ſymoniacus inquit in alijs ſacra
mentis eccleſie Si ſymonia eſt cõ
miſſa per ipſum vel eo ſciente ⁊ ta
cite conſenciente vel eo poſtea ra-
tificante tunc nullus niſi papa po
terit cum eo diſpenſare nec in or-
dine nec in beneficio alle. c. q̀ ſtu-
det. i. q. i. et ꝑ totũ Et merito ſm
cum Nam ex quo cũ ſymoniaco

ſcienter in ordine ſolus papa diſpenſat ⁊ nō alius multo forcius ſolus papa diſpenſare poterit cū ſymoniaco in corpe xp̄i qđ eſt maius ſacramentū in eſſe et in ſacramēto baptiſmi qđ eſt maius in effectu et ea dē rōe vel ſimili in alijs ſacramentis que et ſi facto nō ſūt maiora ordine ſaltē ſunt equalia ar. de tranſac. p̄la. c. inter corporalis. Si vero eo ignorante cōmiſſa ſit nec in aliquo ꝯſentiente tūc poteſt ep̄us cum eo diſpenſare in ordine et beneficio imo forte diſpenſatio nō eſt neceſſaria cum talis nō ſit ſymoniacus ar. c. ꝺ ſymoniace. e. ti. Et hec extēdit etiā vt dixi ad ſymoniā mentalē Nā prope finem diſtinctiōis Quero inquit de ſymonia mentali. et rūdet ꝙ talis ſine diſpenſatione aliqua per ſolam penitentiā abolet c. fi. de ſymo. fallit. inquit in ſymonia cōmiſſa in ſacramentis qꝛ in illis ſymonia mentalis habet effectum ꝯuentiōalis vt no. hoſt. in alle. c. fi. et ibi ipſe idem tenet. hec opinio eſt dura imo periculoſa. Nam vt ſic adminiſtrās ſacramentum eucariſtie cōfeſſiōis. extreme vnctionis et ſic de alijs ſpe obtinende pecunie. etiā ſine omni pactione aut cōuentione irregularitatem incurrit a qua nō pōt niſi a papa liberari nec executionē ordinis habet nec fructus beneficij ſuos facit.

¶Primus. §. Irregularitas proueniens a peccato eſt a iure poſitiuo.

Quare aduertendum Qꝛ omnis irreglaritas a peccato ꝓueniens eſt introducta de iure poſitiuo ſm̄ Innoc. in. c. Niſi de renunc. et doct. poſt eū in. c. ex tenore de temp. or. ec. l. di. c. ponderet. c. quia tua. c. dn̄o cum ſe. vnde ſm̄. l. et euangelium omnis criminoſus poſt penitentiam poteſt celebrare vt prius abſq; diſpenſatione predictis iuribus Uerum. s. patres inuenientes plures agere ſimulatā pecuniam et ꝙ ſcandala ex hoc oriebantur induxerūt penas et cenſuras aliquando ſuſpenſionis aliquando excōmunicationis aliquando irregularitatis et hmōdi de q̄b⁹ doc. in alle. iuribus ⁊ in. c. ex tenore ⁊. c. q̄ſitū de tēp. or. Ex hijs aliq̄ regl'e fuerūt collecte ſm̄ ap. pe. hoſt. ray. et alios eoꝝ ſeq̄ces. pria eſt talis Nullū crimē mediocre et occultū īpetit poſt pn̄iam miſtrare Secūda regl'a De crimē mediocre ⁊ notorium facit hoīem irregularem ꝙ etiā pn̄ia pacta ſine diſpenſatiōe nō pōt miſtrare alle. c. q̄ſitū de temp. or. Tercia regl'a oē crimē enorme ipedit ordinis executionē ⁊ ad ſuperiores aſcendere. Eſt aūt crimē mediocre adulteriū piuriū falſū teſtimoniū furtū et ſil'ia Enormia ꝟo crimina multo ſunt hijs grauiora et aliqua enumerantūr in glo. c. Niſi. §. ꝑpter

Regule q̄dā antiquoꝝ

conſcientiā derenunc. puta hereſis homicidiū d quo in. c. queſitū ſimonia et nōnulla alia per doct. ibidē poſt hoſt. et ſpecu. deducta Et ex hac forte tertia rgl'a fūdatſe hein. hoīc. vult eīm ꝙ ſymōia in ſacramentis cōmiſſa etiā occulte vel mentaliter ſit enorme crimen impediēs ordinis executionē etiā poſt pactā penitentiā Sꝫ bern. in alle. c. ex tenore tenet ꝙ enorme crimen et occultū cōmittens per acta penitentia poſſit officio ſuo vti ſine diſpenſatione per tex. c. ex tenore Idem tenet inno. d. In tali occulto ſufficit abſolutio preſbiteri ſine diſpenſatione niſi ſit homicidiū aut aliud crimen qđ ipedit ordinis executionē poſt peractam penitentiam.

¶ Secundus. §. Que ſint crimīa que poſt peractā penitentiam impediunt ordinis executionē.

Que autem ſint ita enormia ꝙ peracta pnīa impediūt ꝛc. tex. in. c. queſitum ponit homicidium et tex. in. c. inquiſitionis de accu. addit ſymoniā in ordine vel beneficio retēto cōcor. in hoc Inno. et antho. de buſ. dicētes ꝙ ea crimina impediāt ordinis executionē poſt pactā penitētiā de quibus apparet in iure ſuſpenſio indicta vel ſm car. in. c. queſitū qñcunqꝫ in iure eſt expreſſum de crimine ꝙ etiā poſt peractā penitentiam tales non poſſint in ordine miniſtrare vnde ſm antho. Enormia crimina que ita impediūt ordinis executionē ſiue ſint manifeſta ſiue occulta irregularitatē inducunt Enormia vero alia de quibus nō eſt expreſſum ꝙ cauſent irregularitatē aut ſuſpenſionē. iſta ſi ſunt manifeſta impediunt. Si vero ſunt occulta tūc poſt pactā penitentiā nō impediunt ordinis executiōez. Sunt aūt enormia ꝛ de quibus expreſſum eſt ꝙ impediunt ſimoniā in ordine. ꝛ in beneficio quo ad retentionem ita reſtringunt cōiter doc. iuxta. c. inquiſitionis de accu. Item homicidium. c. queſitū de temp. or. Itē omne delictū qđ irrogat infamiā ciuilem. iij. q. vij. §. porro. Item crimen excōicatōis interdicti aut ſuſpenſi in cōtemptū clauiū ſe faciens ordinari de ſen. excō. cū illorum vel celebrātis poſt illa. xi. q. iij. ſi quis interdictū pape nō ſeruantis de exceſ. prela. tanta heretic⁹ in crimīe hereſis de pur. can. c. Inter. vel ei ſacramēta miſtrās de here. excōicamus Item omne crimen graue et notoriū. c. fi. de temp. or. vtens officio aſſiſſinorꝫ de homici. lib. vi. ꝓhumani et ſi qua ſunt alia de quibus expreſſū eſt in iure ꝙ ſine diſpenſatiōe etiā peracta penitentia nō poſſit quis celebrare. Secundū hanc opini. Bern. Inno. buſ. car. Simoniacus occult⁹ in alijs q̄m in ordine vel beneficio nō caret executione

q̄ꝛ hoc in iure nõ expreſſum c. Is qui de ſentẽ. exco. li. vj. vbi tex. ꝙ irregularitas nõ ꝯtrahitur niſi vbi inuenit in iure expreſſum ſa. tex. in alle. c. Inquiſitõis vbi expmit de ſymonia in ordie ꝛ bñficio. Et licet tex. in c. pter h. xxxij di. ſimpliciter dicat officiũ ſimoniacoꝝ et in fornicatiõe iacentiũ ſcicter nõ recipiatꝫ glo. tñ intelligit de ſymoniaco notorio. et nõ de occulto. niſi ſit ſymoiac⁹ in ordine ꝛ ſequũtur cõiter doc. Ita etiã in glo. in c. Niſi cũ pdem de renunc. vbi facit mentõem de ſymonia intelligit in ordine vel beneficio. quo ad retentõꝫ ſm Jo. an. Innoc. ꝛ plures alios de hoc Arch. in c. pter hec vbi alle. in §. veꝝ opiniones Alij inqt dicũt ꝙ omis ſymoiac⁹ eſt ſuſpẽſus quo ad ſe ꝛ alios ſed nõ bene dicunt. Nam licet quis cõmittat ſymoniam non eo ipo perdit executionem niſi ſit ſymoniacus in ordine ſm Jo. et vinc. Hec ille. de h etiam ſupra pte. j. notabili. octauo. §. dignus. Ex hijs omibus ſeqtur Q. hein. boic. nimis diffuſe loquitur

Ponuntur. v. caſus ſeu concluſiones.

Et q̄ꝛ quottidie illa occurrũt ponã aliquos caſus. Prim⁹ eſt

Prim⁹ caſus ſeu cõcluſio pma

Q. dans aut recipiens aliqd in ſacramẽtoꝝ collatõne ptextu laudabilis ꝯſuetudinis. ſymoniam nõ incurrit. Iuxta intellectũ cõmunẽ doc. in c. ad apoſtolicã de ſymonia. Secund⁹ caſus licet gratis adminiſtranda ſint ſacramenta. tñ admiſtrator pt recipe volũtarie oblata. nec in hoc committit ſymonia c. null⁹ c. quidqd c. placuit cum ſi. et c. ſicut. j. q. ij. vbi Greg⁹ in regiſtro. Terci⁹ caſus licet pces p ordinib⁹ interueniẽtes aliqñ ſymoniã inducãt ſecus tamẽ eſt in alijs ſacramẽtꝫ Tenet arch. florẽ. in ſũma pte. 2. ti. j. §. v. poſtq̄ꝫ dixit de ſymonia ex pcibus ſubiũgit p ſacramẽtis vero vl' alijs ſpũalib⁹ nõ repitur phibitũ pces porrigere p ſe ſi ſit dignus. Idem tenet baptiſta in ſũma ſua. Et eſt rõnabile dictũ q̄ꝛ ſacramenta. raro admiſtrant niſi ad pces. cur autẽ adiecerit ſi ſit dignus. dubito d qua dignitate loquatur. quia rari veniũt p penitẽtia niſi peccatores videmus etiã ꝙ curat⁹ in publico petenti ſacram eucariſtiam dato ꝙ ſciat eũ pctõrem. nõ negabit ſacmentũ. niſi pctm̃ eſſet publicum. vnde credo. ꝙ humiles preces p ſacramẽtꝫ illis porrecte ſeu exaudite nõ inducant ſymoniam niſi corrupta intẽtio interueniret. q̄ꝛ ex pcibus quis intenderet ſe obligare ad aliqd tpale vel ecõtra ꝯferens ſolo fauore vel ob laudẽ humanã ductus ſacra ꝯferret tales enim ſymoniã mentalẽ incurrerẽt. de hoc tex. in c. Nemo vbi habetur eſſe ſimoniacum fauore celare peccatorem vel recõciliare ante penitentiã aut a recõciliatꝫ

Secundus

Tercius

one remouere. quod enim eſt iu-ſtum et honeſtum nõ debet exer-ceri fauore ꝓuate amicicie vel cõ ſanguinitatꝫ aut ex odio negari in talib⁹. Quartus caſus eſt. Si quis ſine pactõne vel exacti one ↄfert ſacramenta puta euca-riſtiã aut extremã vnctõnem aut dicit miſſam ꝓncipaliter qꝛ ſpe-rat ꝓpter hoc ſe habiturum pe-cuniã Et ſimiliter qui dat aliq̄d tempale ſine pacto. principaliter tamẽ vt recipiat ſpũale puta eu-cariſtiã abſolutõem aut aliud ſa cramentũ talis ↄmittit ſymoniã mẽtalem tantũ licet Inno. hoſt. ꝛ plures aliꝫ dicant. ꝙ talis ſimo nia mentalis habet effectũ ↄuen tionalis cum ſit de hĳs que ſunt ꝓhibita qꝛ ſymoiaca. et ſic ↄtra ius diuinũ ↄmiſſa. tenetur ergo ad reſignatõem ꝑceptoꝝ ꝛ incur rit cenſuras eccleſiaſticas cõtra ſymoniacos ꝓmulgatas, de quo poſt alios hein. boic in alle. c. fi. ꝺ ſymo. et in c. poſt tranſlatiõem in. §. rurſus de renunc. Sed cõ trariũ determinat arch. floꝛẽ. in ſũma pte. 2. ti. j. c. iiij. ꝛ. v. vbi ita tenet Si ſine pactõne inquit vl' exactiõe quis ↄfert ſacrm aliqꝺ puta audit ↄfeſſiõꝫ celebrat miſ ſam ↄfert eucariſtiã ꝛ ſic de aliĳs ꝓncipaliter ea intentõe qꝛ ſperat ſe ꝓpter hoc habiturũ pecuniã Sil'r qui dat tpale ꝓncipaliter ea intentõe vt eucariſtiã vel ſac-mentũ aliud ↄſequaꝛ ſimoniã cõ mittit mẽtalem. q̄ graue peccatũ moꝛtale eſt ſed ſola penitẽtia tol litur. nec cenſuras incurrit aliq̄s alle. c. fina. ꝺ ſymo. Et facit tex. in c. tua e. ti. vbi Jo. an. idem te-net. ſequitur roſella et Angelus quo ad cenſuras eccleſiaſticas ſa tis expreſſe tenet Guil. ſup ray. in ſumma de ſymo. d. ꝙ in hĳs q̄ ſunt ſymoniaca de iure diuino. puta ſunt ꝓhibita qꝛ ſymoniaca ſufficit voluntas ad introducen dum peccatum ſed nõ ſufficit ad introducendã irregularitatẽ niſi ꝓgrediatur ad actum paciſcẽdi Idem in foꝛma refert Archi. in c. q̄cunqꝫ. j. q. j. ipſe quoqꝫ Ray. idem tenet. Qui ſcit inquit vel credit ↄferentẽ eidem ↄtuliſſe oꝛ dinem ꝓncipaliter ꝓpter obſeq̄a vl' ꝓces carnales ſi eſt dignus nõ teneꝛ reſignare ſꝫ debet penitere de intentõne coꝛrupta c. fi. ꝺ ſy-mo. ſeq̄tur ray. guil. qui ſup ꝟbo ſi eſt indign⁹ ſupplet. ex alio cri-mine q̄ꝫ ſymonia. nã Raymũd⁹ dicebat ſi talis eſt indign⁹ credit eum reſignare debere. ſi dignus non. ſequitur guil. vl. ꝛ aſteñ. in ſumma. ꝛ ſanct⁹ Tho. 2. 2. q. c. in diſtincte ↄcludit licet inquit ſo-la voluntas faciat ſymoniacũ tã lis tñ quo ad penã eccleſiaſticam exterioꝛẽ nõ punitur vt ſymoni-acus nec renunciare teneꝛ ſed de mala intentõne penitere. Et hec opinio benignioꝛ eſt ĩdo ample-ctenda vel ob hoc ꝙ ↄtra ſymoni acos cenſure eccleſiaſtice de iure poſitiuo ſint introducte quo

papa poteſt relaxare. de quo etiã in pce. plura dixi. Quintus caſus. Qui ↄferens vel recipiens temporale ex pacto vel ↄuentiõe pro ſacramẽto aliquo expreſſam ↄmittit ſymoniã que dicitur cõuentionalis talis ſi ſit notorium ſuſpenſus eſt quo ad ſe ⁊ quo ad alios irregularitatẽ incurrit. etiã pacta penitẽtia nõ poteſt celebrare niſi ſecum diſpenſetur. ex hijs que ſupra deduxi ꝑ no. in c. ex tenore ⁊ c. queſitũ de temp. or. Et in hoc credo Hein. boic. in p̄dicto. §. rurſus. bene dicere puta ꝙ nullꝰ niſi papa poſſit cum tali diſpenſare nec in ordine vel beneficio alle. j. q. j. Qui ſtudet ⁊ ꝑ totum adiuncto tex. in. §. In adulterijs in ca. at ſi clericus de iudicijs. Et intelligitur manifeſtum vel notorium tunc quãdo cõſtat ꝑ ſententiã vel ↄfeſſiõem in iure factam vel ꝑ operis euidentiã q̃ nulla poteſt tergiuerſatõne celari ſm doc. limita tamen predicta qñ ſymonia eſt ↄmiſſa eo ſciente ſecus ſi ignorante puta ꝑ patrem vel amicos data eſſet pecunia qꝛ tũc nõ eſt ſuſpẽſus quo ad alios nec quo ad ſe niſi in ordine ⁊ beneficio in q̃ p̄t ep̄s diſpenſare ar. c. d̄ ſymoniace e. ti. imo forte hͦ caſu nõ eſt necc̃ia diſpẽſatio cum talis nõ ſit ſymoiacꝰ ꝓut ibidẽ ꝓbari videt̃ ſm hein. boic. Sꝫ ſi talis ſymonia eſſet occulta Credo ꝙ nõ inducat irregularitatẽ verã aut ſuſpenſionẽ quo ad ſe ⁊

Quintus

De occulta ſymonia.

alios Sola enim ſymonia in ordine vel beneficio poſt pactã penitentiã impedit ordinis executionẽ vel beneficij retentiõem Ita limitat Io. an. poſt Inno. glo. in c. Niſi cũ p̄dem. §. ꝓpter ↄſciaꝫ de renũc. ſeq̄tur d. antho. de ordine eſt glo. in. §. verũ. xxxij. diſ. ⁊ glo. in c. repiunt̃. j. q. j. ⁊ glo. in c. tante d̄ ſymo. ⁊ ibi Inno. hoſt. Io. an. panor. et cõiter ſequũtur omnes ſũmiſte. hoc eſt qd̄ Bern̄ poſt tex. in ca. ex tenore de temp. or. d̄t Qui ↄmittẽs enorme pct̃m ⁊ occultũ pnīa acta poterit officio ſuo vti et ad maiores ordies aſcendere. Et putat Inno. ibi ꝙ hoc poſſit ſine pctõ c. ij. de appo. et ſine diſpenſatiõe qꝛ ſufficit abſolutio ſacerdotꝭ ex ptãte clauiũ ar. vj. q. j. illi. Et Io. an. ibi Si crimen occultum ſit quãtũcunqꝫ graue acta penitentia vel pte eiꝰ etiam ſine diſpenſatõne celebrabit. limitant niſi ſit tale quod pꝰ penitentiã impedit ordinis executionem. Unde nõ ſequitur ſymoniam cõmiſit ergo eſt ſuſpenſus q̃ ad ſe ⁊ q̃ ad alios. de quo arch. in. §. vex. xxxij. diſ. Alij in q̄t dicũt ꝙ omīs ſymoniacꝰ eſt ſuſpenſus ſed nõ bene dicũt Nam licet q̄s ↄmittat ſymoniã non eo ipſo ꝑdit executõnem niſi ſit ſymoniacus in ordine ſm Ioh̄. et Uinc. Ita tenent ↄmuniter doctores. ꝙ ſymoniacus occultꝰ in bñficio ꝓpe nõ eſt ſuſpẽſus nec irregularis ſm antiqua iura. vñ

licite celebrat poſt pniam. Sed beneficium ſymoniace obtentū non pt retinere. nec eo retento pt verā pniam agere ꝑ glo. ꝛ cōiter doc. in c. tanta ꝺ ſymo. Nec mi-retur quis, qꝛ ſatis eſt ꝙ iure nō caueł ꝙ incurrat ſuſpenſiōꝫ quo ad ſe ꝛ quo ad alios. immo papa poſſet canonem facere ꝙ ꝗlibet a ſymoniaco occulto poſſet ordies recipe. tenet Jo. an. poſt Inno. ꝛ hoſt. in c. ꝑ tuas. ij. de ſymo. Cū ḡ nō inueniaƚ in iure ꝙ ſymoniacus in alijs ſacramētis ab ordie ſit irregularis aut ſuſpēſus. dum mō ſymonia eſt occulta. credim⁹ talē poſt pactam pniam executionē ordinū hr̄e etiā ſine diſpenſa-tōe Si q̄s aūt obijceret ꝺ extra-uagāte Mar. v. incipit multe q̄ ſimoniacos oēs videƚ excōicare quā plus extendit ad oēm occultū ſimoniacū in extrauagan̄ dā-nabile Rn̄deƚ ꝙ loquūƚ ꝺ ſimoniacis in ordine vel bn̄ficio tm̄. Alij ꝟo ſimoniaci nō ſūt excōicati Ita tenet angel⁹ i ſūma ſymo. vj. ꝛ baptiſta in roſella Et pt eſſe rō ꝙ declaratiue ſunt veteris iuris vt in pce. dixi. Et tantū de ſymonia ꝯuētionali maīfeſta ꝛ oc-culta. Et dr̄ ꝯuētionalis nō ſolū ſi ꝯuentio vel pactio tpaliū ad ſacramēta interueniat. ſꝫ etiā ſi in-tueniat exactō puta ſacerdos nō vult penitentē abſoluere. aut cō-municare aut egroto petenti ex-tremā vnctōeꝫ dare aut baptiſare ꝛ ſic ꝺ alijs niſi detur pecunia

Cōuentionalis ſimonia

talis ſimonia ſi ſit manifeſta in-ducit irregularitatē ꝛ ſi ꝯuincaƚ in iudicio incurrit infamiam. deponitur etiā vel bn̄ficio ꝓuatur ꝺ ſimo. c. de hoc c. inſinuatū c. ex diligenti ꝛ ibi de infamia c. dilectus fili⁹ c. ſicut ꝓ certo cū multꝫ ſimilib⁹. Si tale crimen occultū eſt grauiſſimū pctm̄ ꝯmittit penitentiā etiā agere nō pōt niſi reſtituat vel reſigneƚ tpalia adq̄ſita q̄ facto pacta pnia celebrare poteſt ꝛ officiū ſuū exequi. ſic de ſimoīa occulta in bn̄ficio dr ar. j. q. iij. c. j. ꝛ. ij. ca. ex tenore. ꝛ c. queſitū de tēp. or. Mꝫ aūt doc. tenēt ſimoniacū in bn̄ficio occultū nō eſſe ſu-ſpēſum vt ſupra deduxi. hoc ho-die mutatum eſt ꝑ extrauagan̄. Mar. v. pij et ſequentiū pontificum ꝑ quos ſimoniaci in benefi-cijs etiam occulti ſuſpenſi ſed etiam excōicati declaranƚ. que tn̄ ꝺ-claratio nō extendit ſe ad alios ſimoniacos. circa quos nihil in-nouatū eſſe videƚ. ſm angelum ꝛ roſellū in ſummis vt ſepe dixi. recurre etiam ad ea que ſcripſi ſup parte. 2. Prima doctrina et etiā in. §. adde. quod ſequitur quartam doctrinam. videtur enim a-liud eſſe vendere vel emere ſacramenta et aliud aliquid dare aut recipere non animo vendēdi aut emendi ſacramentum. ſed ani-mo remunerandi. In quo cogi-ta quia dignus eſt mercenarius cibo ſuo.

De pena circa alia ſpũalia

De pena circa alia ſpiritualia.

Quartũ membꝛ.

De ſymonia quoqꝫ cõmiſſa circa alia ſpiritualia vt. in cimiterij cõſecratõne in ſacroꝝ vaſorum vel veſtimentoꝝ benedictõne. in exequijs mortuoꝝ in benedictõe nubentiũ. in chriſmatis venditõne in benedictõne aque et panis vel ſalis. ſepulturis ꝛ ſimilibus Credo ꝙ ſi in hijs interueniat ſimonia mentalis tantũ tunc habeat locum c. fi. de ſimo. ſufficiatqꝫ penitentia abſqꝫ reſignatõe acceptorum ex hijs que pro et ꝯtra in pce. membro ſunt adducta. Si vero ſimonia interueniat ꝯuentionalis Tũc ſi ſit occultũ a maiori ꝯteꝝ videtur ſufficere pnia de pctõ ꝑ theoricã Berñ. ꝛ alióꝝ in c. ex tenore de temp. or. ꝙ crimen enorme et occultum poſt pniam nõ impedit ordinis executõem. nec aliter ex tali crimie ſuſpẽſus eſt. q̃m ꝑ mortali crimine ꝛ enormi. Jn hoc tñ differẽtia eſt inter ſimoniã ꝯuentionalẽ licet occultam ꝛ mentalẽ. ꝙ illa obligat ad reſignatõꝫ adquiſitoꝝ. alias eñ vera pnia non agitur. xiiij. q. vj. Si res Mentalis ꝓo nõ ita obligat c. mãdato de ſimo. Si ꝓo Cõuẽtionalis ſymonia in talib9 eſt maifeſta tũc credo talẽ ſuſpẽſum eſſe quo ad ſe ꝛ quo ad alioſ Ex theorica in c. ex tenore tradita. Qꝛ omne crimẽ enorme ꝛ manifeſtũ impedit ordinis executionem etiã p9 pniam fa. c. ſi de tẽp. or. vnde eget diſpenſatõe. Et dicunt cõiter doc. ꝙ ſup tali ſymonia in p̃dictis cõmiſſa poſſit eps diſpẽſare p9 pactã pniam. tñ nõ ſit ꝓhibitũ de ſen. excõi. nup. vt no. gof. ꝛ hoſt. Spe. ti. ð legato §. nũc oñdendũ ꝟ. xxiiij. ꝟ Sed nunquid diſpenſat Et glo. ſup Ray. Arch. in c. ſtatuim9. j. q. j. facit c. ſua ꝛ qð no. Berñ. in gloſa fi. ꝛ pe. refert Joh. de ymo. in ca. poſt tranſlatiõem de renunc. ſup verbo nequeat. ſubdit tamẽ ꝙ nõ eſt ſine dubitatõe qꝛ ꝑ hoc incidim9 in illud dubiũ. an epus poſſit diſpenſare in caſib9 in q̃bꝫ nõ repitur ꝓhibitũ. de quo in c. dilect9 ð tẽp. or. vide infra de penitentia. §. vltimo

De ſymonia in ordine vel beneficio.

Sequitur de penitẽtia ſymoniacoꝝ. Et ꝓmo de ſymoniacis in ordine vł bñficio. Tales enim ſiue occulta ſit ſymonia eoꝝ ſiue maifeſtã hodie ꝑ extrauagantẽ Mar. v. Eugenij. iiij. Pij. ij. Pauli ꝛ Sixti oẽs ſunt excõicati. ꝛ quo ad ſe et alios ſuſpenſi ꝛ ſic executõem ordinũ nullã hñt ordinati. nullum ius in beneficijs hñt pñt bñficiati fruct9 ſuos nõ faciũt. alias etiã iuris penas incurrunt abſolutio ſeu relaxatio cenſurarũ ꝛ penaꝝ

predictarum reſeruata eſt ſũmo
pontifici pro tempꝫ. Ita ꝙ tales
a nullo alio quantũcunqꝫ penite
ant poſſunt abſolui aut reconci
liari. preterq̃ꝫ in mortis articulo
dato etiã ꝙ papa ↄmiſſionẽ face
ret aut alicui facultatẽ daret ab
ſoluẽdi ab omni crimine aut cen
ſura eccleſiaſtica Symoniaci ta
men tales ꝑtextu hui⁹ nõ poſſent
abſolui niſi in eiſdem facultati-
bus expreſſa fieret mentio de ſy-
monia ⁊ eius abſolutõne ſpecia-
liter. Nec ſolũ excõmunicati ſũt
ſymoniaci. ſed etiã mediatores
⁊ ꝓcuratores quorum abſolutio
etiã reſeruata eſt roma. pontifici
Ꝗꝛ ſi quis ſciat aliquos ſymoni
am hmõi cõmiſiſſe. mediatores
aut ꝓcuratores fuiſſe ⁊ nõ reue-
lauerit pontifici aut camerario
ꝑ ſe vel alios q̃m citius potuerit
excõmunicatõem incurrit. a qua
abſolui nõ poterit donec reuelet
Hec in longũ videre poteris in
ſũmis quib⁹ inſeruntꝰ extuagãtes
mẽtionate. Et poĩt piſanella ad
finẽ. Et qꝛ horrendũ eſt talia au
dire. Cũ talis rigor in corꝑe iurꝫ
nõ inueniatꝰ exꝑſſus ab antiq̃. nec
eaꝝ ↄſtitutionũ Panor. late ſcri
bẽs ſuꝑ titulo de ſymoĩa memi-
nit. q̃ tñ p⁹ ↄciliũ ↄſtañ. ſcripſit.
In q̃ ↄcilio Martin⁹ papa ſuas
extrauagantes ꝓmulgauit. qͦ
ſatis videtur mirũ Sed qꝛ reꝑi
untur apud ſummiſtas moderni
ores ſuntqꝫ renouate ꝑ ſucceden
tes ponfices. Ita ꝙ nemo poteſt
hodie ignorantiã eaꝝ pretẽdere.
Solũ id reſtat gr̃e ꝙ nõ vidẽ
tur ſe ad oẽm ſymoniã extẽdere.
vñ Angel⁹ in ſũma ſua de ſymo-
nia. vj. §. ix. Tene inq̇t ꝙ oẽs ſy-
moniaci in ordĩe et bñficio ſolũ
ſunt excõicati. Alij ꝟo ſymoĩaci
nõ. nec te moueãt ↄſtitutões iſte
aut iura antiq̃ vt c. reꝑiuntꝰ c. pla
cuit. c. q̇cũqꝫ. j. q. j. c. ex multꝫ. i. q
iij. qꝛ loquuntꝰ de ordĩe et bñficõ
Alij autem ſymoniaci penas cõ-
tra ipſos a iure latas. incurrunt
ꝓut de hijs dictum eſt ⁊ dicetur
Et hoc idem qͦ tenet Angelus
baptiſta in ſua roſella ti. de ſimo
nia approbat. ☞ Secundo
dicit idem Angelus et ſimiliter
Baptiſta Notandum ꝙ quan-
do ſymonia eſt tãtum mentalis
ſine omni pactõne ꝙ non ligatur
quis aliqua predictaꝝ penarum
Illud expreſſe tenet Archi. florẽ
in ſumma in. ij. parte ti. j. c. iiij. §
v. Si ſine pactione inquit vel ex
actiõe quis confert ordinem vel
beneficium aut aliud ſpirituale
hac intentione vt propter illud
recipiat temporale. Et ſimiliter
qui dat temporale ꝑ̇ncipaliter vt
recipiat ſpũale puta eucariſtiã or
dinẽ ſacrũ beneficiũ vterqꝫ ſimo
niã ↄmittit. mentalẽ tñ q̃ graue
mortale crimẽ eſt. Sola tñ pnĩa
tollitꝰ c. fi. de ſymo. ⁊ ſic intelligit
de hijs etiã q̃ ſunt ꝓhibita qꝛ ſy
moĩaca. ꝓut de h̃ ⁊ ꝑcedẽti ſimo
nia ſcripſi ſ̃ in ꝑ̇ma ꝑte c. v. ↄclu
ſione. ij. ⁊ in hac. iij. ꝑte in ꝑ̇n°. §

Sꝫ an extrauagātes. ⁊ de pena
ſymoniacoꝝ in aliꝭs ſacramētis
ibi latiꝰ poteris videre Tercio
notandū ꝙ idē Angelꝰ credit cō
ſtitutiōes de nō reuelātibꝰ nō li/
gare ſed abrogatas eſſe per non
vſum.

☞ De pnia ꝟo ſymoniacoꝝ
in ordie vel bn̄ficio q̄s inuoluūt
iura ⁊ p̄dicte extrauagātes Cū a
ſolo papa poſſint abſolui. qꝛ ca/
rent executōe ordinū. male occu/
pant bn̄ficia. excōicati ſūt fructꝰ
ex bn̄ficiꝭs ⁊ ſpūalibꝫ q̄ſitos reſti
tuere tenent. ꝯſulendū ē eis ꝙ ad
romanū pontificē recurrāt qꝛ da
to ꝙ dimittāt libere bn̄ficia. ⁊ ꝙ
ordines nō exequant nec ſpūalia
admīſtrēt excōicati ſunt Jō ante
abſolutōez pniam verā de pctis
agere nō pn̄t vt eſt cōis opio ma
nēte excōicatōe abſolui a pctō nō
poteſt ar. c. illi. vj. q. j.

De mortis articulo

In articulo ꝟo mortꝭ ꝯſtituti ex
q̄ nō pn̄t adire papā abſolui pn̄t
a q̄libet ſacerdote c. nō dubiū de
ſen. exco. quē penitet ꝺ peni. di. j
imo ſi nō poſſent h̄re ſacerdotē.
laicꝰ ſm aliq̄s ab excōicatōe poſ/
ſet abſoluere ꝺ q̄ glo. i c. paſtoral'
ꝺ offi. or. ⁊ i c. a nob. de ſen. exco.
⁊ vtrobiq; panor. q̄uis laicus a
pctis nō poſſit abſoluere vt ibiꝺ
panor. Si tn̄ ep̄s poſſet h̄ri. ſim
plex ſacerdos nō ꝺbet ſe ꝺ abſol
uēdo intromittere in reſuatꝭ ſm
īnno. Et qꝛ pctm̄ n̄ dimittit niſi
reſtituat ablatū ⁊ iiuſte q̄ſitū cō/
ſtitutꝰ in tali ꝑiculo renūciare de
bet in manu ꝯfeſſoris ſub ꝯdcōe
tn̄ ſi ſuꝑiori placuerit. talis etꝭ lꝫ
titulū nō h̄eat. poſſeſſiōꝫ tn̄ quā
de facto tenet non dꝫ dimittere
ſine licētia eiꝰ q̄ pt ꝯferre ſꝫ a ꝑce
ptōe fructuū ꝺbet abſtinere ſibi
appropriando. cuſtodiat āt ⁊ i vti
litatē eccl'ie expendat ar. c. ea no
ſcit ꝺ ſen. exc. iūcto c. pn̄ti ꝺ offi.
or. li. vj. reſtituat ṗus ꝑcepta. tal'
tn̄ de licētia ſui ꝯfeſſoris ſi pauꝑ
eſt poterit vite nccīa ſtricte reci/
ꝑe ar. lxxxvj. di. nō ſatꝭ. Et q̄rat
qm cito p̄t reſignare. de h̄ hoſt. ⁊
doc. in c. niſi. ꝺ renūc. Et ſūmiſte
in ꝟbo renūciatio Confeſſor ꝟo
debet tali iniūgere vt ſi ꝯualeat
ꝙ mox vt cōmode p̄t ꝺbeat ſe pa
pe p̄ſentare. qꝺ ſi nō faceret i eā
dē excōicatōis ſniaꝫ reincideret c.
eos ꝺ ſen. ex. li. vj. Et qꝺ de reſti
tutiōe fructuū dictū eſt deductꝭ
hꝭs q̄ gr̄a fructuū q̄rendoꝝ ⁊ cō
ſuandoꝝ ⁊ expoſitoꝝ in vtilita/
tē eccleſie ſm omnes intelligitur

☞ Et p̄miſſa ꝟa ſunt vbi cō
miſſa eſt ſymoia ꝯuētional' in or
dine vel bn̄ficio. In mentali ꝟo
ſymoia ſi ꝯmiſſa ſit i bn̄ficio. vel
ordine ſine oi pactōe tal' ſymoni
acꝰ. penas aut cēſuras eccleſiaſti
cas i iure vel p̄dictꝭ extrauagāti
bꝰ exp̄ſſas. nō icurrit ſꝫ ſufficit ei
ꝑ ſolā pniam ſuo ſatiſfacere crea
tori ꝑ tex. i c. vlt. de ſymoia. quē
ita intelligit Aſtēn in ſūma. ⁊ ſeq̄
tur Angelꝰ ⁊ Baptiſta. Et exp̄ſ
ſus Archi. florē. prout in hac ꝑte

de pena ſymō. §. Sed an extra-uagantes in lōgum deduxi cum alle. pro et contra quā opinionē tanq̄ʒ benigniorem ego ſecutus ſum ex rationib⁹ ibi inſertis.

☞ Penitentia de mentali ſymonia.

Licet autem ſola penitentia tollatur mentalis ſymonia. penitentia tamen nō ſolum requirit ꝯtritionem ſed et ꝯfeſſionem nec nō ſatiſfactionē ꝓ peccato inſuꝑ et abſolutōeʒ ſacerdotis. Queſtio eſt quis a tali ſymonia poſſit abſoluere. Reſpondetur ꝙ vbi epiſcopi abſolutionem ſibi a ſymonia reſeruauerūt ſicut cōmuniter faciunt in ſtatutis ſinodalibus nullus inferior de abſolutione talium debet ſe intromittere ꝑ c. ij. de peniten. et remiſſi. in. vj. ꝑ glo. et doct. Remittēdi ergo ſunt ſymoniaci tales ad epiſcopū. preterq̄ʒ in mortis articulo. eo caſu inferior poteſt abſoluere. xxvj. q. vj. c. vlti. ⁊ Innocē. in c. nuper de ſen. excōi. In tali em̄ mortis periculo ſi abſens eſt epiſcopus quilibet ſacerdos abſoluere poteſt penitentē de quocunq̄ʒ peccato quantūcunq̄ʒ graui et reſeruato. Et caſu quo euaderet ꝑiculum mortis non eſt amplius neceſſe ꝙ ſe preſentet epiſcopo. quia hoc ſolum repitur cautum in excōmunicatōne. vt in c. eos ꝺ ſen. excōi. Ita no. baptiſtiana in verbo abſolutō ꝑmo hic in articulo Si quis tamen haberet a ſede apoſtolica facultatē eligēdi ſibi ꝯfeſſorem idoneū qui poſſet eum abſoluere in non reſeruatis peccatis ſedi apoſtolice tunc ſufficeret ſymoniaco mentali confiteri tali. Credo etiam quando epiſcopus concedit abſolutionē in reſeruatis alicui ꝙ ſufficiat tali confiteri ꝑ no. in cap̄. ſi epiſcopo alle. Et ſummiſtas ti. Confeſſor ꝑmo. Credo etiā Si epiſcopus in ſynodo dat ſacerdotib⁹ ſubiectis facultatem ſe inuicem abſoluendi in reſ̄uatis occultis ꝙ tunc tranſeat facultas abſoluendi a tali ſymonia in fauorem ſalutis animaꝝ. xxiiij. q. ij. Si habes ar. ca. Si romanoꝝ. xix. diſt. Dixi autem ꝙ epiſcopus et nō inferior abſoluere poteſt vbi ſibi expreſſe reſeruat .. .. ꝯſolutionem Nam niſi expreſſe ſibi reſ̄uaſſet abſolutionē quilibet idoneus ſacerdos confeſſor penitentem poſſet abſoluere. cum inter reſeruata non enumeretur in. c. ij. de peni. et remiſ. li. vj. dum ſit occultum. Qualis autem penitētia ſeu emenda iniungenda ſit ꝑ ſymonia commiſſa. Credo ꝙ ſit arbitraria c. tempora. xxvj. q. vij c. deus qui de peni. et remiſ. vbi patet ꝙ etiam pro enormi peccato ſimplex ſacerdos penitentiam poteſt iniungere ca. fi. de tempo. ordi. De ſimonia etiam licet grauiſſimū peccatum ſit non reperio canonem penitentialem certam penam imponentē. prout de mul

tis alijs criminibus pena pro peccato determinata inuenitur expreſſa.

☞ Q̄ autem preces ſolum inducant mentalem ſymoniam dixi ſupra parte ꝑma ca° octauo .§. Concludo ergo ex premiſſis ꝙ preces.

☞ De penitentia ſymoniacorum in aliis ſacramētis.

Si ſymonia ɔmittatur ĩ alijs ſacramentis ab ordine puto diſtinguendum eſſe. aut ſymonia eſt occulta aut manifeſta. Si occulta credo ex ſupradictis ſuſtinere poſſe ꝙ tales ſymoniaci ſi peniteāt poſſint a ſuo ſacerdote abſolui ex poteſtate clauium. ar. vi. q. j. Illi. niſi epiſcopus ſibi reſeruaſſet abſolutionē prout cōmuniter reſeruant in ſtatutis ſynodalibus. tunc ad ip̄m talis eſſet remittendus ꝑ c. Si epiſcopus. ⁊ Glo. de pe. ⁊ remiſ. li. vj. Ratio autē dicti eſt. ꝙ crimina etiā enormia ſi ſunt occulta non inducunt irregularitatē aut ſuſpenſionē verā. niſi eſſent talia ꝙ etiam poſt ꝑactam penitentiā impedirent ordinum executionem ꝑ c. ex tenore. et c. fi. de tempo. or. Sed hec ſymonia nō eſt talis quia in iure nō cauetur prout in. §. de pena ſymoniacoꝝ in alijs ſacramentis deduxi. ſm Bern. Innoc. Joh. an. Antho. et Car. et cōmuniter ſummiſtas

☞ Eſt tamen ſciēdum ꝙ ad hoc vt agatur vera penitentia exigitur ſymoniace adquiſitorum reſtitutio ſi ſymonia eſt conuentionalis. xvj. q. vj. Si res. Unde ſi ſacerdos aliquid recipit ex cōuentione vel exegit. pro ſacramento eucariſtie aut alterius etiam ſi occultum ſit. penitentiam veram non poteſt agere eo retento. debet ergo reſtituere eccleſie in cuius iniuriam factum ē vel ſaltem pauperibus dare vt aliqui volūt. d̄ ſymo. ſuam. et c. ad hec. ⁊ ca. cum tu. de vſu. cum ibi no. Laici vero qui aliquid ex pacto aut exacti ꝑ adminiſtratōne ſymoniace dederunt. illud amittunt ⁊ cum hoc penam ꝑ crimine cōmiſſo in penitētia ſuſtinebūt ar. c. ſicut ꝑ certo de ſymo. ⁊ c. d̄ hoc e. ti. de ſacramentis ſymoniace collatis habes in c. ꝑ Iſaiam in. §. conſtat. j. q. j. vbi dicitur. ꝙ illi qui quōdam nō niſi precio dato ad ſacri baptiſmi regenerationē nec ad ſancte cōmunionis ꝑticipationē admittebātur niſi ſimoniace tamen nō ideo minus baptiſmi vel ſacri ɔmunionis ꝑticipes reputati ſunt. Et in. §. ſicut hec ſacramenta licet ſimoniace miniſtrentur tamen effectum benedictionis conferunt accipēti qui. §. ſequitur c. baptizādis c. nullus c. quidquid cum ſe. in q̄bus ꝓhibētur ſacramenta adminiſtrari ꝑ pecunia et loquuntur

de ſacramentis neceſſitatis ſaltē large ſumptis vt eſt baptiſmus. ɔfirmatio. penitētia. corpꝰ. xp̄i. extrema vnctio. ꝛ eſt Glo. in. §. notandū. j. q. j. de ſacramēto ꝓo dignitatꝫ vbi ſunt ordines alia ē rō vt in. §. ſeq̄tur. de ſymo. in ordine ſupra dixi. In matrīonio āt licet pecunia interueniat tn̄ non ɔmittit ſymōia glo. in c. q̄dquid alle. ꝛ archi. ibi. Et ſan. tho. 2.2. q. c. datur em̄ in nake officiū ꝛ p̄ ſuſtētandis oneribꝰ p̄ bn̄dictōe aūt dare ex pacto eſt ſymoniacū. Idē ſi praua intentōe detur ꝛc.

De manifeſta ſymonia in aliis ſacramentis.

I vero ſymonia eſt maifeſta ꝛ cōuentionalis talis ſymoniacꝰ ſuſpēſus eſt q̄ ad ſe et quo ad alios Enormia em̄ crimina et etiā mediocria ſi ſūt maifeſta faciūt hominē irregularē ita ꝙ nec celebrare pt ꝛ executiōem ordinū nō ħt. nec ad ſupiores ordines pt aſcendere ſine diſpēſatōe quātūcunqꝫ peniteat ſm omēs in c. ex tenore ꝛ c. fi. de temp. or. Et ſolus papa p̄t cum tali ſymoniaco diſpenſare in ordine vel bn̄ficio: vt de h̄ p hein. boic in c. poſt tranſlatōeꝫ de renun. quem ita intelligendū puto licet indiſticte loquatur nō faciens differentiā inter occultū et manifeſtū tn̄ in occulto ſecꝰ eſt p tex. in c. ex tenore. ꝛ in ca. fi. de temp. ordi. ꝛ doc. quos ſupra adduxi. ☞ Sed queſtio eſt. an talis ſymoniacus manifeſtꝰ poſſit durante irregularitate ſeu ſuſpenſione. penitentiam agere ꝛ a peccato abſolui. Et videt ꝙ non in c. requiſitis. j. q. vij. cū ſi. Sꝫ ɔtrarium puto verum tex. videt in c. niſi cum p̄dem de renunc. et in c. Inquiſitōis vbi habetur ꝙ aliqua crimina ſunt q̄ etiā pacta penitentia impediunt ordinum executionem. de quibus ſunt omnia crimina notoria c. fi. allega. ex quo ſequitur ꝙ penitētiam agere poſſunt durante ſuſpenſiōe Unde ſacerdos cōferens ſacramentū ſymoiace ſitqꝫ notorium ſi vult abſtinere ab ordinum executione ꝛ a pceptione fructuū beneficij. a quorum pceptione ſuſpenſus eſt in ɔn̄am. reſtituitqꝫ p poſſe ſi quid iniuſte r̄cepit credo ꝙ a ſuo epiſcopo abſolui poſſit a crimie Ita ꝙ reſtituatur gratie. non autē dignitati. vt vult glo. in ca. p̄ſbiter. xv. q. v. et tex. in c. qui vult de pe. diſt. vj. ppe finē in ꝓ. Si vero penitet ibi dicit. Si penitētia poſſit ei adquirere gratiam. non tamen reſtituit in poteſtatem p̄mam. vn̄ Archi. in c. miror l. di. quātūcunqꝫ penitentia abſorbeat peccatū tamē priſtinum ſtatum non reformat. nō em̄ eſt modus tollende irregularitatis ergo penitētia etiam ſi tāta ſit vt latronis ꝙ ſtatim euo

Queſtio notabil'

in aliis ſacramentis.

laret ād gloriam non tamen ſuf-
ficit ad tollenda m temporālem
penam Idem Lau. et Hug. fa-
Nota cit c. Si quis omnē. j. q. vij. Ex
quo ſequitur ꝙ ſimul ſtare poſ-
ſunt aliquem eſſe ſuſpenſum ab
executione ordinum ⁊ tamen nō
eſſe ſuſpenſum a ꝑceptione ſacra
mentoꝝ niſi in iure aliud eſſet ex
preſſum ar. c. Is qui ꝺ̃ ſen. exco.
li. vj. Suſpenſio enim non egre-
ditur terminos ſnie. ꝭm Hoſti.
⁊ ꝙ ſuſpenſus cōmunicare poſſit
habes Io. in ſūma li. 2. ti. xxxiij.
q. lxxxj. Et Idem in piſanella in
verbo cōmunicare. j. §. Utrum
interdictus Ad c. requiſitis. j. q
vij. Reſpondetur ꝙ loquitur in
ordine ſymoniace recepto et ꝙ ex
penitentia ſola non poteſt retine
re ordinem vel habere executio-
nem ſine diſpenſatōe In caſu no
ſtro ſacerdos ordinē habet et ab
executione ſolum eſt ſuſpenſus.
Eſt bene verum ꝙ per ꝯſequens
etiā eſt ſuſpenſus a beneficio qꝺ̃
datur ꝓpter officium per Glo.
et Panor. in cle. cupiētes de pe.
Et ſequitur ymo. credo etiam ꝙ
ſi non habet aliunde ꝙ pro victu
tātum poſſit fructus ꝑcipere vt
in ſimili ſupra dictū eſt

☞ Et hec intelligenda ſunt
de clericis nā laici recipientes ſa
cramenta ſymoniace licet pecca-
tum ſit notoriū tamen pene ſu-
ſpenſionis ab ordine in eis non
habent locum vnde alias poſſūt
ꝓ crimine emendari per, epiſco-
pum ex quo peccatum grāue eſt
et notorium. vt notat Hoſti. in
c. ſignificauit de peni. et remiſſi.
fa. c. eo. ti. Si tū vellēt ordinari
egere videntur diſpenſatōne.
Predicta omnia ſunt vera ꝭm
opinio. illorum qui tenent nul-
lum ſymoniacum de iure vel ex-
trauagañ eſſe excōmunicatū niſi
ſit ſymoniacus in ordine vel be-
neficio. ꝓut tenet Angel⁹ ⁊ Bap
tiſta in ſummis. ⁊ ego ſecut⁹ ſum
quod videtur ſatis clarum et ꝓ
conſcientijs neceſſarium. Item
de ſymonia mentali in ſacramē-
tis hijs ꝯmiſſis penitētia agi pt
ꝓut ſupra ſcripſi in. §. de ſymo-
nia in ordine in ꝟ. Et premiſſa
vera.

☞ Poſt hec in multis iuribꝫ
cauetur ſymoniacos aliquando
deponendos eſſe aliquando pri-
uandos et ꝙ notantur infamia
hec omnia intelligēda ſunt Si
conuicti fuerint ⁊ tunc refert an
in accuſatione vel an per viam in
quiſitiōnis vnde lata ſententia
ſymoniacus infamis infamia ci
uili efficitur vt de hoc in ca. In-
quiſitōes de accuſa. et de ſymo,
ex diligenti vbi Panormi. tenet
ꝙ ipo facto tales penas alias nō
incurrunt. Sunt alie pene ꝯtra
religioſos. vt in capitulo. Quo-
niam cum ſi. de ſymo. vbi pote-
ris videre ⁊ dixi ſupra.

De penitentia in aliis ſpeciebus ſymonie.

d E ſymoniacoꝝ in alijs ſpūalib⁹ ſeu ſpēb⁹ pnia putā i cimiterij ꝯſecratōe i ſacrorū vaſoꝝ vel veſtimẽtoꝝ bn̄dictione in exequijs mortuoꝝ ⁊ ſepulturis Jn bn̄dictōe nubentiū. in chriſmatis venditōe Jn bn̄dictione aque panis vel ſalis ⁊ ſil'ib⁹ mioribus ſpēbus ſimonie putat hein. boic in c. poſt trāſlatōem ḋ renū. in vlt. col. ꝙ in talib⁹ poſſit ep̄us diſpēſare poſt pactā pniam cū nō ſit ꝓhibitū. no. gof. ⁊ hoſt. in ſūmis Jdē ſpe. in ti. ḋ lega. §. nunc rn̄dendum ꝟ. xxiiij. recitat Arch. j. q. j. ſtatuim⁹ ꝑ c. nuꝑ de ſen. ex. refert Jo. de imo i dicto c. poſt tranſlatiōꝫ Subdit tn̄ ꝙ nō eſt ſine dubitatōe qꝛ ꝑ ḃ incidim⁹ in illud dubiū an ep̄us poſſit diſpēſare in caſibꝫ Jn q̇b⁹ nō repitur ꝓhibitū de q̇ in c. dilect⁹ de tempo. or. Jlla tn̄ opio doc. ē cōis ⁊ ſequunt̄ cōiter ſummiſte. hein. boic in c. at ſi clerici ḋ iudi. tenet ꝙ vbi canon imponit penā ſuſpēſiōꝫ aut interdicti ⁊ tūc aut pena eſt certo tempe limitata tūc ep̄us non p̄t diſpenſare niſi ei exp̄ſſe ꝯcedat̄ in iure ḋ elec. cum in cūctis. §. clerici c. ſi ꝯpromiſſarius eo ti. li. vj. c. cū eterni. §. ſi q̇s de re iudi. li. vj. aut pena non eſt certo tpe limitata et p̄t ep̄s diſpēſare niſi ꝯtrariū repiatur in iure exp̄ſſum ar. de regu. nō ſolū li. vj et ibi hoſt. ⁊ ſic poteſt intelligi c. dilect⁹ allega. Et videtur ſatis equa diſtinctio ar. c. Nuper de ſen. excōi. Aduertendū tn̄ eſt Qꝛ ſi ſimonia i talib⁹ eſſet occulta tunc nō videtur op⁹ eſſe aliq̄ diſpenſatōne. qꝛ tales ſimoniaci nō ſunt ſuſpenſi ab officio aut executōne ordinū cū pctm̄ ſit occultū c. fi. ⁊ c. ex tenore ḋ tēp. or. ꝓm op. benigniorē quā ſecut⁹ ſum in ſuꝑiorib⁹ Qꝛ ſi tal' ſimoia ſit manifeſta ſeu notoria qḋ iḋ eſt Symoniaci tales egent diſpenſatōe etiā p⁹ pactā pniam ꝑ theoricam Qꝛ quilibet notori⁹ pctōr ſuſpēſus eſt ab executōne ordinū donec ſecū fuerit diſpenſatū c. fi. ḋ tēp. or. Et qꝛ ſimoia iſta ꝯmiſſa eſt in minorib⁹ ſpēbus ꝯceditur diſpenſatio ep̄is ꝓm ſummiſtas. licet de rigore aliter videret̄ dicendum ꝓpter c. at ſi clerici §. in adulterio de judi. vbi in adulterio ⁊ minorib⁹ ꝯcedit̄ diſpēſatio ep̄is in maiorib⁹ vero negat̄. niſi in iure exp̄ſſe ꝯcedat̄ ca. dilectus de tēp. or. et c. nuꝑ de ſen. ex. loq̇tur in abſolutōne non in diſpenſatiōe. Ego credo ep̄os poſſe diſpenſare in talibus ſaltem de cōſuetudine. facit ꝙ no. angelus in ſumma in verbo diſpenſatio. §. v. vbi dicit ꝙ in tribus caſibus poſſit ep̄us diſpenſare contra canonem etiā ꝯcilium licet ei exp̄ſſe non ꝯcedatur. ꝑmo rōne ꝯſuetudinis p̄ſcripte c. fi. de ꝯſue. xj. q.

81

to. ꝗ
… poſt
…muniter ſum
mu… e mutanda ſunt q̄
ſemꝑ vt… …dixerim. eandem ſen
tentiā habuere l. minime. ⁊ l. ſi ꝺ
interpretatōe ff. de le. et ſe. ꝯſul.
Deo gratias.

☞ Finis meus caritas
eſt. Corripiat me iuſtus in
miſericordia. oleum autē
peccatoris nō impinguat
caput meum.

Tractatus de ſymonia
ꝑutilis editus a ſpectabili viro
Johāni nauclero vulgarit ver-
genhanꝰ nuncupato decretoꝝ
doctore famoſiſſimo. Necnon
eccleſie collegiate Thübingenſis
ꝓpoſito. Eiuſdēq; vniuerſitatis
Cācellario digniſſimo feliciter
explicit. xxviij. Kalen̄ Junij. An
no. 1500.

Inc
550

BIBLIOTECA NACIONAL

Falta el últ. f. (blanca).